

Bekir Özcan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.04.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

001-Ağlayarak Geldik Ağlatarak Gideriz

Ölünce, bütün eş dost akraba toplanır
Yıllardır görüşemeyenlerle sohbet yapılır
Ayrılığa, can yoldaşlar derinden üzülr
Canı cananların kalp göz yaşı süzülr

Dostların görüşmesine, oldum vesile
Ağaç tabuta yıkanıp, sarıldım kefene
Veda edip ayrıldım, omuzlarda sevenlerle
Sorgu meleş yok, sorgulandım cenazede

Dostlar iyi biliriz dediler, diğerleri sessiz
Gideleşim yerde, eş dost yok kimsesiz
Ağlayarak geldik buraya, ağlatarak gideriz
İnşallah! Münker - Nekire; doğru cevap veririz

Borborunbekir

Bekir Özcan

002-Ah...! Ebediyet, Ah!

Ayrılmayalım hiç, bu fani âlemde de
Yoksa yalnız kalırız, ebediyen ahirette
Ebediyet için katlanalım biraz zahmete
O zaman beraber yürüyeceğiz ebediyete

Allah, ebedi bir âlem olduğunu vaat eder
Peygamber; "Dünya, ahiretin tarlasıdır" der
Ebediyetin, başka tarifi var mı söyle sen?
Ne olur, dargın ayrılmayalım bu âlemden

Borborunbekir

Bekir Özcan

003-Anne'nin Feryadı

Bankta oturmuş,
beli bükülmüş,
ihtiyar nine gördüm
Nasılsın anneciğim diye,
hemen yanına oturdum

Çok dalgınmış meğer,
birden bire korkuttum
Aniden irkildi,
titreyen sesiyle,
sen kimsin be oğlum?

Dedim- anneciğim,
nasıl geldin buraya,
ev ne tarafta,
kaşlarını çattı,
yüzüme sertçe baktı

Çoluk çocuk yok,
fani dünyada,
Hem ikide birde,
anne deme bana
sakın ha! bir daha
Yersin yüzüne şamarı,
konuşmam küserim vallahi

Peki teyzeciğim dedim,
hadi çay içelim,
şu masaya geçelim
Yardım ettim kalkmasına,
çayları söyledim garsona,
Gülüyordu gözleri,
mırıldandı anlaşılmadı sözleri
iltifata hasretti

içince çayı toparlandı,
derinden derine çekti ah!
konuşmaya başladı

Oğlum hayat böyle,
"bir üzüm tanesi verir
yüz tokat vurur dünya"
Güvenme, kıza oğlana
Hele,hele torunlara

Olmaz olsun,
üç oğlum iki kızım
on torunum var
Gönülleri dar, evleri dar,
huzurevi dar, dünya bile dar
Yüce Allah'tan dilerim,
benden beter olurlar

Öksüz kaldı onlar,
nasıl çileler çektim,
nice sıkıntılar
Daha da çekmekteyim,
huzur evine azıttılar,
ne gelen, nede giden var

hatıralardan uzak,
hasretten içim alev alev yanar

Oturduğum mahalle,
kūf kokan sokaklar,
hele konu komşu can arkadaşlar,
O, dar sıcacık evim,
tütüyor burnumda buram, buram
Soruyorum
yapılır mı anaya bunlar?
Vallahi yapmaz,
vahşi hayvanlar

Kimi doktor, kimi subay,
kimi hâkim oldu
olamadılar insan,
Anne huzurevine kondu,
yetmedi hasret ateşi attılar
Ruhumu kalbimi,
cayır cayır yaktılar
Seksen beş yaşında
hem de anneyim,
Ne olursa olsun,
burnumda hasretle,
tütüyor torunlar

Gözlerinden,
siyim siyim akıyordu yaşlar
Baraj kanalı olmuştu,
yüzündeki derin kırışıklar
Yayıldı yüzünün her tarafına,
gözünden akan yaşlar

Sonsuza baka kaldı,
derinleşti birden bire bakışları
Yavaş yavaş kalktı,
oturduğu sandalyeden,
işte geliyor,
torunlarım ile doktor oğlum derken,
Baktığı yöne başımı çevirdim,
Yere düşmüştü,
oğlunun ismini sayıklarken

Hiç direnci kalmamıştı

nabız atışları zayıftı,
Ölmüştü nine,
oğlunun ismini söylerken

Borborunbekir

Bekir Özcan

004-Annemi Arıyorum

Annemi arıyorum,
-görüp gezdiğim her yerde
Düştüm çaresi olmayan,
-amansız bir derde
Gidiyorum her gün,
-camideki bırakıldığım yere
Belki diğer kardeşimi
-annem oraya getirir diye
Her gün, belli saatte,
-nöbet tutuyorum camii önünde
Sel gibi akıp giden insanları,
-seyrediyorum saatlerce

Aynı camii önünde,
-bir gün beklerken yine
Kucağında bir bebekle,
-bir bayanla geldik göz göze
Çok heyecanlandım birden,
-koştum anne! Anne! Diye
Değilmiş annem
-dinlenmek için oturmuş meğerse
Şaşırdı kadın,
-bekle, annen gelir biraz sonra
Annene mi benzettin?
-nerede annen dedi? Bana

Çok utandım,
-bilemedim ne diyeceğimi
Birden şok oldum
-unuttum söyleyeceğimi
Başladı beyin fırtınası
-oldu duygu patlaması,
Görünce yüzündeki iri beni
-sevinmişim işte buldum annemi

Aynı "ben" aynı yerde
-iyi bak, var bende de
Senelerce annemi beklerim
-dedim bu camii önünde
Bir çırpıda boşaldı sözler
-siyim siyim yaş akıtıyordu gözler
Birden bire bayan oldu şok
-şaşırdı o da, yardım edeni yok

Bembeyaz oldu beti benzi,
-titriyordu sesi,
Sanki alamıyordu nefesi,
-hızla inip kalkıyor göğüs kafesi
Gel otur yanıma,
-konuşalım dedi, okşadı başımı
Kimsin sen, annen nerede?
-eliyle taradı saçımı

Annemi şimdiye dek,
-göremedim tanımıyorum
Kendime benzeterek
-annemi bulmaya çalışıyorum
Tüm hanımlara,
-anne sevgisiyle bakıyorum
İnşallah bir gün,
-tanışırız Allah tan diliyorum

Bayanın gözlerinden,
-siyim, siyim yaş aktı
Tüm Annelerin şefkati
-onda toplanmış gibi baktı
Çocuğunu bıraktı yere
-sıkıca bana sarıldı,
Tutamadı kendini birdenbire
Hüngür, hüngür ağladı,

"Kör olsun gözleri,
-böyle annelerin diye" etti beddua
Allah daha beterini verir,
-dedi inşallah ona
Kimi bulamaz,
-kimi bulur kıymetini bilmez
Herkesin bir derdi var
-her şey her yerde söylenmez

Bebeğinin mendiliyle,
-gözyaşını sildi
Şadırvanda yıkadı yüzünü
-birazcık kendine geldi
Mosmor olmuştu yanakları,
-titriyor el ve bacakları
Bir ileri bir geri gidiyor ayakları
-sabitlenmişti sanki bakışları
Kekeleyerek dedi, Adın ne?
-hangi yurt da kalıyorsun,
Küçücük bacağınla
-burada ne arıyorsun

Nerde doğmuşum bilmem,
-adımı polisler koymuş
Getirmişler yurda,
-annecikler karnımı doyurmuş
Şımarınca biraz
-hemen başıma vurulur
İşlenen her suçun,
-hepsi benden sorulur

Yüzüme iyi bak
-bana benzeyen hanım görürsen

Sultan Ahmet Camii de
-hasretle bekleyen, biri var dersen
Ne isteyeceksen iste,
-dile benden ne dilersen
Allah katında seçilmiş,
-büyük bir kul olursun sen

Borborunbekir

Bekir Özcan

005-Asırların...Yılların...Yılbaşının... İdamı

Saliseler, saniye; saniyeler dakika çarkını çevirir
Dakikalar, saate; saatler gün dilimine devredilir

Günler, aylara; aylar, mevsime yapar devir teslim
Mevsimler, seneye; seneler asra inkılâp eder daim

Geçen saniyeler, insan üzerinde bırakır çok derin izler
Bir anda ne duyulur, ne hissedilir, nede görür gözler?

Üç yüz altmış beş günün, en son saniyesine gelinir
Gelir emir, bir insan en sadık dost için ölecek denir

En sadık dost olarak, çıkamaz ortaya hiçbir insan
Bulundu vefalı dost, işte ortada duruyor zaman

Hakiki can dost, gerçek arkadaş en iyi kardeş olarak
İşte benim dedim çıktım meydana, hem de nara atarak

Çok safmışım meğerse esas gerçeği görüp bilemedim
Herkesi kendim gibi sanıp, hakiki arkadaşı seçemedim

Hâlbuki ne güzel günler geçmiş, ne hatıralar saklı
Sevmenin, vefalı ve sadık olmanın bumudur hakkı?

Çok derinden yaralanmıştı gönlüm kalbim
Üzüntüden yaş yerine, kan akıttı gözlerim

Tüm dostlarım çıktı acımasız, hem de vefasız
Her kötülüğü yapan onlardı, ben ise günahsız

Hiç bir kusurum yok, tamamen masumum
Benim suçum, sizle saliselere mahkûmum

Acımasızca, geçen günlerin yapıldı merasimi
Görüp bilmeseydim keşke, parçaladı kalbimi

Şehir meydanına kurulmuştu idam sehpası
Tüm dostlar yerine, yas tutuyordu darağacı

Keyiften dört köşe olup, atıldı naralar
Mutluluktan, patlatıldı neşeli kahkahalar

Tutuldu alkışlar, tempo müzik eşliğinde
Etrafımda, dans edildi yanan meşalelerle

Heyecanla sevinçle, fırlatıldı hava-i fişekler
Keyifle seyredildi havada, Renga renk şekiller

Alkış tufanına tutuldu, idama giden mahkûm
Duyup görünce bunu, tutuşup yandı ruhum

Acı içinde, on adım kalmıştım idam sehpasına

Dokuz, sekiz, yedi diye başladı geri sayıma

Kenetlendi kollar, şerefe diye kalktı kadehler
Çılgınca bağırılacaktı, tutuldu en son nefesler

Çıktım sehpaye, boğazımdan geçirildi ilme
Tüm duygularım parçalandı, oldu lime lime

Büyük bir sevinçle, vuruldu sehpaye tekme
Her yıl otuz bir Aralık ayı, saat yirmi dörtte

Her sene otuz bir Aralıkta, yapılır törenle infazım
Sevinecek ne var? Sizin üzerinde kaldı günahım

Yaşadığınız zaman, öldü gömüldü mazi mezarına
Günah enkazını, ziyaret ediyorsunuz her yılbaşında

Borborunbekir

Bekir Özcan

006-Aşk-ı Baki...

Dünya fani, bende faniyim
Aşk-ı bakiye ezeli sevdalıyım
Korktum artık sevemiyorum
Ayrılacağım diye gamlıyım

Fani âlemde, aşkım olan canan
Ebediyen, yeter ki benim olsun
Dönmesin güneş, zaman dursun
Âşkın kalbi, daim huzur bulsun

Ey! Dünyadaki cennet hurisi
Ayrılma neye mal olursa olsun
Ayrılacak âşıkların, aşk sevgisi
Bütün âşklardan uzak dursun

Borborunbekir

Bekir Özcan

007-Aşk-ı Firak...

Gitmeliyim artık şafak attı
Firak vakti yine geldi çattı
Ayrılık elemini kalp tattı
Ölüm acısı az gelir gayrı

Kesilseydi seni okşayacak ellerim
Yüzülseydi, aşkıma ölmeden tenim
Olmasaydı dehşetli şu firak-ı elim
Aşkımın kaderi der, kabul ederim

Borborunbekir

Bekir Özcan

008-Aşk-ı Hakiki

Aslı'nın; fani olduğunu, Kerem anlar,
İlahi ebediyet için, kavrulup yanar
Mecnun, Leyla'sını arar her yerde,
Bulamayınca çöllerde,
Eder dua, Rabbi Rahime
Ebedi olmak için cennette
İnkılap eder mecaz-i aşkı,
Aşk-ı hakikiye

Esas aşk, işte şimdi başlar
İlahi aşk; güneşin narıdır,
Rıza-i İlahi için yanar
Dünya maşukudur,
Yandıkça parlar,
Kâinata saçar nurlar
Güneş misali tarihte yanan,
İşte gerçek insanlar

Peygamberimiz ile Yüce Rabbimiz
Peygamberle, sahabe efendilerimiz
Yunus'la, Taptuk,
Mevlana ile Şems'i Tebriz
Aldı insanlık, bereketli nurani feyiz,
Şefa'at dileyelim hepimiz

Borborunbekir

Bekir Özcan

009-Aşk-ı Mecazi

Aşk, gözle başlayıp,
Düſer hayalin eline
Gelir daim göz önüne,
Yerleşir beyine
Kalpte filizlenip,
Ruhta kökleşir
Cesette kemikleşir,
Gönülde ebedileşir
El, parmak, kalem üçü birleşip,
Bülbülle, gül gibi dilleşir
Kalpte, ruhta şiirleşip,
Konuştukça dil hararetlenir
Yaklaştıkça zenginleşip,
Vuslatta cilveleşir
Ayrılıkta alevlenip
Yavaş, yavaş ateşlenir

Ağaç olur kalpteki filizler,
Cisimle, ruh'ta tutuşacak beraber
Tutuştı işte yanık yanık inler,
Canan, canın halini nasıl dinler?

Çıra gibi oda yanar,
Gözyaşı sel olur üstüne akar
Sönmez yangın, buhar olur uçar,
Gök gibi gürler, şimşek olur çakar
Kıvılcımları etrafa saçar,
Yangın, aşk ormanına sığar
Yanar kül olup savrulana kadar,
Tozundan bile duman çıkar
Tüm aşk ormanı böylece yanar,
Mecazi aşktır, buraya kadar

Borborunbekir

Her canda can veren ışıktır aşkı mecazi,
Bil ki atide kor olup yanacaktır mazi,
Aşk yolunda hiç görünemez hassas terazi,
O seraplarda gördüğün sanırsın marazi! Arif Tatar

Aşk; sıcacık sıcacık sarar bedenini
Kıpır kıpır sallar heyecanlı yüreğini
Kor kor alev alev yakar susuz gönlünü
Kurtulamazsın,o deliden istila etmiş seni.....Hayriye Aygöl

Bekir Özcan

010-Aşk Demek...

Aşk çile çile yumak
Ateş ortasında donmak
Gülün güzelliğine değil
Dikenine katlanmak

Aşk, buzullarda yanmak
Yalın ayak başın kabak
Himala'nın zirvesin de
Kardelene talip olmak

Aşk demek, zahmettir
Bu yolda çile rahmettir
Talip olmak safi aşka
Musibetle talim etmektir

Borborunbekir

Bekir Özcan

011-Aşk Rubaileri 1

1

Aşk, en büyük çileden çile
Olamaz bunda şüphe hile
Yaparsan bunu bile, bile
Kalple ruhun, olur lime, lime

2

Aşk demek, çiledir öbek öbek
Çıkamaz yoldur olamaz asla dönmek
Doğruluğa, sadakate en iyi örnek
Cananın canı için, naz çekmek

3

Aşk dönüşü olmayan bir yol
Sıkıntısı çilesi ise en bol
Yen içinde kalır, kırılır kol
Daim Eyyüb'ün sabrında ol

4

Aşk kalbin ritmi
Ruhun sessiz sesi
Gönülün güneşi
Yüreğin yanan ateşi

5

Aşk; aşkına yapar bazen cilve
Soğuk bakar bir an sevgiliye
Sevda kapısı değildir kilitli
Gönül kapısını açmayı bilene

6

Aşk bekler ilgi her an maşuktan
İnsanın kalbi değildir taştan
Hisseder gönüldeki akan yaştan
Görmezse karşılık küser aşktan

Borborunbekir

Hepside güzel doğru ve gerçek
Amaca ulaşmak hep zor bir erek
Hünerli olup sevdaya yanık düşmek
Aşk için dört mevsim yanmak demek... Senem Aygöl

Bekir Özcan

012-Aşk Rubaileri 2

1

Yoktur dünyada olmaz en güzel günler
Aşkın, aşk çilesine sabretmektir hüner
Bilirsen böyle, aşk tablosu hayat süsler
Yaşarsın gündüz, renklenir gecede düşler

2

Aşk; renklerin büyük cümbüşüdür
Kimini ağlatır, kimini hep güldürür
Diyar diyar gezdirip, dillere düşürür
Halden hale çevirir, daim döndürür

3

Gider canan elden, olmaz sana yar
Aşkın; sılaya sığmaz, gelir dünya dar
Sevindirir düşmanı, dosta ise olur ar
Gönül hiç unuttur mu? İçin, için yanar

4

Aşkın; aşıklar tarihine iyi bak
Cananın; canına eder hep tak
Kalbine aşk kıvılcımını bir yak
Aşıklara, o zaman bir daha bak

5

Âşıkların, aşkı daim merttir
Vuslat ise, en büyük derttir
Ayrılık, şifası olmayan illettir
Olmayınca canan, aşk; zillettir

Borborunbekir

Bekir Özcan

013-Aşk Uğruna

Aşk; uğruna delmektir dağları
Mecnun gibi gezmektir ovaları
Kerem olup, çıtır çıtır yanmak
Aslı'nın aşkı gibi, sır olup kaybolmak

Çile yumağını sabırla sarıp
Büyüdükçe çile, cismen ağırlaşır
Yıllarca, işkence cenderede kalır
Ah! Çekip, vah! Denmez şaşırır

Aşk; çekildikçe çileden iplik
Küçülmeden durmaktır
Tertemiz, uzaktır hileden
Uğruna ölümle yatıp kalkmaktır

Aşk; çile yumağından örülen kazak
Uğruna her şeyi etmek yasak
Meşakkate sıkıntıya olmaktır talip
Musibetlerine, gelmektir galip

Borborunbekir

Bekir Özcan

014-Aşkın Aşığı...

Ah! Görülse de sevgi, sevgime bir baksan
Dünya ya sevgimi anlatmaya çalışsan
Tüm insanlık diline çevirip yayıp dağıtsan
Farkı olmayacak Leyla'nın, Mecnun'undan

Anlamaya çalışsan aşkımı, kazanıp elde etmeye
Sende Leyla olup, başlarsın çöllerde gezmeye
Bizimle başlar her şey birbirini sevmeye
Benzetirler sevdamızı, Ferhat ile Şirine

İnan ki hiç farkı yok, Kerem in aşkından
Ah! Bunu bir bilsen, farkın olmaz Aslı'dan
Aşk dersini almışım aşkın üstadı Mecnundan
Sevgi dersi alsana mecnunun Leyla'sından

Dillere düşen aşıklar neler, neler çektiler
Aşklarına inanıp, delice birbirlerini sevdiler
Aşkları uğrunda kimseye eğilmediler
Tahir'i den öğrendim aşkı, sende öğren Zühre den

Benim yanımda canan olarak Şirin'sin
O kadar hoş, güzel nazik nazeninsin
Ekmeğim, suyum, havam her şeyimsin
Tüm güzelliğinle ebediyette de benimsin

Hz. Âdem'in, ulvi kutsi aşkını bilirsin
Yaratılış değişmez ki aşklar değişsin
Öyle bir sev ki, aşkla âşık artık birleşsin
Allah'ın izni Rahmetiyle, aşkımız ebedileşsin

Borborunbekir

Bekir Özcan

015-Aşkın Ebediyet Şarkısı

Yavaş, yavaş yöneldi batmaya güneş
Ayrılık vakti! nasıl dayanır sevgili eş

İstemediğim halde oldu akşam
Hava karardı çok daraldı yaşam

Yarım kaldı o güzel hayallerim,
Doymadan ayrıldı tüm sevgilerim

Dursun zaman çalışmasın saatler
Bozulmasın ebedi güzel düşler

Kalbim, ruhum ebediyet şarkısı söyler
Vücudumun zerreleri bu türküyü dinler

Ne olur bitmesin bu şarkı, sürsün ilelebet
Söyleyin dünyada var mı nerede ebediyet?

Neden verilmiş ebedi yaşama hissi insana?
Söyleyin istediğim duygu yok mu dünyada?

Zerrelerimde hissediyorum var ebet
Bu duygu yaratıldıysa karşılanacak elbet

Kalbim, aklım, fikrim, ruhum, hayalim,
Duygularım sonsuzluk istiyor, budur emelim

Vedalaşmadan ayrılıyor tüm sevdiklerim
Ölüm bir defa olur, bu ayrılığı nasıl çekerim

Ebedi yaşamak için, doğmak gerekir ölümle
Gelsin o zaman ölümü bekliyorum hasretle

Canı canana kavuşturmaksa senin gönlün
Hoş sefa geldin neredesin ey sevgili ölüm?

Zaten isteğim buydu erdim muradıma
Ne olur can dostlarımı yalnız bırakma

Dayanmaz yüreğim çok uzun ayrılığa
Biliyorsun adresi getir cananları yanıma

Zerrelerim ersin rahata, huzur huşu içinde
Cenabı Allah'ın cemalini seyredelim Cennette

Borborunbekir

Bekir Özcan

016-Aşkın Ebediyet Yolu

Arkadaş! Dünyada ebediyen durmak yasak
Mümkün mü hiç? Ölümün sesini susturmak

Hele, kalpteki ebet duygusunu kazıyıp atmak
Mezar yolunu hemen kapatabilirsen kapat

İnsanlıktan çıkıp, olamayız taş toprak
Ebediyeti, kazanmamız lazım muhakkak

İstersen eğer, bunları düşün, ol aklışelim
İster geçici olarak biraz da sen sevin

Dünyada ki ebediyet, yaratılışa aykırı
Etmez müsaade, Allah'ın İlâhî kanunları

Bak ne istiyor? Ayrılığın feryadı figanı
Daim yanında olsun, tüm canı cananı

Ölümün ardından insanın ağlaması
Ebedi buluşmanın sevinç gözyaşları

Ebediyet istiyor insandaki fitrat
Ebedi yaşam için dünya bir fırsat

Değerlendir dünyadaki bu imkânı
Kazanalım Cennetteki ebedi yaşamı

Borborunbekir

Bekir Özcan

017-Aşkın Has Ölçüsü

Olmadan gözyaşı denizi
Aşk kayığına binemezsin

Batmadan ellerine iğneler
Aşk elbisesini giyemezsin

Çile yumağını sarmadan
Aşk gömleğini öremezsın

Tohum olup çürümeden
Aşk filizi veremezsin

Çiçekler gibi dökülmeden
Aşk meyvesi olamazsın

Girmeden kara deliklere
Aşk yıldızı olarak doğamazsın

Yanmadan güneş gibi
Aşkın nuru olamazsın

Pişmeden ateşte
Aşk yemeğini yiyemezsin

Kalbin dereler gibi yarılmadan
Aşk köprüsü kuramazsın

Borborunbekir

Bekir Özcan

018-Aşkın Hasreti

Kapandı ruhumun, ebedi aşk penceresi
Dar geliyor, dünya kadar geniş kafesi
Can yüreğimin bitti, o sıcacık nefesi
Geldi kalbe bozulacak hazan mevsimi

Yine garip kaldı, gönül tahtım olan eş
Battı ruhumdan, sanki o nurani güneş
Yakıyor kalbimi ruhumu, kor gibi ateş
Gönül mevsiminin kışımı söyle kardeş?

Sevgiyi yaratan Allah'a, son sözüm
Yaş akıtıyor yağmur gibi gözüm
Kavuşmadan gülemez artık yüzüm
Bozulmuş bostana döndü, aşk özüm

Yaralandı vicdanım, oldu lime lime
Doğmayınca ebediyet güneşi kalbime
Kavuşmadan sonsuzluk sevgilime
Kurumuş gazeller bile üzülür halime

Sevgi bahçesinin çiçeği gönlüm
Yetiştirir artık güller sayısınca ölüm
Defnetmekle geçer gayrı her günüm
Bozulmuş bağlara döndü, gündüzüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

019-Aşkın Özlemi...

Hayal ediyorum mutluluğun ebedi yolunu
Zorluyorum kendimi sevgim için şuurumu
İşte o zaman göreceksin benim durumumu
Dersin ne oldu sana, şaşırdın mı sen yolunu

İstiyorum aşkımla ebedi yaşamak
Şakalaşıp, tatlı hatıralar anlatmak
Cennet hayatını, an da olsa tatmak
Hem de ebediyen birlikte olmak

Hazırlayalım dünyada, Cennet mutluluğunu
Öğrenip âlemin aşk sırrını, keşfedelim huzuru
Cana can, kana kan katalım büyüsün sevgi topu
Cananla olsun ebedi muhabbet, parasın aşkın nuru

Ahirette de oluruz inşallah beraber
Dünya hatıralarını seyrettirir melekler
Daha bir bilsen, neler düşünüyorum neler
Sende dua et, fetva versin adil kader

Borborunbekir

Bekir Özcan

020-Aşkın Yol Fırtınası

Günün birinde,
-ruhum kabz halinde
-sıgmıyor içim içime,
Gerildim birden bire,
-ne geldi ise dilime
-sayıp söyledim sevgilime

Nefis gök gibi gürledi,
-sözler, andırdı şimşekleri
Kelimeler sanki
-sağanak yağmur taneleri
Yay gibi gerildi,
-ok oldu saplandı cümleler
Yakıp kül etti kalbi ruhu, şimşekler
Her şeyi silip süpürüp,
-alıp götürdü götürecekteler
Çocuklar, kasırga önünde savrulan taneler
-kaldı geride, onca yıllık sevgiler, emekler

Herkes söyleyeceğini söyledi
-sustu şimşekler, yağmur da dindi
Kesildi rüzgâr ortam sakinleşti
Dehşetli müthiş kasırga,
-şiddetini kaybetti

Geldi akıl başa
Hey basiret, sen çok yaşa!
Nasıl söyler can, bunları canana

Gönül kapısını çalıp girdim içeri
Sevgi kapısından davet etti beni
Özrümü söyleyip, af diledim
Af edildim mi? O an bilemedim

Donuktu yüzü, sevinçliydi gözü
Söylemedi hiçbir sözü
Yumuşamıştı içindeki özü
Gevşemişti mimikleri
Tamam dedi kirpikleri
Tuttum ellerini
Kaçırdı gözlerini

Kondurdum yanağına buse,
-kaldı nefes nefese,
Titreyen kısık sesle
-söz verdik birbirimize,
-olmayacak bir daha böyle

Borborunbekir

Bekir Özcan

021-Aşkınl, Sakın Ha! ..

Dağları taşları konuşurup
Bitkilerden, hayvanlardan sorup
Okyanusları dalgalandırıp coşturup
Sevginin, ebedi sevgisi de yoksa?
Aşkınl, sakın ha! Söyleme bana

Felaketlere olmadan mağlup
Uğruna, el pençe durup
Aşkın aşıkı için, ölüme razı olup
Cana, can; kana; kan katan sevgin yoksa?
Aşkınl, sakın ha! İlan etme bana

Görünce birbirlerini, delice koşturup
Aşkın, aşkınl; aşkınlardan duyup
Aşkın ebediyet şarabını sunup
Canı, canana kavuşturan sevgin yoksa?
Aşkınl, sakın ha! Açma bana

Borborunbekir

Bekir Özcan

022-Aydın'ı İyi Tanı

Al yanaklı, zeytin gözlü hilal kaşlı
Ok gibi kirpikler, ceylan bakışlı
Billur yüzlü, tatlı dilli, az da edalı
Bu "Aydın'ın güzelidir", iyi tanı

Badem gözlü, pembe dudaklı
Sevgi dolu kalp, sıcak bakışlı
Muhabbette sevdalı hem de delikanlı
Bu yakışıklı "Aydın'ın efesidir", iyi tanı

Aydın'ın dağlarında yağ akar
Yetişir ovasında pamuklar
Bahçeleri ise ballar yapar
Bu "Aydın'ın inciridir," iyi tanı

Aydın güzelinin sihirli eli
Pişirince, lezzetlidir yemeği
Kokar mutfağı misk-i amber gibi
İyi tanı, bu "Aydın'ın Paşa böreği"

Yemyeşil zümrüt gibi dağlar
Geçit vermeyen sık ağaçlar
Bal şurubu üzüm yetiştirir bağlar
Bu "Aydın'ın keşanesidir," iyi tanı

Mavilikte, gökle yarışır denizi
Güzelleştirir, nuranidir güneşi
Kumu incecik, ince taneli
Burası "Aydın'ın sahilleridir," iyi tanı

Aşk yolu uzundur sabır gerek
Zordur sevgi köprüsü, ister destek
Vurulamaz, kalbe zincir köstek
"Aydın'ın aşk köprüsünü," iyi tanı

Gönülden akan sevgi oldu sel
Aşka giden yolda çok olur engel
Güzeli vermez dışarıya, sen Aydına gel
İtaat et, rahat et, "Aydın'ı" iyi tanı

Borborunbekir

Bekir Özcan

023-Ayrılık

Dünyadan ayrılacağız amma
Sizden ayrılmak zor geliyor
Alemden ölüp gideceğiz ama
Görmeden sizi, gitmek zor geliyor

Vermiş Yüce Mevlam bu aşkı
Gönül derya oldu, doldu taşı
Aşk barajına sığmaz artık bu sevgi
Aşka susayan çöllere taşı

Çıkmadan ruhum, ayrılma benden
Mümkün mü, ayrılamam sizden
Anlamıyorsun sevenin halinden
Nasıl ayrılır gidersin, böyle sevenden

Gözlerime iyi bak, oku gönlümden geçeni
Oku, oku ki; iyi tanı deli gibi seveni
Sevmem tanımadan sevip, dizlerini döveni
Birden bire alev alıp, aniden yanıp, çabuk söneni

Yaklaştıkça seraba kayıp olup gittiği gibi
Bu aşk çölünde yalnız mı bırakacaksın beni
Düşün biraz ne olur, sonsuza dek seveni
Aşkı veren Allah, o zaman af eder belki seni

Borborunbekir

Bekir Özcan

024-Bir "Sen" Vardın Bir de "Ben"

Bir "sen" vardın, bir de "ben",
-`elifle', `nokta' gibi,
`Bir' ile `sıfır' misali
-tutuştuk el ele,
-geldik göz göze
Oturup kalktık yan yana,
-verdik omuz omuza
Tünedik kuş misali,
-sığındık çatı altına

Yuvaya "ev"dendi,
-"ev"e; "lendi" eklendi
`Evlendi' söylendi
-nikâhın, kerameti bereketi,
Geldi cennetin meyveleri
Doğdu çocuklar peş peşe
Herkes mutlu, ortalık pürneşe
`Elif', `bir', `sıfır', `nokta',
-`ben' ile `sen'
`Biz' ile `siz' olduk aniden

Sevgiler bölündü dörde beşe
Tehir edildi aşklar günlerce
Bakıyor bize sabi masum çocuklar
Anne, baba şefkatle kucaklar

Kalabalıklaştı horan,
-nasılda geçti zaman
Beraberdik bizler her an
-`elif', `bir', `ben' `sen', `nokta', `sıfır'lar
Başlar çoğalmaya torunlar,
-kocaman dünya, oldu dar

Azalıp bölünmeye başladık,
-ilkin zor oldu ama alıştık
`Bizler', `sizler', `onlar' ile tanıştık,
-çoğaldıkça azaldık
Sonunda; `elif' ile `nokta', `birle', `sıfır'
-`sen' ve `ben' baş başa yalnız kaldık

Çekildi dişler, kırıştı yüzler,
Tutmuyor dizler, puslandı gözler
Tesellici oldu düşler
Hastane, eczanede geçer vakitler
Hastalığın konusu oldu sohbetler
Ağrın var mı? Diye başlar muhabbetler
Doktordan acı haber
`seni', `noktayı', `sıfırı' aldı kader
`ben', `elif', `bir' için; en elim keder

Döndük sonun başlangıcına,
'ben' yalnız kaldım tek başıma
Yöneldim en son yuvaya,
-bekliyorum kuyrukta
Öyle oldu sonunda,
-neticede geldi sıra
Elveda! Dedim mi?
-bilemiyorum ama
Tünedim 'ben'de
-herkes gibi mezara
İşte geldim yanına
-hemde ebedi hayatta
beraber yaşamaya

Borborunbekir

Bekir Özcan

025-Bülbül'ün Aşkı

Seher vaktine kadar,
-bu gün bülbül yine şakıdı
Duygulandım,
-çok yazık oldu gülle konuşamadı

Güneş doğdu gül açtı,
-güzel kokular etrafa yayıldı
Gülün o eşsiz güzelliğini,
-bülbül görmeden ayrıldı

Bülbül yanık yanık,
-çağırıyordu yanına gülleri
Duymak istemez gül,
-bülbülün hazin sesini

Sehere kadar bekleyecekti,
-vermişti kararı bülbül
Nazlanarak,
-ağıra satmak istiyordu kendini gül

Ötme bülbül ötme,
-gülü göremezsın bu gece
Gün ışığı gösterir gülü,
-gündüz gel sessizce

Güneş doğsun, açsın gül,
-kokuları yayılsın çevreye
O zaman doyana kadar,
-bakarsın gülün güzelliğine

Bakmakla olmaz,
-gülün dalına konup, koklamalısın
Can, canandan çok tatlı,
-gülün dikenini var konamazsın

Arzu edersen kon yakınına,
-belki kokusunu alırsın
Fani dünyanın aşkı böyle,
-ne gelir elden, ne yaparsın?

Borborunbekir

Bekir Özcan

026-Bülbülün Gülü

Ötmesin hazin hazin,
-bu yerlerin bülbülü
Biliyorum ey! Dost
sende özledin gülünü

Bakıyorum,
-karanlıkta avutuyorsun kendini
Nedir bu feryadı figan,
-yok gülün aşkından haberi

Ötme bülbül ötme,
-kendini helak etme
Gülü göreceğim diye,
-sakın ha! Güvenme

Gördüğün zaman da,
-çok fazla sevinme
Vuslat çabuk geçer
-sakın ha! Üzülme

İşte karşında gül,
-bak, doyana kadar
Her şeyin aşırısı,
-biliyorsun ki, çok zarar

İlan et aşkını,
-belki senin gönlünü sorar
O da sevdalıysa sana,
-hazin sesinden anlar

Bak güneş battı,
-ayrılık vakti geldi çattı
Demedim mi sana?
-tüm huzurun şimdi kaçtı

Fani dünyanın,
-hiç ebediyen olur mu aşkı
Ağla bakayım şimdi,
-et feryadı figanı

Borborunbekir

Bekir Özcan

027-Bülbülün Zikri

Biliyorum sendeki,
-gülün aşkı değil bülbül?
Doğru değil mi?
-başka birini istiyor senin gönlün

Fani gül için değer mi,
-şakıyışın çok hazin
Gülleri yaratanın,
-aşkını istiyor senin kalbin

Yaratanı zikrediyorsun,
-bütün kuşlar namına
Güzel sesinle,
-fitri ibadet yapıyorsun Allah'a

Kim ne söylerse söylesin,
inanmam vallaha
Yanık ötüşünle,
insanı da davet ediyorsun imana

Güzel seslerle birlikte,
-sana bu sesi kim verdiyse
Duyar senin o eşsiz hazin hazin,
-yanık ötüşünü de

Ne diyorsan ne istiyorsan?
-bizim namımıza da iste
İsteğimizi kabul eder belki,
-senin yüzü suyu hürmetine

Borborunbekir

Bekir Özcan

028-Canlı Şahit Ayasofya

Yoktu Osmanlı artık cihan haritasında
İslam âlemi yetimdi insanlık dünyasında

Osmanlı İmparatorluğu topraklarında
Otuz üç devlet kurulmuş yaşamakta

Altı yüz senelik koca çınar ağacı yıkılır
Şimşek, dal, budaklara kadar ayrılır

Dünyada; müthiş dehşetli oldu inkılâplar
Birer birer yıkılır, Kuran'ın etrafındaki surlar

Halk için hazırlan plan, şeytanca çok sinsi
Tatbik edilirse koparacak hemen kıyameti

Türkiye'de acımasızca satılır camiler
Depo olarak kullanılır mescitler

Değiştirildi, ezan kamet okumanın şekli
Maksat, dinsiz yetiştirmek gelecek nesli

Yüce Kur'an-ı Kerim'in öğretilmesi yasak
Mümkün mü hiç dini kitap, makale yazmak?

Kapısına kilit vuruldu medreselerin
Sesi soluğu kesildi tüm tekkelerin

Kur'an kursları, ülke genelinde kapatılır
Şapka giyilecek, sarıklı gezmek yasaklanır

Hedef, inancı olmayan bir nesil yetiştirmek
Gaye, Müslüman'ın ruhunu değiştirmek

Minareleri suskun hasretle bekliyor ezanı
Kavuşmak istiyor Kuran'a caminin mihrabı

Nuru yok oldu, ruhu gitti cenazesi orta yerde
İşte canlı şahidi iyi bak, Ayasofya göz önünde

Borborunbekir

Bekir Özcan

029-Cenin'in Feryad-ı Figanı

Geliyor bir feryadı figan
Doğmayan sabi çocuktan

Nasıl dayanır vicdan
Kalp ruh parçalanıyor her an

Nasıl anne hem de acımasız?
Analar olur mu bu denli insafsız?

Gelebilir miydin sen dünyaya annesiz?
Bilemezsin kalmadın sen çaresiz?

Ana geliyorum yokluk âleminden
Ne olur! Fırsat ver can evinden

Kıyamet mi kopar gelsem sinenden?
Kestim ümidi şefkatsiz annemden

Yattın masaya acımasız
Kestirdin elimi ayağımı ey insafsız

Çıkarttın sinen den parça parça
Yedirdin kedi köpeklerle vicdansız

Çıkmadı sesim ağlayamadım
Yoktu nefesim bağıramadım

Döktü kalbim yaşları göz yerine
Feryadı figan etti ruhum, derinden derine

Bilemezsin sıcak sinende ne kadar rahattım
Doğunca gülücükler dağıtardım

"Ayaklarının altına aldırardım cenneti"
"Sonsuza dek yaşatacaktım ebedi"

Ne olurdu verseydin fırsat
Vicdanın olmaz mıydı daha rahat

Ilık ılık içseydim sütünü
Bilseydim insanlık özünü

Elim ayağım takılmıştı neden?
Ağır gelip can mı yaktı bu beden

Karanlıktan çıkarsaydın aydınlığa
Gözlerimle mi bakacaktım dünyaya?

Çok sevindim doğuyorum diye
Katlanacaktım acılara kavuşmak için size

Her halde dünya yolculuğu böyle

Merhametsizlik değil mi? Anne sen söyle

Parçalanıp el ayak, can yakılacak
Anladım ben ölüp annem yaşayacak

Acıdım, anam daha kaç çocuk aldıracak?
İstemiyorum düşünmek acılarım artacak

Yerim dar fakat çok rahattı
Ayrılık vakti geldi çattı

Âlemi dolduracak sevgim vardı
Düşüncelerim hayal âleminde kaldı

Ne idim, nasıl oldum hep hissettin
Yiyip içiyor, yatıp kalkıyor daim beraberdin

Nasıl sağ kalacaksın öldürünce beni?
Yüce Allah görüp, bilmez mi her şeyi?

Öldürdü annem, haberin var mı baba?
Beraber mi verdiniz kararı yoksa?

İnsan olan insan, parçalar mı yavrusunu?
Yüce Halik sormaz mı Ahirette bunu?

Şevinçliyim, sizden ayrıldım
Ölümü doğmadan tattım

Bencil dünyanızda kalsaydım
Canavar ruhlu, siz gibi vahşi insandım

Borborunbekir

Bekir Özcan

030-Geceler Vay! Geceler

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Yüce Allah, nelere kadırmış meğer
Düştü su damlacıkları ana rahmine
Binlerce çocuk doğdu, dünya âlemine

Kimi süt dahi emmedi, doymadı anasına
Kimi cami avlusuna, kimi sokak ortasına
Kimi karakol önüne, kimi parka
Terk edildi masumlar, acımazsızca

Bir gecede insanlığını yitirdi
Kimi bir saniyede, katil etti kendini
Çıkıp insanlıktan, kayıp etti şahsiyetini
Kimi anında kurtuldu, seçti hidayeti

Tomurcuktan çiçek, larvadan böcek
Topraktan kök, anneden çocuk
Yumurtadan yavru, çöplükte mikrop
Toprak altında solucanlar sarılmış tor top

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Yüce Allah, nelere kadırmış meğer
Günlerdir bekleyene geldi, müjdeli haber
Ne oldu bu gün, ağlıyordu dün gülenler

Borborunbekir

Bekir Özcan

031-Geceler, Ah! Geceler

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Felek, nelere kadirmiş meğer
Dünya da yaşamak, her şeye değer
Çünkü ebediyetin yolu, dünyadan geçer

Kara delikler, yıldızlar yutacak
Dünya ya yeni, yeni ışıklar doğacak
Gece, gündüz saatleri birbirini kovalayacak
Ölüm ve kıyamet; bir gün daha yaklaşacak

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Felek nelere kadirmiş meğer
Kimi hastanede, kimi evinde
Kimi seccade de, kimi meyhanede

Birileri bilinmeyen yerde, diğeri çöplükte
Bazısı kaldırımında, nasibi olan yatakta
Bak gidiyor cenaze, insanların omzunda
Son nefesini vermiş, etti dünya ya veda

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Felek nelere kadirmiş meğer
Kimi hastanede dünyaya gelir
Kimi, çöplükte bulundu denir

Borborunbekir

Bekir Özcan

032-Geceler, Oy! Geceler

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Felek; nelere kadirmiş nelere meğer
Şanatçıya, yazara, arıya, şaire
İlham gelir, bu ise her şeye değer

Sonsuza dek sürecektir, sevgililer ayrılır
Konuşmamaya yemin eden, küsler barışır
Anadan babadan yardan, ayrılanlar kavuşur
Aşk dolu kalpler, şevkle coşup aşkla buluşur

Fakire, rüya da zengin sofrası
Zengine, daha iyi yaşama hülyası
Sevgiye, bir an önce kavuşmak için
Uykusuz gözlere acı trafik kazası

Herkes neler, neleri görecektir rüyasında
Başladı kavuşma, dağıtıldı hastalara şifa
Ölüm meleği, devam ediyor can almaya
Sevgi dolu gönüller, başlayacak ağlamaya

Bu gece bak gör, neler olacak neler
Felek; nelere kadirmiş nelere meğer
Gürler gök, şiddetli çakar şimşekler
Kül oldu yandı yıldırım düşen yerler

Mahkûma tahliye, borçluya icra gelir
Bitmiştir artık ayrılık, alacaklılar sevinir
Esti rüzgâr yağdı yağmur, her yer ter temiz
Hırsızlar iş başında, mal sahipleri habersiz

Yağar yağmur, çay, ırmak denizler coşar
Okyanusta, dağlar büyüklüğünde dalgalar
Koca gemiler; bir, bir dayanamaz batır
Hortuma dönüştü rüzgâr, her şeyi yutar

Bu gece bak gör, neler olacak neler,
Felek; nelere kadirmiş nelere meğer
Ne yazılmış ise, onu yapıyor kader
Kendini at yerden yere, ne gelir elden

Borborunbekir

Bekir Özcan

033-Gençlikten...

Gençlik ebedimidir acaba
Sor bakalım ihtiyarlara
Böyle mi geldiler dünya ya
Su gibi aktı gitti seneleri
Nereye gitti gençlik halleri

Geçen saliseler oldu düşman
Çaldılar gençliği azar, azar
Saat deposunda toplandılar
Gün terminaline vardılar
Ay merkezine uğrayıp
Mevsim şeridine takıldılar
Yıl uçağıyla geziye çıktılar

Atıldı neşeli kahkahalar
Hızla dönüldü keskin virajlar
Devam etti bu nakaratlar
Kırıldı sağlam kalpler
Fethedildi nefsanî kaleler
Haydi, bir daha diye yükseldi sesler
İsraf edildi nefesler
Tatmin edildi nefisler
Bitmemeli iyi gidiyor işler
Yüzde eksik olmasın gülüşler

Ne olmuştu böyle birden
Hastalık tüneline girildi aniden
Olundu muayene
Ya şafi hastanesinden
İlaç aldılar kâinat eczanesinden

Kesilmişti eski hız nasıl oldu birden
Okunuyor belli idi yüzlerinden
Hal hatır soruluyor eczaneden
Burada sohbet ediliyor
Arta kalan işlerden

Okunmuyor küçük harfler
Duyulmuyor hafif sesler
Beyazlaştı vücuttaki tüyler
Kambur çıktı belden
Yüzde silinmeyen izlerden
Belli idi geçen saliseler

Tutmuyordu dizler
Uç, dört, altı ayaklı oldular aniden
Ayrılamıyordu tekerlekli sandalyeden
Artık çıkamıyordu hastaneden
Acı içinde bakıyordu pencereden
Kurtulmak istiyordu eski hayallerden
Hatırlamak istemiyordu geçen günleri
Geçmişe döndü yoktu iyi hali

Vicdanını dinlemeye başladı gayri
Tövbe etmeli idi verdi kararı
Dönmüyordu ağızdaki dili
Söyleyemiyordu kelimeleri
Takıldı bir noktaya gözleri
Kulağına geldi bir melodi
Ömründe duymamıştı bu sesi
Topladı bütün dikkatini
Dinledi ezan okuyan müezzini
Derinden bir ah çekti
Sanki ağzından lav çıktı

Yanıyordu ruhu kalbi
Vücudu hararetlendi
Kuruyordu ağız dili
Eski bir dostu yanında idi
Ona suyu işaret etti
Arkadaşı kalktı yerinden
Aldı eline bardağı
Haydi, şerefe yarasın dedi

Dönmeyen dili birden şevklendi
Bu kelimeyi tekrar etti
Dünya hayatı böylece bitti
Peygamberimizin şu hadisi
"Nasıl yaşayan öyle ölürsün
Nasıl ölürsen öyle dirilirsin"
Böylece tahakkuk etti

Borborunbekir

Bekir Özcan

034-Gördüm

Zengin ancak, açlıktan ölenleri gördüm
Su kaynağında, susuz kalanları gördüm
Nimet içinde, fakirlik çekenleri gördüm
Sihhat içinde, hastalık çekenleri gördüm

Gündüzdü ama, gece diye uyuyanları gördüm
Buzlar içinde, fakat ateşte yananları gördüm
Dünyada iken, yaşayan ölüleri gördüm
Mezarda ancak, dünyada gezenleri gördüm

İnsan şeklinde, hayvanatı gördüm
Hayvan suretinde, insanları gördüm
Ölmüştü fakat, dünyada gezenleri gördüm
Hayatta yaşarken, gezen ölüleri gördüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

035-Gurbet

Ah! Dostum,
dünya nasıl memleket
Anne sinesinden ayrılıp
Kundakta yatma gurbet

Uyurken mışıl mışıl
Üzerinde şefkat gözleri ısıl ısıl
Annenin, babanın hayali gurbet

Sütten kesilip mama yemek
Rahat döşekte anne beklemek
Emekleyip yürümek gurbet

Çıktı dişler konuştu dil
Ey dostum şunu iyi bil
Ana sevgisi, baba sevinci gurbet

Büyüdün okul çağındasın
Sıcak baba ocağındasın
Aile gurbet, okul gurbet,
öğretmen gurbet

Olgunlaşma dönemi
Derken gençliğin önemi
Okul arkadaşı gurbet,
çocukluk aşkı gurbet

Oldun çelik gibi delikanlı
Hem de arkadaş sevdalı
Hayalin gurbet, sevgi gurbet,
sevda gurbet

Açıldım güller gibi
Bitti üniversite tahsili
Giydim beyaz gelinliği
Anne, baba, kardeş gurbet

Bitti üniversite
Gittin askere
Özgürlük gurbet, iş gurbet,
yaşam gurbet

Derken davul zurna çaldı
Aklı baştan çekip aldı
Safi has çocukluk aşkı,
gençlik sevdası gurbet

Otuz, kırk, elli, altmış işte yetmiş
Kaçıyor senden her şey, işin bitmiş
Geçen zaman gurbet,
eş gurbet, evlat gurbet

En sadık dost olmuş ilaçlar haplar
Etmez tesir, sancılar her yeri kaplar
Sağlık gurbet, sıhhat gurbet,
ilgi alaka gurbet

Oturup kaldın tek koltukta
Duvarlar ne söylüyor acaba
Baston gurbet, çalacak zil,
açılan kapı sesi gurbet

Her şeye hasret
Her bir şey gurbet
Sevgi gurbet, şefkat gurbet,
mezar gurbet

Borborunbekir

Bekir Özcan

036-Gurbetteyim

Ta! Uzaklarda,
hem de, gurbette,
baktım bu gün takvime,
Eyvah! çektim birden bire,

Rastlamıştı,
evlilik yıl dönümüne,
Tatlı hatıralar,
film şeridi gibi,
geldi göz önüne,
Ta iliklerimden,
bir ah! Çektim,
derinden derine

Çevirdim telefonu alelacele,
yaşla doldu gözlerim,
iyi ki açılmadı,
anlaşılmazdı sözlerim,
Günlerdir hasretle beklerim,
Can cananı, çok özledim,

Baktım ufuklara,
birleşmiş dağlar ile sema,
Ay ile güneş karşı karşıya,
Sohbet ediyorlardı doyasıya,
Çok yalnızım,
Canan da yok yanımda

Yanıyordu kalbim,
Anlatamazdı dilim,
Kalem aradı elim,
Sarsıldı benliğim,
Elem üstüne elem,
Düştüm,
kederden kedere,
bulunmadı kalem

“Hasbünallahül ve niğmel vekil” söyledim
Hem teselli,
hem de oldum müteselli,
Kendime geldim,
Ne yapalım, kader dedim

Borborunbekir

Bekir Özcan

037-Hayallere Ah! Hırsa Vah!

İnsanın sınırsız hayalini
Almıyor kâinat bahçeleri
Açtı dünyanın çiçekleri
Tohumlar verdi filizleri
Enva-i çeşit meyveleri
Tatmin etmez nimetleri

Hayalde ne var ise, o ihtiyaç
Doymayan kör nefsin midesi aç
Yok kuvvet, çok dik bir yamaç
Kör şeytan oldu sımsıkı kıskaç
Allah'ım! sabır ver sen, olsun ilaç

Doğru dürürüst yiyip içmez
Ağız tadıyla oynayıp gülmez
Dost düşman söz dinlemez
Olacak hayal mutlak gerçek
Başka hiç bir şeyi görüp bilmez

Çoluk çocuk var dedi
Muhanet kötü diye söylendi
Dünyanın, malı mülküyle belendi
Oldu her şeyi, fakat yemedi kendi
Sağlığında bile, sıhhat eliyle elendi

Tüm, malı mülkü yüklendi
Hırsla üst üste ekledi
Bir dane için, yıllarca bekledi
Dayanamadı kalbi tekledi
Bencil varisler ölümü bekledi

Dünya ne kadar vefasız
İnsan ise, ondan daha arsız
Nefisle birlikte oldu hırsız
Bıraktı hırs dünyada yarsız
Ne acı ebediyette kaldı kârsız

Borborunbekir

Bekir Özcan

038-İçimdeki Fırtına

Uyku tutmadı yine bu gece
Daraldı ruhum sığmıyor içim, içime
Açtım defterimi okudum şiirlerimi
Biraz sakinleştım kapadım gözlerimi
Aldım elime hasretle bekleyen kalemi
Yazayım dedim akıl ve kalbime geleni

Geçmiyordu kalemime söz
Uykusuzdu ama kapanmıyordu göz
Bekliyorum nöbet tutan asker gibi
Düşünüyorum zorluyorum hayalimi
Atamadım üstümdeki gerilimi
Bocalıyor yazamadım kalbime geleni
Şair olanlar bilir ancak bu halimi

Nasıl nereden başlayayım diye
Sen söyle dedim kalemime
O da benziyordu benim halime
Düşünüyorum ince, ince
Kalbe geleni de dökemedim şiire
Fırtınalar kopuyordu içimde
Ruh ve kalbim kabz halinde
Pencereyi açtım hızlı bir şekilde
Soğuk bir hava ile geldim kendime
Ay ve yıldızlar sanki güldü halime

Borborunbekir

Bekir Özcan

039-İlahi Denge

Şıgırcıgın sesini duyar çekirge
Ödü patlar ölür olduğu yerde

Gıdaklar tavuklar, horoz öter
Can havliyle kaçır keneler

Bataklıkta kurbağalar öterken
Korkuyla kaçır sivrisinekler

Kediyi görür görmez, fareler
Dar gelir en büyük araziler

Görünce yarasayı, serçe
Şaşırır, karşısında durur el pençe

Gönüllüdür yatar hemen önüne
Bir güzel yer Yarasa afiyetle

Bataklık bekçisidir leylekler
Kuşlardan kaçamaz böcekler

Dünyada Akbabanın işidir leşler
Hava jandarması Kartallar Şahinler

Ceylanın peşindedir aslan
Taliptir aslanın derisine, insan

Mahlûkatın tümü insanın hizmetçisi her an
Akıla gelmeyen denge kurmuş yüce yaratan

Borborunbekir

Oku!
Gözlerine geleni oku...
Bırak kini!
Dokunmasın şeytanın oku!
Yıkı gönüldeki kirini...
Bil Rabbini!
Duy âlemin zikrini!Arif Tatar

Bekir Özcan

040-Kırşehir-Boztepe-Karacaören-1

Karacaören Hasreti

Karacaören'in dağına, taşına toprağına havasına
Esen yeline, yağın yağmuruna dolusuna karına
Bağına, bostanına meşhur şahman buğdayına
Sevecen samimi nüktedan zeki çalışkan halkına

Merasında gezen tüm hayvan sürülerine
Ovasında yetişen her çeşit bitki örtüsüne
Bostan tarlasında yetişen sebzesine
Dağlarında burcu burcu kokan kekiğine

Sevginin hasretin ayrılığın verdiği şiddetli özlem
Kalp ve ruhuma veriyordu çok dehşetli bir elem
Böyle bir hasret duygusuyla yazıldı bu satırlar
Zihinlerde tekrar canlansın diye eşsiz hatıralar

Köyümü, köylümü ben çok özledim
Gurbetten hasretimi dindirmeye geldim
Yayan düştüm Karacaören yoluna
Vardım yaralı oğullarının mezarı başına

Tüm geçmişleri niyet edip okudum fatiha
Bağışladım bütün ehl-i imanın ruhuna
Hamam deresinin meşhur yokuşunda
Ettim dua Reiz eniştenin oğlu Yakup amcaya

Biraz terledim, hem çok sıcaktı hava
Çanak pınardan su içtim doya doya
Elhamdülillah! çekip kendime geldim
Abdest alıp bir güzel serinledim

Kervansaray boğazını heyecanla geçtim
Hamur dağına çıkarak etrafı seyrettim
Hatırladım Çiğdem kazdığım tüm yerleri
Mantar topladığım bütün öbekleri

Hafiften esen yele döndürdüm yüzümü
Görebildiğim en uzak ufka yönelttim gözümü
Dinledim hasret çeken kalbimin saf özünü
Yetiştiremedi kalemim, dilime dökülen sözümü

Hemen Ağın dağına doğru yöneldim heyecanla
Dere tepe demeden gidiyorum koşar adımlarla
Karacaören'e kuş bakışı bakacaktım doyasıya
Tüm hatıralarımı yaşayacaktım tekrar bir daha

Ağın dağının en yüksek tepesindeyim
Aşiret köylülerimin ovasını seyretmekteyim
Araplı, Boztepe, Dalakçı, Gümüşgümbeteyim
Horla, Badılı, Seyfe gölünde çimmekteyim

Karacaören'li örf, adet gelenek göreneğine
Çok samimi, ihlâslı, sağlam bağlıdır dinine
Vaazlarında gelecekte haber verirdi ilmiyle
İmamlık yapan dedem Tahir hocayı gördüm

Özünden hiç kayıp etmeden açıktır yeniliklere
Hemen sahiplenir hele yapıldıysa hemşerisi eliyle
Toplanmış köylüler ajans dinliyor radyo diliyle
İlk Mektebi yaptırıp, radyoyu tanıtan Habib hocayı gördüm

Yukarı pınar köyün tek bir çeşmesi
Lüllesin de su az akar ama çok bereketli
Suyu yumuşak, pek tatlı tüm köye yeterli
Dedem Tahir hocayı bu çeşmeyi yaptırırken gördüm

Karacaören'in toprağı verimlidir bakılırsa eğer
Ne cesaret varmış saf kedici dedemde meğer
Birde işini tutturursa bu her şeye değer
Köyde ilk defa mercimek eken, dedem kediciyi gördüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

041-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 2

Karacaören Kültürü

Bütün köylü toplanmış büyük bir kalabalık var
Yukarı pınarın yanındaki sokunun başı sanki dar
Canı cananın gözlerinde, siyim siyim yaş akar
Kutsi dualarla asker uğurlayanları gördüm

Unutulmaz meşhur Çanakkale zaferinde
Mutlaka en az bir şehidi var her hanede
İsimsiz kefensiz gömülmüş cephede
Yakını için ağıt yakanları gördüm

Kurtuluş savaşında verdi yüzlerce şehit
Askeri kütükler buna belgeli şahit
Gazi olup istiklal savaş madalyası alan
Süleyman Eroğlu ile Halil Ceylanı gördüm

Köye davul zurna gelmiş çok güzel çalmakta
Mahalledeki tüm çocuklar sağa sola kaçmakta
Ustalar gelmiş sünnetçi diye bağırmakta
Sünnet olurken tavuk gibi çırpınanları gördüm

Yıl içinde cenazesi olanlar tek, tek gezildi
Okutuldu Kuran, alındı yas, müsaade istendi
Düğünümüz var diyerek davetiye verildi
Ahide şekeri ile okuntu dağıtanları gördüm

Değirmenlik tutulup un öğütüldü
Uç gün düğün ekmeği yufka yapıldı
Eşek sırtında heybelerle yemek tabağı toplandı
Kaplara işaret koyan komşuları gördüm

Besiye ayrılan koca bir tosun etlik kesildi
Sofada özenle saklanmak için ayrıldı kellesi
Kavuşu çocuğun, kuyruğu çobanın, çarık olacak derisi
'Düğün kahvesine' davet edilenleri gördüm

Başladı düğün dernek dua ile bayrak kalktı
Köyün gençleri her çeşme başında fasıl yaptı
Tombul İsmail'in konağının damına
Kelle atarken Çete İbrahim'i gördüm

Düğün yemeği için sofralar kuruldu
Köylüler halka, halka sofraya başına oturdu
Toplandı yemek parası, listeler sunuldu
Düğünlerin baş yasakçısı, Güzüllü'yü gördüm

Pek neşeli gaydalı çalıyor davul zurna
Karacaören'li çevirmiş büyükçe bir halka
Gençler haykırırcasına atıyordu nara
Düğünlerde tura oynayanları gördüm

Atlar süslenip kuyrukları bağlandı
Herkes neşeli hem de çok heyecanlı
Karacaören'li bütün delikanlılar toplandı
Düğünlerde cirit oynayanları gördüm

Üç gün üç gece yapıldı çok büyük eğlence
Hele birde köy gençleri birleşip kayın gelince
Kız evi kardeş yolu diye diretince
Yol için yapılan çetin pazarlıkları gördüm

Süslendi atlar arabalar gelin alınmaya gidildi
Sergilenen çeyizler ata arabasına yüklendi
Çıkamadı gelin, sandık üstü denildi
Bahşiş için yapılan münakaşaları gördüm

Gelin geldi eve oğlan evi neşe içinde
Tüm yakın akrabaların eli, atın dizgininde
Gelin bana münasip ben indireceğim diye
Kıran kırana mücadele ile gelin indirenleri gördüm

Âmin denildi yapıldı dua yüksek bir sesle
At üzerinden indirildi gelin nazikçe
Tekrar başladı kızlar için büyük bir eğlence
Ayna çalıp türkü söyleyen kızları gördüm

Yakın arkadaşlarınca çağrıldı sağdıçla damat
Güvey başı akşam yemeğine çıkarıldı davet
Kırılırcasına yapıldı o eşsiz muhabbet
Güveyi kurtarıp gidenleri küllenip sulanırken görüm

Yatsı namazı edildi eda yapıldı dua
Tüm gözler çevrildi saygıyla imama
Hoca başladı kısa öz bir nasihate
El öpüp vedalaşan damatları gördüm

Damat sağdıca teslim edildi
İşin en zor acı tarafına gelindi
Güvey acımasızca iğnelenip çimdiklendi
İğne çimcik, yumruklarla gerdeğe girenleri gördüm

Ramazan ayı gelmeden tatlı bir telaş başlar
Toplanır kadın kız, yufka ekmek erişte yapar
Yufkanın kokusu yayılır burcu burcu kokar
Erişte yapıp tandırda kavuranları gördüm

Her mahalleye davulcular tutulur
Davul yok, yerine teneke çalınır
Sahur da her evin kapısına tek tek vurulur
Tüm horanla sahura kalkanları gördüm

Sahur yemeği bol tereyağlı erişte
Hele birde pekmezde katılırsa içine

Doyulur mu artık o eşsiz lezzete
İştahla erişteye kaşık salanları gördüm

Yufkadan ince ince kadayıf kesilir
Fırın yok tandırda güzelce pişirilir
Kokulu şeker şerbeti hazırlanır kerpiç ocakta
Tandırda yemek yapan hanımları gördüm

Her gün iftara davet edilir fakir fukara
Mevlîî okur her davette mutlaka hoca
Pembe renkli şerbet içilir yemekten sonra
Oh! Çekerek şeker şerbeti içenleri gördüm

Akşam ezanını okudu hoca
Tüfeği patlattı hemen topal Rıza
Çocuklar koşarak bağılıyor heyecanla
Yiyin ho! Yimeyin ho! Diyenleri gördüm

Camiye yakın sokaklarda gençler toplanır
Tüm delikanlılar pilli el feneri kullanır
Kendi aralarında ışık yarışı yapılır
Benim ışık daha iyi diye iddia edenleri gördüm

Kimi fener, kimide lüksünü yakar
Teravîh için cami yolunu tutar
Lüksün yeri hazır camide hemen takar
Huşu ile teravîh namazı kılanları gördüm

Her arife günü ikindi namazından sonra
Tüm halk toplanır gidilir kabristana
Huzur içinde okunur Kuran, yapılır dua
Mezarlıkta dua edenleri gördüm

Bayramdan önce tandırlar yakılır
Kurulur kazanlar bolca su ısıtılır
Tüm çamaşırlar bir güzel yıkanır
Mis gibi sabun, kil kokan çamaşırlar gördüm

Bayram namazı için halk camide toplanır
Sevinç, huzur huşu içinde namaz kılınır
Bütün köylü camide sırayla bayramlaşır
Bahşîş ve şeker toplayan çocukları gördüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

042-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 3

Çocuklar Ve Oyunlar

Karacaören'de günler geçer çok neşeli
Yarenler yaren eder olur pek eğlenceli
Her an güler oynar köyün gençleri
Sektellemeç oynayan gençleri gördüm

Karacaören'de her yaşın bir oyunu var
Tüm delikanlılar toplandı verdi karar
Gönlünce eğlenecekler ay batana kadar
Ayı gördüm oynayan delikanlıları gördüm

Elinde birer değnekle toplanmış köy gençleri
Çok dikkatli adımlarla ölçüldü atış mesafesi
Alıç, kılıç, kırk üç diyerek seçildi oyunun ebesi
Hacı oynayıp değnek kıran gençleri gördüm

Çocuklar kendi arasında oyun kurmuşlar
Çok büyük heyecanla koşuşturmaktalar
Ne çabuk geçti o pek tatlı hatıralar
Çelik oynayan çocukları gördüm

Arkadaşlar toplanmış yine aşşık atıyor
Kimi cızılı, kimi opban kimi mirre oynuyor
Mahareti, şansı olan herkesi ütüyor
Gençlerin yazı-tura oynayışını gördüm

Her sokakta cıvıl cıvıl gelir çocuk sesi
Bütün köy sanki olmuş çocuk bahçesi
Kimi yel yel oynuyor, kimi şaar ingidi
Hurma, deve dişi oynayan çocukları gördüm

Koyu gölgede kız çocukları da gelmiş bir araya
Başlayacaklar "Papilez" oyunu oynamaya
Tek ayak üzerinde başlanır zıplanmaya
Kızların heyecanla "Papilez" oynayışlarını gördüm

Başka sokakta oturmuş bir gurup kızlar
El yemeceli beş taş oynayacaklar
Kalmışlar soluk solağa büyük heyecan var
Kızların mendil kapmaca oynadıklarını gördüm

Çocuklar çiğdem kazmaktan gelirken
Havaya fırlatılır tüm hızla değnekler
Yere düşmeden değneği vurana verilir çiğdemler
Kız kaldırmaca oynayan çocukları gördüm

Koyun sürüleri ile karşılaşır çocuklar
Meler heybe gözünde yeni doğmuş kuzular
Çocuklar sevinçle kuzuyu candan kucaklar
Kuzu getirip sahibinden yumurta alanları gördüm

Kızıl derede eşek danası sürüsü karşılanır
Çoban'ın izni beklenmeye başlanır
En hızlı koşan eşekler zaten bilinir
Eşek yarışında düşüp ağlayanları gördüm

Kış mevsiminin o uzun gecelerinde
Komşular yakın akraba da misafirlikte
Toplanmış çocuklar hep birlikte
Heyecanla yüzük oynayışlarını gördüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

043-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 4

Karacaören'den Hatıralar

Ağın dağının başında oturup dinlendim
Karacaören ovasına şöyle bir göz gezdirdim

Kekecin İbrahim'le Çapar Osman'ın Sali'nin
Etrafa dağılmış sığır sürüsünü gördüm

Damlacık mağarasına girdim
Damlayan suların sesini dinledim

Sulanmış mevsimin son karını yedim
Pekmeze kar karıştırıp yiyenleri gördüm

Çömçür'ün başına vardım
Tereliyi seyir etmeye daldım

Kıtel Ali ile topal Rızanın
Eşek danası ile at sürülerini gördüm

Güney dağının tepesinde
Baktım Çömçür deresine

Çalım Ahmet'le, Gogu'nun
Koyun sürülerini gördüm

Topakdaşa doğru yöneldim
Daşladık düzlüğüne geldim

Eşeklere saman çuvalı yüklemiş
Kırşehir'e giden Karacaören'lileri gördüm

Atike Hasanın başına vardım
Yaylaya doğru yürümeye başladım

Kumbağ yoluna doğru baktım
Bekçi deli Ali ile Hamoyu gördüm

Yayladan, Kozulca'dan indim Ağacalıya
Hasretle su içtim oh! çekerek kana, kana

At arabasıyla Dalakçıya
Kırım Osman'a gidenleri gördüm

Kestirme yoldan geldim Çatal kaya'ya
Çıktım oradan bizim meşhur Hacı bayıra

Top oynayan arkadaşları kovalayan
Şevket çavuşun Mehmet'i gördüm

Aşılak, Gül kayası, kuyunun deresiyle
Geldim Karacaören'in girişine

Mızrak kuyusunun başında
Su çekip hayvan sulayanları gördüm

Kadınlar yukarı pınarın başında
Çıkmış su sırası için bir kavga

Tutuşmuşlar saç, saça; baş, başa
Kırılan desti, boccaları gördüm

Bal Mehmet'in kuyusunun başında
Toplanmış mahalleli halka, halka

Kuyunun içinde dediler kör Musa
Âmâ haliyle kova çıkartırken gördüm

Karacaören halkının en sessizi
Koyu gölgelerin meşhur bekçisi

Kasabanın sanki canlı bir heykeli
Büst gibi duran köye küsü gördüm

Tarihi ilkokulun girdim bahçesine
Tüm arkadaşlarla görüştüm sevinçle

Kaçıyordu çocuklar öğretmenleriyle
Kızınca okulu taşıyan Eziyi gördüm

Cemal dayımın dükkânına vardım
İki buçuk kuruşa tek kurabiye aldım

Düven taşı ile sigara yakan
Çok ihtiyarlamış güdüğü gördüm

Köyün ortasında durak yerindeyim
Ortalık olmuş toz duman seyretmekteyim

Saman doldurmuş ceplerine
Küllelec oynarken Gogu'yu gördüm

Gittim Fedaker'in kahvehanesine
Değme gitsin can köylümün neşesine

Hacı Rıza'nın Cemal'in, Hötük ile
Bitmeyen tavla oynayışını gördüm

Muhabbet masası etrafında
Yüksek sesle atılıyordu kahkaha

Hemen yanaştım yavaşça
Tömür Abdullah ile balağın karayı gördüm

Kahvehanenin başka bir köşesinde
Dizilmişti bir gurup masa çevresinde

Ömer ağaların Ömer'le topal Memiğin
Altmışaltı oynayışını gördüm

Aniden başladı bir münakaşa
Çıkmıştı sanki büyük kargaşa

Oyun masası döndü şiddetli savaşa
Cücüğü, Göbülü bomlatırken gördüm

Güney burnu mahallesine gittim
Çimlenmiş harman yerlerini gezdim

Ekmek niyetine toprak yiyen
Karacaören'in meşhur bücüsünü gördüm

Sevinçle mezarın başına çıktım
Etrafa doyasıya şöyle bir baktım

Musalla taşının hemen yanında
Küçük kafalı deli Yusuf'u gördüm

Öğle ezanı okunmadan önce
İndim hemen büyük cami önüne

Acemice, acele yanık sesiyle
Balağın Hacı Hasanın ezan okuyuşunu gördüm

Dalgın, dalgın inerken aşağı mahalleye
Bir feryad-ı figan ile geldim kendime

Patır kütür çekiç sesleri arasında
Diş çekerken macir Ömer'i gördüm

Güzel bir koku yayılıyordu etrafa
Yöneldim kokunun geldiği tarafa

Baktım karanlık loş bir odada
Bezir çekerken yağcacı'yı gördüm

İlkbahardı çiçeklerle donanmıştı ağaçlar
Oğul veriyordu toplanmıştı arılar

Bir elinde uzun değnek diğerinde bakır kaplar
Uzun sakallı, nurani yüzlü Hamza hocayı gördüm

Gürültüden korkup yol kenarına çekildim
Gelen siyah motora alelacele yol verdim

Hayatımda ilk defa yakından seyrettim

Forson marka Musa'nın traktörünü gördüm

Karacaören'in şahman buğdayı altın gibi yetmiş
Kocaman yeşil renkli bir biçerdöver gelmiş

Bakıyor köylüler etrafını çevirmiş
Aytekin'in jöndere biçerini gördüm

Tüm mahalleli toplanmış bir araya
Meğerse itilerek çalıştırılacak taka

Alışmış köylü bu normal bir vakıa
Aytekin'in hanomak marka motorunu gördüm

Yukarı mahallede yine taşlama oyunu başladı
Bir ihtiyar pınardaki kadınların arasına saklandı

Çocuklar hemen çeşmenin etrafını sardı
Kızlar, kadınlar hacı Nuh'u suyla ıslatırken gördüm

Köy odalarında kırıla muhabbet yarenlik edilir
Kavurga, haste, pekmez helvası, turşular yenir

Sabah, öğle, akşam değişik odalara gidilir
Dayımların odasında İmirze'yi haşlama oynarken gördüm

Dar sokaklarda bir biri arkasına taş vızıldadı
Mahallenin tüm köpekleri bir anda havladı

Köpeklerle, küçük kara arasında mücadele başladı
Gülerek köpekleri taşıyan küçük karayı gördüm

Gün doğmadan küllüğün hemen yanında
Sıkıca yular tutuyorlar ineğin başında

Tüm komşular nalbantçı sırasında
Köy nalbantçılarını inek nallarken gördüm

Özlüye, Horlanın gediği, Seyfe gölüne baktım
Ufuktan, Ta! Çöldeki tarlalara kadar uzandım

Göl kenarındaki avcı siperlerine sanki bende yattım
Tömür Abdulla'nın saçmasını, ördek ararken gördüm

Başladı Dalakçı köyü ile meydan muharebesi
Kazma kürek sapı, değneklerin belli değil sayısı

Galeyana gelmiş hücumla kalkmış Karacaören halkı
Tüfeğe ceketini siper eden çolağın Şihhasanı gördüm

Yakalamış bir Karacaören'liyi Dalakçılar
Başladı sorgu sual nerelisin diye sordular

Şart olsun Gümüşgümbetliyim diyen
Cırıgın Mehmet Âli yi gördüm

Şakalaşmanın zirvesinde Karacaören'li
Her zaman neşeli sevecen çok samimi

Bizim İbili'de mayasırdan pek dertli
Çolağın İbili'yi kalaycıya nişatır attırırken gördüm

Karacaören'in Şahman buğdayı çok meşhur
İhtiyaç var satılacak hemen çuvallar doldurulur

Pazarın yolu gece yarısı şafak atmadan tutulur
Yerköy ofisine isim yerine lakap yazdıranları gördüm

Köy halkı yine bir gün ofis önünde sıradadır
Nüktedan bir Karacaören'li habersiz namları yazdırır

Said Karakeçi, Ethem fal, Apo Fildiş, Reşit Kadersiz diye isimler çağrılır
Yerköy pazarında kahkahayla gülenleri gördüm

Çenaze var yakınları ağlıyor konu komşu yasta
Ölü salaca masasında özenle yıkanmakta

Ortalık karıştı bir anda herkes panikle kaçmakta
Salaca da yıkanırken kalkan potturmacı gördüm

Karacaören halkı misafiri pek sever
Unutmaz senelerce hal hatır sual eder

Gördüğü her misafiri eve davet eden
Nanı meşhur Gadak Mehmet ağayı gördüm

Köylümün doktoru Dalakçı'lı kırım Osman
Meşhur iğnecileri ise Mükü ile Salman

Aralarında ezeli rekabet var her zaman
Hastalara iğne yaparken iğnecileri gördüm

Karacaören'li pratik zekâlı çok zekidir
Dışarıda hemşerisi için canını verir

Eli uzdur her işi yapar her şeyi becerir
Sıfırdan bankerlik yapan Hışür'ü gördüm

Bin dokuz yüz yetmiş altı Haziran ayında
Kasaba oldu Karacaören, halk sandık başında

O günlerde ilk başkan seçim heyecanı bir başka
Seçim öncesi tespih sayıp iddiaya girenleri gördüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

044-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 5

Karacaören'de Yaşam

Köyde Arpa biçmekle başlar işler güçler
Hemen arkasından mercimekler yeter

Elde deste ve orakla sürünmek her şeyden beter
Mercimek tarlasında dizin dizin sürünenleri gördüm

Güneş vurmuş öğle sıcağında
Tırpan elinde ottan döngü ayağında

Su gibi ter akıyor şafağında
Makine gibi çalışıp, tırpan sallayanları gördüm

İlk önce desteler tek tek büyütüldü yığıldı yığınlar
Tırmık çekilip anadutla yüklendi kağnılar arabalar

Çadır kente döndü altın renkli sap sarı harmanlar
Yolda kağnısı arabası devrilenleri gördüm

Harmanlar etrafa dirgenle saçıldı
Dövenlere öküzler atlar koşuldu

Mevlevi gibi harman etrafında dönüldü
Düven üstünde uyuklayarak harman sürenleri gördüm

Köylüm durmaz arı gibi çalışır
Çoluk çocuk tarlaya azık taşır

Rakibi yok kendi işi ile yarışır
Heybe gözünde ayran çömleğini kıranları gördüm

Düven dönerken, dönderme yapılır malama
Kiminin elinde dirgen, kimisinde yaba

Kan ter içinde kalmış sıcak altında
Aceyleyle dirgen, yaba parmağı kıranları gördüm

Düven döner daima harman etrafında
Hayvanlar da can yorulur yavaşlar bir anda

Dürtülür meses öküze, kırbaçlar vurulur ata
Atların parlayıp düvenle kaçışını gördüm

Günlerce haftalarca böyle devam eder işler
Koca yatırmalar tınasa döndü birden

Köylüm artık dört gözle rüzgâr bekler
Tinas bozup yabayla harman savuranları gördüm

Malamadan taneler titizlikle ayrıldı
Çinârle, kuşgözüyle elemeye başlandı

Tohumluklar ayrıca titizlikle uvallandı
Ambara hâsılatı taşıyanları gördüm

Güz mevsimi kendini göstermeye başladı
Sallar bozulup, paladan kilimden eten yapıldı

Saman çiğnenerek doldurulup evlere taşındı
Toz duman içinde samanlık yosanları gördüm

Süpürüldü çatır çatır yerler harman süpürgesiyle
Kesinlikle bir buğday tanesi bile kalmaz yerde

Badas işi çıktı sonradan birde
Poyrazda badas savuranları gördüm

Hatır gönöl dost hısım komşu hakkı der
İşini önce bitiren yakınlar yardımına gider

İş bitti demez candan çalışmaya devam eder
Konu komşu akrabaya yardıma gidenleri gördüm

Harmandan kalkınca biter mi hiç işler?
Bir bilsen daha neler yapılacak neler

En az bir gün de bostanlar bozulacak
Sonra bağda üzümler toplanacak

Şıra yapılıp pekmez kaynatılacak
Bağ bostan bozup, pekmez kaynatanları gördüm

Kıştan beri küllük birikmiş öbek olmuş kocaman
Geldi vakti, taşınır zaten bu mevsim de her zaman

Yükleniyor arabaya küller ortalık doz duman
Küllü tarlaya, kül götürüp dökenleri gördüm

Değirmenlik tutulup un bulgur yarma yapılacak
Gelecek sene için tohumlar elenip ilaçlanacak

Yağmur yağmadan herk yapılıp ekilecek ekinler
Atla, öküzle nadas yapıp ekin ekenleri gördüm

İdare lambası ahırda devamlı durur
Kısık ışıkla fener her an hazır bulunur

Aynalı gaz lambası daim odadaki yerinde olur
Loş ışık altında ders çalışanları gördüm

Zengin hanelerin lüküs lambası var
Bu lamba yine de çok gaz yakar

Özel misafiri olan komşulardan lüküs arar
Lüküs ışığında misafir ağırlayanları gördüm

Güröl güröl üçayaklı gazocağı yanar
Bazen gazdaki pislik memeyi tıkar

İnsan'ın burun direği kırılır gaz müthiş kokar
Fazla pompadan gaz ocağı patlatanları gördüm

Borborunbekir

Bekir Özcan

045-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 6

Karacaören'de Kadın

Boş durur mu? Hiç evin hanımı
Her gün dürüm dürer hazırlar azığı

Sürüyle koyunu kuzuyu emiştirir sağır onları
Koyun başı tutup, inek sağan kadınları gördüm

Pişecek süt, yoğurt peynir yapılacak
Yayıp yayıp tere yağ alınacak

Sabah öğle akşam yemeği hazırlanacak
Telaşla süt taşıyıp, hereni dibi yakanları gördüm

Çoluk çocuk demez birde azık taşır
Boş durmaz tarlada eşi ile işte yarışır

Deste büyütür, tırmık çeker, yığın yığar
Orak elinde yığın yığan hanımları gördüm

Bu kadar iş arasında ekmekte az kalmış
Evin hanımını ta! Günler önce telaş almış

Şafakta hamur yoğurup yufka açmaya başlamış
Azığa, firek soğanlı börek, yağlı bazlama yapanları gördüm

Birikmiş kirli çamaşırlar yıkanacak mutlaka
Köyde su kıt gidilecek ya Ağacalıya, ya da Yayla'ya

Gün doğmadan yüklendi kazan leğen eşeksirtına
Kille, sabunla çamaşır yıkayan kadınları gördüm

Gündeliğe gidilir öncüt takılır
Uç gün kış ekmeği yufka yapılır

Sufa'nın en serin yerinde saklanır
Kışlık yufka açan kadınları gördüm

Toplanır konu komşu kadınlar
Senelik mantı erişte yaparlar

Kavrulur erişte dolar torbalar
Dam üstünde mantı seren kadınları gördüm

Kurutulur kışlık patlıcan fasulye biber
Küflenmeden kurutmak büyük hüner

Yenmez hemen, sufa da misafir bekler
İpe biber dizen kadınları, kızları gördüm

Çabuk bitmesin destek olsun diye yufkaya
Evin hanımını başlar acilen lavaç açmaya

Ertesi hafta çörek, bazlama yapmaya
Kızgın tandırda yapıştırma yapanları gördüm

Tutumludur Karacaören'in hanımları
Sıcak tandır üstünde leğenle ısıtır suları

Tandırın içinde çömlikle pişirin mercimekli pancarı
Mercimekli, şeker pancarına kaşık sallayanları gördüm

Teneke sac üzerinde kum, kum içinde mısır
Birbiri arkasına patlıyor mısırlar patır patır

Kavurgada kavruluyor karıştırılır tıklar tıklar
Mısır patlatıp kavurga kavuran hanımları gördüm

Sac üstünde un kavrulur
Kokusu ta! Köyün bir ucunda alınır

Helva yapılacak pekmez karıştırılır
Haste, helva yapan kadınları gördüm

Daha bahar aylarında toplanır madımak
Bir hafta içinde kurutulur ancak

Kışın yemeği yapılsın da sen bir tadına bak
Otlı pilav üstüne sarımsaklı yoğurt dökenleri gördüm

Güzün tüm kadınların ellerinde miller
Su gibi akıyor yumaktan iplikler

Parmaklar hızla dönüyor sanki mekanik mekikler
Çarık çorabı ören eli kınalı hanımları gördüm

İplik yumağı hızla dönüyor
Evin kedisi de yumakla oynuyor

Küçük çocuklar canı gönülden gülüyor
Nakışlı Cehiz çorabı ören genç kızları gördüm

Koyunlar kırkılır yünler yıkanır
Yün tarağında yünlerin en iyisi taranır

Döner iğler kirmenler inceltirilip iplik yapılır
Kadınları kızları ip eğirirken gördüm

Kurulur kazanlar tandır hızla yanar
Boyalı sular fokur fokur kaynar

Toplanmış hanımlar rengârenk ip boyar
Tandır başında kan ter içindeki hanımları gördüm

Istar en uygun odaya dikildi
Erişler mazılara yerleştirildi

Kilim, pala, minder rneği getirildi
Halı kilim dokuyan gelinlik kızları gördüm

Diğdirler, taraklar gpr gpr vuruyor
Varan gelen hızla bir inip bir kalkıyor

Melik, erişler arasında hızla geçiyor
Cehiz'ini dokuyan genç kızları gördüm

Bahar gelmiş kesilecek temek
Özenle kurutulup olacak tezek

Kışın hem ısıtacak hem de pişecek yemek
Okula kerme götüren öğrencileri gördüm

Borborunbekir

Bekir zcan

046-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 7

Karacaören'le Sohbet

Derelerinde suların akmaz mı oldu?
Dağlarındaki çeşmelerde mi kurudu?

Ovalarında yetişen bitkilerde mi soldu?
Güzelim arazideki böceklerinde mi sustu?

Toprak kokan yolların, yollara mı bakacak
Gelen giden var mı diye kimlere soracak

Vay Karacaören'im halin böylemi olacak
Dağların ıssız sokakların sessiz mi kalacak

Dilin tutulmasın söyle sen, ne yapılacak?
İşte o zaman biraz ferahlarız bizler ancak

Sevenlerinden ayrılıp kara sevdaya mı tutuldun?
Leyla'sını bulamayan mecnuna mı döndün?

İsmin gibi hem 'kara' hem de 'ören mi' oldun?
Yoksa âşıklar gibi kavuşmayı ayrılıkta mı buldun?

Nice tılsımı sayısız sırları sakladın
Her göç yüzünden sessizce ağladın

Yas tutup karaları kime bağlattın?
Bunun için mi ören olup kendini dağladın?

Tepelerinde körpe kuzular melerdi
Çocuklar ufacık çaylarında çimerdi

Bağlarında kuşlar cıvı cıvı öterdi
Ah! O günler ne güzeldi değil mi?

Bağrında büyüttün yetiştirdin bizi
Toprağında kayıp olmadı atalarımın izi

Seni iflah etmeyen bu büyük acı
Sevenlerine de bulaştı artık bu sancı

Yine sen alıyorsun şefkatle kucağına
Sıkıca sarıyorsun bizleri bağrına

Ancak dönüyoruz ölünce toprağına
Davet edip topluyorsun herkesi mezarına

Ey! Karacaören bizler hiç unutmuyoruz seni
Bir baksana teker, teker dönüyoruz geri

Sen diyeceksin geçti artık bunlar çaremi
Ama "asıl almaz bal kokmaz" sence böyle değil mi?

Borborunbekir

Bekir Özcan

047-Kırşehir-Boztepe-Karacaören 8

Veda-Vefa-Özür-Dua

Biliyorsunuz bize derler kedici, amcazade patacı
Dayıların dayısı pilavcı, komşumuz danacı

Lakap çok, kimi horoz, kimi yavısı, kimi toklu
Yiğit lakabıyla anıldığından yazdım bunu

Lakapları yazdığım için hiç bir kimse kızmasın
Yazamadığım lakap sahipleri de kıskanmasın

Kızanlardan peşinen çok özür dilerim
Hakları helal etmelerini canı gönülden isterim

Köylümün söylediklerini bende söylerim
Özlem duygumu ancak böyle beyan ederim

Duyduğum, bildiğim olaylar kayıp olmasın
Gelecek nesillerde bilsin bunlar hatırlansın

Yazılsın ki Karacaören'in hoş görü kültürü çıksın ortaya
Köye kimler gelmiş kimler gitmiş dönüp bir baksana

Vefat edenleri bu vesileyle andık devam etsin hatıra
Ruhları için gönülden okuyalım üç ihlâsla bir fatiha

Cenabı Allah sizlerin yar ve yardımcınız olsun
Ruh ve kalbiniz feyizle, rızkınız bereketle dolsun

Borborunbekir

Bekir Özcan

048-Kırşehir'in Tarihcesi

"Kırşehir'in" tarihi, ta! Hititlere dayanır
Sonradan Asurlular şehre hâkim olur

Yıllar sonra,"Kırşehir'i" ele geçirir Persler
Altıncı asırda Makedonya kralı İskender

Persleri yenerek İskender"Kırşehir'i" alır
Yıllarca Makedonya devletinde kalır

Makedonya kralı İskender ölünce
Selevkos devletinde kalır bu bölge

O dönem "Kırşehir'in" ismine "Makisos" denir
Daha sonra ise "Justiniapolis" diye söylenir

Kapadokya krallığında kalır il, bir müddet
Roma imparatorluğu ile birleşir bu devlet

Zamanla Roma imparatorluğu parçalanır
"Kırşehir," Doğu Roma hâkimiyetinde kalır

Bin yetmiş bir Malazgirt zaferinden sonra
Büyük fetihler başlar, akın akın Anadolu'da

Kutalmışoğlu birinci Süleyman Şah tarafından
Böylece fethedilir "Kırşehir'de," Anadolu'dan

Danışmendoğulları, kente hâkimdir bir ara
Bin yüz yirmi de bağlanır Konya Selçuklularına

On ikinci asrın sonu, "Kırşehir" çok gelişti
En büyük ilim kültür merkezi haline gelmişti

On dördüncü asrın ilk yarısında
Basılır para İlhanlı hükümdarı namına

"Kırşehir'e," Ahi Evran Veli yerleşir
Mevlevi tarikatı alabildiğine gelişir

Büyük mutasavvıf Aşıkpaşa da burada yaşar
O dönem "Kırşehir'in" nüfusu yüz seksen bini aşar

Eratna oğullarına (Sivas'a) bağlanır bir ara
Karaman oğullarının eline geçer daha sonra

Osmanlı padişahı birinci Beyazıt döneminde
Fethedilir "Kırşehir" bin üç yüz seksen birde

Timur, bin dört yüz iki de kuşatır şehri
Osmanlı hâkimiyetinden alır "Kırşehir'i"

"Kırşehir'i," Timur tekrar Karaman oğullarına verir

Padişah ikinci Murat tarafından bir daha fethedilir

Bin dokuz yüz elli dört senesinde
Bağlanır kendi ilçesi olan Nevşehir'e

Sonradan ayrılır Nevşehir
Tekrar vilayet olur "Kırşehir"

Borborunbekir

Bekir Özcan

049-“Kırşehir”-Sıla- Özlemi

“Kırşehir’in” taşına, toprağına, dağına
İlgıt ılgıt esen rüzgârına tertemiz havasına

Yağan yağmuruna, dolusuna, karına
Kaman, Çuğun, Güzler ve Mucur ovasına

Yemyeşil bahçesine, bağına, boştanına
Altın gibi sapsarı iri arpasına buğdayına

Canı gönülden samimi, vefalı, misafirperver insanına
Pratik zekâlı, zeki, nüktedan, azimli gayretli halkına

Mis gibi kekik kokan dağlarındaki, hayvan türlerine
Ovalarında yetişen rengârenk bitki, çiçek ve güllerine

Muhabbettin, hasretin, gurbetin verdiği özlem, pek şiddetli
Ruhumun ta! Derinliklerine verdiği elem ise, çok dehşetli

Gurbet ellerde hasret duygusuyla yanan bu duygular
Hatıralarda tekrar yaşansın diye, yazıldı bu eşsiz anılar

Borborunbekir

Bekir Özcan

050-Kırşehir Yolculuğu

Bir hafta sonu idi bindim arabama
Heyecanla koyuldum Kırşehir yoluna

Ben çok özledim Kırşehir'i, hemşehrilerimi
Gurbet elden dindirmeye geldim hasretimi

Eski, Bala Ankara yolu ile geldim Kaman'a
Gezdim çarşığı pazarı, yavaş yavaş, doya, doya

Kaman'ın meşhur cevizinden aldım biraz
Lezzeti çok güzel idi, kalem bunu yazamaz

Hirfanlı barajının kıvrım kıvrım yoluna yöneldim
Billur gibi tertemiz havayı, iyice teneffüs ettim

Yaklaşmışım baraja, çıktım çok yüksek bir tepeye
Yemyeşil ormanı, masmavi gölü başladım seyretmeye

Baran dağ görünüyordu çok heybetli
Başındaki beyaz dumanı ise dehşetli

Ani bir bakışta, büyüklüğü insana veriyor ürperti
Yanındaki ufak dağlar, korkudan onu kucaklıyor sanki

Gölün masmavi suyu, güya ayine, seyrediyor kendini
Barajın suyu sanki paniklemiş, kaçıyor taşacak bendini

Kuş sesleri arasında, epeyce seyrettim gölü
Hafiften esiyordu rüzgâr, yüzüme dönüktü yönü

Borborunbekir

Bekir Özcan

051-Kırşehir Yolculuğunda Coşku ve Üzüntü

Virajlı, dar şose yolu ile yöneldim Akpınar'a
Memleket havası çok iyi gelmişti bana

Arabamda sanki benim gibi gelmiş şevke
Coşup taşı gönlüm gelmiştim vecde

Yol üzerine konan kuşlar, güya karşılıyor beni
Camdan gelen rüzgâr, siliyordu alnımdaki teri

El sallıyor gibiydi bana, ekinler dalgalanırken
Sözde, selama duruyordu kelengiler dikilirken

Aşkla şevkle Kırşehir'e doğru hızla yol alırken
Akpınar tahıl ofisinin tam önünden geçerken

Kalp ve ruhumu bir hüzün kapladı aniden
Hatırladım Ramazan eniştemin kazasını birden

Bozuldu moralim, müthiş ağırlık çöktü gönlüme
Çektim arabayı yol üzerindeki çeşme önüne

Sıcakta değildi hava, şiddetli bir ter boşandı
Doldu gönlüm, hüznümlü ruhum, gözlerim yaşardı

Abdest alıp, su içtim, biraz kendime geldim
"İnna Lillah inna ileyhi raciun" söyledim

Tüm geçmişleri niyet edip okudum fatiha
Bağışladım bütün ehl-i imanın ruhuna

Borborunbekir

Bekir Özcan

052-Kırşehir’de Yeşil Çağlayan

Ben mahzun, çevre mahmur, yol gamlı
Ruhumda sıkıntı, kalbim ise çok kaygılı

Bir türlü atamadım gönlümdeki tasayı
Bu haleti ruhiye, sanki etkilemişti arabayı

Küsmüşüm kendime, hiçbir şey yok hayalde
Demek insan bazen olurmuş böylede

Cemele’nin kalesini görünce uzaktan
Dedim “hani nerede bunu ilk yapan”

Bir kıpırdama oldu içimde heyecanlandım
Karar verdim hemen bu kaleye çıkacaktım

Çıktım dağın tepesine geldim kendime
Başladım Çuğun ovasını seyretmeye

Dağın zirvesinde biraz daha esintili rüzgâr
İyice bakacaktım hiç değildim kanaatkâr

Altın sarısına dönmüş, hemen biçilecek ekinler
Ayrı bir güzellik katıyor nadas kalan boz yerler

Billur gibi nazlanarak akıyor Kılıçözü çayı
Ta! Çuğun’dan, Kızılıрмаğa ulaşır başı

Çayın etrafı, söğüt kavak ağaçları ile dolu
Yeşilin tüm tonları hakim, akan çay boyu

Kızılcaören, Özbağ görünmüyor yeşillikten
Böyle bir manzara silinir mi hiç bellekten

Kocaman söğüt ağaçları, sanki cami kubbesi
Yanındaki kavak ağaçları, güya caminin minaresi

Tüm meyve ağaçları, mahallenin sözde evleri
Ekilen bütün sebzeler, güzelim beldenin sakinleri

Gökkuşağı inmiş sanki yere, kıvrım kıvrım uzanmış
Ta! Çuğun’dan, Güzler ovasından Kızılıрмаğa karışmış

Adeta yeşilden başlayan bir renk cümbüşü olmuş
Durmadan akıyor yemyeşil çağlayan coşmuş

Karayolundan süratle geçen arabaları görünce
Geceleyin kayan yıldızları hatırlatıyor gökyüzünde

Yemyeşil tünelin içine giren hızlı tren gibi
Bende vagon olacağım o trene hemen şimdi

Dağdan, koşar adımlarla hemen indim

Kayan bir yıldız olacak arabama bindim

Kırşehir'e doğru koyuldum yola
Dinlenmişim, epeyce vermişim mola

Yemyeşil tünellerin içinden bende geçtim
Yakından meyve sebze bahçelerini seyrettim

Borborunbekir

Bekir Özcan

053-Kırşehir'e Selam

Geldim Kırşehir'e, çıktım kaleye
Şehri başladım seyretmeye
Hatıralar başladı tazalenmeye
Sevgi saygı selam, başta büyüklere
Selam verdim bütün Kırşehir'e
Okudum Fatiha tüm geçmişlere

Evliyalar diyarı olan Kırşehir'e
Yunus'un Hocası Taptuk Emre'ye
Hacıbektaş Veli hazretlerine
Sonsuz selamlar olsun size
Şefaati eyleyin ne olur bizlere
Selam olsun tüm Kırşehir'e

Dillere destan Yunus Emreye
Aşıkpaşa, Ahievran Veli, Caca Beye
Kalender Baba, Ahmed'i Gülşehrine
Sonsuz selamlar olsun size
Şefaati eyleyin ne olur bizlere
Selam olsun tüm Kırşehir'e

Süleyman Türkmani, Kaya Şeyhine
Muzaferüddin Bahram şahın eşine
Mahsenli'li Ali Efendiye
Sonsuz selamlar olsun size
Şefaati eyleyin ne olur bizlere
Selam olsun tüm Kırşehir'e

Borborunbekir

Bekir Özcan

060-Kar Misali

Ağır, ağır; lapa, lapa; havada süzölerek yağıyor kar
Miski amber gibi, ter temiz hava var, bayılıyor insan
Derin bir nefes, ruhumun en ince hassas telini çaldı
İlahi bir musikiyle, ulvi ve kutsi ses etrafa sanki yayıldı

Tempo tutturdu, gökten inerken kar taneleri
Aşk ve şevkle ayrıldı, yurdundan yuvasından belli
Adeta yere düşen kara tanelerinin, geliyordu eceli
Bizimde beyaz kefene sarılıp, mezara inişimiz gibi

Ne güzel süslenmiş kar taneleri, bir gelin misali
Yere düştü eridi kayıp oldu, o güzellik nerede hani?
Neden geldi dünya ya? Görünmeseydi göze bari
İnsanda gelir fani dünya ya, eriyip gider kar misali

Acaba en son inen kar tanesi, kaç gün yaşar
Bunları görüp düşününce, insanın uykuları kaçır
Asıl gerçek olan bu, insan olan kendisine sorar
Alınca cevabı, yaşama zevkini işte o zaman tadar

Kar misali, süslenerek gönderildik dünya ya
Her şey bizim gibi, aç gözünü bak bir etrafa
Duygu, organlar boşuna mı takıldı bu insana
Anladıysan, o zaman sonsuza dek ebedi yaşa

Borborunbekir

Bekir Özcan

063-Mezarlık Ziyareti

Bu cuma sevdiğim büyükleri
İstiyordum ziyaret etmeyi

Es-selamün aleyküm, ya kabir ehli dedim
Mezarlığın kapısından, besmeleyle girdim

Okudum İhlâsı, Fatihayı şerifi
Heyecanım, titretiyordu sesimi

Hatırladım mezarlığa girince
Oturduğumuz o eski mahalleyi

Mahallede ki harabe evler gibi
Gördüm yıkık dökük kabirleri

Büyük apartmanlar villalar arasında
Sahipsiz evler gibi, kabirler durmakta

Hiç birinin belli değil kimliği
Sarıp solmuş, silinip gitmiş isimleri

Her halde dünyada da kalmamış
Bütün dostları mezarlığa taşınmış

Mezarlığın sonuna doğru gittim
Yeni yapılmış kabirleri gördüm

Dünyada emaneten oturduğu evinden
Biri yeni taşınmış buraya eski mahallesinden

Borborunbekir

Bekir Özcan

064-Mezarlıkta Bir Kabir

Çok sakın görünüyor dışarıdan
İniltiler geliyordu toprak altından

Neler yaptın söyle? diye dünyada
Başlamış Münker Nekir sorguya

Kalmıştı çok sıkıntı içinde
Bir türlü cevap veremiyor suale

Sorgu meleği hiç durmuyor
Soruları ise, peş peşe geliyor

Yapmayın ne olur! fazlalaştı ağrılarım
İşte hemen şu çekmecede ilacım

Verin içeyim, hafiflesin sancılarım
Suallere cevap vermeye başlarım

Yeni taşındığı evde biliyor kendini
Ne öldüğünü biliyor nede kabrini

Birden doğrulmak istedi ama
Kafasını çarpıyor sapma ağcına

Derinden derine eyvah! Çekti
Ben hakikaten ölmüşüm dedi

Endişe korku panik içinde kaldı birden
Öleceği aklına gelmezdi nasıl oldu aniden

Bende korku büyük bir şok içinde idim
Hemen ayrılayım bu kabrin başından dedim

Borborunbekir

Bekir Özcan

065-Mezarlıkta Bir Kabrin Hali

Geliyordu feryadı figan, başka bir mezardan
İmdat diyor, yardım istiyordu eş ve dostundan

Bu kabre, dışarıdan mümkün mü yardım etmek
Münker-Nekir'in sorularına, telkinle kopya vermek

Dünyada günahlara, safahatlara dalmış
Böyle geçer diye, yalancı dostlarına kanmış

İnandığı halde, Allah'a ve ahiret gününe
Kabullenmek istemiyor, dünyadaki göçüne

İslam'ın gereği gibi, yaşamamış dinini
Dünyada şımartmıştı, doymayan nefsinin

Kalmıştı çaresiz, kabrinde de tek başına
Gelemiyordu tüm eş ve dostları yanına

Şoktayım, şaşırmış ve çok üzgündüm
Ahrete, inanmayanın kabrini gördüm

Tüm sevdikleriyle, idama götürüldü birer birer
Gözü önünde asıldı, sevdikleriyle teker teker

Giderken idama, çığlıkları alarm verdi mezaristana
Çırpınıyorlardı, Dünyada pişmanca yaşadıklarına

Her saat başı çıktılar, dostlarıyla idam sehpasına
İnanmamışlardı, tecelli eden Allah'ın esmasına

Korkudan tutuldu dilim, tüylerim oldu diken diken
Zarı patladı kulağımın, atılan çığlıkların dehşetinden

Bekir Özcan

066-Mezarlıkta Bir Kabrin Durumu

Yokmu teselli veren? Böyle mi olacak tüm mezarlar
Gözü kulağı kapadığım halde, duydum hoş sedalar

Dünyada hiç duymadım, öyle güzel bir musiki sesi
Ruhumun derinliklerine işliyor, sanki gizemli nefesi

Sevinçle yöneldim o tarafa, bekliyordu uçaklar
Bir gurup, bembeyaz elbiselerle seyahate çıktılar

Birbirlerine latife ve iltifat ettiler
Kuşlara benzeyen uçaklara bindiler

Herhalde, başka âleme yolculuk vardı
İşaretlenmiş mezarlar hızla boşaldı

Allah'a, ahirete inandıkları gibi, yaşayan bunlar
Hava alanı gibiydi, inip kalkıyordu kuştan uçaklar

Nasıl seviniyor, yeşil kuşlara sevinçle binenler
Hele, Anne baba eş çoluk çocuğunu görenler

Hemen tebrik ettiler birbirlerini, büyük bir sevinçle
Bende koşarak yetişmek istiyorum, güzel kabileye

Arıyordum sevdiklerimi, bunların içinde var mı diye
Buldum tüm sevdiklerimi, çok sevindim delicesine

Kapandım kâinatı yaratan Yüce Allah'a, şükür secdesine
Geçmiş saatler, mezarlıkta bulmuşlar beni baygın halde

Büyük bir uğultuyla, gelmeye başladım kendi kendime
Bağırıyordu biri, acele edin hemen götürelim hastaneye

Diğeri gerek yok arkadaşlar, baksana geldi kendine
Vücudum kan ter içinde, kalmıştım nefes nefese

Yataktaydım secde halinde, kendime geldim
Ah! Rüya imiş, keşke gerçek olsaydı dedim

Gurbet elde sürgündeydim bir talebe evinde
Ders yapmıştık o akşam meyve risalesinde

Rüyada gördüğümü yazabildim ancak
Yazamıyorum duygularım bana kalacak

Korku, sevinç, hiç anlatılamaz bunlar
Rüyada olsa, yaşayan bunu anlar

Borborunbekir

Bekir Özcan

067-Muhabbet

İşte sevgine sevgi muhabbetine muhabbet
Hep böyle olmasını istiyorum sonsuza dek
Bitmesin ebediyen sürsün bu eşsiz sohbet
İstiyorsan ebediyette böyle bir muhabbet
Biraz da çekmeliyiz burada zahmet
Allah' hım yok mudur? "zahmetsiz rahmet"
Kaldıramayacağımız yükü yüklemeye tek
O zaman Rahmetinle yaşayacağız ilelebet

Borborunbekir

Bekir Özcan

068-Nerede

Hani nerede? Gençlikteki çekici güzellikler
Çok mutlu sevinçli geçirdiğin o tatlı günler

Gülücükler attığın, kahkahalar patlattığın sözler
Bu alem de kalacak mı sandın kendini ebediyen

Her çeşit dünyanın geçici zevkini tattın
Buradaki düzen böyle mi gider sandın?

Gülüp oynarken dahi, hep için için yanardın
Tatlı hayallere nasıl oldu da bir anda kandın

Ölümlü dünya ya ne için geldin ey insan!
Ebediyen yaşayan var mı şöyle bir baksan?

Nerede hani? Çok sevdiğin annen, baban akrabın
Hadi git evine davet et, getir sevdiklerini mezardan

Anlayıp kabul ediyorsun budur hayatın gerçeği
Ağız tadı ile alınır mı artık bu dünyanın zevki

Çok kötü acı olur sonuç, almazsa burada dersi
İkna et, inandır, kandır, doymaz kanmaz şu kör nefsi

Borborunbekir

Bekir Özcan

069-Öğretmenim Benim

Güneş olup, bütün dünyayı aydınlatıp ısıttın
Kutup yıldızı gibi, karanlıklarda yol gösterdin

Dolunaysın sanki aydınlattın gecemizi
Bulutlar gibi hür oldun, gezdirdin bizi

Rüzgâr oldun, insanlığı dalgalandırdın
Şimşekler gibi çakıp, cahilliği kaldırdın

Yağmur olup, okyanusları suya kandırdın
Işık oldun, tüm güzellikleri bizlere tanıttın

Toprak gibi, alçak gönüllü olup her şeyi kabul ettin
Yeraltında tohum oldun, dünya nimetini yetiştirdin

Su oldun, yanan gönülleri söndürüp, hayat verdin
Tüm insanlığa, insan olmayı öğretip, şereflendirdin

Gözümün nuru, ruhumun güzelliği, aklımın gıdası
Canımın cananısın, vatanımın ay yıldızlı bayrağı

Sensin öğreten, minaredeki okunan kutsal ezanı
Beni ben yapan, sensin ey! Şahsiyetimin sancağı

Ezan, vatan uğruna çekmediğin kalmadı
Yetiştirdiğin nesiller bile sizi tanıyamadı

Borborunbekir

Bekir Özcan

070-Öğretmenimi Arıyorum

Fatihe, İstanbul'u Fethettiren sensin öğretmenim
Öğretmenleri, öğretmen yapan sensin öğretmenim

Herkes Yavuzdan, Kanuniden, zaferden bahsediyor
Sizden kimse bir şey söylemiyor öğretmenim

Tarih de bütün padişahlar, paşalar anlatılıyor
Sizden kimse bir şey bahsetmiyor öğretmenim

Dünya da savaşlar yapıp zaferler kazanılıyor
Sizin barışınızdan, kimse bir şey yazmıyor öğretmenim

İmparatorluklar kurulup devletler yıkılıyor
Kurulan insanlıktan, haber verilmiyor öğretmenim

Sözle anlatıyorlar, biz kitaplarda arıyoruz
İnsanlığı yetiştireni, kitapta bulamıyoruz öğretmenim

Tarih de anlatılan, meşhurların öğretmeni yok mu?
Canlılar annesiz babasız, insanlık öğretmensiz olur mu?

Öğretmenim; arıyorum kitaplarda kendimi
Bulamıyorum insanlığı yetiştiren öğretmeni

Borborunbekir

Bekir Özcan

071-Öğretmenimi Görüyorum Her Yerde

Kalemlerin ucunda, kitapların içinde
Saatlerin sesinde, doktorun neşterinde
Mühendisin projesinde, iğnenin delinmesinde
Kanunların metninde, hâkimlerin cüppesinde

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

Askerlerin miğferinde, solistlerin melodisinde
Uzayın derinliğinde, insanlığın yükselişinde
Sırların çözümünde, atomların içinde
Astronotun füzesinde, uçağın süzülüşünde

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

Vapurun yüzüşünde, trenin düdüğünde
Bilgisayarın içinde, televizyonun düğmesinde
Telefonun telinde, ressamın resminde
Şarkıların ritminde, teknolojinin her yerinde

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

Tarihin hatıralarında, devletimin kuruluşunda
Atalarımın savaşında, ezanımın okunuşunda
Bayrağımın dalgalanmasında, düşmanın şahsında
Vata toprağında, esen yelde, dolu yağmur karda

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

İnsanlığın ilminde, gezegenlerin keşfinde
Babamın mesleğinde, annemin başörtüsünde
Güneşin ışığında, dünya'nın dönüşünde
Öğretmenimin, sabrında sevgisinde

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

İnan ki, her an her zaman, her yerde
Her mekânda, her zeminde

Suyumda, havamda, yemeğimde
Dünyadaki her bir şeyim de

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

Bütün seneler ve asırlarda
Tarihin en eski çağlarında
Öğretmenimi görüyorum
Saygı ile eğilip elini öpüyorum

Gördüm öğretmenimi her mekânda
Şesini işitiyorum her zaman her asırda
Öğretmenimi görüyorum her yerde
İşitiyorum sesini her an, her şey içinde

Borborunbekir

Bekir Özcan

072-Rubailer 1

1

Hayrı, yaratmak hayırdır
Hayrı; hayra kullanmak hayırdır
Sevabı yaratmak, sevaptır
Sevabı işlemek, sevaptır

2

Güzeli yaratmak, güzelliştir
Güzeli; güzel kullanmak güzelliştir
Doğruyu yaratmak, doğruluktur
Doğruyu; doğru kullanmak doğruluktur

Borborunbekir

Bekir Özcan

073-Rubailer 2

1

Şerri yaratmak, değildir şer
Şerri; şerde kullanmak şer
Küfrü yaratmak, değildir küfür
Küfrü, küfür olarak kullanmak küfür

2

Günahı yaratmak, değildir günah
Günahı; günah olarak işlemek günah
Kötülüğü yaratmak, değildir kötülük
Kötülüğü, kötülüğe kullanmak kötülük

3

Pisliği yaratmak, değildir pislik
Pisliği; pisliğe kullanmak pislik
Kötülüğü yaratmak, değildir kötülük
Kötülüğe uymak en çirkin kötülük

4

Yaratılmaz ise çirkinlik, nasıl anlaşılır iyilik
Olmaz ise çirkinlik, nasıl bilinir güzellik
İyiliği yaratmak, iyiliktir
İyiliği; iyi kullanmak iyiliktir

5

Bütün güzellikler, güzelden gelir
Olmaz ise çirkin, güzel nasıl seçilir
Doğruluk var, yalana kötü denir
Varsa şüphe, nasıl doğru diye söylenir

Borborunbekir

Bekir Özcan

074-Rubailer 3

1

Nereden geldi, olmasaydı "ben"
Hiç olurmuydun "sen"
"Ben'de," "sen'de" "ene' den"
"Biz", "siz" olamadık neden

2

"Ene'ye; " "ben," "sen" hükmeder
"Ene" ise putlaşıp enaniyete döner
"Biz," "siz" hükmederse eneye
"Benlik" buz gibi başlar erimeye

Borborunbekir

Bekir Özcan

075-Rubailer 4

1

İnanmaz isen tevhide
Çıkar şeytana vazife
Atılır kalbe vesvese
Düşersin, hileye şüpheye

2

Doğmadan güneş, olur mu sabah
İşlenmeden sevap, bilinmez günah
Söylenmeden doğru, görülmez yalan
Yemeden helal, hiç bilinir mi haram

3

Cam arkasında olmazsa sır
Olurmu ayine o, at yere kır
Olmaz ise sıcak, bilinir mi soğuk
Olacak haksızlık, o zaman çıkar hukuk

4

Ateşe tutulur maden, ayrılır kömürle elmas
Taneyle samanı ayırır rüzgâr, bozulur nadas
Zalim, zulmedecek, belirlenecek mazlumlar
Kuvvetli ezecek zaifi, çıkacak ortaya masumlar

5

Çok yanıştan, tek doğruyu bulma mekânı, dünya
Ne iyilik, nede kötülük; burada devam eder sanma
Zalim, zulüm, eza ile cefa, çok bilinmeyen denklem
Dünya imtihan salonundasın, çöz; işte sana problem

6

Güzelliği Allah'tan, kötülükleri nefisten bil
Yiğitsen eğer, kalpteki günah meylini sil
O zaman daim zikreder, Allah'ı; kalp ve dil
Olursun canlı güneş gibi, nurani bir kandil

Borborunbekir

Bekir Özcan

077-Ruhsuz Anne Vicdansız Baba

Her gün oturuyorum bırakıldığım parkta
Bakıyorum dikkatle sel gibi akan insanlara

Kim olabilir acaba? Annem bunların arasında
Ah! Bir bulsam annemi, tanırım babamı da

Bir serçe öğretiyordu yavrusuna uçmayı
Hayatta kalabilmesi için kanat çırpmayı

Öğrensün çabuk diye kanatlarıyla vurdu
Beni ne annem ardı, ne de babam sordu

Kimse arayıp sormadı şimdiye kadar
Can dayanır mı hiç, bu nasıl vicdan?

İnsan olduğuma göre, herhalde annemde insan?
Değil onlar anne baba, benim için büyük düşman

Bir çocuk ağabey diyerek bana koştu
Tüm tüylerim o an diken diken oldu

Ne diyeceğimi şaşırdım, gözlerim yaşla doldu
Seveceğim ama sevemiyordum, bu nasıl duygu?

Hiç sevilmedim şimdiye kadar, hep acıdılar
Bayramdan bayrama gelip, hediye dağıttılar

Sanı ki insanlık görevini yaptılar
Değil bizleri, kendilerini avuttular

Hiçbir şeyi sevmiyorum, her şeye düşman
Göstermemiş sevgiyi, ne anan ne de baban

Bilmiyorum sevgi nasıl bir duygu Allah'ım?
Biliyorsun yok bu işte benim hiçbir günahım

Amca, teyze, diyemedim şimdiye dek kimseye
Dayı, hala sözcüklerini yasak ettim kendime

Ağabeylik kardeşlik nasıl olur bir bilebilsem
Alsam yanıma saatlerce okşasam sevsem

Annemin babamın her gün öpsem elini
Görsem akrabalarımı bilsem dedemi ninemi

Bilmediğim duyguları yaşatmadınız bana hiç
Kimi yüzüme, kimi de der arkamda piç oğlu piç

Ey! Ruhsuz canavarlaşmış anne, baba
İnsana şeklen benzemek kurtarır mı sizi acaba

Ahirette sarılıp yakanıza tüm hakkımı alacağım

Ellerimle sizi ebedi Cehenneme ben atacağım

Borborunbekir

Bekir Özcan

078-Sevgi

Sevmek istiyorum sevdiklerimi,
-sonsuz dek, ebediyen
Geçici de olsa ayrılamıyorum,
-can dostlarımdan ben

Ne olur durdurun şu zamanı,
-batmasın güneş artık yeter
Gelip çatmasın ayrılık vakti,
-bu tüm kötülüklerden de beter

Canı canan olunca yanımda,
-umurumda değil dönmesin dünya
Ebediyen sevmek yoksa
-neden verilmiş bu his insana?

Sonsuza dek sevmek için,
-razı ol geçici bu ayrılığa
İşte o zaman başlayacaksın,
-gerçekten ebedi yaşamaya

Bizi en çok sevenler dahi,
-yaşamıyorsa dünyada ebedi
Ey canı canan, âleme sığar mı?
-bu kadar muhabbet aşk sevgi?

Nedir? bu kadar muhabbet,
-bu nasıl bir sevgi hiç değer mi?
Bu alemde bulduysan eğer,
-sev sonsuza dek, seni seveni

Verdi Allah tüm insanlara,
-duygular gibi bu hissi
İnsanlık başka yerlerde,
-kullanıyor bu sevgiyi

Olsun aklında daim, sev seni seveni,
-hem de sonsuza kadar ebedi
Hiç değer mi? Fani dünya da
-bu kadar muhabbet aşk ve sevgi

Bekir Özcan

079-Dua-Niyaz-Yakarış-Münacaat-Yalvarış

Ey Kâinattaki tüm güzellikleri yaratan!
Allah'ım! Sen var ettin her şeyi, yoktan

Sen her şeyi, her şey den iyi bilirsin
Çoktur günahım, bilemem ne dersin?

Güzel sıfatının, en güzel tecellisidir affın
Affet, başka yolu var mı bağışlanmanın

Bu kapıdan başka, kapı var mı Allah'ım?
Yoksa başka makam, kime yalvarayım?

Merhamet duygusunu, Rahmetinle taktın
O duyguyla işte, secde de kapını çaldım

İsteklerimi dahi bilmiyorum, çok acizim
Biliyorsun hiçbir şeyim yok, pek fakirim

Allah'ım! İsteme hissini de, sen verdin bize
Kapına geldim, bu duyguyu doyur öyle ise

Kime gideyim, hangi kapıdan dilenirim?
Kalbin, ruhun ihtiyacını, kime söylerim?

Kim anlar; hayalin vicdanın ruhun dilinden?
Hangi kuvvet kurtarır, fakirlik acizlik g l nden?

Allah'ım! Tüm duyguları rahmetinle verdin bize
Rahmetinle, Rahmet et, koy bizi ebedi cennete

Borborunbekir

Razı olan ve razı olunan olmak ne güzel...
Tatlı sonlara bir ışık olsun...
Kurtaran... Kuran!

Bu can, Canana kurban olsun.....Arif Tatar

Bekir  zcan

080-Son An, Son Yolculuk

Saça, sakala düştü ak, çıktı kambur
Mide, kalp; delik deşik oldu bir kalbur

Ey Kibir ve gurur! şimdi de sensin
Kayboldun ortada, hani neredesin?

Vücutta başladı deprem, tir tir titrer
Kesildi gözlerin ferî, tutmuyor dizler

İnandı nefis, hiçbir zevkin kalmadı tadı
Geldi ölüm meleği, ruh kapısını çaldı

Ruh, ceset elbisesinden etti veda
El salladı dünya ya, sanki son defa

Ulaştı vefat haberi, eş dost düşmana
Isınıyor su, ölçüldü boy, verildi salâ

Hazır mezar, yıkandık dünya da son defa
Can dostlar omzunda, sürdük en son safa

Dar sandıkla konulduk, musalla taşına
Eş, dost, evlat, akran; haydi tabut başına

Fısıltıyla konuşuluyor, el pençe herkes
Sakin bir uğultu halinde, yayılıyor tek ses

Pür dikkat herkes, yeşil örtüde gözler
Sustu uğultu korusu, bitti bütün sözler

“Allah için namaza, peygamber için salâvata”
“Er kişi niyetiyle uyun hazır olan imama”

Çınladı bu nida, yankılanarak havada yayılır
“Allah’u-ekber” denilip; tekbir, tekbirler alınır

Kalpler buruk, gözler donuk, okundu dualar
Döktü gözyaşı, eş dost hısım, akran akrabalar

Verildi selam helallik dilenir, Fatıha çekilir
Yeşil tabut; sevgi elleriyle omuzda yükselir

Eş dost akran arkadaşlar; son defa bakar
Cananın gözyaşı ise ta Can evine akar!

Konulduk karanlık toprağın altına
Gitti eş ve dost kaldık tek başına

Gelecek Münker-Nekir melekleri
Açılacak dünya defterinin sayfeleri

Kabir böyle olacak, var mı başka çare?

Pişman oldu vicdan, parçalandı pare, pare

Defter kabarık, hem açık hesaplar pek çok
Allah'ın rahmeti ise, her şeyden daha çok

Borborunbekir

Bekir Özcan

081-Şiir Defterim

Karar aldım kendi kendime
Yazdım bunu şiir defterime
En az iki satır da olsa günde
Şiir yazmaya başlayım diye

Yirmi sekiz sene sonra
Karşılaştım yazdığım notla
Aldım elime tozlanmış defteri kalemi
Yazayım kalbime gelip aklımdan geçeni

Yazmak istemiyordu kalemim sanki
Açılmadı kapak küsmüştü şiir defterim
Yüz vermedi defalarca özür diledim
Kabul etmedi her yolu denedim

Defteri okşayarak sayfeleri çevirdim
Kapağını öperek özrümü söyledim
Kalemin ucundan akan yaş sel gibiydi
Mürekkebe benzeyen yaşlar denize döndü sanki

Yüzüyordu şiir defterim eski bir sandal gibi
Hıçkırarak ağlıyordu hiçbir zaman af etmeyiz seni
Ne istiyorsunuz benden? Nedir bu davranışın sebebi
Neden yirmi sekiz yıla mahkûm ettin bizi

Ne suçumuz vardı bıraktın defteri kalemi şiiri
Mahcubiyet içinde ovuşturdum gözlerimi
Şaşırmıştım bilmiyorum ne söyleyeceğimi
Hatırlamaya çalıştım yirmi sekiz yıl öncesini

Gözlerimden siyim, siyim akan kanlı yaşı saldı içime
Ruhumdan gelen feryadı gömdüm kalbimin derinliklerine
Sevindim defterimin kalemimin konuşmasına benimle
Haklı olacak bir neden gösteremedim özür dilemeye

Her şeye rağmen var mısınız yeniden sözleşmeye
Bekleyin geleceğim sizinle her gün görüşmeye
O günden bu güne yazıyorum şiirlerimi defterime
Hal hatır sorup şaka yapıp dertleşiyoruz günlerce

Borborunbekir

Bekir Özcan

082-Unutamıyorum

Gözlerinin etrafa sevgi saçan nurani rengi
O yumuşak saçlarının sümbül gibi teli
Sana karşı olan saf ter temiz sevgi
Gülleri kiskandırıp bülbülü ediyor deli

Ayrılık zamanındaki o mahzun masum gülüşün
Ayrılmak istemediğin halde o geriye yürüyüşün
Kavuşmaya mutluluğa muhabbete heyecanla gelişin
Gitmiyor gözümün önünden, sevgi dolu bakışın

Unutamıyorum beraber geçirdiğimiz zamanı
Aklımdan çıkaramıyorum yaşadığım her anı
Mümkün mü unutmak yaşadığımız dakikaları
İlerlemesin saatler, istiyorum güneşin durmasını

Borborunbekir

Bekir Özcan

084-Yok

Durmuştu güneş dünya yok
Ceset içinde ruh yok
Anılan zamanda vakit yok
Hayatta ama can yok

Kabirde yalnız dostlar yok
Günahlar yanında çare yok
Münker Nekire cevap yok
Cennet yanında ama koyan yok

Başladı soru yardım eden yok
Bakar etrafa evladı ayan yok
Elini attı göğsüne kefende cep yok
Feryadı figan etti nafilé duyan yok

Borborunbekir

Bekir Özcan

086-Gezinin İlhamı-1

On altı Mayıs iki bin üç Cuma
Çıktık seyahate arkadaşlarla
Yol alıyordu, Arabamız hızla
Gecenin zifiri karanlığında
Çektik besmeleyi
Dedik tüm duygularımızla
Söyledik duamızda
Hayırlı eyle gezimizi
Ey! Yüce Mevla

İlahiler eşliğinde, aşk ile şevk ile
Gecenin saat ikisinde
Ulaştık Nasreddin Hocanın memleketine
Olduk misafir bir can dostunun evine
Dinlendik biraz, kıldık sabah namazını
Yaptık Kuran'dan feyizdar dersimizi
Daha gün doğmadan Kadınhanı'na vardık
Kör nefsimizi, nefis bir şekilde kandırdık
Düştük Konya ovasına
Sabah güneşinin yatay ışıklarıyla
Gönderdik Fatiha ve ihlâsı Hazreti Mevlana'ya

Birden şevklendi araba
Durmuyor hızla başladı tırmanmaya
Hızla Toros dağlarının rampalarına
Girmiştik Gülek boğazına
Boğaz kelimesini görünce levhada
Boğazımız düştü akla, mideler geldi galeyana
Adana'nın yolu Gülek boğazından gider
Midenin yolu ise, boğaz ile cepten geçer
Olduk boğazda, boğaz için kahraman bir asker
Kalktı hücumu sanki Gülek boğazında on bir nefer
Geçmeden eratın boğazdan tek bir lokma
Kazanılamazdı bu boğazda
Kaşık, çatal bıçakla böyle tarihi bir zafer
Görseydiniz bu zalim nefis, neler yedi neler

Borborunbekir

Bekir Özcan

087-Gezinin İlhamı-2

Düştük, Tarsus yoluna
Varmıştık Danyal(a.s) makamına
girmiştik mübarek peygamberin
o güzel manevi havasına
bizi de şefaatine nail et diye yalvardık Allah'a
Rehberimiz başladı anlatmaya
"Bu Peygamber doğdu bir mağarada"
"Cenabı Hak büyütmüştü iki aslana"
"Olmuştu kavminin bereketi"
"Yıllarca çürümemişti cesedi"
"Su içine defnedilmişti cenazesi"
Kılavuzu dinlerken hızla atıyordu kalbimiz
diken, diken oldu tüylerimiz
Soldu benzimiz titriyordu nefesimiz
Ettik dua, huzur ve huşu içinde tüm hislerimiz
Selam verip ayrıldık şefaât diledik hepimiz
Nurani feyizle gark oldu kalbimiz

Çıktık Ashabı Keyf dağına
Karşıladi bir dost bahçe kapısında
Elinde ise bir tepsi baklava
Kaldı tadı damağımızda

Girdik Ashabı Keyf mağrasına
Allah huzurunda, tüm ruhlarla
İlk yaratılıştaki bizde söz vermiştik
O zaman, onların kutsi davasına

Ashabı Keyf, Rabbinin rızası yolunda
Vazgeçtiler "can-ı canandan"
"Anadan, babadan, yardan"
"Fani Dünyanın, malından makamından"
Sığındılar Rabbi için mağaraya
tevekkülle dayandılar, Yüce Allah'a
Bu duygularla okuduk Kuran'dan sûreleri
Müsaade isteyerek ayrılık selamını verdik
rüyalarımızda hayalimizde bile olsa,
tüm his duygularımıza
İadeyi ziyaret için, onları da davet ettik

Borborunbekir

Bekir Özcan

088-Gezinin İlhamı-3

Geldik Tarsus merkezindeki
bu asrın nurani mağarasına
Maziden sonsuz selam getirdik
"Kâinatın en büyük ehli iman ordusuna"
Bu selamı ulaştırmamız lazım
Ziyaret edeceğimiz tüm nurani mağaralara
Bu niyetle yöneldik, Kahramanmaraş'a
Arkadaşlar bekliyordu görünce bizi pür neşe
Şarıldık aşk ile şevk ile sevinçle
İştirak ettik tarihin bu asra bakan sohbetine
Nurani şifalı gıdalar indi midemize
Nur efşan fer verdi dizimize gözümüze
Feyiz geldi ruhumuza kalbimize
Bir gönül dostunun bahçesini görüp gezdik
Mekke ve Medine'den gelen
hurma ve zezemi afiyetle yedik, içtik
Feyizdar sohbetle kendimizden geçtik
Sofra duası yapıp müsaade istedik

Ziyaret ettik Sütçü İmamı
okuduk İhlâs ile fatihayı
Duyurmak için herkese
geçmişten aldığımız yüce selamı
Hızla tırmandık Maraş kalasını
Selamımızı bindirdik hafiften esen rüzgâra
Miski amber kokulu rayiha gibi yayıldı etrafa
Ulaştı bu kelam hasretle bekleyen ruhlara
Gönül isterdi ki gitsin bu selam her yere
Lakin mekân, makam pek küçük
Nefes ise çok az, bizler aciziz ne çare

Borborunbekir

Bekir Özcan

089-Gezinin İlhamı-4

Ulaştık Peygamberler diyarı şehre
Selam verdik şahsı maneviye ye
Girdik Halil İbrahim'in(a.s) dergâhına
Huşu içinde İkinci namazını ettik eda
İki gönül dostu bekliyordu bizi kapıda

Dünyanın Ahir zamanı
Mazinin nurani mağaralarını
Helaket ve felaket asrında
Kuran'ın cengâver kahramanlarını
Kalben şefaatacı ederek,
El pençe saygıyla sunduk selamımızı
Okuyorduk Kuran'dan mübarek sûreleri
Dedik ki, bizler Ahir zaman Peygamberi
Muhammed'in(a.s.m) ümmeti, Kuran talebeleri
Ey Yüce Allah'ın "Halil'i" insanların "İbrahim'i,"
"Yalvarıyoruz ne olur şefaatine kabul et bizi"
"Ahirzamanın şiddetli ateşinden"
"Hayırlı mübarek kurtuluş nasip et"
"Bu dehşetli zamanın cazibedar fitnesinden"
"Şefaata eyle bütün ehli imana"
"Allah'ın binlerce selamı olsun sana"

Gittik Hz. Eyüp Peygambere(as)
Kalbimiz perişan, ruhumuz lime lime
Ey Allah'ın nazlı sevgili Peygamberi
Kurtuluş yok mu, bir çare bize

Manen diyordu sanki "ey en son asırdaki
Yüce Peygamberin Ümmeti"
"İtaat edin, dinleyin Hz. Muhammed'i (a.s.m) "
"Hakkıyla mutlaka yaşayın sünneti"
"Maddi ve manevi şifayı veren Allah"
"Görmüyor musunuz Kurandaki ayeti"

Borborunbekir

Bekir Özcan

090-Gezinin İlhamı-5

Vardık Hz. Bediüzzaman'ın makamına
Yoktu ona tahsis edilen mezarında
" Eddai" Vasiyeti yazlıydı karşı duvarda
Okuduk ferah bulduk gözyaşlarımızla
Çeşmesinden su içtik kana, kana
Hz. Eyüp, Hz. İbrahim' den(a.s) almak için dersimizi
O niyetle yapmıştık bu ziyaretini
Yeni Rostere edilmişti
Enbiyalar şehrinin mübarek külliyesi

Körlemek için kör nefsimizi
Akşamın ilerleyen kör saatinde
Olduk misafir, Kuran'ın cömert hadimlerine
Maddi ve manevi gıdalar indi midemize
Ruha gelmişti şimdi sıra, gittik sohbete
Gark olmuştu artık, nurani feyiz ve berekete

Gecenin çok ilerleyen bir vaktinde
Düştük hayatı Harrani'nin eline
Zoraki celp etti bizi kendisine
Tasarrufundan kurtul eğer mümkünse
İlk fecirde çaldık kapısını
Karşıladi sanki bizi korumaları
Sevk edildik elimiz kolumuz bağlı
Bir mahkûm gibi çıktık huzura
Divan durduk o koca evliyaya
Şefaati diledik, el pençe
Gözyaşlarımızı içimize gömdük sessizce
Gecenin sessizliğini bozdu Davudi bir ses
Huşu ve huzura sevk etti bizi bu nefes
Okundu yasini şerif, yapıldı dua
Telefon ettik gönül dostu bir arkadaşına
Hemen gelmişti sanki cengâver bir fedai
Götürüp gezdirdi yaptığı vakfiyesini
Anlattı vakfın inşasını aşk ile şevk ile
Yüce Allah'ın inayeti,
Hz. Peygamberin(a.s.m) himmeti
Gavsı azamın kerameti,
yapabilirdi ancak böyle bir faaliyeti
Hayran kaldık kendimizden geçtik
Huzur ve huşu içinde uyku âlemine girdik

Borborunbekir

Bekir Özcan

091-Gezinin İlhamı-6

Sabah namazından sonra
Kuşluk vaktinde herkes ayakta
Alınan her nefes
Aşk ve şevk içinde herkes
Ruha dar geliyor ceset
Sanki cisim oldu bir kafes
Latifeler, sıralanıyor peş peşe
Tüm arkadaşlar pür neşe
Başladı el, kol hareketleri
Sataşma ve dalaşmalar
Derken tutuldu bir güreş
Heyecanla seyrediyor herkes
Pehlivanlardan etti biri pes
Gidiyoruz diye, yankılandı bir ses

Duha vaktinde istedik müsaade
Yola revan olduk doğru Gaziantep'e
Selam götürmüştük, yeni vefat eden bir dosta
Sanki gülümsüyordu bize mezarında
Okuduk ihlâsı fatihayı Yasini şerifi
Ziyaret ettik cennet gibi bahçesini
Talebeleri çalışıyordu arı kovanı gibi
Görev tamamdı yapmıştık taziyesini
Bitmişti artık ziyaret
Gece yarısıydı Maraş'a ettik hareket
"İşimizde kolaylık, rızıkta bereket"
"Kalpte suhulet devam ediyordu inayet
Can dostlardan birini
Bıraktık yol üzerindeki evine
Tekrar görüşmek dileği ile
Yola koyulduk gece serinliğinde
Adana'ya geldik imsak vaktinde
Adeta yaşıyorduk, nurun bereketiyle
Uykuda, rızıkta, zamanda bereket
Devam ediyordu çok güzel muhabbet
Gezildi Adana ulu camisi
Eda edildi tahıyyetül mescit namazı
Hayırla yâd eyledik o eşiz mimarı
Andık rahmetle bu hayratı yapanları

Çok azalmıştı vakit
Konya'dan direk geçecektik
Hz. Mevlana Fatiha ile selam gönderdik
Ya Rab sen ulaştır ruhuna
bizleri de şefatına nail eyle dedik

Borborunbekir

Bekir Özcan

092-Kâinata, Hayata Seçilen Dünya, Dünya da, İnsanlığın tohumu "Baba"

Kâinat çiçeğinin, meyvesindeki 'tohumu'
Gelecek mayasının, şekillenecek 'suyu'
Elementlerin, bileşik safi has 'hamuru'
"İnsanlık" cesetse, "baba" onun 'ruhu'
"Baba," sonun bir evveli, ilk'in en 'sonu'

Kâinata, hayata seçilen Dünya
Dünya da, insanlığın tohumu "Baba"

Canı canan "baba," meyvede 'çekirdek'
Çekirdekten, filiz, dal, budak, 'çiçek'
Üründeki, öz ruh; en son safi 'gerçek'
İnsan olan insan, "babayı" böyle bilecek
"Baba" seçilmişlerin en seçilmiş denecek

Kâinata, hayata seçilen Dünya
Dünya da, insanlığın tohumu "Baba"

"Baba," sabrın, metanetin, ümidin 'yasası'
Açılmaz sırların, en sağlam bir 'kasası'
Evin direği, âlemlerin 'istinat noktası'
Geçmişin mirası, atalarımın 'gen haritası'
Kutup yıldızı sanki kâinatın şaşmaz 'pusulası'

Kâinata, hayata seçilen Dünya
Dünya da, insanlığın tohumu "Baba"

Ta! Âdem peygambere dayanır soyu sopy
Allah; renk yumağı topraktan yarattı onu
Cennette, Kevser suyu ile kardı o çamuru
"Baba," karakterlerin çok renkli bir tonu
Evren de, seçilen dünya; dünyada ise; "baba"

Kâinata, hayata seçilen Dünya
Dünya da, insanlığın tohumu "Baba"

Borborunbekir

Bekir Özcan

093-Canların Canı, Can-ı Canan "Anne"

Duygu dünyasının, 'tek sultanı'
Koca kâinatın, safi 'aşk yumağı'
Bitmeyen şefkatin 'en has kaynağı'
Gönül ve kalp yarasının, 'dermanı'

Canların, canı; can-ı canan "anne'ye"
Kâinata var mı, verilecek değerli bir hediye?

Âlemdeki sevginin, 'odak noktası'
Karışık yolların, 'şaşmaz pusulası'
Aşk çiçeğinin, ebedi bitmez 'tarlası'
Yaratılış ağacının 'gen haritası'

Canların, canı; can-ı canan "anne'ye"
Kâinata var mı, verilecek değerli bir hediye?

Geldi sana, 'Peygamber müjdesi'
Ayaklarının altına aldın 'Cenneti'
Kalpteki sevginin, oldun 'Güneşi'
Bulunamaz, başka 'nurani hiçbir eşi'

Canların, canı; can-ı canan "anne'ye"
Kâinata var mı, verilecek değerli bir hediye?

Gökyüzüne, oldun 'kutup yıldızı'
Âlemlerin, en güzel parlak 'yaldızı'
İnsan olmanın, 'kutsi ilahi kapısı'
Kâinata, 'Allahın en güzel yapısı'

Canların, canı; can-ı canan "anne'ye"
Kâinata var mı, verilecek değerli bir hediye?

Sevgi çilesinin, tükenmez 'yumağı'
Bitmeyen şefkatin, ebedi 'kaynağı'
Kalpteki aşkın, hiç kesilmeyen 'pınarı'
Hislerin hissi, duyguların en yüksek 'dağı'

Canların, canı; can-ı canan "anne'ye"
Kâinata var mı, verilecek değerli bir hediye?

Borborunbekir

Bekir Özcan

094-Ebediyet Düşünü

Terk edip gitti eşim,
ebediyet evine
bakıyorum her gün,
onun resimlerine
anlatamam,
çok kısa süren günleri
nasıl unutulur cananın hüneri

hatıralarla evde yine meşgul olurken
duydum oğlum ile gelini tartışırken
kulak misafiri oldum albüme bakarken
babam yine dağıtmış odayı derken

Aklım durmuştu birden bire,
nasıl geldim cami bahçesine
durdu aklım hayalim,
geçmişle kestim bağımı
anladım,
yetmiş beş yaş daha ihtiyarladığımı

bilmiyorum,
nasıl meydana geldi, gelişti olaylar?
durdu duygularım,
kurudu göz pınarım
yüzüme kapandı sanki tüm kapılar
benim yerime yaş akıtıyordu,
şadırvandaki bütün musluklar

Başlamıştı ezan tüm minarelerde
yıkılıp kalmışım camii bahçesine
kim nasıl getirdi beni hastaneye?
dilim damağım kurumuş,
konulmuşum sedyeye
su verildi elime
çalışıyorum suyu içmeye
dökülünce su üzerime
başladım kendime gelmeye

Verdiler kâğıt kalemi
yaz buna açık adresi
dönüyordu dilim
oynamıyorum ellerim
içime dar geldi göğüs kafesi
veremiyorum aldığım nefesi

Kalabalıktan birisi
tanıyorum hacı amcaı
bizim mahalledeki
Özgür'ün dedesi
Başımın tasdik edip dedim tamam
verdim işareti

Dalmışım uzun bir aradan sonra
biri ellerimi ovuşturuyordu sıkıca
sordu, hastaneye kim ne zaman yatırdı
dedeciğim diyerek, yüzünü yüzüme dayadı
gözümü açıp bakayım
ağırlaşmıştı kalkmıyordu göz kapaklarım
biricik torunumu tanıdım sesinden
bırakmak istemedim elini elimden
Ne olur konuş dedi, benimle dede
konuşamıyordum nafile
sesin geldiği yöne,
başımı zoraki çevirdim
duyduğumu belli etmek istedim

Rahmetli eşimin sesiyle,
başladım kendime gelmeye
diyor gel gidelim bizim âleme
bu sır aramızda kalacak
sakın kimseye söyleme
yarın yine geleceğim
görüştük için bu bahçeye
tekrar buluşmak dileğiyle
gidiyorum sakın ha! Üzülme
Özgür'e tembih etti sanki
dedene iyi bakın diye

Düğün oluyordu herhalde
mevlit Kuran okundu
bembeyaz gelinlik giymiş
eşim beni bekliyordu
hafifledim acılarım geçti
ruhum adeta uçup gitti

Borborunbekir

Bekir Özcan

095-Dağların da Saçları Ağırmış

Baktım dağlara ilkbaharda
Kır düşmüş simsiyah saçlara

Dedim İhtiyarlamış artık bu dünya
Tüm dünya adına dağların namına

Cevap verdi kâinat namı hesabına
Uzaktan bir ağaç sanki seslendi bana

Bahar geldi bahar! seninki hülya
Genciz ihtiyar olduğumuzu sanma

Yemyeşil olacağız bir hafta sonra
O anda bu ne ağacıdır diye, sorma

Etme acele gayret et sabırlı olmaya
Kimimiz kiraz, kimimiz olacağız elma

Bir kısmımız bürünecek sapsarı ya
Başka birisinin rengi dönecek kırmızıya

Kökümüzün rengine bakıp da aldanma
Sen ihtiyarlamışsın haline bir baksana

Sizinde başınıza düşünce böyle aklar
Yaşlanır insanlar, artık ölümü hatırlar

Delikanlı oluruz bizler başımıza düşünce ak
Geçtikçe seneler gençleşiriz her baharda bir bak

Borborunbekir

Bekir Özcan

096-Ya Allah! Diye, Diye

Verilir emir, karlar erir, bahar gelir
Yeşillenir toprak, canlılar çok sevinir
Uçuyor kelebekler şakıyor bülbüller
Ya Fettah'ı Ya Allah! diyor açan güller

Esti rüzgâr tozlaştı tüm çiçekler
Miski amber gibi koktu iğdeler
Çıktı yumurtadan bütün böcekler
Ya Cemil'i ya Allah! Diye, diye

Açtı rengârenk güzel papatyalar
Şenlendi toprak, doğdu yeni canlılar
Filo gibi erzak taşıyor karıncalar
Ya Rezzak'ı Ya Allah! Diye, diye

Bu senede Hızır ile İlyas buluştu
Kâinattaki ruhaniler şahit oldu
İnsanlık bunun adını "hidrellez" koydu
Ya Süphan'ü ya Allah! Diye, diye

Tüm canlılar cezbeye gelip coşar
Beklenen yere bulutlar imdada koşar
Yağmurla, çaylar ırmaklar sel olup taşar
Allah'ü Ekber! Diye, diye

Açlıktan bütün koyun kuzu meleşir
İlahi bir sevkîyatla bitkiler imdada yetişir
Bu sesi duyan tohumlar bir anda gelişir
Ya Kerimi, Ya Rahim'i, Ya Allah! Diye, diye

Allah'ı zikreder daim ibadet eden Melekler
Teshîhat yapar çakar şimşek, gök gürler
İndirir azotu Celal'i toprağı gübreler
Ya Calal'i Ya Allah' Diye, diye

Gece gündüz denmeden sürüldü tarlalar
Peygamber sabrı ile yeşerdi tohumlar
Bayrama kavuştu sevindi tüm kuşlar
Ya Rahman'ü Ya Allah! Diye, diye

Gönderildi temizlik ordusu sinekler
Yaratıldı tabiat dengesi olan böcekler
Rengârenk defile yapıyor kelebekler
Ya Cemil'i Ya Allah! Diye, diye

Borborunbekir

Bekir Özcan

097-Ramazan Ayı – Baba - Evlat

Günler ne kadar hızlı geçiyor,
İşte geldi mübarek Ramazan
Hadi bakalım yavrum,
büyüdün artık bu yıl sende hazırlan
Feyzi, rahmeti, bol olan,
günleri kaçırır mı hiç? İnsan
Bu fena ve fani dünya,
aldatmasın bizi, zaten kendisi yalan

Şöyle bir bakalım geçmişimize,
var mı ebediyen bu dünyada kalan
Fazla uzağa gitmeyelim,
nere de iki yaşındaki sabi Canan,
Geçen yıl aramızdaydı bu sene yok,
fabrikatör komşumuz Hacı Osman
Nerede Peygamberimiz,
babaannen, hani nerede hacı baban
Gittiler aramızdan birer birer,

Annemizle, babamızla, vedalaşmadan
Belki bizlerde olamayacağız,
gelecek sene bu zamana kadar
İstesek de istemesek de ayrılıp,
gideceğiz budur hakikat olan

Arzumuzla gelmedik buraya,
istemesek de ayrılacağız bu dünyadan
Biri çağırıyor bizleri teker teker
o çağırın diyor,
ey insan! İşte geldi Ramazan
Bu Ramazan da, feyzi, çokça dolduran,
işte odur ebedi kurtulacak olan tek insan

Süslendi caddeler, sokaklar mahyalarla,
insan ruhen büyük zevk alıyor bundan
Cadde ve sokakları süslerken,
biz hazırlanmaz isek, sonuçta ne olur bu insan

Bizde süsleyelim aklımızı fikrimizi,
insana temizlenin diyor,
kainat kitabı Kuran
Biraz çeki düzen verelim kendimize,
edelim disipline,
saf temiz olsun tüm duygular
Dikkat edelim, tüm duygularımıza
kontrol altında tutalım her an
Göze, kulağa, ruha,
titizlikle bakalım, sonra oluruz pişman

İslam'ın en büyük şartı tutmaktır orucu
Allah Kuran'da söylüyor,
işte geldi Ramazan

Kendini serbest ve hür bilir insan
Allah'ın kuluyuz hür değiliz hiçbir an

Zayıf ve fakirdir insan,
Ramazan da oruç tutarak daha iyi anlar,
Allah yeryüzünü yapmış bir sofrā,
yemeye başlayacağız, izin verdiği zaman

Borborunbekir

Bekir Özcan

098- Ramazan'ın Şerefesi

Orucun şıarı oldu sanki renkli mahyalar
Davul sesiyle sahur yapacak sokaklar
Ramazan topu ezan okuyarak patlayacak
Kâinat ordu "Bismillah" diyerek iftar açacak

İyi bak! Ramazan'ın şerefesi bu gün
Geldi geçti koca sene, sanki bir gün
On bir ay, hemen nasıl olu verdi dün
Dünler hayal oldu, hayattayız bu gün

Çok şükür Allaha Ramazan'ın şerefesine girdik
Kutsi Ramazan ayının hemen kapı eşiğine geldik
Arife günü yarın mescit cami mabedleri temizledik
Şimdiden şehir-i Ramazan'ın gölgesiyle serinledik

Borborunbekir

Bekir Özcan

099- Ramazan Arifesi

On bir ayın günlerden mevlit kandiliyle geçtik
Kutsal mübarek Recep ve Şaban ayı dedik
Regaibi ettik eda, çıktık Miraca, kavuştuk Berata
İşte ilk teravih, şükür kavuştuk şehr-i Ramazana

Geçti yine on bir ay, işte Ramazan'ın arifesi
Şaban ayının batıyor güneşi, büyüdü gölgesi
Yayılıyor dalgalar, geliyor Ramazan'ın sesi
Bağlanacak şeytanlar, susturalım zalim nefsi

Ulaştırır bizi Ramazan arifesine Cenabı Hak dilerse
Yüce Allah, hayırlısı ile sağlık sıhhat afiyet verirse
Gem vuracağız, on bir ay şimarmış zalim o kör nefse
Zincire vurulmuş şeytanlar hazır olsun kutsal bu derse

Borborunbekir

Bekir Özcan

100- Doğdu Ramazan Ayı

Girdi kutsi Ramazan ayı
Nuruyla nurlandırdı kâinatı
O Melun terk etti tacı tahtı
Firar etti şeytanlar gayrı

Zalim nefse gem vurulur
Şeytanlar ise bağlı durur
Bütün kötülöklere karşı
Müminin orucu kalkan olur

Mübarek Ramazan ayı doğdu
Tüm müminleri sevince boğdu
Kör şeytanın ise mevsimi soğdu
Nefisperstler nefsinde boğuldu

Borborunbekir

Bekir Özcan

101- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-1

Girdik mübarek Ramazan'ın ilk gününe
Uyandık davul sesi davulcu manisiyle
Sahur yaptık annemin lezzetli menüsüyle
Ettik niyet, Allah'tan "sabır" temennisiyle

Mübarek Ramazan'ın biri bu gündür
Günlerin en güzeli Ramazan günüdür
Ya İlahi! Bizleri rahmetinle hep güldür
Gark eyle nurani nurunla sar büründür

Bu gün işte bak Şehr-i Ramazan'ın biri
Gönülden ettik niyet asla caymayız geri
Nankör kör nefiste daha çok, çok diri
Işıl ışıl bakın nasıl yanıyor gözlerin ferî

Borborunbekir

Bekir Özcan

102- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-2

Ulaştık Şehr-i Ramazan'ın ikinci gününe
Daldık güzelim nurani mahyaları seyre
Sahura kalktık davulcun kadife sesiyle
Okundu ezan patladı top buyurun yemeğe

Mübarek Ramazan'ın bu gün oldu ikisi
Cılız çıkmaya başladı zalim enenin sesi
Nasıl da kandırdık o kör ve zalim nefsi
Misk-i amber kokuyor oruçlunun nefesi

Ramazanın ikisine şükür girdik
Ta! Üç ayların başında niyet ettik
Kör şeytanın sözünü böyle kestik
Nefse de sakın çıkarma ses dedik

Borborunbekir

Bekir Özcan

103- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-3

Bak Ramazan oldu işte üç
Ezildi nefis, azaldı artık güç
Ramazan ayı en yüksek burç
Hafifledi ceset haydi manen uç

Üç oldu mübarek Şehr-i Ramazan
Kuruldu Ahiret pazarı sevap kazan
Şeytana uyup zalim o kör nefsi azan
Bozulmuş bağa döner olur hozan

Ramazan'ın üçü oldu hele bir bak
Zülümdür kör nefse böyle yaşamak
Hafifliyor ceset, ruh istiyor uçmak
Şeytana kaldı gayrı bu diyardan kaçmak

Borborunbekir

Hediyeli

Üç günlük ömrü,Üç beş ramazan
Ak eder kalpleri huzur bahşeder
Riyasız ibadet,,Rab'bim çok sever
Salih kullarını Mevlam etiketler..... Yaşar Akbaş

Bekir Özcan

104- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-4

Ramazan'ın dördüne ulaştık
Zorlanıyor kör nefis ama alıştık
Yeni dostlarla iftarda tanıştık
Nice gönül dostlarına karıştık

Mübarek Şehr-i Ramazan işte oldu dört
Nefis ve kör şeytana oldu bir büyük dert
Müminin günahlarına ise baraj gibi bir set
Ya Rab! Affetmeyi seversin bizleride affet

Ramazan'ın bu gün dördü oldu
Gönül dostlarına sofralar kuruldu
Kalbimiz ruhumuz feyizle doldu
Şeytanın beti benzi saralıp soldu

Borborunbekir

Bekir Özcan

105-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-5

Bu gün bak Ramazan'ın oldu beşi
İftar soframızın bulunur mu hiç eşi
Aşçılık oldu herkesin ikinci bir işi
Cömertleşti millet aramıyor üçü beşi

Bak, bu gün Mübarek Şehr-i Ramazan'ın beşi
Kör şeytanın, zalim nefsin daim kötülüktür işi
Ramazan da söndürölür ancak cehennem ateşi
Bu aylar bu günler rahmetin en büyük güneşi

Beştir bu gün mübarek Ramazan
İşte fırsat sana, yol kaybedip azan
Tut orucu bereketli sevapları kazan
Ahiretin tarlası kalır mı hiç hozan?

Borborunbekir

Bekir Özcan

106- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-6

Ramazan'ın altısına kavuştuk
Allah rızasını ise gaye yaptık
Nefsin hilelerini bir bir aştık
Nasıldı oldu bu iş, bizde şaştık

Bu gün mübarek Ramazan'ın altısı
Müminlerin sevapla doluyor kasası
Temizlendi nefis kalmadı kiri pası
Şeytan ile şeytana uyanlar ilan etti yası

Orucun altısına kavuştuk şükür
Bağlandı şeytan, insan ise hür
Kör nefsin bohçasını şimdi dür
Dünya ve Ahirette sefayı sür

Borborunbekir

Bekir Özcan

107- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-7

Keyfiyetli sayı Ramazan'ın bu gün yedisi
İtaatkâr çıkıyor zalim o kör nefsin sesi
Alındı bakıma bütün müminlerin midesi
Misk-i amber kokuyor oruçlunun nefesi

Ramazan'ın bir haftası işte bitti
Şükür Allah'a yedi günü bak gitti
Zalim nefis nasılda aczini hissetti
Şeytanilerin sesini soluğunu kesti

Mübarek Şehr-i Ramazan oldu yedi
Sevaplar ise kat kat katlanıyor şimdi
Ahiret pazarına bereketli günler indi
Kadrini bilenler bu bahçeye işte girdi

Borborunbekir

Bekir Özcan

108- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-8

Bu gün kutsi Ramazan oldu sekiz
Şeytanlaşmış nefis, zahiren semiz
Allah'ın rahmeti ise olmuş bir deniz
Nasibi kısmeti olan ancak alır feyiz

Doğdu Ramazan'ın sekizinci güneşi
Geçen günler ise bu güneşin gölgesi
Bulunur mu rahmet ayının nurani eşi
Dünyada bile fırlamış şeytanın ateşi

Bu gün mübarek Ramazan'ın sekizi
Nasıl da kandırdık şeytanla nefsimizi
Nura gark oldu tüm âlemlerin denizi
Ruhu coşturdu Allah'ın rahmeti feyzi

Borborunbekir

Bekir Özcan

109- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-9

Bak mübarek Ramazan'ın dokuzu
Müminler ise çok büyük bir ordu
Kâinata bak iftar sofrası kuruldu
Yiyin diye geldi emir, ezan okundu

Şehr-i Ramazan bu gün oldu dokuz
Şükür Allah'a, Ramazan gününde tokuz
Mümin olarak şeytanın yolunda yokuz
Yüce Allah'ın Keremi Rahmeti sonsuz

Dokuz oldu bu gün mübarek şehri Ramazan
Tutmaz isen orucu ibadet tarlası kalır hozan
Kalbimiz bozulmuş bağlara döner kalır hazan
Etmez fayda dünyada ne kazanırsan kazan

Borborunbekir

Bekir Özcan

110- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-10

İşte oldu mübarek Şehr-i Ramazan on
Zalim nefsin her isteğine, ver bir son
Nurdan Nurani dalına yapış sende kon
Allah'ın rahmet ayında rahmetiyle don

Şehr-i Ramazan'ın bu gün onu oldu
Bereketli iftar sahur sofraları kuruldu
Orucunu tutan sıhhatini inşallah buldu
Müminlerin ruhu kalbi feyizle doldu

Şehr-i Ramazan'ın onuncu günündeyiz
Yağmur gibi iniyor Yüce Mavladan feyiz
Allah'ın rahmeti kâinatta oldu bir deniz
Daldı rahmete müminler oldu tertemiz

Borborunbekir

Bekir Özcan

111- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-11

Şükür Allah'a bu gün Ramazan on bir
Çanlandı cadde sokaklar gümbür gümbür
İyi düşün bu günler "mağfiret" günüdür
Ya Rab dünya ve ahrette bizi hep güldür

Ramazan'ın on birinci gününe girdik
Lezzetli sahur iftar sofralarında yedik
İştahla yerken nimetleri tefekkür ettik
Çok Şükür Allah'a Elhamdülillah dedik

Mübarek Ramazan'ın onbirine ulaştık
Teravih namazı kılıp hatimler yaptık
Davulcu manileri ile sahura kalkıp,
Gümbür gümbür top atışıyla iftar açtık

Borborunbekir

Bekir Özcan

112- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-12

Bu gün Şehr-i Ramazan'ın on ikisindeyiz
Bilelim kıymetini"Mağfiret"günündeyiz
Akıyor bir nehir gibi, nurlu nurani feyiz
Ya Rap! Rahmet kapına geldik af dileriz

Mübarek Ramazan'ın işte bak on ikisi
Büküldü nefis çıkmıyor artık o gür sesi
Tüm duyguların elbette var bir hissesi
Bereketlendi bütün müminlerin kesesi

Şehr-i Ramazan'ın on ikinci günü
Kalktı artık sabah ile öğlen öğünü
Kör nefis nasılda aldı bak öğdünü
Rahmete kavuşmanın sevinç düğünü

Borborunbekir

Bekir Özcan

113- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-13

İşte bak gör, on üç oldu mübarek Ramazan
Sabret biraz daha büyük mükâfatı kazan
Kaçırma sakın, geçmez bu fırsat her zaman
Kutsi günlerde dua et, yalvar, Allah'ı çok an

Bak işte Ramazan'ın girdik on üçüne
En büyük bir set oldu şeytanın önüne
Nefis ram oldu Yüce Allah'ın hükmüne
Kurtuluştur bu günler değerini bilene

On üç oldu bak Şehr-i Ramazan mübarek
Nefis ve şeytanla mücadele etmek gerek
Manevi bu cihadı yapmaz isen eğer bilerek
Sıkıntılar içinde gezersin Ah! Of! Çekerek

Borborunbekir

Bekir Özcan

114- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-14

Bak bu gün Ramazan oldu on dört
Şeytanın başına açıldı en büyük dert
Allah'ın hükmüne itaat et rahat et
Sayılı günler çabuk geçer az sabret

Şehr-i Ramazan bu gün on dört oldu
Lezzetli yemekler sofralara konuldu
Zalim nefis nasılda masaya kuruldu
Şeytan kahrından saçını başını yoldu

İşte bak on dört oldu mübarek oruç
Nefiste biliyor Orucu tutmamak suç
Zalim kör Şeytana bırakmadık pabuç
İnşallah kavuştuk rahmete işte sonuç

Borborunbekir

Bekir Özcan

115- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-15

Bak Şehri Ramazan oldu bu gün on beş
Ey! Orucu tutamayan muhterem kardeş
Gel sende itaat et emre müminlere ol eş
Yoksa Cehennemde zebaniler yedirir leş

Şehri Ramazan oldu bu gün on beş
Allah'ın rahmetiyle doğar her güneş
Şeytan arıyor kendine sadık bir eş
Ey şeytan mutlak yakacak seni ateş

Oldu oruç on beş, şükür Allah'a yarılalık
Cenabı Allah'ın sonsuz şefkatine dayandık
Kerem gemisiyle Rahmet denizine daldık
İnşallah mağfiret ayında beratımızı da aldık

Borborunbekir

Bekir Özcan

116-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-16

İşte bak bu gün oldu on altı oruç
Tut orucu ki maddi ve manevi uç
Mağfirete doğru şöyle bir huruç
Tutmamak ise Ah! En büyük suç

On altı oldu bu gün Şehri Ramazan
Mübarek günler zikret Allah'ı çok an
İşte böyle olur örnek bir Müslüman
Şeytanın ise kalmadı dizinde derman

Orucun on altısını tutuyoruz işte bir bak
Ramazan elbisesini giy orucun tacını tak
Manevi his istiyor her gün böyle yaşamak
O zaman kör şeytan bak nasılda kaçacak
Borborunbekir

Bekir Özcan

117-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-17

On yedi oruç oldu bu gün
Geçen zaman sanki dün
Şeytanlar birbirine küskün
Müminler ibadete düşkün

Ramazan bu gün bak on yedi
Bu ay ve güne mübarek dendi
Sofralar nasıl da bereketlendi
Günümüz feyiz dolsun ebedi

Ramazan'ın on yedisine girdik
Uygulandı nefise manevi taktik
Kendimize bir çeki düzen verdik
Organlarımız nasılda etti tasdik
Borborunbekir

Bekir Özcan

118-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-18

Ramazanın on sekizi
Kandırdık nefsimizi
Oruç Nurlandırdı bizi
Nura davet ediyoruz sizi

Ramazan oldu on sekiz
Duygular oldu tertemiz
Sevinçle doldu kalbimiz
Daim olsun bu halimiz

On sekiz oldu oruç şükür
Tut orucu ebedi sefa sür
Müminler bereketi görür
Şeytanlar kahrından ölür

Borborunbekir

Bekir Özcan

119- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-19

On dokuz çok esrarlı bir sayı
Elveda çekiyor Ramazan ayı
Nurlandırdı nuru ile dünyayı
Yumuşadı zalim nefsin yayı

On dokuz Ramazan'a ulaştık
Rahmetle dolup dolup taşık
Bir bir engelleri çoktan aştık
Ramazan topu ile yatıp kalktık

Ramazan on dokuz bak işte
Nasıl bereketlendi alış verişte
Güzel oldu davetlere gidiş gelişte
Zorlanmıştık biraz başta girişte

Borborunbekir

Bekir Özcan

120- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-20

Ramazan'ın yirmisine girdik
Geceyi biz gündüze çevirdik
Gündüz hep çalışıp didindik
Kör nefsi nasıl tuşa getirdik

Mübarek Ramazan yirmi dedi
Zalim nefsine uyan orucu yedi
Rahmeti en çok olan bu günler
Oruç tutmayan ne yapacak şimdi

Şehri Ramazan bu gün oldu yirmi
Ah! Geçen günler geri hiç gelir mi?
Mübarek Ramazanın son on günleri
Akıyor Yüce Allah'ın bereketi rahmeti

Borborunbekir

Bekir Özcan

121-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-21

Bu gün ramazan'ın yirmi biri
Nurlandı geçen günün her biri
Ruhumuz ise şahlandı dipdiri
Saklandı şeytanlar belli değil yeri

İşte bak bu gün Ramazan oldu yirmi bir
Temizleniyor duygular kalmaz pas kir
Zaman geçiyor hemen itikâfa sende gir
Kismeti olanlar ancak tekrar tekrar erişir

Yirmi birinci gün oldu Şehr-i Ramazan
Allah'ım görüldü rahmetin ayan beyan
Oruçludur, nefesi miski amber gibi kokan
Azad olur cehennemden ihlâsla oruç tutan
Borborunbekir

Bekir Özcan

122- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-22

Girdik işte yirmi iki Ramazana
Bir hafta kaldı bak, bayrama
Tuttuk orucu, fitreleri unutma
Kavuşuruz inşallah bir daha

Yirmi ikinci oruca eriştik bak işte
Zorlandık birazda olsa ilk girişte
Zevkli oluyor oruçlu alış verişte
Sahurda ne güzeldi ballı erişte

Mübarek Ramazan oldu yirmi iki
Ey kör nefis ne oldu şimdi peki
Akıl ile kalp, epey gelgitler yaptı
Geçti üç hafta, kaldı haftanın teki

Borborunbekir

Bekir Özcan

123- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-23

Şükür, yirmi üç Ramazana kavuştuk
Hiç ayrılmadık biz birbirimizi tuttuk
Nur'un nuruyla berber yatıp kalktık
Şeytanın burnu sürtüp gururunu kırdık

Şehr-i Ramazan bu gün yirmi üç oldu
Bu senede başımıza talih kuşu kondu
Hatimler yapıp mevlitler okundu
Aşk ile şevk ile teravihlere duruldu

Şehri Ramazan oldu bu gün yirmi üç
Nefisle Şeytanla savaş elbette çok güç
Bu rahmet günleri ebediyet için ödünç
İnşallah olacak ahrette bizim için övünç

Borborunbekir

Bekir Özcan

124- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-24

Bak mübarek bu gün, Şerh-i Ramazan yirmi dört
Ey! Allah'ım "Ya Settar" isminle günahımızı ört
Kereminle Rahmetinle, Merhametinle Şefkat et
Ne olur "Affetmeyi seversin sen bizleri de affet"

Mübarek Şehr-i Ramazan'ın yirmi dördüne eriştik
Ta! Ruhlar âleminde Yüce Allah'a biz söz verdik
Rahmet günlerine kavuşunca bak nasılda sevindik
Mücadeleye kör nefisle başa baş, diş dişe giriştik

Şehr-i Ramazan'ın yirmi dördüne ulaştık, şükür
Ruh cesette mahkûm değil, serbest artık oldu hür
Zincirle bağlı şeytan, korkma yaklaş yüzüne tükür
Bunu gören müminler, eder sana binlerce teşekkür

Borborunbekir

Bekir Özcan

125-Ramzan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-25

Bu gün işte bak yirmi beş Ramazan
Kör nefis tir tir titriyor azaldı derman
Maneviyatta ruh ise ediyor seyran
Şeytan etti hayret kaldı buna hayran

Şehr-i Ramazan oldu bu gün yirmi beş
Bu rahmet günlerine bulunur mu hiç eş
Dikkat et kendine Ey! muhterem kardeş
Kadrini bilmeyen, ebediyen yiyecek leş

Mübarek Ramazan'ın yirmi beşine ulaştık
Allah'a şükür feyizle bereketle dolup taşık
Mevla'nın mağfiret kapısını her gün çaldık
Zalim kör nefsin hilelerini birer birer aştık

Borborunbekir

Bekir Özcan

126-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük -26

İşte yirmi altı Rahmet gününede girdik
Başladı bak maddi ve manevi temizlik
Gecesini kadir gecesi bilip ihya ettik
Şeytanı yenmeye ta! Ezelden ahdettik

Mübarek Şehr-i Ramazan dedi yirmi altı
Müminler inşallah beraat tacını başa taktı
Bu gecenin feyzinden tüm ehli iman tattı
Kahrından şeytan kendini yerden yere attı

Mübarek oruç bu gün şükür yirmi altı oldu
Müminlerin defteri nurani sevaplarla doldu
Devam edecek bu günler ne ilk nede sondu
Zalim şeytanın beti benzi bembeyaz soldu

Borborunbekir

Bekir Özcan

127- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-27

Yirmi yedi Ramazan'a işte bak şükür ulaştık
Kadir gecesinin nurani feyizle dolduk taştık
Ya Rap! Gark olduk nur'una manen coştuk
Kabul et Allah'ım "rıza'na" rıza ile koştuk

Şehr-i Ramazan'ın yirmi yedinci gününe erdik
Çok şükür Kadir gecesini huşuyla ihya eyledik
Tövbe ettik günahlara Yüce Allah'a söz verdik
Zincirdeki zalim kör şeytanı mahvı perişan ettik

Mübarek Ramazan yirmi yedinci günü bu gün
İnşallah kurtuluş günü övündüğün kadar övün
Tüm müminlere Kadir gecesinde yapıldı düğün
Zincire vurulan kör şeytan sende dövün ha dövün

Borborunbekir

Bekir Özcan

128-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük -28

Bu gün mübarek Ramazan yirmi sekiz
Müminlerin oldu ruhu manen tertemiz
Cenabı Hak verirse izin, yeriz içeriz
Biz Firavunlaşmış nefisler gibi değiliz

Yirmi sekiz dedi Şehr-i Ramazan bir baksana
Daha dün gibi geliyor şu geçen günler insana
Feyizli günlerden nurani feyiz içtik kana kana
Ey! Zincire vurulan şeytan ahu figan düşer sana

Yirmi sekiz oldu bu gün mübarek Ramazan
Zalim şeytanla nefsin oldu beti benzi solan
Son günler, manevi hisleri bürüdü acı hicran
Ey ruh! Yüce Allah'ın sonsuz rahmetine dayan

Borborunbekir

Bekir Özcan

129-Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-29

Bu gün Ramazan yirmi dokuz oldu
Allah'ın nuru bir güneş gibi doğdu
Müminlerin kalbi gönlü nurla doldu
Tüm şeytanların ise beti benzi soldu

Bu gün yirmi dokuz Ramazan bir bak
Yapılan hayırlar haşırde olur bir Burak
İnşallah ahrette olur bizim yüzümüz ak
Tekrar nasip eder inşallah Cenabı Hak

Şehri Ramazan bak oldu bu gün yirmi dokuz
Zalim ve cahil kör nefis sizde çok yoruldunuz
Ey kör şeytan! Kalmadı saç baş epey yoldunuz
Allah'ın huzurundan siz ta! Ezelden kovuldunuz

Borborunbekir

Bekir Özcan

130- Ramazan'ın Her Bir Gününe Üç Dörtlük-30

Ramazan'ın sonuna eriştik Elhamdülillah
Huzur ve huşu ile tuttuk orucu Maşallah
Yapılan hayır hasenatı kabul eylesin Allah
Kavuşuruz sağlık sıhhatle tekraren İnşallah

Şükür Allah'a, yetiştik Ramazan'ın sonuna
Yiyip içtik, feyziyle bereketiyle nuruyla
Hatmettik Kuran'ı, teravih kıldık huşuyla
Fıtıra ile Şevval altı orucu sakın ha! Unutma

Ruh genişleyip oldu serbest, ceset elbisesinden
Temizlendi bedenimiz kurtuldu manevi kirlerden
Ayrılacağız huzur huşu ile geçen güzel günlerden
Tekrar nasip et diye ettik dua Allah'a kalbimizden

Borborunbekir

Bekir Özcan

131- Bayram

Bayram namazını ettik eda
Kabul eder inşallah Huda
Kâinat'ın gök kubbesinde
Bıraktı tekbirler hoş seda

Kabe den gelen sese ettik eşlik
Allahuekberleri birlikte söyledik
Açıp ellerimizi Allah'tan af diledik
Tüm ümidimiz İnşallah affedildik

Müminlerin aşkla söyledikleri
Dalga dalga yayıldı tekbir sesleri
Kalbin nuru coşturdu tüm dilleri
İnletti kainattaki bütün her yeri

Şükür kavuşturana bu gün bayram
Şeytanlar bile buna kaldı hayran
Helal dairesi geniş, keyfe kafidir
Ye iç gez toz; eşi dostu et seyran

Borborunbekir

Bekir Özcan

132-Kızılay

Cuma günleri cami önünde sıra, sıra dilenciler
Yalvarıyor Allah rızası için ne olur bir hayır ver!
Bir Vatandaşı sırada Kızılay'a yardım der
Kızılay nerede Hani? İşte bura da dilenciler

İnsanlara yardım için felaket mi gerekir
Ülkedeki dilenciler felaket değil de nedir?
İşte musibet iyi bak iyi gör göz önünde
O zaman Kızılay'ı da sorgulamak gerektir

Bekir Özcan

133-İman-İmanım

Uzaydaki Yıldızlar sayısınca zerrem
Kâinat da ki atomlar kadar hücrem

Zamanı parçalayıp yutan hayalim
Dünyalara sığmayan tüm emelim

Galaksiler gibi ışık saçan gözlerim
Güneşleri bile ihata eden kalbim

Uzayın ince sırlarını keşfeden aklım
Kâinat tılsımlarını kuşatan merakım

İnandı, her şeyi yaratan yüce Allah'a
Tüm Peygamberlere, Hz. Muhammed'e(a.s.m)

Yaratmış olduğu bütün meleklerine
Öldükten sonra ebedi diriliş gününe

Gönderdiği tüm kutsal suhurlara
Hayr ve şerrin Allah'tan olduğuna

Gönderdiği en son kitap olan Kuran'a
Hesapların görüldüğü haşır meydanına

Aklımla düşündüm, tasdik etti kalbim
Bütün varlığımla etti şahadet dilim

İnandım Allah'tan başka İlâh yoktur
Hz. Muhammed' (a.s.m) hem resuldür

Hem de Allah'ın en sevdiği kuludur
Bundan başka kurtuluş yolu yoktur

Borborunbekir

Bekir Özcan

134-Şükürler Olsun Sana Ey Yüce Allah'ım..! ! !

Galaksiler dolusunca
Yıldızlar sayısınca
İhata ettiğin
Tüm Esmalar kadar
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Yarattığın akıllar
Verdiğin İlhamlar
Akıttığın ırmaklar kadar
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Zerreler adedince
Yağmur, kar, dolu,
Toz tanelerince
Yarattığın tüm alemlerince
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Denizler okyanuslar
Kat kat semalar
Kudretinin kuşattığı
Esmalar dolusu
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Peygamberlerin cihadı
Meleklerin İbadeti
Kutsal kitapların ayeti
Suhufların harfleri adedince
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Semadaki yıldızların
Ay ve Güneşlerin
Verdiği ışıklar dolusunca
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Bilemediğimiz âlemler
Anlayamadığımız ilimler
Göremediğimiz cisimler
Duyamadığımız sesler sayısınca
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Halk ettiğin çekirdekler
Kâinatı süslediğin çiçekler
Verdiğin nimetler adedince
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Verdiğin uykular
Gösterdiğin rüyalar
Gerçekleştirdiğin olaylar kadar
şükürler Olsun Sana
Ey! Yüce Allah'ım

Gönderdiğin rızklar
Kudret kalemindeki nakışlar
Yarattığın atomlar sayısınca
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Dünyaya taktığın zamanı
Kâinatı yarattığın anı
Halk ettiğin can,
Cananlar kadar
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Almış olduğumuz lezzetler
Yaşattığın bütün zevkler
Kâinat da ki çirkinlikler,
Güzellikler sayısınca
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Denizlerde bulunan balıklar
Toprağa atılan tohumlar
Yarattığın tüm canlılar sayısınca
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Sana yapılan duaların harfleri
Denizlerin, okyanusların katreleri
Mahlûkata giydirdiğin tüyleri adedince
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Dünya dillerinin sözcükleri harfleri
Mahşerde hesaba çekeceğin amelleri
Hayvanat âleminin zikreden sesleri
Cennet, cehennem nimetleri adedince
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Mahşerdeki umum mahlûkat
Nemalandırdığın tüm cihazat
Yarattığın bütün hissiyatlar kadar
şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Meleklerin daimi ibadeti
Mahlûkatın fitri zikirleri
Konuşulan sözcüklerin harfleri
Yaratılan kum taneleri sayısınca
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Halk ettiğin bulut yığınları
Şimşekleri yıldırımları
Işık, ses, rüzgârların hızları
Tüm suların dalgaları sayısınca
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Senin rızan için okunan ezanlar
İhlâsla kılınan namazlar
Kabul edilen duaların harfleri kadar
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

İsmi Azamın Yüceliğiyle
Esma-ı Hüsna'nın tecellisiyle
Kâinatın yaratılış gayesiyle
Şükürler Olsun Sana,
Ey! Yüce Allah'ım

Bekir Özcan

135-Ramazan Davulcusunun Manileri

Vedalaşıp, aldım elime bavulu
Tuttum, acımasız gurbet yolunu
Dediler, mahalleye yaptır sahuru
Ekmek parası, aldım elime davulu

.....

Ramazan ayı sokaklara daldım
Maniler eşliğinde davul çaldım
Açık pencerelere ümitle baktım
Sahuru, kuru ekmek, suyla yaptım

.....

Çocuklar bakarken pencereden
Nefis kokular geliyor tencereden
Ne pişiriyorsun ey! Hanım abla
Çok canım çekti ne gelir elden

.....

Mutfak cam ve kapıları hep açık
Davulcunun canı ne ister dışarı çık
Ne vereceksen şimdi hemen ver
Bahşiş zamanı gelince olur hık-pık

.....

Hortumlaşmış buhar çıkıyor tencereden
Mis gibi kokular gelir her bir pencereden
Nefis kokulardan yemeği bileyim derken
Şaşırp kaldım güzelim manileri söylerken

.....

Hey ahali! geldi davulcu haydi kalkın
Unutmayın davulcuya bir şeyler atın
Yiyip içip niyetlenip oruca, geri yatın
Dünya ve ahirette "o" olur senin kârın

.....

Pişirdiğinin ne olduğunu bildim hanım abla
Davulcuyu sakın hiç bir şey bilmiyor sanma
Burcu burcu nefis kokuyor yaptığın çığırta
Bir iki tane bana da gönder, beni fazla bağırta

Borborunbekir

Bekir Özcan

Her akşam iftarı yoksulla yemek
Sevaba hadi gel efendim demek
Eğer helal ise katıksız ekmek
Arasında kuru soğan hoş olur.....İbrahim Kurt

Bekir Özcan

136-Herkesin Planı

Yapıldı müthiş bir hain plan, şeytanca
Kırın birbirinizi denildi, hadi savaşa
Herkesin bu dünya da bir oyunu varsa
Elbette bir planı var, Yüce Allah'ında!

Başlattı İslam düşmanları oyunu
Yazık, Müslümanlar oldu piyonu
Enerji kaynakları İslam aleminde
İslam'ın kanı, petrol savaşının sonu

Allah yardım etsin tüm ehli imana
Elimizden ne gelir? Duadan başka!
Ettiler param parça İslam alemini
Türk, Kürt, Arap diye parça parça

Konuşunca kader, susar sebepler
Kenetlenelim İslam'a hep beraber
Menfi ırkçılık yoktur yüce dinimizde
İşte o zaman bitecek, bütün dertler

Borborunbekir

Bekir Özcan

137-Canı Cananla Ebedi Yaşam

Karardı hava daraldı ruhum oldu akşam yine
Sevmiyorum artık böyle yaşamayı bu âlemde

Bir şeyler hissediyorum ta! iliklerimin içinde
Adeta kalbimin ruhumun en derinliklerinde

Aklım ruhum bütün duygularım, ediyor feryadı figan
Kalacaksa hayalde, duygular neden verilmiş o zaman?

Hayalimde ne varsa devam edip gitsin öyle hayat
Almadığım zevk, kalmasın tatmadığım hiçbir tat

Çelişkilerle dolu içim, itiraz ediyor aklım hayalim
Der, ruhumun ta! Derinliklerinden gelen bir hissim

Ebediyet için sonsuzluk yolu geçer bu alemle
Sonsuz yaşam sırrı fani dünyada başlar ölümle

Öyle ise sen hoş sefa geldin ey! Sevgili ölüm
Bırakma peşimde canı cananı razı olmaz gönlüm

Yakmasın ağıt arkamdan benim can bülbülüm
Dayanmaz bu ayrılığa solar gider güzel gülüm

Batsın ebediyet için güneş acilen gelsin ölüm
Sonsuz olsun solmasın canı canan ebedi gülüm

Ey Allah'ım! ne olur canı cananla bizi ebedi yaşat
Ebet isteyen aza cihazla donatman eder bunu ispat

Borborunbekir

Bekir Özcan

139-Bu Gün Pazartesi

Doğum günüdür, Peygamberimiz'in pazartesi
Bu gün vefat eder, kainatın o güzelim sevgilisi

Peygamberimiz koyar, Kabe'ye Hacer-i Esved'i
Ey Allah'ım! nedir hikmet? günlerden Pazartesi!

Allah indirir ilk vahyi, bu gün bildirir resuln
Cennet'in bütün kapıları ağıılır pazartesi günü

Mekke'den, Medine ye bu gün etti hicret
Ulaşır pazartesi günü Medine'ye nihayet

Mekke'yi Peygamberimiz işte bu gün fetheder
Kuran'ın en son ayeti işte pazartesi günü iner

Pazartesi, Perşembe sunulur ameller Allah'a
İnsanlık bu gün uğrar ahirette, rahmetle affa

Borborunbekir

Bekir zcan

140-Bu gün Cuma

Adem Peygamberi, yarattı Cuma günü Cenabı Hak
Cennetten o gün çıkarır, Allah'ın hikmetine bir bak

Tövbesi bu gün kabul edilir, ilk insan ilk peygamberin
Mübarek Cuma günü gerçekleşir vefatı da, Hz. Ademin

İksiri nurani bir zaman saklıdır ki, bu günün içinde
O saatte istenen verilir, Cenabı Allah'tan ne dilenirse

İnsanlığın tüm iyi kötü haftalık bütün amelleri
Sunulur Cenabı Allah'a mübarek Cuma günleri

Kayar yıldızlar, çarpışır dağlar gezegenler yanar
Kainatın kıyameti işte böyle bir Cuma gün kopar

Cuma günü insan cennetteki makamına gönderilir
İlahi ikramın yapıldığı bu güne, 'mezid' günü denir

Her Cuma toplanır Cennet ehli 'misk' tepelerinde
Cemalullah'ı seyreder bu gün müminler cennette

Borborunbekir

Bekir Özcan

141-Ömer Hayyam'a Bekir Özcan'dan Nazire-1

Hem nazire hem Hayyam'a cevaptır
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanattır'
Nakşı görüp de, görmez ise nakkaşı
O, bu dünyadaki en büyük ahmaktır

Bekir Özcan

.....

1

Dünya dediğin bir bakışımızdır bizim; (*)
Ceyhun nehri kanlı gözyaşımızdır bizim;
Cehennem, boşuna dert çektiğimiz günler,
Cennetse gün ettiğimiz günlerdir bizim.

Ömer Hayyam

.....

1

Okyanusta, denizde, nehirde suyu tutan
İki gözden tek görüntüyü herkese takan
Cehennem, tüm ehli imanın büyük derdi
Bilemez ki bunu, Cennet fırsatını kaçıran.

Bekir Özcan

.....

2

İçin temiz olmadıktan sonra,
Hacı hoca olmuşsun, kaç para?
Hırka, tespih, post, seccade güzel:
İyi ama Tanrı kanar mı bunlara?

Ömer Hayyam

.....

2

Bal küpünden bal sızar, sirke şarap sızmaz,
İman nuru bulunan kalpte karanlık olamaz.
Mü'min basiretlidir Allah'ın nuru ile nazar eder
Temizliği hırka, tespih, post, seccade anlatamaz.

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

142-Ömer Hayyam'a Bekir Özcan'dan Nazire-2

Menfi felsefe ve Hayyam'a cevap
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanat'
Harfi görüp de, görmez ise kâtibi
Odur bu dünyadaki şeddeli salak

Bekir Özcan

.....

3

Var mı dünyada günah işlemeyen söyle: (*)
Yaşanır mı hiç günah işlemekten söyle;
Bana kötü deyip kötülük edeceksen,
Yüce Tanrı, ne farkın kalır benden, söyle.

Ömer Hayyam

.....

3

Günahı bilmek, olur mu hiç günah?
Günahı; günah olarak işlemek günah
Günün her bir saati olmuşken mübah
Allah'ın sorgusu, elbette değil günah.

Bekir Özcan

.....

4

Felek ne cömert aşağılık insanlara!
Han hamam, dolap, değirmen onlara...
Onurunu satan insanlar var dünyada
Sen gel de, çüş deme böyle adamlara.

Ömer Hayyam

.....

4

Kâinatta, önümüzde her çeşit nimet
Vereni tanımıyor o zalim namert
'Oha' dan 'çüş' ten anlamaz o meret
Adam, 'insanlığı' yitirmiş, budur asıl dert.

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

143-Ömer Hayyam'a Bekir Özcan'dan Nazire-3

Hem Hayyam'a cevap, hem de nazire
Hüner 'sanattır' Edebiyat'ta, şiir'de;
Eseri görüp de, tanımazsa sahibini
Ayrılmıştır ona yer, akıl hastanesinde

Bekir Özcan

.....

5

Gül verme istersen, diken yeter bize.(*)
Işık da vermezsen, ateş yeter bize.
Hırka, tekke, post most olsa da olur,
Kilise çanları bile yeter bize.

Ömer Hayyam

.....

5

Zahmetsiz rahmet, hiç olur mu dünyada?
Işığın ve ateşin, gönlünde olmalı insanda
Hırka, tekke, post most bizim, al sana çan
Çan dediğin, bazen olur hayvan boğazında.

Bekir Özcan

.....

6

Beni özene bezene yaratan kim? Sen.
Ne yapacağımı da yazmışsın önceden
Demek günah işleten de sensin bana
Öyleyse nedir bu cennet cehennem?

Ömer Hayyam

.....

6

En güzel sıfatla yaratıp bizi, verdi hayat
Sanatkârın cinsinden olur mu hiç sanat?
Biliniyordu karıştırılacak binlerce halt
Sana işte Cennet Cehennem, istediğinde yat.

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

144-Ömer Hayyam'a Bekir Özcan'dan Nazire-4

Ne ideoloji, ne de Hayyam'a cevaptır
Edebiyat'da, şiir'de; hüner 'sanattır'
Nakşı görüp de, görmezse nakkaşı
O, bu dünyadaki en büyük ahmaktır

Bekir Özcan

.....

7

Bir geldi mi derin ölüm uykusu, (*)
Biter bu dünyanın dedi-kodusu.
Ölenden bir haber bekler insanlar:
Ne söylesin? Bilmez ki ne olduğunu!

Ömer Hayyam

.....

7

Araştır bu hayat bize nereden geldi?
Ölümü de işte, 'o' yaratıp gönderdi!
Değil mi bu insanlığın en büyük derdi?
Hayatı veren, ölümle haber verdi şimdi!

Bekir Özcan

.....

8

Bu dünyadan başka bir dünya yok, arama;
Senden benden başka düşünen yok, arama!
Vaz geç ötelerden, yorma kendini:
O var sandığın şey yok mu, o yok arama!

Ömer Hayyam

.....

8

Yok; 'yok' olunca 'var' olur, var ki; yok dersin
Kalbindeki ebediyet duygusuna ne söylersin?
Fani bu dünyada, ebediyen yaşam zaten yok
Ebet hissini acaba nasıl, nerede tatmin edersin?

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

145-Ömer Hayyam'a Bekir Özcan'dan Nazire-5

Hayyam'ın sapık fikirlerine cevap
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanat'
Nakşı görüp de nakkaşı görmez ise
O dünyadaki en büyük sadık ahmak

Bekir Özcan

.....
9

Kimi dinde imanda buldu yolu (*)
Kimi akıl, bilim yolunu tuttu.
Derken ses geldi karanlıklardan:
Gafiller! Doğru yol ne odur, ne bu!

Ömer Hayyam

.....

9

Aklın nuru fen kalbin nuru ise din
Bunları tam doğru öğretilende bilim
Aydınlıktan gelen sese sen kulak ver
Dini tasdik eder her doğru tüm ilim

Bekir Özcan

.....

10

Ben ne camiye yararım, ne havraya!
Bir başka hamur benimki, başka maya.
Yoksul gavur, çirkin orospu gibiyim:
Ne din umrumda, ne cennet, ne dünya!

Ömer Hayyam

.....

10

İnsanın atası Adem (a.s) hamuru ise toprak
Maya; insan, hedef; adam gibi adam olmak
Hamuru mayayı suçlamayı, sen; bir bırak
Ebediyeti insan olarak burda kazanmaya bak

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

146-Ömer Hayyam'a Bekir Özcan'dan Nazire-6

Hayyam'ın inanç felsefesine eleştiri
Güzelleştiren hünerdir edebiyatı, şiiri
Yazılan şiiri görür de bilmez ise şairi
O dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan
.....

Ceyhun nehri kanlı göz yaşımızdır bizim;
Dünya dediğin bir bakışımızdır bizim;
Cehennem, boşuna dert çektiğimiz günler,
Cennetse gün ettiğimiz günlerdir bizim. (*)

Ömer Hayyam
.....

Okyanus da denizde kimdir suyu tutan
İki gözden tek görüntüyü herkese takan
Cehennem, tüm ehli imanın büyük derdi
Bilemez ki bunu Cennet fırsatını kaçıran

Bekir Özcan
.....

Gül verme istersen, diken yeter bize.
Işık da vermezsen, ateş yeter bize.
Hırka, tekke, post most olasa da olur,
Kilise çanları bile yeter bize.

Ömer Hayyam
.....

Zahmetsiz rahmet, hiç olur mu dünya da?
Işığın ve ateşin, gönlünde olmalı insanda
Hırka, tekke, post most bizim, al sana çan
Çan dediğin, bazen olur hayvan boğazında

Bekir Özcan
.....

Bu dünyadan başka bir dünya yok, arama;
Senden benden başka düşünen yok, arama!
Vaz geç ötelerden, yorma kendini:
O var sandığın şey yok mu, o yok arama!

Ömer Hayyam
.....

Yok; 'yok' olunca 'var' olur, var ki; yok dersin
Kalbinde ki, ebediyet duygusuna ne söylersin?
Fani bu dünya da, ebediyen yaşam zaten yok
Ebet hissini acaba nasıl nerede tatmin edersin?

Bekir Özcan

.....
Cennette huriler varmış, kara gözlü;
İçkinin de ordaymış en güzeli.
Desene biz çoktan cennetlik olmuşuz:
Bak, bir yanda şarap, bir yanda sevgili.

Ömer Hayyam

.....
Güzelin, en güzeline meftun zalim nefis
Dünyadaki en iyi, Cennete göre, pis
Sen bu fani çöplükte biraz daha oyalan
Kevser'den su, hurilerden eş; bize en nefis

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

147-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-7

Hayyam'ın inanç felsefesine eleştiri
Güzelleştiren hünerdir edebiyatı, şiiri
Yazılan şiiri görür de bilmez ise şairi
O dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan

Kimse emin değil ki şafaktan tekrar.
İste; gelsin, gül renkli şaraptan tekrar.
Sen altın değilsin ki, hey aptal herif;
Gömüp de çıkarsınlar topraktan tekrar!

Ömer Hayyam

Hız.Adem'den (as) kıyamete kadar güneş doğar, batar
Bu harika hakikatten hayvanlar ne anlar
Mahlukların en üstünüdür bu zalim insan
Yaratılmasaydı insan, altınlar neye yarar?

Bekir Özcan

Borborunbekir

Bekir Özcan

148-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-8

Hem nazire hem Hayyam'a cevaptır
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanattır'
Nakşı görüp de, görmez ise nakkaşı
O, bu dünyadaki en büyük ahmaktır.

Bekir Özcan

.....

İçin temiz olmadıktan sonra,
Hacı hoca olmuşsun, kaç para?
Hırka, tespih, post, seccade güzel:
İyi ama Tanrı kanar mı bunlara?

Ömer Hayyam

.....

Bal küpünden bal sızar, sirke şarap sızmaz,
İman nuru bulunan kalpte, karanlık olmaz.
Mü'min basiretlidir, Allah'ın nuruyla eder nazar
Temizliği hırka, tespih, post, seccade anlatmaz.

Bekir Özcan

.....

Bir nakıştı varlığımız senin gizdiğin,
Şaşılası neler nelerle bezediğin;
Kendimi düzeltmek benim ne haddime:
Beni potadan böyle döken sensin.

Ömer Hayyam

.....

Halifesin; her şeyi düzeltecek sensin
Çakıl taş değilsin ki; biri seni düzeltsin
Dünyada her şey sana hizmetçilik eder
Sen kendini düzeltmeye mükellefsin

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

149-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-9

Hayyam'ın inanç felsefesine eleştiri
Güzelleştiren hünerdir edebiyatı, şiiri
Yazılan şiiri görür de bilmez ise şairi
O dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan

.....

11

Cennette huriler varmış, kara gözlü; (*)
İçkinin de ordaymış en güzeli.
Desene biz çoktan cennetlik olmuşuz:
Bak, bir yanda şarap, bir yanda sevgili.

Ömer Hayyam

.....

11

Güzelin, en güzeline meftun zalim nefis,
Dünyadaki en iyi, Cennete göre, pis
Sen bu fani çöplükte biraz daha oyalan
Kevser'den su, hurilerden eş; bize en nefis.

Bekir Özcan

.....

12

Sen sofusun, hep dinden dem vurursun;
Bana da sapık, dinsiz der durursun.
Peki, ben ne görünüyorsam oyum:
Ya sen? Ne görünüyorsan o musun?

Ömer Hayyam

.....

12

Hakiki mümin demez hiçbir kimseye sapık,
Dinsiz; bilirse kendini öyle, ona çok yazık
Kainattaki en büyük hakikat imandır
Müminin gözünde insan, en değerli varlık.

Bekir Özcan

.....

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

150-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-10

Hayyam'ın sapık fikirlerine cevap
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanat'
Nakşı görüp de nakkaşı görmez ise
O dünyadaki en büyük sadık ahmak.

Bekir Özcan

.....

13

Bir elde kadeh, bir elde Kuran; (*)
Bir helaldir işimiz, bir haram.
Şu yarım yamalak dünyada
Ne tam kâfiriz, ne tam Müslüman!

Ömer Hayyam

.....

13

Güneş varsa gündüzdür, eğer yoksa olur gece
Aydınlık ile karanlık bulunmaz hiç bir yerde.
Ya iman var, ya da yok; ikiside beraber olmaz.
Helal, haram; Kuran, Kadeh; barınmaz bir kalpte.

Bekir Özcan

.....

14

Öldürmek de, yaşatmak da senin işin;
Bu dünyayı gönlünce düzenleyen sensin.
Ben kötüyüm diyelim, kimde kabahat?
Beni böyle yaratan sen değil misin?

Ömer Hayyam

.....

14

Hayatı, kim verdi ise esas sahibi odur,
İster alır, ister yaşatır hakikat budur,
Kötüyü yaratmak ise, değildir kötülük
Kötülüğü, kötülüğe kullanmak kötülük.

Bekir Özcan

.....

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

151-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-11

Hayyam'ın inanç fikirleri çok sakat
Edebiyat'ta, şiir'de; hüner 'sanat'
Şanattan, sanatkârı görmezsen
İnsanlığını, kâinatta kim eder ispat?

Bekir Özcan

.....

15

Ben kadehten çekmem artık elimi; (*)
Tutmam senin kitabını, minberini.
Sen kuru bir sofrasın, ben yaş bir sapık:
Cehennemde sen mi iyi yanarsın, ben mi?

Ömer Hayyam

.....

15

İmtihan, günahlar arasında sevabı bulmak
Tercihi sen yaptın, burda günahla yaşamak,
İnat edip, meydan okuyorsun gittiğin yolda,
Akıl işimi Cehennemde yanmayı kıyaslamak?

Bekir Özcan

.....

16

Tanrı, "cennette şarap içeceksin" der;
Aynı tanrı nasıl şarabı haram eder?
Hamza bir Arab'ın devesini öldürmüş:
Şarabı yalnız ona haram etmiş peygamber.

Ömer Hayyam

.....

16

Cennet şarabı, ilahi aşkın ateşini söndürür,
Hazret-i Hamza, Ebu Cehil'i Allah için öldürür.
Kafa sarhoş, Ebu Cehil ile karıştırdı deveyi
Maskara olan sarhoş, kendine böyle güldürür.

Bekir Özcan

.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

152-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-12

Hem Hayyam'a cevap, hem de nazire
Hüner 'sanattır' Edebiyat'ta, şiir'de;
Eseri görüp de, tanımazsa sahibini
Ayrılmıştır ona yer, akıl hastanesinde.

Bekir Özcan

17

Ramazan ayı bu yıl da geldi yine; (*)
Vurdu bukağıyı aklın bileğine;
Tanrım bu halka bir gaflet ver de bari
Ramazanı Şevval sansınlar bu sene.

Ömer Hayyam

17

Aylardan Ramazan, Allah'ın Rahmetidir.
Rahmetten kaçmak en büyük gaflettir.
Gafillliğini müminlere teşmil etme sakın,
İşte fırsat size, dua et kendini affettir.

Bekir Özcan

18

Orucumu yiyorsam ramazanda
Mübarek aydan habersizim sanma:
Çileden gece oluyor da gündüzüm
Şahura kalkıyorum gün ortasında.

Ömer Hayyam

18

Kâinata iftar sofrasını tüm inananlar kurdu.
Yiyin diye geldi emir, akşam ezanı okundu.
Orucu tutmayan gafil çok korktu, birden,
Patladı Ramazan topu, bir gürültü koptu.

Bekir Özcan

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

153-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-13

Menfi felsefe ve Hayyam'a cevap
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanat'
Harfi görüp de, görmez ise kâtibi
Odur bu dünyadaki şeddeli salak.

Bekir Özcan
.....

19

Haram, acı, kötü derler canım şaraba (*)
Oysa ne hoş şey, hele bir güzel sunarsa;
İçin bakın; hem doğrusunu isterseniz,
Haram dedikleri her şey hoş galiba!

Ömer Hayyam
.....

19

Dünya bin bir musluklu bir çeşme,
Helal dairesi genişir keyfetmeye.
Bini olmuş helal, tekine denmiş haram,
Akıl işimi günah akıtan çeşmeden içme?

Bekir Özcan
.....

20

Sen bu dünyanın sırlarına eremezsin;
Erenlerin dilini de söktüremezsin;
İyisi mi iç şarabı, cennet et bu dünyayı:
Öbür cennete ya girer, ya giremezsin.

Ömer Hayyam
.....

20

Kainat gizem, esrar, sır, tılsımla dolu,
Dünyada talep eden ancak anlar bunu.
Sen, günahla evreni edemezsin cennet,
Cehennemdir böyle bir gidişin sonu.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

154-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-14

Hem nazire hem Hayyam'a cevaptır
Edebiyat da, şiir de; hüner 'sanattır'
Nakşı görüp de, görmez ise nakkaşı
O, bu dünyadaki en büyük ahmaktır.

Bekir Özcan
.....

21

Ben bıyıkları süpürge etmişim meyhanede: (*)
Hayırmış, şermiş bırakmışım ikisini de.
İki dünyayı karpuz gibi önüme koysalar
Ne birine metelik veririm, ne ötekine.

Ömer Hayyam
.....

21

Aciz ve fakirdir insan, ne gelir elinden,
Ne çekerse hep, o küçücük dilinden,
Şerre bir şey demem, hayır zaten gelmez,
İstemezsin tabi, eline geçmediğinden.

Bekir Özcan
.....

22

Bilir misin, yüceler yücesi Tanrı,
Şarap ne zaman coşturur içenleri?
Pazar, pazartesi, salı, çarşamba, perşembe,
Bir de cuma, cumartesi günleri.
Ömer Hayyam
.....

22

Bilirmisin ey bir gözü kör, zalim nankör nefis!
Günahta da ebet ister canın, niçin verildi bu his?
Devam edersen bu fani dünyadaki pis günahlara,
Cehennem ateşinden çıkarsın Şubatın otuzuna.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

155-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-15

Hayyam'ın inanç felsefesine eleştiri
Güzelleştiren hünerdir edebiyatı, şiiri
Yazılan şiiri görür de bilmez ise şairi
O dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan
.....

23

Kim görmüş o cenneti, cehennemi? (*)
Kim gitmiş de getirmiş haberini?
Kimselerin bilmediği bir dünya
Özlenmeye, korkulmaya değer mi?

Ömer Hayyam
.....

23

Göçer gider bu dünyadan, mazlum da zalimde
Yaratılışa aykırı değil mi, adaletsiz bu netice?
Ne der, ne ister kalp ve ruh; ta! Derinden derine,
Tercih senin ister Cennete, istersen Cehenneme!

Bekir Özcan
.....

24

Şeyh fahişeye demiş ki: - Utanmaz kadın;
Her gün sarhoşsun, onun bunun kucağındasın.
Doğru, demiş fahişe, ben öyleyim; ya sen?
Sen bakalım şu görüldüğün adam mısın?

Ömer Hayyam
.....

24

Hakiki şeyh, fahişeye etmez böyle hitap,
Ne peygamber izin verir, ne de yüce kitap,
Fahişe görünce şeyhi, himmet ister ondan
Kurtuluşa vesiledir, işte şeyhlikteki sanat.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul

2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir  zcan

156-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-16

Hayyam'ın tevhit inancına bir eleştiri
Güzelleştiren hünerdir edebiyatı, şiiri
Yazılan şiiri görür de bilmez ise şairi
O dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan
.....

25

Biz aşka tapanlarız, Müslüman değil; (*)
Cılız karıncalarız, Süleyman değil;
Biz eskiler giyen benzi soluklarız:
Pazarda sırma satan bezirgan değil.

Ömer Hayyam
.....

25

A'ma ve sağır olan, göz, kulak, kaş, takar mı?
Hayatta, hayatı olmayan; hiç hayat yapar mı?
İster müslüman ol, istersen katmerli mürted
Cihazları takan, hesabını soracak bir gün elbet.

Bekir Özcan
.....

26

Nerdesin? Sana baş kaldırmışım işte;
Karanlık içindeyim, ışığın nerde?
Cenneti ibadetle kazanacaksam
Senin ne cömertliğin kalır bu işte?

Ömer Hayyam
.....

26

Karanlık kafaya gözü takan Cenabı Hak,
Monte etmiş güneşi de, semaya bir bak.
Tırnağın bile bedeli olamaz, edilen ibadet
Allah'ın rahmeti ile girilir cennete ancak.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul

2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir  zcan

157-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-17

Materyalist felsefe ve Hayyam'a cevap
Edebi sanat olan, şiir de; hüner 'sanat'
Yazılan harfi görüp de, görmez ise yazarı
Odur işte bu dünyadaki şeddeli salak.

Bekir Özcan
.....

27

Şarap mimarıdır yıkık gönüllerin (*)
Süzülmüş, tertemiz canı üzümlerin.
Neden şer demişler bu hayırlı suya?
Siz bana bu şerden üç dört kâse verin.

Ömer Hayyam
.....

27

Ruh mahzun, kalp yıkık, gönül ise kırık,
Viranedir vücut istemiyor şarabı artık.
Lezzetli şıraya katılmış bozuk maya,
Dünya ve ahrette olacaksın sanık!

Bekir Özcan
.....

28

Aşk bir beladır, ama Tanrıdan gelme;
Halk neden karşı kor Tanrı emrine?
Bize her şeyi yaptıran kendi madem,
Kulu sorguya çekmenin alemi ne?

Ömer Hayyam
.....

28

Sevgi, değildir bela; sevmeyi öğrenemedik hala
Aşık olmak gerek, esas Aşkı yaratıp bize takana.
Mecazi aşk bizimki, inkılap etse bir hakiki aşka,
Aşk-ı hakiki, işte sema yapan Hazreti Mevlana.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

158-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-18

Hayyam'ın tevhit inancına eleştiri
Şairin; edebi hüneridir güzelleştirir şiiri
Ressamı görüp de, inkar ederse resmi
Bil ki o, Dünyadaki ahmaklardan biri

Bekir Özcan
.....

29

Sensiz camide, namazda işim ne? (*)
Seninle buluşma yerim meyhane.
Benim sevmem de böyle, yüce Tanrı:
İstersen kaldır at cehennemine.
Ömer Hayyam

29

Asr-ı saadette, içki ayeti gelince Peygambere,
Mekke sokaklarında şarap seli akar günlerce,
Böyle olunca durum, senin o camiide işin ne
Gönüllüsün Cehenneme hadi buyur öyle ise...

Bekir Özcan
.....

30

Hep bir çember, dolanıp durduğumuz!
Ne önümüz belli, ne sonumuz.
Kim varsa bilen, çıksın söylesin:
Nerden geldik? Nereye gidiyoruz?

Ömer Hayyam
.....

30

Ruhlar aleminden çıkıp,elementlere
İnsanlık aleminden, ana rahmine,
İdrak edip anlamaz bu sarhoş kafa
İşte önümüz; sonumuz ise ahrete.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

159-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-19

Menfi felsefeye cevap Hayyam'a nazire
Edebi hüner 'sanattır' Edebiyat'ta, şiir'de;
Sanatı görüp de, sanatçıyı ederse inkar
Ayrılmıştır ona yer, akıl hastanesinde.

Bekir Özcan
.....

31

Bir rint gördüm, binmiş dünya denen kır ata; (*)
Aldırmıyor dine, İslama, şeriata;
Ne hak dinliyor, ne hakikat, ne marifet:
Gelmiş mi böylesi kahraman kâinata?

Ömer Hayyam
.....

31

Zır cahil, cesurdur göremez önünü sonunu,
Sarhoştur, şehvet düşkünüdür onun uçkuru,
Ne kahramandır, ne de yiğit sayılır o meret,
Kördür, bulamaz dünya ve ahrette yolunu.

Bekir Özcan
.....

32

Şarap içip güzel sevmek mi daha iyi,
İkiyüzlü softaları dinlemek mi?
Sarhoşla âşık cehenneme gidecekse,
Kimselerin göreceği yoktur cenneti.
Ömer Hayyam
.....

32

Hakiki müminin sermayesi, ihlasın özü
Şeytanlaşmış insan gibi, yoktur tek gözü
İmanın gereğini, yapamıyorsa eğer insan
Kimseye etmez tesir, ayyaşın hiç bir sözü.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

160-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-20

Hayyam'a nazire, menfi felsefeye cevaptır
Edebi eserlerde, şiir de; hüner 'sanattır'
Kadehi görüp de, inkar ederse yapanı
O, bu dünyadaki salak hem de ahmaktır

Bekir Özcan
.....

33

En büyük söz Kuran bile (*)
Arada bir okunur besmeleyle.
Kadehteyse öyle bir ayet var ki
Okur insan her zaman, her yerde.

Ömer Hayyam
.....

33

Her an her şey, Allah'ı kendi lisanı ile zikreder,
Vücuttaki bütün zerreler bile besmele çeker,
Kör, sağır, cahiller; ne duyar ne de görürler
Hafızayı takan zat, hür iradenin tasdikini bekler.

Bekir Özcan
.....

34

Bir damla şarap Tus saraylarına bedel,
Keykubad'ın Keykavus'un tahtından güzel
Sabaha karşı âşıkların iniltisi
İkiyüzlü softanın ezanından güzel.

Ömer Hayyam
.....

34

Yükselir Kainattan Allah aşkı, ezanla,
Mümin, aşık olamaz şehvete şaraba,
İlahi aşkın sevdasına tutulan insan,
Aşkı için yanar semada, işte Mevlana.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul

2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir  zcan

161-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-21

Materyalist felsefe ile Hayyam'a cevap
Edebi makale ile, şiir de; hüner 'sanat'
Şarabı görüp de, inkar ederse yapanı,
İşte budur dünyadaki şeddeli salak.

Bekir Özcan
.....

35

Şarap benlik kaygusu bırakmaz sende (*)
Çözülmedik bir düğüm kalmaz beyninde
İblis bir kadeh şarap içmiş olaydı,
Secdeye yatarı Adem'in önünde

Ömer Hayyam
.....

35

İçince şarap, insanda kalmaz adamlık,
Yıllarca içen gösteremedi hiç bir varlık,
Ömür boyu İblisin emriyle içtin şarabı,
Hani nerede tek bir secde için fedakarlık?

Bekir Özcan
.....

36

Biz hırkadan sonra küpe gelmişiz;
Kıpkızıl şarapla abdest almışız.
Medresede kaybettiğimiz ömrü
Meyhanede aramaktır işimiz.

Ömer Hayyam
.....

36

İnsan; ya nefis ve şeytanın, ya da Allah'ın kulu,
İblisle zalim nefsin, elbette harama gider yolu,
Dünyada akılsızlar olmasa ne olur bu iblisin hali?
Meyhanede kaybedilen ömrün, Cehennemdir sonu.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

162-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-22

Menfi felsefeye cevap Hayyam'a nazire
Edebi hüner 'sanattır' Edebiyat'ta, Őir'de;
İĒneyi görüp de, ustasını inkar eden,
Acilen yatırılır akıl ve ruh hastanesine.

Bekir  zcan
.....

37

Şarabı götürüp d ksen bir daĒa (*)
DaĒ sarhoş olur başlar oynamaya.
Ben ne diye tövbe edecekmiŐim
İĒimi tertemiz eden şaraba?

Ömer Hayyam
.....

37

İĒince şarabı insan, kaybeder aklı,
Oynatır daĒı ve taşı, sonra kafayı,
İster tövbe etsin, isterse etmesin
Ayıltır onu Cehennemın kızgın lavı.

Bekir  zcan
.....

38

DileĒin Tanrı dileĒi deĒil ki senin;
Muradına ermeyi nasıl beklersin?
DoĒru olan Tanrı'nın dilekleriye
YanlıŐ demek senin bütün dileklerin.

Ömer Hayyam
.....

38

İsteseydi, istemeyi Allah vermezdi.
Bu duyguyu mademki insana verdi.
İster dile, istemezsen dileme sen,
İhlâs ile dua eden muradına erdi.

Bekir  zcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

163-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-23

Hayyam'ın inanç fikirleri çok sakat
Edebiyat'ta, şiir'de; hüner ise 'sanat'
Köyü görüp de, muhtarı inkar ederse
Onun insanlığını, acaba kim eder ispat?

Bekir Özcan
.....

39

Bir nakıştı varlığımız senin gizdiğin, (*)
Şaşılası neler nelerle bezediğin;
Kendimi düzeltmek benim ne haddime:
Beni potadan böyle döken sensin.

Ömer Hayyam
.....

39

Halifesin; her şeyi düzeltecek sensin
Taş kum değilsinki; biri seni düzeltsin
Dünyada her şey sana hizmetcilik eder
Sen kendini düzeltmeye gönderilmişsin

Bekir Özcan
.....

40

Gökleri yarıp darma dağın ettiğin gün,
Pırıl pırıl yıldızları kararttığın gün,
Sen sorguya çekmeden ben soracağım sana:
Ey Tanrı, hangi günahım için beni öldürdün?

Ömer Hayyam
.....

40

Kâinatın en zalimi, şu insana bir bak,
Oku kendini, dön benliğine inadı bırak,
Günahı sebebiyle ölmez hiç bir insan,
Sanıksın sen orda, Hâkim Cenab-ı Hak.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

164-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-24

Hayyam'ın sapık inanç fikirlerine cevap
Edebi sanatlarda, şiir de; hüner `sanat'
Balı görüp de eğer arıyı görmez ise
O dünyadaki en büyük sadık ahmak.

Bekir Özcan
.....

41

Meyhanede abdest şarapla alınır ancak; (*)
Mümkün mü kara yazıyı aka çevirmek?
Perdemiz öyleysine yırtılmış ki bizim,
Onarılmaz artık ne kadar yamasak

Ömer Hayyam
.....

41

Kulun görevi, karayı; aka çevirmeye çalışmak,
Allah'ın rahmetine olur mu hiç karışmak?
Rab'bin mağfiretimi çok, bizim günahlarmı?
Vazife, Melekle barış, Şeytanla savaş yapmak.

Bekir Özcan
.....

42

Putların, Kabenin istediği: Kölelik;
Çanların, ezanın dilediği: Kölelik;
Mihrapı, kiliseydi, tespihti, salipti
Nedir hepsinin özlediği? Kölelik.

Ömer Hayyam
.....

42

İnsanlar hür oldu ama yine Allah'ın kuludur.
Köle değilsen eğer, çık onun mülkünden kurtul.
İnsan, insanın kölesi olamaz hiç bir zaman.
İnsan; ya nefis ve şeytanın, ya da Allah'ın kuludur.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

165-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-25

Hayyam'ın inanç düşüncesine eleştiri
Güzelleştiren hünerdir; edebiyatı, şiiri
Şiiri görür de inkar ederse ise yazarı şairi
Ödur dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan
.....

43

Kul olup o güzele birden, (*)
Koptuk her bağdan, her tövbeden:
Herkes koyu Müslüman döner
Biz putperest döndük Kabeden.

Ömer Hayyam
.....

43

Zalim nefis ve şeytana bir uyarsa insan,
Duramaz, en sağlam kazığa bile bağlasan,
Korkma, göndermez seni Kâbe'ye bile,
İblise uyup, tövbe üstüne tövbe bozsan.

Bekir Özcan
.....

44

Meyhanede kendini bilenler bulunur;
Bilmeyeni ayırmak da kolay olur.
Yıkılsın bilgisizlik yuvası medrese:
Ordan kendini bilip de çıkan hiç yoktur.

Ömer Hayyam
.....

44

Yüce Rabbini bilen, kendini bilir.
Kendini bilmeyene zır cahil denir.
Medreseyle meyhane konmaz aynı kefeye,
Bilenle bilmeyen, hiç aynı olurmu bir?

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul 2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

166-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-26

Hayyam'ın tevhit inancına bir eleştiri
Şairin; edebi hüneridir, güzelleştirir şiiri
Resmi görüpde; ressamı; inkâr eden kişi
Bil ki, odur; Dünyadaki ahmaklardan biri

Bekir Özcan
.....

45

Benim yaşam artık şarap, çalgı, eğlenti; (*)
Dinim dinsizlik, bıraktım her ibadeti;
Nişanlım dünyaya: Ne çeyiz istersin, dedim:
Çeyizim, senin gamsız yüreğindir, dedi.

Ömer Hayyam
.....

45

Dünya, 'vur patlasın çal oynasın! ' yeri değildir.
Ebedi yaşam duygusu, insanda bunu gösterir.
Terkedip dini, dünyaya çeyiz verenler versin.
Müminlerin burdaki ibadeti, ahiretin çeyizidir...

Bekir Özcan
.....

46

Benden Muhammet Mustafa'ya saygı ve selam:
Deyin ki, hoş görünürse, bir şey soracak Hayyam:
Neden Yüce Efendimizin buyruklarında
Ekşi ayran helal da güzelim şarap haram?

Ömer Hayyam
.....

46

Yüce Allah'ın, kâinat kitabı kutsal Kuranda,
Her sarhoş edici şey haramdır, demiş açıkça.
Bu dünyada, tüm toplum olsaydı sarhoş eğer,
Olur mu idi Devlet, millet, sor bunu aklına?

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

Bekir Özcan

167-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-27

Hayyam ile menfi felsefeye cevap
Edebi eser ile şiir de; hüner 'sanat'
İğneyi görüp de, görmez ise ustayı,
Odur; bu dünyadaki ahmak ve salak.

Bekir Özcan
.....

49

Şarap küpü önüne serdik seccademizi; (*)
Şarap yakutuyla adam ettik kendimizi;
Umudumuz, meyhanede yeniden bulmak
Camide, medresede yiten günlerimizi.

Ömer Hayyam
.....

49

Kör nefis; neyi severse en çok tapar ona,
Tüm müminler bilir, yanaşmaz asla buna,
Kalpteki puta, şaraba şeytana tapadur sen;
Kâbe'ye dönüp durduk biz, Allah için namaza.

Bekir Özcan
.....

50

Rintlerin yolunda kendini unut;
Namazın, orucun kökünü kurut;
Öğütlerin iyisini Hayyam'dan işit:
Şarap iç, yol kesme, yoksulları tut.

Ömer Hayyam
.....

50

Bayrak açıp Allah ile harp edersin,
Hem orucu namazı; hedef gösterirsin,
Bir de yoksulu tut, yol kesme dersin,
Allah'ın yolunu, söyle niçin kesersin?

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

168-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-28

Ömer Hayyam'a cevap, hem de nazire
Hüner 'sanattır' Edebiyat'ta, şiir'de;
Şarabı içip de, tanımazsa yapanı
Ayrılmıştır ona yer, akıl hastanesinde.

Bekir Özcan
.....

51

Ben şarabı eskimiş acı acı severim; (*)
En çok da ramazanda cumaları içerim;
Helal üzümünü ezdim doldurdum küpe:
Ne olur, içinceye dek ekşitme Tanrım.

Ömer Hayyam
.....

51

Helal üzüm suyuna, kattın bozuk maya,
Çevirdin helal rızkını, zıkkım harama,
Ekşitip acıtma diye, meydan okursun,
Günah için bile yalvarırsın Yüce Allah'a.

Bekir Özcan
.....

52

Bilmem, Tanrım, beni yaratırken neydi niyetin,
Bana cenneti mi, cehennemi mi nasip ettin;
Bir kadeh, bir güzel, bir çalgı bir de yeşil çimen
Bunlar benim olsun, veresiye cennet de senin.

Ömer Hayyam
.....

52

Hayvana his, insana şuur takılmış niçin?
Yüce Allah'ı bilip ona ibadet etmek için
Şarabı, çalgıyı İblisin yolunu ettin tercih,
Hakkın rızası olsun bizim, nefsin rızası sizin.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul

2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

169-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-29

Ömer Hayyam'ın inanç fikirleri sakat
Edebi eserlerde, güzel hüner ise; 'sanat'
Şanattan, yapan sanatkârı görmezsen
İnsanlığını, hangi akılsız eder ispat?

Bekir Özcan
.....

53

Feleğin atı eğerlenip dizginlediği gün (*)
Göklerin yıldızlarla donatıldığı gün
Bize bu nasibi verdi kader dîvanı
Biz yoktuk kusur paylarımız dağıldığı gün.

Ömer Hayyam
.....

53

Eneyi, teslim alamadı korkudan dağlar.
Söz verdi o gün, Rabbine; bütün ruhlar.
Geldik fani dünyaya, hür olduk güya,
Ene işlediği günahı, kader divanına atar.

Bekir Özcan
.....

54

Oruç tutup namaz kılmağa kalktım geçende
Dedim belki öyle ererim dileklerime
Yazık ki bir kuru yelle bozuldu abdestim
Bir damla şarapla da orucum gitti güme.

Ömer Hayyam
.....

54

İrade var irade, senin mazeretin beyhude,
Oruçken, yersen içersen oruç gider güme,
Sebat gerek, sabır lazım, ol daim ibadette,
Yellen istediğin kadar, git abdestini tazele.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

170-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-30

Ömer Hayyam'ın sapık inanç fikrine cevap
Güzel sanatlardaki hüner; olur güzel'sanat'
Şarabı görüp içip de yapanı eğer görmez ise
Odur bu dünyadaki en büyük sadık ahmak.

Bekir Özcan
.....

55

Dilerim ölünce şarapla yıkanayım (*)
Şarap şiirleriyle talkınlanayım
Mahşer günü arayan olursa beni
Meyhanenin önündeki topraktayım.

Ömer Hayyam
.....

55

Kanı, kan; pislik; temizlemez pisliği,
Ayyaşa, tesir etmez talkında şarap şiiri,
Çıkabilirsen çık, Allah'ın mülkünden
Neden kara toprağa havale ettin kendini.

Bekir Özcan
.....

56

Tanrı gönlünce yaratır da her şeyi
Neden ölüme mahkûm eder hepsini?
Yaptığı güzelse neden kırar atar
Çirkinse suçu kim kime yüklemeli?

Ömer Hayyam
.....

56

Yerli yerince Allah yarattı her şeyi,
Bu yapılacak sınavın en zor deneyi,
Ebediyet sınavını kazanamayan insan,
Suçu imtihanı yapana yüklememeli.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

171-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-31

Ömer Hayyam'ın inanç felsefesine eleştiri
Güzelleştiren, güzel hünerdir; edebiyatı, şiiri
Yazılan şiiri görür de kabul etmezse şairi
Olur dünyadaki tüm sadık ahmakların piri

Bekir Özcan
.....

57

Ezel avcısı bir yem koydu oltasına (*)
Bir canlı avladı Adem dedi adına
İyi kötü ne varsa yapan kendisiyken
Tutar suçu yükler kendinden başkasına.

Ömer Hayyam
.....

57

Özene bezene yarattı, Cenabı Hak bizi.
Gönderdi sınava, zıt sorular dizi dizi,
Elde 'çok bilinmeyen' zor denklemler
Bitince sınav, ölüm meleği çalacak zili.

Bekir Özcan
.....

58

Bu dünyaya kendi isteğimle gelmedim ben;
Şaşkınlıktan başka şeyim artmadı yaşarken.
Kendi isteğimle de gidiyor değilim şimdi,
Niye geldik kaldık, niye gidiyoruz bilmeden.

Ömer Hayyam
.....

58

Bir yerden, biri; dünyaya gönderdi seni,
Vakit gelip çatinca, çağırarak elbet geri,
Ne çabuk unuttun, huzurda; verdiğin sözü,
Yaptın mı? yerli yerince acaba vazifeni!

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

172-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-32

Ömer Hayyam'ın tevhit inancına bir eleştiri
Edebi hüneridir, şairin; çok güzelleştirir şiiri
Sazı, sözü, şarabı görüp yapanı inkâr eden
Bil ki, hem salak; hem de ahmaklardan biri

Bekir Özcan
.....

59

İç, şarap iç, Mahmut olmak budur; (*)
Çalgı dinle, Davut olmak budur;
Geçmiş, geleceği düşünme
Gününü gün et, yaşamak budur.

Ömer Hayyam
.....

59

Mümin, namaz miracı ile çıkar makam-ı Mahmuda,
Dağlar eşlik eder, Allah'ı zikrederken Hz. Davud'a,
Her şey kendi lisanı ile daim tespih ederken Allah'ı,
Ar hayâ olur mu? şarapla günü gün eden o insanda!

Bekir Özcan
.....

60

Olanların olacağı belliydi çoktan;
İyi kötüyü yazmış kaderi yazan;
Ta baştan gereği düşünülmüş her şeyin:
Neden boşuna uğraşır, dertlenir insan?

Ömer Hayyam
.....

60

Yapılanın; ne yapılacağını bilen bir insan,
Özgür iradesi ile, tercih hakkını kullanan,
Planlanan her şeyi görüp, bilen; bu kör nefis,
İşler günahı, kader yaptı der; sorumluluktan kaçır.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul
2013 de Yayımlanan "Dörtlükler – Rubailer" kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

173-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-33

Ömer Hayyam'ın sapık inanç fikrine cevap
Güzel sanatlardaki hüner; olur güzel'sanat'
Camiyi kiliseyi görüp, ustasını ederse inkâr
Odur bu dünyadaki en büyük sadık ahmak.

Bekir Özcan
.....

61

Bize şarap ve sevgili, size cami kilise; (*)
Sizler cennetliksiniz, cehennemliğiz bizlerse;
Kader böyleymiş neylersin, kimsenin suçu yok:
Kim ne karışır ezel nakkaşının işine?

Ömer Hayyam
.....

61

Güneşin doğacağını bilmek,
Değildir güneşe hükmetmek.
Yapılan onca haltların suçunu,
Abes olur kadere yüklemek.

Bekir Özcan
.....

62

Benim varlığım senin yaptığın bir nakış;
Türlü garip renklerini hep senden almış;
Kendimi düzeltmeğe nasıl varsın elim:
Senden güzelini yapmak bana mı kalmış!

Ömer Hayyam
.....

62

Kâinatta her şey, yaratılmış en mükemmel,
Ne güzel hazırlanmış, biz gelmeden evvel,
Eksik ve noksanları, etmez bizlere havale,
Çalış yap ibadeti; yatma denir, tenbel tenbel.

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul

2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

174-Bekir Özcan'dan Ömer Hayyam'a Nazire-34

Ömer Hayyam'ın inanç fikirleri sakat
Edebiyat'ta, şiir'de; hüner ise 'sanat'
Çıkrığı görüp de, ustasını inkâr edenin
İnsan olduğunu, acaba edilir mi ispat?

Bekir Özcan
.....

63

Feleğin çarkı döner, ne tuz bilir ne ekmek (*)
Balık gibi çıplak kor gider bizi felek
Kadınların çıplakları giydiren çıkrığı
Feleğin çarkından daha yararlı demek.

Ömer Hayyam
.....

63

Böcekten ipek, inekten süt, arıya bal yaptıran,
İnsanı; eşsiz aza ve duygularla bir bir donatan,
Çıplak erkek ve kadına da elbette yapardı elbise,
Acaba o an, ne yapar, azalarla donatılan bu insan?

Bekir Özcan
.....

64

Zahide hurilerle dolu cennet hoş gelir
Onun bana üzümün suyu daha hoş gelir
Onun cenneti veresiye benimki peşin
Ne var ki uzaktan davulun sesi hoş gelir.

Ömer Hayyam
.....

64

Ey! güzelin, en güzeline meftun ve aşık insan,
"Armut piş, ağzıma düş" şeklinde bin yıl yaşasan,
Peşin dediğin fani dünyada, tüm her şeye doysan,
Değer mi bunlar? Veresiye dediğin cenneti kaçırırsan!

Bekir Özcan
.....

Borborunbekir

* Nazireler; Eyüboğlu, S. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları XVIII. Basım, İstanbul

2013 de Yayımlanan “Dörtlükler – Rubailer” kitabına göre yapılmıştır.

Bekir Özcan

181-Neşet Ertaş

Alır almaz bağlamayı Neşet eline
Hele bir dokunsun hemen teline
Alışkindir sözünden hiç çıkmaz sazı
İkaz edip söyleme yok gerek diliyle

Sazın tellerini bülbül gibi öttürür
Dilden değil sözleri, kalpten döktürür
Ne var ne yok? Çıkarır gönülden hepsini
Azgın seller gibi dilden dile sürdürür

Dünya da bir bağlaması var, birde kendi
Sazın sözleri inlerken, mana çok derindi
Yumdu gözünü, daldı mana okyanusuna
Ne yapsın Neşet, kalben ağlıyordu şimdi

Saz derinden inler, Ertaş gönülden söyler
Perdelerin arasından beste notasına girer
Notanın derinliklerinde yaşamı çok dener
Ama nafile, dünyada bu ümidi hep söner

Vefalı dostu yok, sazı olmuş yoldaş
Türküleriyle, bağlaması ile arkadaş
Ey bozlakların ustası Neşet Ertaş!
Şimdi kara toprak oldu sana sırdaş...

Bekir Özcan

182-Oyalı Mendiller

Daha çocuğum on dört yaşında
Verdi Annem beyaz bir patiska
Rengarenk iplikler makarada
Dedi ilk çeyizini örmeye başla

Elimde tığ, önümde ise örnek mendil
Mendil üstünde motif, yanan kandil
Bu güzelliği anlatamaz ki hiç bir dil
Başladım işlemeye hiçte zor değil şekil

Bizde, sözde nişanda düğünde kınada
Adettir, kızlar; mendil verirler oğlana
Burcu burcu kokar sinmiştir lavanta
Ömür boyu saklanır bu eşsiz hatıra

Mendille, kız; vermiştir gönlünü
Beklenir hasretle ebediyet düğünü
Mendil çeşitleri artar düğün günü
Canı cananın yanındadır artık ölümü

Sözün mendili tertemiz bembeyaz oyalı
Bayraktır, nişan mendili; rengarenk boyalı
Düğün günündeki gelin mendili, olur kınalı
Gözyaşı mendil ise gelinlik kuşağına bağlı

İşlenen mendiller de, ne hayaller saklı
Gözün nuru muhteşem tablolar takılı
Gurbette teselli eder bu mendil canı
Koklar, bir daha koklar, çeker bozlağı

Dantelde motifte sanki görünür canan
Ebediyet sözüdür değişmez bu ferman
Taşınır cepte ayrılmaz hiç bir zaman
Gurbette olur bütün dertlerine derman

Çoğaldı şimdi hazır mendiller, şip şap sevgiler
Söz verir gün içinde, akşam olmaz geri döner
Saman alevi gibi yanar, aniden hemen söner
Yazık samimi olana, artık geçer mi o günler?

Şu anda ne mendil var, nede hayalin deseni
Zaten yok hazırlık, veremez ki kağıt mendili
Artık ne teselli edecek? zalim gurbette seni!
Aşk ihanetinden kim caydıracak o kör nefsi

Borborunbekir

Bekir Özcan

183-Ya Hay'yü Ya Allah!

Eser lodos, güneş çıkar
Erir karlar, gelir bahar
Şevke gelip yuvarlanır kayalar
Taşlar cezbeyle çeker Ya Cebbar!

Çıktı beyaz elbise, yeşili giydiler
Kokuyor güller, şakıyor bülbüller
Uçuyor rengârenk kelebekler
Her şey Ya Hay'yu Ya Allah! der

Kâinatta büyük bir faaliyet var
Çıkar karıncalar, vızıldıyor arılar
Açtı çiçekler meliyor kuzular
Ya Hay'yu Ya Allah' der tohumlar

Sürüldü tarlalar, çıktı böcekler solucanlar
Ya Rezzak çekiyor sevincinden tüm kuşlar
Yeşerdi tohumlar meyveye döndü ağaçlar
Ya Hay'yu Ya Allah! söylüyor tüm yumurtalar

Hızır ile İlyas buluşur, ruhaniler şahit olur
Konuşur insanlık, adı ise hıdrellez konur
Tüm bitkiler hayvanlar sevinç neşe bulur
Kâinat, Ya Hay'yu Ya Allah! der konuşur

Çaktı şimşek, gürledi gök,
gübrelendi toprak
Galeyan'a geldi, coştı okyanus,
deniz çay ırmak
Her şey, Ya Hay! Çekerken,
yakışır mı insana durmak
Sende eşlik et, Ya Hay'yu! De,
Kâinatın halifesi olarak

Borborunbekir

Bekir Özcan

184-Aşure Günü Muharrem'in Onu

Muharremin onu, hemde aşure günü
Adem'le (a.s) Havva'nın; Arafat gülü
Yapar Allah; Adem'e o ulvi öğüdünü
Suhufı, açıklar ilk insana hükmünü

Bu gün aşure günü, muharremin onu
Unutmasın ehli iman, iyi bilsin bunu
Kainatta ilk insanlığın, 'insanlık' yolu
Başladı Adem'le (a.s) Havva'nın ilk soyu

İdris Peygamber, (a.s) yükselir semaya
Hazreti Nuh, (a.s) bu gün erer kurtuluşa
Doğar Hz.İbrahim, (a.s) ıssız bir mağrada
Yakmaz onu ateş, odunlar döner balığa

Yakup peygamberin (a.s) açılır gözleri
Oğlu Yusuf'un; (a.s) sabır ve izzet zaferi
Verilir Hz.Eyyübe, (a.s) acil şifa haberi
Sahildir Hz.Yunus'un (a.s) ikinci doğum yeri

Hz. Süleyman'ın (a.s) Saltanat yıl dönümü
İsa'nın (a.s) doğum ve semaya yükseliş günü
Hz.Hüseyin(r.a) kaderi, Kerbala'nın hüznü
Peygamber dedesine kavuşmanın düğünü

Borborunbekir

Bekir Özcan

185-..... İçin..! Aure İçin

Hız.Adem (a.s) ile Havva'nın
Kabul edilen en has duanın
Sevincidir böyle kavuşmanın
şükrü İçin, aure İçin

Kabul edilen bu tövbenin
Dünyadaki aşkın sevginin
Daim çoğalan insan neslinin
Hatırı İçin, aure İçin

İdris (a.s) piridir terzilerin
Kavminden değildir emin
Semaya çıkan bu peygamberin
Hakkı İçin, aure İçin

Devamı gerek insan soyunun
İkici Adem olan, Hız.Nuh'un (a.s)
Büyük bayramıdır kurtuluşun
Bayramı kutlamak İçin, aure İçin

Mağarada doğan İbarhim'in (a.s)
Allah'a en yakın dost, Halil'in
Peygamberi yakmayan ateşin
Allah dostluğu İçin, aure İçin

şefkatin tepesindeki, en uç zirvenin
ile yumağı Yakup (a.s) peygamberin
Kokusu gelen gömleğin, açılan gözlerin
Peygamber mutluluğu İçin, aure İçin

Yusuf'u (a.s) misafir eden kuyudan
Züleyha'nın acip kirli iftirasından
Nasıl kurtuldu unutilan zindandan
Peygamber sabrı İçin, aure İçin

Türlü nimetler İçinde yıllarca yaşayan
Olunca hasta, Allah'a; duada bile utanan
şükür ve sabrederek senelerce hasta yatan
Eyyüp (a.s) şıfası İçin, aure İçin

Yunus'un (a.s) bir kişi bile olmazmmeti
Terk etti kavmini, çok zgndr vaziyeti
İkinci doğum, balıktan; sahilde oldu bitti
Yunus'un (a.s) doğum günü İçin, aure İçin

Hız. Süleyman'ın (a.s) gizemli saltanatı
Anında hazır Belkıs'ın muhteşem tahtı
Mescidi Aksa'yı, bu peygamber yaptı
Aksa'nın kurtuluşu İçin, aure İçin

Ölüleri diriltten İsa'nın (a.s) doğum yıl dönümü
Kat kat semalara yükselişin en eşsiz günü

Peygamberin sevinci, havarilerin ise hüznü
Hz. İsa'nın (a.s) tekrar nüzulü için, aşure için

Acımasız Kerbela çölünde, Hazreti Hüseyin
Tüm gayesi hakiki din, şahsından ise emin
Kendisine değil, su ister bebek Asgar için
Küçücük Asgar'ın; canı için, aşure için

Borborunbekir

Bekir Özcan

186-Bu Gün Aure Günü

Verdi Felek hükmünü
İte bu gün aure günü
Müminlerin ise dgn
Çok eitlidir bu gn

Kader verdi karar
Kara günlerde var
ahit olmu dağlar
Kalp onun için ağlar

Devam ediyor hayat
Çok acıktı cemaat
Hemen asmayın surat
Yeter bizlere kanaat

Yakıldı hemen ocaklar
Kuruldu koca kazanlar
Konuldu tüm bakliyatlar
Sabırla bekliyor canlar

Nihayet piti, ite aure
Dağıtıldı tüm herkese
Çekildi içten besmele
Baladı itahla yeme

Davudi bir ses inler
Okunur kutsi ayetler
Çemaat huu ile dinler
İner bereket ve feyizler

Hoca efendi amin der
Duaya kalkar tüm eller
Birdir gönüller kalpler
Biter dua, Fatiha eker

Borborunbekir

Bekir zcan

187-Günahlar ve Tövbe

Tüm Müminlerin kulluk elbisesi
Günahlarla parçalanıp eskimesi
Lazım o an, tövbenin; iplikle iğnesi
Acilen gerekir hemen dikilmesi
Tövbesi üzerinde durup ölendir
Dünyadaki en talihli mümin kişi

Borborunbekir

Bekir Özcan

188- Keşke

Eğer başına bir musibet, bir iş gelirse;
Sakin! Şöyle yapsaydım "keşke" deme,
De, Allah Hakimdir takdir etmiş böyle.
Şeytanın kapısını aralar o an "keşke"

Borborunbekir

Bekir Özcan

189-Kalp

Bakar, Yüce Allah; her bir kulun kalbine
Yetmiş bin sefer nazar eder her günde
Kalp; "Cenabı Allah'ın nazargahıdır her an"
"Girip çıkılmaz istediğin her vakit her zaman"

Borborunbekir

Bekir Özcan

190- Oku Kendini

Kâinatın özünden süzülen,
Tüm âlemlerin ruhusun sen.
Kendini: iyi tanı iyi oku,
Çünkü; insan oğlusun sen!

Borborunbekir

Bekir Özcan

191-Ben - Benlik - Biz

"Ben'ler; " olmayınca "biz"
Kalırız yalnız hepimiz
Vurmaz toplu sinemiz
Çıkamaz gür sesimiz

"Ben'i; " "bize," çevirmedikçe
O an toplum yok olur gider
Silinir şahsiyet dendikçe "ben"
Tek başına kalırsın artık "sen"

"Ben'i" "biz" havuzuna it
Havuzda o "ben'liği" erit
"Ben" içinde görünme; yit
Kaybol o havuzda eri git

"Ben; " "biz," havuzun da eridi
Eriyen "benler" sayısınca dirildi
Güç kuvvet yetmez ona şimdi
"Ben" diyen "ben'le" kaldı kendi

Borborunbekir

.....
"Ben! " diyen, bir celsede neyi kaybettiğini, kim fark eden?
Odur, yıllarca biriktirdiği semeresini yok eden! Arif Tatar

Bekir Özcan

192-Seçilmişlerin Seçilmişİ

Semada binlerce galaksilerin içinden,
Samanyolu galaksisi çıkmış tercihten.
Güneş sistemimizdeki gezegenlerden,
Seçilmiş Dünyamız yıldızların içinden.

Dünyadaki mahlûkatın özünden süzülen,
Kâinat âlemlerinden gelen ruhsun sen.
Ey Âdemoğlu kendini iyi tanı iyi oku,
Bunca yaratık içinden insanoğlusun sen.

Milyonlarca insanların içinden seçilen,
Tüm Âlemlere rahmet olarak gönderilen.
Ey insan! Kendini iyi tanı, iyi bil, iyi oku;
Kâinatın halifesi, ümmeti Muhammedsin sen.

Borborunbekir

Bekir Özcan

193-kadın; Tadıdır Hayatın

Yoğrulmuştur hamuru sevgiyle
Olmuştur Peygamberlere anne
Aşkı şefkati dolu kalbinde
Nice erler yetiştirdi nesle
İşte kadın; tadıdır hayatın...

Hayat tarlasının renkli tonu
Aşkın sevginin sevdanın ruhu
Nesil çiçeğinin hayat yolu
Aile ağacının sevgili soyu
İşte kadın; tadıdır hayatın...

Aşkın sevginin en son noktası
İnsan tohumunun öz tarlası
Hayatın en saf gen haritası
Şefkatin ise şaşmaz pusulası
İşte kadın; tadıdır hayatın... ***

Bekir Özcan-Borborunbekir

*** NOT 10'LU HECE VEZNİ İLE YAZILMIŞTIR

Bekir Özcan

195-Harama Nazar Hafızaya Zarar

Gözler bakar günaha
Kalbi sürükler belaya
Bak! Bakıyor daha hala
Unutursun; bunu unutma!

Hafızan; an be an zayıflar
Tir, tir; titrer el ve ayaklar
Kalkmaz yataklara atar
Gözler insanı böyle yakar

Sevginin kör olur gözleri
Tesir etmez gönül sözleri
Konuşamaz aşkın dilleri
Yetişemez sevdanın elleri

Harama nazar, hafızaya zarar
Aklın sigortası işte o an atar
Kimsesizler diyarına bizi atar
Gözler, gönülleri böyle yakar

Borborunbekir

Bekir Özcan

196-Doğru ve Yalan

Yalan; kalbe şüphe bırakır
Doğru ise; gönlü yatıştırır
Yalanı, şüpheyi; sen bırak
Hayata ise; dosdoğru bak

Borborunbekir

Bekir Özcan

197-Rubailer-3

1

Nereden geldi, olmasaydı "ben"
Hiç olurmuydun "sen"
"Ben'de," "sen'de" "ene' den"
"Biz", "siz" olamadık neden

2

"Ene'ye; " "ben," "sen" hükmeder
"Ene" ise putlaşıp enaniyete döner
"Biz," "siz" hükmederse eneye
"Benlik" buz gibi başlar erimeye

Borborunbekir

Bekir Özcan

Bekir Özcan

200-Kâbe Önünde

Korku ve heyecanla Kâbe önünde
Boynu bükük mahcubiyet içinde
Bir suçlu ve günahkâr halimle
Süklüm püklüm durdum el pençe

Bütün günahlarım geldi gözüm önüne
Söz geçiremedim bir türlü hislerime
Ne olur yapma dur diyordum hayalime
Suçlar itiraf ediliyor her şey göz önünde

Çok utanıyordum, bakamıyorum
Kutsal mübarek Kâbe'nin yüzüne
Kalp ve ruhum oldu lime, lime
Gözyaşları siyim siyim aktı yüzüme

Titriyorum kalmadı derman dizlerimde
Yığılarak kapandım secdeye bu hislerle
Şefkati merhameti sınırsız olan Rahime
Şıgındım sonsuz merhamet sahibine

Yücelerin en yücesi Allah'a, ettim müracaat
Başka hiçbir kapı yok, kime edelim münacat
"Sen hem affedicisin, hem de affetmeyi seversin"
Affını bekler bu insan olan, şu küçücük kâinat

Borborunbekir

Bekir Özcan

201-Mekke'de Sabah Ezanı

Allah'ü-ekber! Allah'ü-ekber! Diye
Okundu ezan, fecir vaktinde Kabe'de
Yayıldı semaya şafak sessizliğinde
Güneş sistemleri dinledi huşu içinde
Kâinat pür dikkat büründü sessizliğe

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Kapandı kalkmamak üzere secdeye

Nurlandı fezadaki kara delikler
Dinledi pür dikkat bütün melekler
Kainatta heyecanla çarptı kalpler
Feyiz aldı alev alev yanan gönüller
İlahi aşkla doldu o an aşık yürekler

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Kapandı kalkmamak üzere secdeye

Coşkunun zirvesinde insanlığın hisleri
Nurani ışık süzmesi aydınlattı gökleri
Tüm tüyler, Kabe'de diken dikendi
Sığmadı kafesine, ruha dar oldu yeri
Çıktı ruh cesetten, sanki geldi geri

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Kapandı kalkmamak üzere secdeye

Nefes alıyordu mezardaki cesetler
Kesti ağlamasını avundu sabi bebekler
Güzelleşti alemdeki tüm çirkinlikler
Yeniden açtı yeryüzündeki çiçekler
Uyandı kainattaki bütün böcekler

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Kapandı kalkmamak üzere secdeye

Borborunbekir

Bekir Özcan

202-Kabe’de İlk Sabah Namazı Ve Sünneti

Yapıldı ezan duası huşu ve huzurla
Bitti dua duruldu sünnet namaza
Göz; yaşla doldu, aktı damla damla
Çalışmıyor durdu kalp sanki o anda

Et, kemik yığını oldu insanın vücudu
Ruhun kafesi, buz dağı gibi dondu
Çekildi kan, canın can evi durdu
Dönmez dil ağızda tükürük kurudu

Oturdum iki büklüm tahiyyata cesedim le birlikte
Tüm Peygamberler hayalimde sanki saf halinde
Bütün duygular, duygularım aşk ve vecd içinde
Huzur, sürur ve huşu ile bakıyorum Kâbe’ye

Borborunbekir-Bekir Özcan

(*) 1989 Yılı umre ilhamı

Bekir Özcan

203-Kabe'de İlk Sabah Namazı Ve Birinci Rekâtı

Getirildi kamet, farz namaza duruldu
Bir buz kalıbı gibi ceset sanki dondu
Çalışmıyor artık şuur o anda durdu
İmam Fatihayı zammı süreyi okudu
Kâinat sessiz, çıkmadı çit dinliyordu
Yankılandı Allah'ü-ekber alemlerde
Sanki daim ayaktaydı ruhanilerde

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Karşımda bakıyorum 'Hacerül Esved'e'

Allah'ü-Ekber'le, cemaatle eğildik rükuya
Kâinata enerji geldi, galaksiler dolusunca
Yağdı bereket, yağmur taneleri sayısınca
Kat kat tüm semalar, gümüş gibi nurlandı
Toprak; yeniden yeşillenip sanki canlandı
Dünyayı alkış tufanına tutturdu rüzgar
Sevindi okyanuslar, dalgalarıyla alkışlar

Eğildim rukuya cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Sayısız ayak izi vardı baktığım yerde

Semiğ-Allahü-hülümen hamideyle doğrulduk
Bütün mahlukatla birlikte kıyama durduk
Yüce Allah'a, ulvi ve kutsi saygıyı sunduk
Feyizlenip bereketlendi, okyanuslar denizler
Nurlandı, güneş ay yıldız, tüm gezegenler
Kainatta, nura gark oldu bütün kalpler
Ruh; göz penceresinden işte o anı seyreder

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Bütün duygularım aşk ve vecd içinde
Tüm haşmetiyle göz önünde, işte Kabe

'Rabbena Velekel Hamd' yankılandı havada
Hayal hızıyla yayılıp, duyuldu tüm dünyada
Hamd'i duyan kâinatta, uyup eşlik etti buna
Tazelendi kâinattaki tecelli eden tüm esmalar
Açtı kapılarını, kat kat olan bütün semalar
Kara delikler, galaksiler, bütün yıldızlar
Bekliyor ayakta bütün ruhani varlıklar

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Doyasıya bakıyorum Kabe'ye

Sema yankılandı Allah'ü-ekberle
Zerre, atom, esir geldi cezbeye
Diz üstünde cesedimle birlikte
Kâinat namına, yüz sürdüm yere

Kapandım kalkmamak üzere secdeye
'Süphane Rabbiyel Ala' dedim sessizce
Tekbirle doğrulup baktım Kâbe'ye

Diz üstünde cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Kapandı kalkmamak üzere secdeye

Borborunbekir

Bekir Özcan

204-Kabe'de İlk Sabah Namazı Ve İkinci Rekâtı

Allah'ü-ekberle kalktık ikinci rekata
Koca Kainatta, dimdik durdu kıyama
Eşlik edip tasdikliyor okunan ayetleri
İnsanlığın, huzur huşu içinde kalpleri
Bükük boynu, Rabbi için bağlı elleri
Gönül kapısı açık, fakat suskun dilleri
Nedense siyim siyim yaş akıttı gözleri

Ayakta, dimdik cesedim le birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Baktıkça insan, feyiz alıyor Kabe'ye

Tekrar rukuya eğildik Allah'ü-ekberle
Peygamberin izini arıyorum izler içinde
Milyonlarca iz var hangisi acaba nerede
Heyhat! Onu seçecek göz var mı bizde?
Takip ettim bütün izleri bu niyetle
Götürür bizi diye, bu izler peygambere
Nail oluruz inşallah! Böylece şefaatine

Eğildim rukuya cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
İzler sayısız baktığım yer Kabe'de

Doğrulup 'Semiğ-Allah'ü-hülumen Hamide' dedik
İşte bak yine Kabey'le göz göze geldik
'Rabbena Velekel Hamd'le' sonsuz şükrettik
Yankılanan 'Allah'ü Ekber'e ettik eşlik
Huşu ve huzur içinde tekbirle secdeye gittik
Bin niyetle 'Süphane Rabbiyel Ala'söyleyip,
Cenabı Allah'ın huzurunda, şeytanı rezil ettik.

Ayakta, dimdik cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Kapandım kalkmamak üzere secdeye

Gezegen yörüngeleri gibi, oturduk tahiyyata
Kainattaki tüm Müslümanlar, oldu halka halka
Merkezdir Kabe tam 'Arş-ı Ala'nın' altında
Yaratılan tüm mahlukat namı hesabına
Okundu "ettehiyatü, sallü barik, rabbena
'Esselamü aleyküm ve rahmetullah' denildi
'Kiramen-Katibin' meleklerine selam verildi

Diz üstünde cesedimle birlikte
Tüm duygularım aşk ve vecd içinde
Doyasıya bakıyorum Kabe'ye

Borborunbekir

Bekir Özcan

205-Çanakkale Şehitleriyle Dertleşme

Çanakkale şehitliğine gittim
Şehit kabirlerini ziyaret ettim
Yasin, Fatiha üç İhlâs okuyup
Şehitlerle konuşup dertleştim

Yaş yerine kan akıttı gözlerim
Anlatıp tüm derdimi dertleştim
Olan biten her şeyi söyledim
Şehitlere yönetimi şikâyet ettim

Dini mübin, vatan millet için
Olmuştun şehit yine sen ilkin
Kurtuldu cephe amma lakin
Çıktı içimizden binlerce hain

Ey aziz çok muhterem şehidim
Çanakkale de şehit oldun niçin?
Kurtarmaktı vatani senin derdin
Dini Mübin uğruna canını verdin

Türk, Kürt, Laz, Arap, Çerkez, Boşnak
Sünni Alevi Hristiyan, tüm halk olarak
Osmanlı'nın cephelerinde savaştınız ortak
Başımıza neler, neler geldi dinle bir bak!

Zaferinden sonra masa başında
Mağlup sayıldı ülken düşmana
Gerek duyulmadı tek bir kurşuna
Şer güçler akın etin aziz vatana

Padişah Vahdettin; Mustafa Kemal'e
Tam teçhizatlı bir gemi verdi emrine
Gözetimdeyim, anlatamam ben millete
Buradan mümkün değil hizmet ülkeme

Git Anadolu'ya, anlat ülke işgal edildi
Kurtuluşa hazırla bu aziz necip milleti
Hamiyetli komutanlara yap bu daveti
Al sana; kırk bin altın Osmanlı akçesi

Samsun, Amasya, Erzurum, Sivas'ta
Kongreler yaptı Mustafa Kemal Paşa
Oluşturuldu güçlü kuva-i milliye ruhu
Millet Meclisi açılmıştı artık Ankara'da

Kurtuluş için kurulmuştu millet meclisi
İlk toplantısında bütün milletvekilleri
Padişaha, halifeye; etti bağlılık yemini
Geldi sıraya, hain düşmanın temizliği

Asil, necip millet olurumuydu esir hiç
Düşmana, hücum etti işte Mehmetçik

Kurtuldu vatan döküldü denize düşman
Aziz millette başladı büyük bir sevinç

Zaferde sonra, son verildi Osmanlıya
İlan edilmişti artık cumhuriyet halka
Kaldırıldı halifelik İslam alemleri parça, parça
Terk et denildi vatani, Vahdettin Padişaha

Aziz Osmanlı toprağında elli bir devlet kuruldu
Her bir devlet, senin ülkene; kinle dolduruldu
Sömürge olmaktan, sorumlu Osmanlı; tutuldu
Mehmetçik ruhu bile, böylece işte kayboldu

Bir gece içinde, on binlerce cahil yetişti
Osmanlı'nın Türkçesi; Latinceyle değişti
Çok sevinir hain düşman, muradına erişti
Neslimizi de teslim, düşman böyle girişti

Bir sabah kalktık, cüppe sarık olmuş yasak
Bastı bir karabasan üzerimizden bir atsak
Şaşırdık, sorduk büyüklere acaba ne yapsak?
Ağızlar kerpetenle açılmıyor, dilleri tutsak

Üst üste gelmeye başladı dini musibetler
Ruhumuz esir alındı, hür olmuştu cesetler
Kapatıldı tekke, dergâh bütün medreseler
Depo, ahır yapıldı satıldı, mescitler camiler

Yasaklandı din öğretimi, toplatıldı Kuran
Tanrı Uludur! Diyerek okundu Türkçe ezan
Müslüman bütün âlimler, takiptedir her an
Hapishanelere atıldı, dini bir makale yazan

Cesedimiz hürdü, fakat ruhumuz esir alınır
Başımızdaki fesimiz sarığımız yasaklanır
Karşı çıkan, suçludur mahkemede yargılanır
İdam sehpasında binlerce kelleler sallanır

İl, ilçe kasaba köylerin, değiştirildi isimleri
Kürtler sürgün, bombaladı uçaklar Alevileri
İrticacı şeriatçı diyerek hapsetttiler Sünnileri
Anne'ne, kız kardeşine yasakladı başörtüleri

Dini mübin İslam için himmetiyle karşı çıkan
Şeyh Said asıldı, Kuran vatan için verdi can
İskilipli Atıf hoca, idam edildi şapka suçundan
Hiç bunları yapar mı, halis bir Müslüman?

Senin şiirini, ülkenin İstiklal Marşını yazan
Mehmet Akif'in ise, Mısır oldu ikinci vatan
Ülkesini terk edip korkudan dışarıya kaçan
Vatan hasreti ile öldü, yüzlerce evladı vatan

Damların başında bekçi, ahırda öğrencileri
Ellinde elif balar, Kuran Kerim okuyan dilleri
Süleyman Hilmi'nin, gizli olan Kuran dersleri
Sıkıntı meşakkat çile içinde geçer bütün günleri

Bu asrın bir Kuran tefsiri olan, Risale-i Nuru yazan
Defalarca zehirlenip, yirmi sekiz sene hapis yatan
Hayatında vefatında, kabrinde de rahat bırakılmayan
Naşı dahi ilden ile edildi sürgün, işte Bediüzzaman

Dünyada ki, bütün Müslümanların hali ise, vahim
Düşman ülkeler çok kurnaz, nefisle şeytan zalim
Müslüman, birbirlerini öldürmek için yapıyor talim
Kanı durdurup, nasihati tesir edecek yok hiçbir âlim

Sen şehit olunca, böyle geçti yüz yılın hüznün günleri
Sabır iğnesiyle kuyu kazıp, tedbire havale ettik hüneri
Ne yapalım ne diyelim? Böyle imiş ülkemizin kaderi!
Bir asır bekledik, bu karanlık gecelerin nurlu zaferini

Ayasofya'nın mihrabı minareleri halen yas tutar
Sultan Ahmet'ten duyulan ezanla yatar kalkar
Cemaati yok, ruhu kalbi için için derinden yanar
Bilmiyor bu durumu; devam edecek nereye kadar?

Sabır içinde tek, tek gerçekleşiyor tüm ümidim
Ayasofya; garip kaldı ey aziz muhterem şehidim!
Bir çevrilse camiye, çok rahatlayacak yüreğim
Oda olur inşallah, o an işte gerçek benim zaferim

Ey aziz şehidim kaybettiklerimiz alındı tekrar
Pahalıya mal oldu, neslimize verdi çok zarar
Senin dilini öğrenmek için; yapılıyor tartışmalar
Dine karşı yetiştirdi bir kısım; Ayşe'ler Mustafa'lar

Çanı canan şehidim, girdi kurt gövdenin içinde
Ümidimizi hiç kaybetmedik, sürüyor mücadeleye
Karşımızda olan ise; kendi kardeş neslimizle
Atışa devam cihat siperinde; şefkatle sevgiyle

Borborunbekir

Bekir Özcan

206-Çanakkale Zaferinin Yüzüncü Yılı

Ç/anakkale zaferindeki, "Mehmetçik ruhu; " unutulur mu hi/Ç
A/sil necip milletin, budur gerçek hamuru; gösterdi dünyay/A
N/eslinden gelen yüksek böyle bir huyu; takdir eder düşma/N
A/nlatılır, yaralıdır kendine lazım suyu; içmez verir düşman/A
K/endini asil bilir, azizdir tüm soyu soku; örnektir Mehmetçi/K
K/aybolur düşman, geçemez bulutu; bu olay; dünyada bir il/K
A/lemi cihana gösterdiniz, işte insanlık onuru; görevli bulutl/A
L/evhi mahfuza kayıtlı bu; Mehmetçik hayran düşman ise la/L
E/n ağır şartlarda canını vatana sundu; ruhu yükseldi gökler/E

Z/aferden sonra bu asil millete; yapılanı düşman bile yapama/Z
A/h! Anlatayım Mehmetçiğime; yasak oldu Allah demek haş/A
F/elaketten, düştük felakete; Kur'an cami medrese oldu hede/F
E/lif balar, verilmez hiç bir kimseye; alfabemiz ise oldu latinc/E
R/ahat verilmedi müminlere; cübbe sarık giyilemez yok huzu/R
İ/lan edildi, yasak dini bir makale; satıldı tek tek mescit ve cam/İ
N/amaz için yapılan davetiye; değişti kutsal ezan oldu perişa/N
İ/rticacı denildi bütün müminlere; 'laiklik' oldu bu devletin din/İ
N/inene çarşaf, anne'ne kız kardeşine; başörtü yasaktır nede/N

Y/üz yıl çile sıkıntı ile geçti böyle; ey! Mehmetçiğim sende du/Y
Ü/zülme! Ayasofya oldu müze, benzedi öksüze nuru ise sönd/Ü
Z/aferiniz döndü hezimete; yasaklandı ziyarete yıllarca kabriniz/Z
Ü/lke döndü bir hapishaneye; 'müminler' oldu yaşayan bir öl/Ü
N/eden yapıldı böyle; nasıl değişti 'Müslüman' toplatıldı kura/N
Ç/anı canan Mehmetçiğim! Olur mu? Sen söyle; yasak oldu ha/C
Ü/mmeti Muhammede ne oldu böyle; değiştirildi Kuran'ın söz/Ü

Y/ıllarca devam eder hayat böyle, çeken bilir, söylemek çok kola/Y
İ/stirap içindeki bu millet; uyandı artık yaşanamaz zillet, yetti gayr/I
L/aiklik, geçemez dinin yerine; Mehmetçiğim sen kabrinde rahat o/L
İ/rkin kurtuluyor inşallah, ey! Aziz şehidim; bekliyoruz Ayasofya'y/I

Borborunbekir

Bekir Özcan

211-Ey Zalim Kör Nefis...! -1

Karanlıklar ülkesinde, yokluk âleminde!
Çıktın aydınlığa, nerden geldin elementlere?
Bir damla sudan, kemiksiz bir çiğnem ete!
Taş maden bitki olmadan; nasıl girin bu şekle?

Arıdan bal, böcekten ipek, sütün inekten!
Bedava hava, beleş su; ışığın ise güneşten!
Duyguyu kimden, hissileri aldın nereden?
Daimi bu hizmetler dünyada acaba kimden?

Eli ayağı, gözü kulağı, nerden aldın dili dişi?
Hangi ustaya yaptırdın saç başı, kaşı kirpiği?
Kolu bacağı, kime taktırdın böbreği mideyi?
Ruhu, duyguyu, nasıl donattın hayali hissi?

Kime faydan var? Etin yenmez, sütün içilmez!
Tüylerinden, yatak yorgan yastık minder olmaz!
Derinden tuluk ayakkabı olup, elbise dikilmez!
Hiçbir mahlûk senden en ufak menfaat bulmaz!

Kocaman güneş, dünya senin için döner
Köle gibi; işte Kâinat sana hizmet eder
Söyle ey zalim kör nefis daha neler, neler
Kimden sayamadığın, bu; binlerce nimetler?

Dağların çekindiği emaneti, sen kabul buyurdun
Ruhlar âlemindeki bu sözü; ne çabuk unuttun!
Dünyada, şeytanla arkadaşlığa hemen soyundun
Ne yazık ki, nefisine zulmeden zalimlerden oldun!

Borborunbekir

Bekir Özcan

212-Ey Zalim K r Nefis...! - 2

Zalim nefis avukat oldu laf dinlemez.
Ruhtan gelen feryadı figanı işitmez.
Deve kuşu gibi ne y k taşır ne uçar.
Allah'ın ilm-i ezeli ile bildiğini bilmez

Borborunbekir

Bekir  zcan

213-Ey Zalim Kör Nefis..! - 3

Söz verdik tüm ruhlar hep beraber,
Galü beladaki o sözden ne haber.
Hayat bu, çabuk geçer başa döner,
Huzura vardığımızda nefis ne söyler.

Borborunbekir

Bekir Özcan

214-Ey Zalim Kör Nefis..! - 4

Fani dünya da bulunmaz tam tat
Bir üzüm verir, vurur bin tokat
Böyle dünya da olur mu hiç rahat
Zahmetsiz; lezzette olmaz hiç tat

Var mı fani Dünya'nın tadını alan?
Hem de ebediyen dünyada kalan
Atlastan elbise giyip, balları tadan
Hani nerede ipekten yatakta yatan

Borborunbekir

Bekir Özcan

215-Ey Zalim K r Nefis..! - 5

Güzel;  ar af, pard s ,  alvar, giymek,
İ te budur takva ile amel etmek demek.
Ancak  eklen Müslümanlık hiç olunmaz,
 nemli olan zalim k r nefsi gemlemek.

Hırka, takke, cübbe, post, sarık sarmak;
Seccade, tespih, misvak, pusula taşımak;
Takva sahibi olduğuna bir delildir amma,
Nefisle yapılan cihadı sakın ha! Unutma...!

Borborunbekir

Bekir  zcan

216-Kimi Kimden Sorayım

Kimi, sorayım kimden?
Sorsalar, seni benden
Neler söylerim neler
Ah! Canım bir bilebilsen

Derim hemen az sonra
Nereden çıktı bu sözler
Böyle imiş işin aslı meğer
İnanırım, o anda hemen

Ama kalbim ve vicdanım
Buna nasıl rahat eder
Bumu dur gerçek hayat?
Çelişkili böyle bir yaşam
Acaba nasıl ne kadar sürer?

Borborunbekir

Bekir Özcan

217-Eylöl Ve Akşam

Eylöl'de hüzünlüdür hisler
Nedense kırgındır gönüller
Sanki ilkbahara tohumdur
Yeşerecektir güzel günler

Akşam vakti de aynen öyledir
İnsana nedense hüzün verir
Karanlık bir geceden sonra
Güneşli bir sabaha bizi erdirir

Borborunbekir

Bekir Özcan

218-Serap

Ah! Âleminden düşüp yola, Eyvah! Dağlarına çıkaran
Vah! Çöllere inip, Of! Vadisinde aşk ateşiyle yanan
Çöldeki tepeleri, deniz içinde yemyeşil bir ada sanan
İşte budur serap; seni her adımda ahla ofla kandıran

Hasretle iştahla, çaresiz isteğin hayalidir; serap
Duygu ve his dünyası etmiş iflas, olmuş harap
Vücut dermansız düşüp dağılmış, kalmış bitap
Hayaller dünyasında yaşar yoktur hiçbir cevap

Bitmeyen gönül yarasının, hayali ilacıdır serap
Umuda kurtuluşa visale, hesapta olmayan hesap
Güneş toprak nem birleşmiş, bize en güzel cevap
Yalvarıyorum silinmesin bu tablo ne olur Ya Rab

Borborunbekir

Bekir Özcan

219-Birlikte Daima

Galaksiler, gezegenler yıldızlar
Güneş, dünya Ay diğer uydular
Bulut, yağmur buharlaşan sular
Ortak hareket ederler birlikte daima

Okyanus, deniz, ırmak ve çaylar
Gökteki Ay, dünyadaki tüm sular
Bulut, yağın yağmur dolu ve kar
Dengeli çalışırlar birlikte daima

Vadiler, çöller, ovalar ile dağlar
Cansız kum, toprak taş ve kayalar
Yeraltındaki madenler ile gazlar
Sabırla insanlığı bekler birlikte daima

Dut yaprağından ipek dokuyan böcek
Arılar Bal için arıyor en güzel çiçek
Kendisi ot yerken bize süt yapan inek
İnsanlık için çalışırlar birlikte daima

Akılsız; güneş, hava, su ile toprak
Tavuk, çöp, yumurta ilişkisindeki fark
Nasıl da anlaşıyorlar ibretle bir bak
Zıt varlıklar uyum içinde birlikte daima

Vücuttaki el, kol, ayak ve parmak
Farklı organlar ağız, burun, göz kulak
Kalp, mide, ciğerler, dalak ile bağırsak
Bir vücut için çalışırlar birlikte daima

Kainattaki uyumlu çalışmaya işte bir bak
Nasıl da düzenli işliyor şuursuz olan çark
Örnek alıp böyle yaşam istiyor Cenabı Hak
Tüm insanlık kardeşçe yaşasın birlikte daima

Beyaz, siyah, Alman, Fransız, İngiliz
Türk, Kürt, Arap, Çerkez; çok kardeşiz
Hava anneannemiz Adem ise dedemiz
Kardeşler, kardeşçe yaşasın birlikte daima

Ey! siyah beyaz tüm insanlık bak bir kez
Türk, Kürt, Arap, Laz, Romen ve Çerkez
Gördünüz kainatı"insanlıktır" tüm merkez
Sulh içinde ilelebet yaşayalım birlikte daima

Borborunbekir

Bekir Özcan

220-Taze Bir Buse

Mevsim güz, vakit ise öğleyin gündüz
Girdim ki odaya yatmış Canan dümdüz
Kapanmış ısıll ısıll yanan güzelim gözler
Uyuyor mışıl mışıl, bitmiş edalı o sözler

Aldım hemen bir örtüyü alelacele elime
Usulca vardım Canan'ın üstünü örtmeye
Aniden içimden geldi kondur yanağına,
Nazik nazenin unutulmaz taze bir buse

Birdenbire uyandırırım Canan'ı diye
Canı Canan'ı; kıyamadım ben öpmeye
Yavaşça oturdum karşı bir kanepeye
Uyanana dek, daldım Canan'ı seyretmeye

Bekir Özcan

221-İnsan..! İnsan..! İnsan..! İşte Sana Sanal İnsan..!

Teknoloji sayesinde,
Küçüldü dünya.
Küçücük bir köy şeklinde,

İnsan...!
İnsan...!
İşte sana, sanal insan...!

Küçücük bir dünyada...
Yapayalnız..!
Kimsesiz..!
Tek başına yalnız kalan..!

İşte sana, sanal insan...!

Gökdelenler yükseldikçe yükselir
Mimariler, eneniyeti gibi dikleşir
Her şeye tepeden gururla bakan
Küçücük bir menfaat için,
Ortalığı birbirine katıp yıkan
"Bir pire için yorgan yakan"

İşte iyi bak..! İyice tanı..!

"O" tek başına yapayalnız kalan
Kimi kimsesi olmayan, Sanal insan..!

Sanal alemde..!
Diller, Mimikler sustu..!
Kapandı göz,
Işıkları yok oldu..!
Ah'lar! Oh'lar..! Puf'lar..!
Sesin titreyişi..!
Nefes alıp veriş...!
Kipriklerin ritmi..!
Benizin bembeyaz olup soluğu..!
Görünüp Duyulmuyor..!

Konuşmaya başladı klavyeler..!
Parmaklar yazıyor..!
Karşıdaki

İnsan..!
İnsan..!

İşte bak,
İşte sana sanal insan...!

Kimseyle konuşamayan..!
Yalnız sizlere yazan..!
Kimi kimsesi olmayan..!

Yapayalnız tek kalan..!

İşte..!

İşte sana, sanal insan...!

Halifesi olan kainatın
Küçücük Dünyanın
Kocaman bu İnsanı

Yapayalnız..!
Kimsesiz..!
Tek başına...!

Sanal alemde
Sanal haz alıp
Sanal hayallere dalan..!

İşte bak, iyi gör..! İyi tanı..! İyice bil..!
sanal aleminde bile
bazen yapayalnız kalan,
İşte sana, sanal insan...!

Borborunbekir

Bekir Özcan

222-Konuşacaksan Aşk Konuş

Kalbim bağladı sana sis hemde pus
Aşkim, sevgim, sevdam ise sana ks
Konuşursan; aşk, sevgi, sevda konuş
Yoksa bunlar hemen... hemen... sus

Coştur engin ruhumu gelsin aşk ile şevke
Ulaşmak istemiyorsan eğer sen bu zevke
Aşk, sevgi, sevda diyeceksen hemen söyle
Yoksa bunlar konuşma artık boş yere böyle

Dalgalandır kalbimi hadi hızlandır ritmini
Olmaz isen ruhumun kalbimin güzel gelini
Gstermeyeceksen eğer sevdanı sevgini
Aşk, sevda konuşmayacaksa sustur şu dilini

Borborunbekir

Bekir zcan

223- Aşk Ateşi

Aşkın sevginin sevdanın ateşinden yandım
Aşk ateşini de ancak sen söndürür sandım
Ah! Bu his ve duygulara ben nasılda kandım
Söndür şu ateşi kurtar beni diyemedim...

Yandı yüreğim ta! Derinden derine yandı
Keşildi nefes bütün duygularım kapandı
Düğümlendi hıçkırıklar boğazımda kaldı
Söndür şu ateşi kurtar beni diyemedim...

Aşkın o ateşinden savruldu kızgın küller
Yağmur gibi yaş akıttı yemyeşil o gözler
Nerede kaldı ebede kadar verdiğin sözler
Söndür şu ateşi kurtar beni diyemedim...***

Borborunbekir-Bekir Özcan

*** Not: 14'lü Hece Vezni ile yazılmıştır.

Öyle bir ateştir ki hasret har etti
Yandıkça şu gönle onu yar bildi
Ellenmez yarama tek merhem idi
O da zalim olmuş gönül neylesin.....Gönül BAĞ

Ey can anla beni ne hallerdeyim
Keder, elem bende, bin suâldeyim
Öyle bir sevda ki kızgın lâvdayım
Gündüzü geceye çevirdi kurban.....Can Abdullah YILDIRIM

Bekir Özcan

224-Yusufvari Bir Cumhurbaşkanı

Bir dönem, eviniz oldu medrese-i Yusufiye
Cenabı Allah, imdada gönderdi sizi bu ülkeye

Boşalmıştı hazine tam takır, görünüyordu dibi
Atıldınız zindana o anda Hazreti Yusuf (a.s) gibi

Yürüdünüz Yusufvari Hz. Yusuf'un (a.s) yolundan
Teslim etti en büyük emaneti size bu ehli vatan

Kurtuldunuz zindandan suçsuz mazlum masum olarak
Bu necip millete, Cumhurbaşkanı yaptırdı Cenabı Hak

Muaffak etti Cenabı Hak, gömüldünüz halkın kalbine
İcraatınızı tasdik etti, yerli ve yabancı düşmanlar bile

Davos'da kırdınız Yahudilerin gurur ve putunu
Gösterdiniz âlemi İslam'a demokrasinin yolunu

İspat ettiniz, İslam'ın ruhundaki o hürriyeti
Dört halifenin uyguladığı nurani cumhuriyeti

Bütün âlemi İslam'ın sanki oldunuz ruhu kalbi
Sizle yaşadı tüm Müslümanlar hakiki sevinci

Ey! Son asır, hasrettin böyle bir Cumhurbaşkanı
İşte bir bak, Türkiye'den Recep Tayyip Erdoğan'a

Asla methiye değil bunlardan bahsetmek
Dön geri geçmişe bir bak, işte hepsi gerçek

Bu yazılanlar, ancak okyanustan bir damla
Eksik etmesin sizi başımızdan Cenabı Mevlâ

İslam Kuran vatan için Muaffak etsin Cenabı Allah
Dünya ve ahiret saadetine nail olursunuz inşallah

Borborunbekir-Bekir Özcan

Bekir Özcan

225-Kader Planı

“Herkesin bir planı varsa, elbette Cenabı Allah'ında var”
Bak tarihe, koymadı hiçbir zaman mümin'in başını dar

“Dinsizlik devam eder ama asla zulüm devam etmez”
Mümin olmayanın dünyada buna akli fikri yetmez

Cenabı Zülcelâl etmez hiç acele hep tehir eder
Saman alevi cereyanlar işte bak ben haklıyım der

Tarih boyunca milyonlarca planlar yazılıp çizildi
Yüce Allah, yazboz tahtası gibi anında her şeyi sildi

İşte bak konuşunca kader, sebepler konuşamaz artık
Cereyanların kuvvetine bağlananlara ah! Ne yazık

İnsanlık tarihi şahit buna, yaşanan olaylarla dolu
Ülkede yaşanan olaylar, bu işin ne başı nede sonu

Borborunbekir-Bekir Özcan

Bekir Özcan

226-Gül Gübre Ve Diken

Güzelim gül ağacının dibinde gübrede olur
Açılınca güller yanında sivri dikenler durur

Koklarken o güzel gülü, pis gübrede kokar
Halis tertemiz gülün kokusu, işte o an artar

Nazenin çiçeklerin ömrü azdır solar çürür kurur
Ah! O dikenler var ya dikenler, uzun ömürlü olur

Gübreyi; gübre bilip dikene, dikkatli olmak
Gülün o güzelliğine bakıp tefekküre dalmak

İnsanın; insanca en büyük insanlık görevi
Gülü, yaratıcı tanımak olmalı gayesi hüneri

Kuruyan gül bahçelerini tekrar yeşerten Allah
Dikenden tuzakları bozar Yüce Mevla inşallah

Anadolu'nun eşsiz gül bahçesinden binlerce çiçek
Lütfederse Cenabı Hak daha güzelleri yetişecek

Borborunbekir-Bekir Özcan

Bekir Özcan

227-Söyleme Aşkı... Yaşa

Aşk, sevgi için; her sözü dinle
Fakat! Hemen inanma safdilane
Edilen iltifata o parlak sözlere
Sakın ha! İnanma bak vücut diline

Tohumlar toprak altında çillenir
Aşk dinlemez akı, kalpte yeşillenir
Duygular zirvesinde ise dillenir
Donar hisler, vücut diliyle söylenir

Söyleme sakın gönül sırlarını açma
Onu kalbin en derinliğinde sakla
Vur kilidi diline, sakın ha! konuşma
Aşk; değildir söz, yaşanır hayatta

En güzel, gül özünü bekler arı beyi
Aşk suyu ile sevindirecek kraliçeyi
Bir mevsim boyu bekler birbirini
Yapmak için, safi aşkın şerbetini

Sevda sırlarını açma kimseye
Aşkın tohumu say göm kalbine
Gelince zamanı dönüşür çiçeğe
Kavuşur arı beyi o saf sevgiye

Bekir Özcan

228-Kahvaltı Sofrası

Zengin kahvaltı sofrası açıldı ey! Can koş
Hele yanında canı cananlar olursa ne hoş
Dostum; ırmak ve denizler gibi yerken coş
Gez, gör, ye, iç, şükret; bu dünya zaten boş

Zengin bir kahvaltı sofrası ortada
Can dostlar candan patlattı kahkaha
Bazısı istifini bozmadı bir baksana
İştahla çok derin daldık biz sofraya

Zengin sofrasında bir eksik; kuştan süttü
Nefis ne var ne yok değirmen gibi öğüttü
Kapı zili soygun varmış gibi birden öttü
Kalkarken can dostun biri çayları döktü

Bitti kahvaltı yapıldı dua okundu Fatiha
Tiryakiler oh! Çekerek yaktı birer sigara
Anlatıldı neşeli, nükteli fıkra üstüne fıkra
Kahvaltı mekânı döndü sanki fıkra sofrasına

Arkadaşlar kahvaltı sofrasında şiir istedi
Ama kahvaltı yerine şiir yenmez dendi
Ziyafet sofrasına hemen de ilham geldi
Sabah kahvaltısı bu şiirle birlikte yendi.

Çok iştahlı can dostlardan yoktu biri
Ölsa idi, mutlaka verirdi yemek tarifi
Birinin aklına geldi bir temel fıkrası
Gülmekten söyleyemedi bu da işin şakası

Bekir Özcan

229-Deprem

Kırşehir'deyim eski bir sokağa daldım
Fırtınaya tutulmuş gemi gibi sallandım
Korktum birden bire çok şaşırdım
Dondum heyecandan öylece kalakaldım

İnce bir ağaca sımsıkı sarıldım
Ağaç daha hızlı sallanmaya başladı
Ellerim ise sıkıca bağlı kaldı.
Ağaç çevresinde defalarca çizdim daireler
Yerlere yatıp kalkıyordu sokaktaki tüm evler

Anladım müthiş bir deprem oldu
Tüm insanlar birden sokaklara doldu.
Yeni evlerde yoktu hiçbir hasar
Yerle bir oldu yıkıldı eski konaklar
Büyük bir heyecanla fırladım

Çok Sevindim rüya (*) imiş meğerse
Yataktayım! Kaldım bir müddet öylece
Ama çok üzüldüm sonradan tabirine
Rüyada ki deprem olsaydı da keşke gerçek.
Birlik beraberlik içinde devam etseydi hizmet.

Bekir Özcan

230-Kâbe Ziyareti

Hacca gitmiştim eşim ile birlikte
Şevkle ziyaret tavafı için gittik Kabe ye
Kâbe'yi görünce dua edecektim safi niyetle
Etrafı çevrilmişti Kâbe'nin, inşaat iskelesiyle
İşçi görünümünde iskelenin üzerinde
Yarım kel, beş altı günlük beyaz sakalı olan
Kırmızı yüz, şişmanca duruyordu bir adam
"Neden akın ediyor buraya tüm insanlar"
"Bakın siyah bir örtü bu, Kâbe de başka ne var"
"Güya, Cennetten gelen bu kara taşta edilir de tavaf"
"Diğer taşlara yapılmaz neden onlar tutulur muaf"
"Haç yapılıncı af olur mu hiç günah"
"Sessizce dinliyordu insanlar bu durum çok tuhaf"

Yüksek bir sesle nutuk atıyor devamlı durmadan
Bütün tüylerim oldu diken, diken heyecandan
Cevap verdim Nur risalelerinden hiç korkmadan

- Dedim
"Yer yüzü bir mescit mihrabı ise Mekke"
"İmamı Peygamberimiz, minberi Medine"
Sen bu konuşmayı neden yapıyorsun Kâbe'de
Büyük cesareti nereden alıyorsun çabuk söyle
Hıncımı alamamıştım gittim koşarak öfkeyle
Tırmanıyordum hızla kan ter içinde iskeleye

Yukarı çıkarken yakaladı bileğimden
Bende tuttum sıkıca onun ellerinden,
Kafa kafaya verip kol, kol üstüne atarak
Kuvvetimizi ölçtük el ayak hareketi yaparak
Kâbe çevresinde hızlıca bir tur attık iskelede
Kuvvetliydi tartıyordu beni topladım benliğimi
İçimden "Ya Allah, Ya Bismillah çektim"
Allah'ım senin kuvvetine güveniyorum dedim

Sıkıca tutunmuştum kollarından aniden asıldım
Etrafımda defalarca sallayarak dolandırdım
Bir sapan taşı gibi fırlattım havaya
Aynı yaldız kayar gibi kayıp olup gitti fezaya
Oradaki insanlar sevgi göstermeye başladı bana
Ani bir haber yayıldı Peygamberimiz geliyor diye
Çok büyük bir kalabalık geliyordu bizim üzerimize
Görünmedi Peygamberimiz kalabalığın ortasında
Hissedişyordum, Hz. Ali sağında Hz Ömer ise solunda
Kalabalık ikiye ayrıldı Peygamberimize yol açıldı.
Halk, beni taltif etmesi için gösterecekti Peygamberimize
Utancımдан başladım başımı yere eğmeye
Heyecanla uyandım kalmışım kan ter içinde
Bu feyizli rüyadan (*) hiç ayrılmasaydım keşke

Bekir Özcan

231-Peygamberimiz -ASV

Gece yarısı açık bir havada
Nur saçan yıldızlar arasında
Bir bakın daha yeni dolun aya
Hayalinizde siz buna
Göz, kaş, kulak, ağız, burun, dudak
Sim siyah saç hafif uzun bir sakal yap
En güzel bir vücuda el ve ayak tak
Gümüşvari bembeyaz giydir bir elbise
Nurani berrak bembeyaz cübbe içinde
Sağında Hz. Osman solunda Hz Ömer
Yedeğinde sarı bir deve
Peygamberimiz deve üstünde
Masmavi bir atlas üzerinde
Huzur ve huşu içinde
Bir bakın namazı tarif edene
İşte böyle nurani ulvi bir zat
Rahmete mazhar olur kat kat
Akait, siyer ilmine uygun düştü ise
Bildiğim gördüğüm nurani cisimlerle
Ancak edebildim tarifi
Rüyada(*) gördüğüm peygamberi.
Anlatamam artık aldığım bu feyzi

Bekir Özcan

232-Amel Defterim

İki bin dört yılının yaz ayları
Yedi Temmuz Çarşambayı,
Perşembeye bağlayan gece
Rüyada(*) bir grup arkadaşla birlikte
Amel defteri verilmişti elimize
Çok büyük bir heyecan vardı bende
Arkadaşlar ise panik endişe içinde
Ağır, ağır gidiyorduk bir yere
Büyük bir binanın kapısı önünde
Merdivenleri yapılmıştı mermerle
Korkuyla durup baktık birbirimize
Alarm takılıydı kapıda ise
Çalmayacak amel defterimiz güzelse,
Çalacaktı alarm defteri amalimiz kötüyse
O kapıdan içeri girmeye
Cesaret edemiyordu hiçbir kimse
Herkes bakıyordu birbirine
Acaba ilk önce kim geçecek diye
Göz göze geldik Bülent beyle

Dedi Bekir ağabey sen yürü önde
Tekrar baktım amel defterime
Bismillahirrahmanırrahim çektim
Kapıya heyecanla yöneldim
Anında geçtim Besmeleyle

Binanın içi benziyordu bir türbeye
Ağlayarak şükür için dua ediyorum
Sanki bir mübarek yatır önünde,
Mermerden yapılmış masa üstünde,
Nurlu, siyahî, kıvrırcık saçlı
Alnı geniş ve açık, saçları geriye taralı
Güler yüzlü, devamlı olarak gülümseyen
Gülümsedikçe insana huzur veren
Yavaşça bir zat kalktı yattığı yerden
Doluyordu, insanın kalbi feyizle sevinçle
Huzur mutluluk veriyordu bu hareketiyle
Ben, o zatı biliyorum Hz. Âdem (AS) olarak
Şimsiyah gözlerine sevinçle bakarak
İnsana huzur veren gülümseyen yüzüyle,
Hemşire kıyafetinde bir bayan ile birlikte

Karşıladı bizi hiç konuşmadan
Elbisemi çıkarıp yattım bir masa üzerine
Halil İbrahim hocanın yardımı ile
Hususi yapılan bir yere koyarak çenemi
Müsaade isteyerek, getirdim teşrik tekbirlerini
Sonunda okudum salâvatı şerifi
Bu tutumumdan dolayı Hz. Âdem'in (AS)
Çok memnum olduğu her halinden belli

Basurdan ameliyat etmişti beni,

Ameliyat edilen yere ise
Küçük bir şişe içinde
Sürdü bembeyaz bir merhemi
Tekrar giyiyordum çıkardığım elbiselerimi
Çok rahatlamıştım anlatamam bu sevinci

Sanki doktor muayenehanesine döndü
Bir anda bulunduğumuz mekân
Muayene için bekleyen bir sürü insan
Hiçbir kimseyle konuşmadan
Hastalığın nedir diye sormadan
Muayene ediyor odaya giren herkesi
Yüzünde eksik etmiyor gülümsemeyi
Gülerek ayakta yazıyor insanlara reçeteyi
Hiç konuşmuyordu ama
İnsanlar ruhen anlıyordu tedaviyi

Beyaz saçı kulak memesine kadar uzanan
Duman renginde, gri elbisesi olan
Hz. Ademe (AS) yüksek bir sesle
Galiz küfürle hakaretler savuran
Odaya girdi soluk benizli bir adam
Bağırarak dedi, kör oldu kızımın gözleri
Bumu dur senin yapmış olduğun tedavi
Hz Adem(AS) eksik etmiyordu yüzündeki
Huzur neşe mutluluk veren gülümsemeyi
Hiç istifini bozmadan sakın bir şekilde
Gülerek çok yumuşak bir sesle
İlk defa konuştu bu kişi ile

Dedi, nereye giderseniz gidin
Kime müracaat ederseniz edin
Şifası olmaz hastalığınızın sizin
Devamlı yanında yardımcı olan
Hemşire kıyafeti içindeki bir bayan
Hz Adem' in (AS) yüzüne baktı
Gülümseyerek aynı sözleri tekrarladı

O adam söylenerek kendi, kendine
Odadan ayrıldı çok sinirli bir şekilde
Sanki tüm bedenim huzur ve huşu içinde
Kalbim ruhum dolmuştu ruhani bir feyizle
Uyandım sabah namazı vakti ezan sesiyle
Tabiri için anlattım Rüyamı Şerafeddin ağabeye

Bekir Özcan

233-Üstadın Kabrini Ziyaret

Sabah namazının seher vaktinde
Şerafeddin Kartal ağabeyle
Kırşehir den, Adil, Osman
Kütahya'dan Ömer beyle
Hatırlayamadığım çok kalabalık
Bir grup arkadaşla birlikte
Yokuşa doğru koşar adımlarla
Büyükçe bir tepe üzerinde
Alelacele bir şekilde
Üstadın kabrini gidiyoruz ziyarete

Mezarı badana yapılmış kireçle
Bembeyaz bir ev içinde
Nefes, nefese hemen girdik içeriye
Ben kabrin orta hizasında
Şerafeddin ağabey başucunda
Diğer arkadaşlar tam karşımızda
Dua ediyoruz mezarı başında,

Okurken dua
Kabir birden bire şeffaflaştı
Görünüyordu mezarın içi,
Hz Üstadın tarihçeyi hayattaki şekli
Yeğeni Abdurrahmanla birlikte
Çekinmiş olduğu resimdeki gibi
Yatıyordu sünnete uygun bir şekilde
Hemen ayakucunda ise
On iki on üç yaşlarındaki çocuk gibi
Hz. Abdulkadir Geylani ile
Beraber yatıyorlardı,
Paylaşmışlardı aynı kabri
Huşu içinde dua ederken
Üstad doğruldu birden kabirden
Diz üstüne oturdu hemen
Afyon mahkemesinde çekilen resme
Döndü aniden ihtiyarlık haline
— Dedi,
"Benim Ali'm nerede"
İçimden geçti Ali Uçar ağabeyle
Görüşmediler mi diye?
Sonra bana dönerek söyledi
"Kabul ediyorum senin
Mühendislik fakültesindeki hizmetleri"
Ömer ağabeyi işaretle gösterdi
"Bu kardeşimizin hanımı
Peygamberimizin torunlarından dedim"

Bizler ise karşılarında duruyorduk el pençe
Bakamıyorduk hiç yüzlerine
O anda odanın kapısı açıldı
Başı açık hanımlar girdi içeriye
Üstada konuştuğumuzu görünce

Korku ve panikle döndüler geriye
Yıldılar hemen pencere önüne
Bakıyorlardı hayretle bize
Üstad rahatsız olmasın düşüncesiyle
Ayak ve omuzlarımı kaldırarak
Gölge oluyordum Üstada bende
Üstad bana bırak baksınlar
Onlarında ihtiyacı var bize deyince
Bıraktım kendimi serbestçe

Çok çabuk olun, edin acele
Haber geldi askerler geliyor diye
Kabrin başı boşalmıştı birden bire
Yalnız biz kaldık, Şerafeddin ağabeyle
Son dualarımızı yaptık alelacele
Ayrıldı Şerafeddin ağabeyde

Tek başıma yalnız kaldım
Üstada son olarak baktım
Üstad hemen sende git dedi
Bir şeyler bekliyordum
Hz. Üstad ve Gavs-ı Azamdan
Ayrılmadım kabir başından
Son defa Üstad
Haydi, çabuk ol git dedi
Bende türbenin girişinde
Kavisli yerdeki demire
Zıplayarak tutundum ellerimle
Bağırıyordum yüksek sesle
Ya Üstad, Ya Abdulkadir Geylani diye
Hz. Üstad belimden
Gavs Hazretleri ayaklarımdan
İttiler beni tepeden aşağıya
O anda uçuyordum boşlukta
Aşağıya baktım heyecanla
Bir tabur asker koşar adımlarla
Geliyordu üstadın mezarına
Beni havada görünce askerler
Sekiz yüz metre gitti dediler
Bir yere paraşütle iner gibi indim
Zıplayarak tekrar göğe yükseldim
Korku ile uçarak giderken havada
Geliyordu ikinci gurup askerler hızla
İlerliyordu Üstadın mezarına
Bu takımda gördü beni uçarken havada
Üç yüz metre gitti dediler bu defa
İndim birkaç askerin çok yakınına
Başladım panik içinde hızla kaçmaya
Hava kararmıştı birden bire
Döndü mehtaplı bir geceye
Peşimdeki askerlerle aramızdaki mesafe
Düşmüştü on, on beş metreye

Koşuyordum kaldım nefes nefese
Geldim amca zadelerin evinin önüne

Hızla daldım bahçe kapısından içeriye
Yüksek avlu duvarının gölgesine
Hemen saklandım büzülürcesine
Duyuyordum askerlerin ayak sesini
Veremiyordum dışarıya nefesimi
Bir asker başını kaldırarak baktı ileriye
Göremiyordu beni hemen önünde
İki büklüm dört kat bir şekilde
Yatıyordum aynı duvarın dibinde
Uyandım böyle perişan bir vaziyette
Kalmıştım nefes nefese kan ter içinde
Hızlı, hızlı çarpıyordu kalbim
Uzanmıyordu artık ayaklarım
Pek fena uyuşmuştu kollarım
Ağır, ağır geldim kendime
Yataktan kalktım çok bitkince
Baktım duvardaki saate
İmsak vakti çıkmak üzere
Rüyamı anlattım Şerafeddin ağabeye
— Dedi
Anlat üniversitedeki tüm kardeşlere

Bekir Özcan

234-Davetiye Zarfı

Beşer zehri yemeye bu süslü zarfla başlar
İşte, Dünya elindeki zarf ile kağıt kadar dar
Dikkat! Zarf içinde çok zehirli bir bal var
İnsan müflis olduğunu ancak ahirette anlar

Zehri yer iştahla yavaş, yavaş, azar, azar
Çok lezzetli der, hemen başkasına da sunar
Dehşetli bir elem müthiş sancı hemen başlar
Gelmez akıl başa, zanneder bu en büyük kar

Yavaş, yavaş; nasıl yanmaya başlar bir gazel
Bu zarf ile kağıtta öyle; içi ateş, dışı çok güzel
Kaptırıldı tırnak kurtulamaz ne parmak nede el
Koca kâinatı bile sürükler peşinde, bu dehşetli sel

Bekir Özcan

235- Ey! Hizmet-i Kuran-iyenin Temsilcisi

Sen, şahsi manevinin; Ey! Temsilcisi
Nur gemisinin; Ey! Nurani dümencisi
Hizmeti Nuriyenin; Ey! en has hademesi
Sen, Hizmeti İmaniyenin; Ey! tek tesellicisi

Kurtuluşu, Kurandan nurdan almışsın icazet
Ucb olur, riya olur saymaya gerek yok tek, tek
Harcanır mı hiç? fani Dünya ya bu kabiliyet
Sakin ha! Sen bulaşma karışma beşerinki rezalet

Yetmez mi size Kuran'ı kerimdeki ulvi işaret
İşte sana bir delil Cenabı haktan bir ayet
Kurtuluşun müjdesi işte beklenen saadet
Rahman ve Rahim olan Allah bizlere etsin rahmet

Mazhar olmuşunuz Yasin, Nur süresinin ayetlerine
Risale-i Nur'da geçen yüzlerce işaret ve müjdeye
Hz. Ali' Abdulkadir Geylani ile Üstadın himmetine
İmam-ı Şafi'nin Talebe-i ulûmun güzel kefaletine

Artık tüm bundan sonra bakılır mı hiç arkaya
Sizleri, bak geriden takip ediyor bu fani Dünya
Bizlerde Nur dairesinde kalalım ne olur edin dua
Seherde; bizleri de anın, Yalvarırken Yüce Allah'a

Bekir Özcan

236-Yüce Yaratan

İyice düşünüp dinleyelim kalbin hissiyatını
Anlamamızı istiyor, dünyayı bizi yapan ustayı
Ruhu, gözü, dili, kulağı, ellerimizi takanı
İhtiyaca göre isteklerimizi eksiksiz yapanı
Sınırlamamış bile düşünce ve duyguları
İyiliğimizi istiyor, tanımalıyız Yüce yaratıcı

Diğer âlemde yaşamak istiyorsak ebedi
Koca kâinat kitabını yazanın ismini
İsmi anmaya alıştıralım dilimizi
Korkusundan yumuşatalım kalbimizi
Tanıyıp bilirsek eğer biz adımız gibi
Cennette yaşayacak olan, biziz ebedi

Tanıyıp Allah'ı; itaat ve ibadet etmez isek
Dünyevi yaşayıp, dünya için emeklemek
Dünyada cehennem gömleği giymek
Ebedi saadet nasıl olur acaba gerçek
Cehennemde eyvah! Feryadını söylemek
Kurtarır mı Ahrette çok pişmanım demek

Bekir Özcan

237-Adapazarı Depremi

Adapazarı'nda yaşıyorduk büyükçe bir villada
İşleri planlıyorduk akşamüstü aile toplantısında

Babam iş bağlantısı için yarın gidecekti Almanya ya
Sık, sık uyardı beni dikkat et, yokluğumda işleri karıştırma

Hacı babam, babaannemi sabahtan götürecek doktora
Annem ile ablam ihtiyaçları almak için gidecek pazara

Ablamın nişanlısına uğrayacaklar işleri bittikten sonra
Nişan takılarına bakmak için beraber çıkacaklar çarşıya

Amcam ihaleye işi için Ankara ya sabahtan gidecek
Uygun teklifi verip bu işi hemen orada bitirecek

Sonucu vakit geçirmeden acilen babama bildirecek
Sonra Kırşehir deki inşaat şantiyesine geçecek

Büyük babamı ağabeyim bırakacak hastaneye
Dönerken uğrayacaktı depodan mal yüklemeye

Hazır olunca yengemle, yeğenimi götürcek markete
Anlaşılmayan bir yer var mı? Söyleyin dedi bize

Babam tek, tek bizi süzüyordu sevgi dolu gözlerle
Bakışlarımız karşılaştı babamla geldik göz göze

Gözümü kaydırdım bana bakıyordu tüm sevgisiyle
Çekinme kucaklayıp bastırmak istiyordu sinesine

Herkes olduğundan fazla güzel görünüyordu gözüme
Babaannem aniden kondurdu kocaman öpücüğü yüzüme

Anında aktı kâinatta ki bütün güzel sevgiler kalbime
Dünya sanki benim oldu kavuştum tüm hayallerime

Hacı babam dedi geç oldu haydi yatalım yerimize
Yöneldi odasına doğru Allah rahatlık versin hepinize

Herkes çekildi odasına hayırlı geceler temennisiyle
Büründü bir anda koca villa büyük bir sessizliğe

Yatağa girer girmez büyük bir sıkıntı sardı
Bir türlü uyuyamıyor uykum da kaçtı

Ne düşüneceğimi bilmiyorum benliğim şaştı
Allah'ım ne büyük azap neden ruhum daraldı

Yatmadan önce yoktu bir şey şaşırdım kaldım
Anlam veremedim saatlerce yatakta kıvrandım

Balkonda, holde, sarhoş gibi oda içinde dolandım

Bu durumdan kurtar beni diye Allah'a yalvardım

Uyuyamadım açtım pencereyi baktım dışarıya
Gürültüyle aniden tüm şehir büründü karanlığa

Anlayamadım tutulmuştu apartmanlar fırtınaya
Bir beşik gibi her taraf başladı sallanmaya

Geliyordu her yerden gürültü patırdılar
Hiçbir şey görünmedi zifiri karanlık var

Şuursuzca aşağıya attım balkondan kendimi
Hayatımda ilk defa yaşıyordum depremi

Toz bulutu içinde ovuşturdum gözlerimi
Bağırıyor hiç kimse duymuyordu sesimi

Aniden villa büyük bir gürültü ile yıkıldı
Duydum babamın sesini Allah'ım diye bağırdı

Kurtuldum bu sesle hemen şoktan
Hiçbir şey görünmüyor zifiri karanlıktan

Bağırıyor kimi Allah, kimi anam kimide ah çekerek
Duydum bu sesleri korkuyla vücudum titreyerek

Yardım için her şeye sarıldım denedim kuvvetimi
Yanımda hiç kimse yoktu ki kurtarsın sevdiklerimi

Göğsüm dar geliyor alamıyordum nefesimi
Deprem hızını alamamış sallanıyor salıncak gibi

Bir anda yerle bir olmuştu güzelim villa
Yıkıntılar altında iniltieler geliyordu hâlâ

Karanlıkta gidiyorum panikle sağ sola
Hiçbir faydası yok nafile hepsi boşa

Canı cananı kurtarma telaşıyla
Bütün hızımla koştum çarşıya

Koca, koca apartmanlar yığılmıştı yola
Nereye gitsem rastladım bir enkaza

Sanki dağlar gelmişti cadde ortasına
Geçemedim bir türlü karşıdan karşıya

Bir çıkış ümidi var mı diye baktım etrafa
Çaresiz geri dönmek istedim villanın yanına

Şaşırmıştım acaba hangisi bizim ev acaba
Bilemedim evin yolunu döndüm şaşkına

Kimse yoktu ki evin yolunu sormaya
Başladım çaresizlik içinde çırpınmaya

Aradan kaç saat nasıl geçti bilmiyorum
Başladı ortalık aydınlanmaya

Güneşe yalvararak başladım bağırmaya
Ne olur dünyaya artık hiç doğma

Kulaklarımız duydu ölenlerin sesini
Gösterme bize sevdiklerimizin cesedini

Güneş ışıkları sanki işaret etti bana
Yöneldim enkaz halindeki villaya

Başımı iki elim arasında saatlerce ağladım
Nedense akıyor kurumuştur gözyaşlarım

Borborunbekir

Bekir Özcan

238-Hazret Nuh A.S

İki bin on beş yılı, Kurban bayramı şerifesi
Kütahya'da bir rüya(*) gördüm o arife gecesi

İstanbul Dudullu oto gardan geleceğim eve
Hava kara bulutlarla kapalı ediyorum endişe

Simsiyah bulutlar her an patladı patlayacak
Zifiri o bulutlardan yağmur ise yağdı yağacak

Müthiş bir rüzgâr ile dehşetli bir yağmur indi
Herkes panikle kaçışarak dulda bir yere sindi

Yağmur çok dehşetli boşanıyor kapkara bulutlardan
Sular adeta minare boyu fışkırıyor sanki topraktan

Korku ve telaşla herkes yüksek yerlere kaçıyor
Sel suları yüksek apartman boylarını bile aşıyor

Ben en yüksek kayalık bir tepenin zirvesindeyim
Kuş bakışı insanların telaşlı halini seyretmekteyim

Açıldı hava göründü masmavi gök, rüzgâr ise şiddetli
Çamurlu dalgalar sanki göklere yükseliyor pek dehşetli

İstanbul Boğazı da taşı, dalgalar dağlar büyüklüğünde
Önüne ne çıkarsa çıksın, her şeyi müthiş sürüklemekte

Bulunduğum kayalık tepeye vurunca dalgalar
Tepenin zirvesini bile aşıyor kıyıya çarpan sular

Kayalıklara tırmanıyor insanlar, aynen karınca misali
Sert vuran dalgalar, tekrar denize çekiyor gerisin geri

Aniden yanımda peydah oldu, babam rahmetli
Diyorum baba, iyi tutun aman düşme ol dikkatli

Şiddetli esen rüzgâr, bozdu dengesini babamın
İçine düştü kayalıklar arasındaki biriken suların

Baba...! Diye Bağırdım duydu mu sesimi bilmem
Zor oldu kavuşmuşken babamı tekrar kaybetmem

Hemen zirvenin altında küçücük düz bir alan var
Kible istikametinde ise kapalı iki pencere duvar

Sanki açık bir mescit ortada mihraba benzer çukur
Pencerelerde oturan iki kişinin hali izzetli ve vakur

Üstü açık, diğer duvarlar gelişigüzel taşla çevrili
Bir insan var, kızıl kıvrırcık saçlı, yakasız cübbeli

Uzun boylu dağınık saçlı, baba yiğit çok heybetli

Vakar içinde, tutmuş kalın budaklı bir sopa iki eli

Hazreti Nuh olarak rüyada bilip tanıyorum onu ben
Mescide sığınmak isteyen kovuyor bilmem neden

Mescide kalabalık bir gurup etti hücum sığınmak için
Melek olarak bildiğim iki kişi etmiyordu yardım niçin

Durduğum yerden atladım vardım Hz. Nuh'un yanına
Dedim yardım edeyim mi sana? Döndü sertçe baktı bana

Elinde sopa ile gelenleri kovaladıktan hemen sonra
Geldi yanıma, dedi seni bekçi olarak alıyorum buraya

Anlatımı mümkün değil heyecanla çok sevindim
Uyandım bir süre sonra ancak kendime gelebildim

Allah hayretsin bilmiyorum rüyamın izah ve tevilini
Okuyucuya bırakıyorum düşümün yorum ile tefsirini

Bekir Özcan

239-Ebet! Ebet! Ebediyen Ebet

Yavaş, yavaş yöneldi batmaya yine güneş
Buna can mı dayanır düştü gene içime ateş

İstemediğim halde yeniden oldu akşam
Hava karardı ruhum sıkıldı daraldı yaşam

Yarım kaldı tüm o güzel hayallerim,
Doymadan ayrıldı bütün sevgilerim

Durdurun zamanı çalışmasın saatler
Bozulmasın ebediyen güzelim düşler

Kalbim, ruhum ebediyet şarkısı söyler
Vücudumun tüm zerreleri bu hissi dinler

Ne olur bitmesin bu şarkı sürsün ilelebet
Söyleyin dünyada var mı nerede ebediyet

Neden verilmiş ebedi yaşama hissi insana,
Söyleyin istediğim duygu yok mu dünyada

Ta! Zerrelerimde hissediyorum var ebet
Bu duygu yaratıldıysa karşılanacak elbet

Kalbim, aklım, fikrim, ruhum hissim, hayalim
Duygularım sonsuzluk istiyor budur emelim

Vedalaşmadan ayrılıyor bütün sevdiklerim
Ölüm bir defa olur bu ayrılığı nasıl çekerim

Ebedi yaşamak için, doğmak gerek ölümle
Gelsin o zaman ölüm bekliyorum hasretle

Canana kavuşturmaksa senin gönlün
Sen hoş sefa geldin Ey! Sevgili ölüm

Zaten isteğim buydu muradıma erdim
Cananı yalnız bırakmak benim derdim

Dayanmaz yüreğim çok uzun ayrılığa
Adrese hemen getir cananları yanıma

Zerrelerim ersin rahata huzur huşu içinde
Allah'ın cemalini seyredelim Cennette

Bekir Özcan

240-Hortumcular

Fırtına hortumu savurdu yaktı yıktı
Fil'in hortumu ağaçları söküp attı

Sivrisineğin hortumu canımıza etti tak
Hortumcular ülkeyi yedi bitirdi bir bak

Nedir geçtiğimiz bu hortumculardan
Çoraklaştı arazi yok olup bitti orman

Kalmadı vücudumuzda taze kan
Nasıl dayanır, vicdanı olan insan

Bekir Özcan

241-Sinek Temizliği

Oturdum yaz günü koyu bir gölgeye
Birdenbire bir sinek kondu yüzüme
Başladı o sinirlendirici yürüyüşüne
İki daha geldi hemen nefes nefese

Biri elime kondu diğeri koluma
Sanki bir yer arıyorlardı haritada
Birden durdular, baktım o anda
Temizliği öğretiyordu insanlığa

Ayağını ağzında tükürüğü ile yağladı
Başını birkaç kere bir güzel ovaladı
Ayakları ile kanatlarını da yudu yıkadı
Herhalde temizliğini böylece tamamladı

Sanki dedi, beni çok iyi izleyiniz
Bizler her saniye pislik içindeyiz
Olmalıyız her an daima tertemiz
Hiç rahat edemez sonra kalbimiz

Mikropların en büyük düşmanıyız
Biz sinekler olmasa siz kokarsınız
Hasta olup hastanelere dolarsınız
Görüp öğrenince sizde şaşırdınız

Bekir Özcan

242- Şiir Defterimin Şiiri

Ruhumun seyir penceresi
Gönlümün tertemiz sahifesi
Kalbimin inleyen ney sesi
Aklımın ise meyve bahçesi

Şiir defterim ruhumun gözü
Tertemiz sahifelerin yüzü
Yüreğimin ise en gizli sözü
Sevgi tohumlarının aşk özü

Borborunbekir-Bekir Özcan

Bekir Özcan

243 - Anam...

Bütün şefkatini toplar
Yeşil gözleriyle bakar
Şimaya bakar bakmaz
İsteği hemen anlar
Daha hiçbir şey söylemeden
Anında kalkar hemen yapar
Benim şefkatli anam...

Hiçbir şey saklanamaz
Asla o gözlerden kaçmaz
Ne söylersen söyle
Ne dersen de asla olmaz
İkna edilip hiç kanmaz
Yapacaksın dediğini
Hiçbir laftan anlamaz
Benim Merhametli anam...

Duyguları bir bakışta sezer
His dünyasının içinde gezer
Sevgiyi şefkat sofrasında özer
Bakışlar üzerinde her daim
Işıl ışıl yanan o yemyeşil gözler
Röntgen ışığı gibi sizi süzer
Benim sevgili anam...

Bekir ÖZCAN- Borborunbekir

Bekir Özcan

251-Peygamberimizin A.S.V. Yaratılması

İlk Nur-İlk İnsan

Cenabı Allah'tır, Âlemlerin Rabb-ı
Hz. Âdem(a.s) insanlığın ilk atası

Allah'ın, sonsuz hikmetine bir bak
İlk nuru, ilk ruhu nasıl yaratacak?

Kendi nurundan halk etti, Muhammed'i
O nurani nur, olacaktı âlemlerin rahmeti

Hazreti Âdem(a.s) yaratıldı, topraktan
Kâinatı, o nurla aydınlattı yüce yaratan

Ruhu girer cesede, kaldırıp başını bakar, Arş-ı Âlâya
Çok parlak bir nur görür, sorar Cenabı Haktan merakla

Âdem(a.s) "Ey yüce Rabbim! Nedir bu nur" der
Söyler Allah, "Senin soyundan bir peygamber"

"Onun ismi göklerde Ahmed"
"Yerlerde ise Muhammed"

"Olmasaydı o nur eğer kâinatta"
"Seni de yaratmazdım" ilk başta

"Âlemlerin Rahmetidir o nur"
Onunla kâinat kemal bulur

Milyonlarca, yıl geçtikten sonra
Sahabe-i kiram sorar, Resulullah'a(a.s.v)

"Ya Resulullah, her şeyden önce ne yaratıldı der? "
Şöyle cevap verir, şanı yüce o peygamber(a.s.v)

"Kâinatta, Allah'tan başka yoktu hiç bir kimse"
"Senin peygamberinin, nuru yaratıldı ilk önce"

"Âdem, henüz balçık halinde iken"
"Ruhlar cesede, daha girmemişken"

"Çamurla toprak arasında, Âdem gidip gelirken"
"Allah katında, onun kulu, peygamberiydim ben"

"Yaratılıştâ; ruhların, peygamberlerin evveli"
"Gönderiliştâ dünyaya, enbiyaların en ahiri"

"Duasıyım ceddim İbrahim'in"
"Müjdesiyim İsa kardeşimin"

"Rüyasıyım ben annem in"

“Rahmetiyim tüm âlemlerin”

“Ben seçilmişlerin, en seçilmişiyim”
“Neseplerin hayırlısı ve en halisiyim”

Bekir Özcan

252-Peygamberimizin A.S.V. Şeceresi

Bütün âlemleri nurlandıracak olan nur
Hazreti Âdem'in(a.s) alnında parlar durur

Peygamberden, peygambere veraseten geçer
Son enbiya Hazreti Muhammed'e(a.s.v) intikal eder

Şöyledir, yukarıya doğru Peygamber'imizin(a.s.v) nurani nesli
Babası Abdullah, Kureyş kabilesinden Amine'dir annesi

"Abdü'l-Muttalib (Şeybe) " dir ilk göbekten dedesi
İkinci batında nesebi "Hâşim'e" dayanır ceddi

"Abd-i Menâf (Muğire) " üçüncü kuşaktan sıralanır
Dördüncü atası "Kusay,(Zeyd) " beşincisi "Kilap'dır"

Altıncı nesilde "Mürre; " "Kâb'dır" yedinci ebeveyni
"Lüeyy," sekizinci, "Galip" dokuzuncu kuşaktan dedesi

"Fih'r'e" onuncuda, "Malik'e" on birincide ulaşır nesli
"Nadr", on ikinci ecdat, "Kinâne," on üçüncü ceddi

"Huzeyme" on dördüncü, "Müdrîke (Amîr) " on beşinci kuşaktan
On altıncı ebeveyni "İlyas'dır; " "Mudar" ise on yedinci batından

"Nizar" on sekizinci atası; "Maad" on dokuzuncu nesli
Yirminci dedesi "Adnan'la," Hz. İbrahim'e(a.s) dayanır nesebi

Siyer kaynaklarında Peygamber'imizin(a.s.v) nesli böyle sıralanır
Hazreti Âdem'e(a.s) kadar olan bütün nesli; İbn-i İshâk'ça yazılır

Bekir Özcan

253-İlk İnsan-İlk Kâbe-İlk Tamir

Beyt-i Ma'mur, yedi kat Sema'nın üstünde
Yetmiş bin melek tavaf eder, her günde

Tavaf eden meleğe gelmez sıra
Kıyamete kadar hiçbir bir daha

Beyt-i Ma'mur'un, aynı hizasına
Melekler inşa etti, Kâbe'yi tam altına

Selendip adalarına Hz. Âdem (a.s) indirilir
Hazreti Havva Cidde'ye gönderilir

Havva annemiz ile Hazreti Âdem(a.s)
Çıkınca cennetten ağlıyorlardı her dem

Tövbe edip Allah'a yalvarıp yakardılar
Kabul edildi duaları, Arafat'ta buluştular

Hazreti Âdem'e (a.s) meleklerden yardım gelir
Kâbe böylece ilk defa, ilk insanla edilir tamir

Hazreti Âdem (a.s) ilk insan ilk peygamber
İner ilk Suhuf, kâinatı neşelendirir ilahi kader

Bekir Özcan

254-Abdül-Muttalip -Şeybe

Peygamberimizin ilk kuşak dedesi
Beyaz saçlıdır doğuştan kendisi

Be sebepten Şeybe ismi verilir
Lakabına"Abdü'l-Muttalib" denir

Silsile halinde devam edip gelen nur
"Abdü'l-Muttalib'in" alnında bulunur

Peygamberimizin dedesi
Mekke'de uğurlu sayılır kendisi

Aynı zamanda Mekke'nin reisidir
Kureyş'in en kâmil efendisidir

Cömerttir, Mekke'de yedirir yemek hacılara
Su getirip herkese içirir deri havuzlarda

Şiddetli kuraklık, kıtlık olur bazı yıllar
Şebir dağına ne vakit dua için çıksalar

"Şeybe'nin" yüzsuğu hürmetine istenir
Sicim gibi yağmur anında gelir

Duanın kabulü hemen belli olur
Bereketlenir rızklar kavmi huzur bulur

Bekir Özcan

255-Zemzem Suyunun Tarihcesi-1

İbrahim,(a.s) eşi Hacer'i, oğlu İsmail'i alır yanına
Düşer bu günkü Mekke vadisinin, ıssız yoluna

Hacıların say ettikleri, Safa - Merve mevkie geldiler
Bir miktar hurma, biraz su bıraktı, İbrahim peygamber

Tekrar Şam'a dönmek için yola düşer hemen
Yaşlar boşandı Hazreti Hacer'in gözlerinden

Oğlu İsmail kesilmemiş sütten bile
Daha iki yaşında çocuk çok körpe

Hz. Hacer der "Ey İbrahim nereye gidiyorsun"
"Burası çok ıssız sende görüp biliyorsun"

İbrahim (a.s) sessiz, cevap vermez yola devam eder
Peşinden biraz giderek Hz. Hacer validemiz der

Bağırarak "bunu sana Allah'mı? Emretti yoksa"
İbrahim peygamber(a.s) hemen döner arkasına

"Evet, Allah buraya bırakmamı emretti sizi"
Hz. Hacer, "öyle ise Allah zayi etmez korur bizi"

Büyük bir tevekkül ve teslimiyet içinde
Çocuğunun yanına geri döner ümitle

Şöyle dua etti İbrahim (a.s) çok safi ve ihlâslı
"Ya Rabbi benim soyumdan bir kısmını"

"Eşim Hacer'i ve oğlum İsmail'i"
"Ve ondan gelecek olan neslimi"

"Beyt-i Haram'ının (Kâbe'nin) yanında"
"Sana ibadet ve kulluk etsinler diye hakkıyla"

"Yerleştirdim ziraata elverişsiz ıssız bir vadiye"
"Artık sen meyil ver insanların gönül ve kalbine"

"Onları rızıklandır çeşitli nimetler ver"
"Umulur ki sana hadsiz şükrederler"

"Sen gizli açık her şeyi bilirsin, Ya Rabbi"
"Gökte, yerde hiçbir şey kalmaz senden gizli"

Bekir Özcan

256-Zemzem Suyunun Tarihcesi-2

Hız. Hacer, taş, toprak, yapraktan yapar bir kulübe
Güneşli çöl sığağından koruyacak çocuğı bu gölge

Teslimiyet tevekkül içinde hem de kanaatkâr
Böylece yeni bir hayata devam etmeye başlar

Zaten çok az olan su biter bir müddet sonra
Hacer validemiz başlar etrafta su aramaya

Gözünün gördüğü yere ta! Ufuklara bakar
Çöl serabına ümitle gözleri su diye dalar

Merve tepesine hızlı adımlarla tırmanır
Sağ, sola bütün etrafa dikkatlice bakınır

Çevreye baktı yoktu su geri döner anında
Yine gider Sefa tepesine telaş ve heyecanla

Gördüğü yerlere dikkatle bir daha bakar
Su belirtisi yok, koşar Merve tepesine tekrar

Göremez, zaten yoktur hiçbir su alameti
Döndü Sefa tepesine sanki tıkanıdı nefesi

Göz ucuyla bakarak oğlu İsmail'e
Yine tırmandı ümitle Merve tepesine

Heyecan, kaygı, korku ve tasa içinde
Baktığı yerlere tekrar bakıyordu iyice

Bekir Özcan

256-Zemzem Suyunun Tarihcesi-3

Aniden bir ses duydu müthiş irkildi
Nefes dahi almaz pür dikkat kesildi

Tüm basiretini verip bu nidayı dinledi
Gaybi bu sedayı tekrar bir daha işitti

Hacer "Ey! Ses sahibi, duydum sesini"
Der "Kudretin varsa bu durumdan kurtar bizi"

Daha sözü dahi bitmemişken
Cebrail anında göründü hemen

Bu günkü Zemzem kuyusunun başında idi
Kazmaya başladı hızla kanatlarıyla yeri

Birden fışkırdı su, kaynayıp akmaya başlar
Hacer valide "dur dur diye" suyu avuçlar

Bir müddet sonra Cürhümlü bir kabile gelir
Hacer validemizin izniyle buraya yerleşir

Cenabı Hak İbrahim,(a.s) duasını kabul eder
Hz. Hacer'le oğlu burada yaşamaya devam eder

Beyt-i Ma'mur gökte, alt hizasında kurulur tekrar Kâbe
Gelişerek devam edip meydana gelir bu günkü Mekke

Mekke'de asırlarca medeniyetler kurulup yıkıldı
Savaşlarda defalarca tahrip edilip zalimce yakıldı

Cürhümlüler de Kâbe'de hüküm sürerken
Düşman istilasına uğradı bir gün aniden

Kâbe'yi boşaltıp can havliyle başladılar kaçmaya
Atılar bütün en kıymetli eşyaları zemzem kuyusuna

İlahi kuyunun ağzını toprakla kapatıp kaçtılar
Zemzem'in efsanesi kalır aradan geçer uzun yıllar

Bekir Özcan

257-Abdü'l-Muttalib -Şeybe'nin- Rüyası 1

"Abdü'l-Muttalib," Kâbe yanında Hıcr mevkiinde
Uyurken, rüyasında seslenir bir zât kendisine

"Kalk, 'Tayyibe'yi' hemen kaz" diyordu
"Abdü'l-Muttalib 'Tayyibe' nedir? Diye sordu"

"Cevap vermez o şahıs uzaklaşıp gider"
Peygamberimizin dedesi rüyaya hayret eder

Uykuya daldı ertesi gün, yine aynı yerde
Düşünde seslenir bu kişi, tekrar ikinci günde

"Kalk "Berre'yi" kaz" dedi bu seferde
"Şeybe "Bere" nedir der şaşkınlık içinde"

"Yine uzaklaşıp gider o adam, hiç cevap vermez"
"Abdü'l-Muttalip heyecan içinde, buna akıl sır ermez"

Üçüncü gün aynı yerde yatar, Peygamberimizin dedesi
Derin uykuya dalar, aynı ferdin bir daha gelir sesi

"Kalk "mednûneyi" kaz diye hitap eder bu sefer"
" "Mednûne" nedir diye, Şeybe o kişiden izah ister"

O şahsiyet sessiz kalır hemen yanından ayrılır
"Abdü'l-Muttalip dehşetli bir merak içinde kalır

Bekir Özcan

258-Abdü'l-Muttalib -Şeybe'nin-Rüyası 2

Peygamber'imizin(a.s.v) dedesi, müthiş bir merak içinde
Yatar uykuya Kâbe'de, dördüncü gün aynı mahalde

"Şeybe, aynı şahısın yine geldiğini görür düşünde"
"Zemzem'i" kaz diyordu o adam bu seferde"

"Abdü'l-Muttalip dedi, "Zemzem" nedir? "
O şahıs nihayet beklenen cevabı verir

"Öyle bir sudur ki "zemzem"
Hiç kesilmez, dibine erişilmez"

"İhtiyacını onunla karşılarsın hacıların"
"Mirasıdır sana o su, ulu ataların"

"O kurban kanlarının döküldüğü yerde"
"Terslerinin gömüldüğü mevkide"

"Alaca kanatlı bir karga gelir gagalar"
"Yuva yapmıştır yanına karıncalar"

Sevinçle uyanır Abdü'l-Muttalip
Kaderi İlahi zemzemi bulmaya eder talip

Rüyasında tarif edilen mevki ye hemen gider
Zemzem kuyusunun yerini tam tespit eder

Bekir Özcan

259-Zemzem Kuyusu Kazılıyor

Peygamber'imizin, (a.s.v) dedesi artık çok sevinçli
İlahî olarak, zemzemi bulmak için, seçkin görevli

Mekke halkından, Kureyş kabilesinden
Abdü'l-Muttalip (Şeybe) seçilmiştir, kader-i ilahiden

Düşünde tarif edilen yere gidip, keşif yapar
Rüyadan sonra hummalı şekilde çalışmaya başlar

Peygamber'imizin(a.s.v) dedesi
Yanına alır tek bir oğlu olan Hâris'i

Rüya ile işaret edilen mevkîe gidip başlar kazmaya
Tüm Mekke halkı toplandılar başına halka halka

Kâbeki kazıya karşı çıktılar şiddetle
Müthiş, çetin tartışmalar oldu hiddetle

Abdü'l-Muttalip anlattır kabilesine niyetini
Teslimiyet tevekkül içinde bozmaz istifini

Kan ter içinde çalışmaya devam eder hızla
Üçüncü gün rastlanır zemzem kuyusunun ağzına

Abdü'l-Muttalip, aniden heyecanla getirir tekbir
Yüksek sesle der, Allah'ü Ekber! Allah'ü Ekber!

Halk tekbir seslerini duyunca
Heyecanla geldiler kazılan yere bakmaya

Zemzem kuyusunun görünür taş duvarı
Allah'ın izniyle gerisi çok kolaydı gayrı

Bekir Özcan

260-Dua-Yemin-Adak

Pür dikkat çalışmayı gözetleyen Kureyş halkı
Kazı yerine merakla toplanmaya başladı

Mekke'nin büyükleri geldi hemen çalışma yerine
Tekrar itiraz etmeye başladılar Abdü'l-Muttalib'e

"Bu bizim de atamız olan İsmail'in kuyusudur"
"Bunda bütün Mekke halkının hakkı bulunur"

"Buralı umum halkı mutlak ortak etmen gerek"
İkna ya çalıştılar, Abdü'l-Muttalib'e böyle diyerek

Peygamber'imizin(a.s.v) dedesi teklifi kabul etmez
Kureyş'in ileri gelenleri isteğinden hiç vazgeçmez

Hatta çok ileri giderek "sen yalnız tek adamsın"
"Buna rağmen bize nasıl olur da karşı koyarsın"

"Hiç kimsen yok, tek oğlundan başka senin arkanda"
Denir, "nasıl dayanacaksın bütün Mekke halkına"

Bu söze Abdü'l-Muttalip çok müthiş duygulandı
Bir anda her şeyi yıkılıp yandı, benliği sarsıldı

Tutuşmuş müthiş yanıyordu kalbi çok şiddetli
Fırtınalar koptu âleminde, ruhu ise feveran etti

Ellerini havaya kaldırıp yalvardı Allah'a
"On erkek çocuk verirse eğer Allah bana"

"Bunlardan birini kurban edeceğim dedi Kâbe'de"
Adak adayıp, dua ve yemin etti safi kalbiyle

Bekir Özcan

261-Şam Yolculuğu

Kureyş büyüklerini hiç mümkün değil ikna etmek
Çare yoktu başka kazı işine bir müddet ara vermek

Bir hakeme danışılmasını Abdü'l-Muttalip teklif etti
Şam'daki kâhin Şa'd b. Hüzeym hakem tayin edildi

Peygamber'imizin(a.s.v) dedesi amcalarını da alır yanına
Kureyş ileri gelenlerinden oluşan kalabalık bir gurubla

Bir kervan oluşturuldu, hep beraber Şam yoluna düştüler
O günkü acımasız çöl yollarında hiç biter mi tehlikeler

Şam'a henüz varmadan yarı yolda kafilenin suyu biter
Abdü'l-Muttalip Kureyş büyüklerinden biraz su ister

"Sizin başınıza gelen bizim başımıza da gelebilir"
Vermezler "Suyumuz ancak kendimize yeter denir"

Çaresizdiler kafiledeki herkes su aramaya dağıldı
Abdü'l-Muttalib'in devesinin ayağı bir taşla takıldı

Şiddetle deve sendeledi Abdü'l-Muttalib'de sarsılır
Korku ve panikle döner araksına şöyle bir bakınır

Yerinden oynayan koca bir taşın altında su fışkırır
Tekbir getirir Abdü'l-Muttalip hayret içinde kalır

Herkese haber verir bütün kafile hemen gelir
İçtiler taze sudan, Abdü'l-Muttalib'e ise şöyle denir

"Hüküm senin lehine bizim aleyhimize verildi"
"Bu olay zembem senin kazmanı tasdik etti"

Bekir Özcan

262-Çekilen Kura

Şam yolunda yaşanan o müthiş hadiseden sonra
Abdü'l-Muttalip kuyuyu tekrar başlar kazmaya

Kazı esnasında altından iki ceylan heykeli çıkar
Bulunur kıymetli gömlekler, zırh, silah ve kılıçlar

Kureyş ileri gelenleri değerli malların çıktığını duyunca
Tekrar geldiler Abdü'l-Muttalib'in yanına büyük bir hırsla

"Zemzem kuyusundan çıkan mallara bizde ortak olmalıyız"
"Sen de biliyor ve kabul edersin ki İsmail bizimde atamız"

Abdü'l-Muttalip "hayır yoktur ortaklığınız ve hakkınız"
"Siz şimdi bana biraz mühlet verip zaman tanıyınız"

"Ben asla mal çıkarmak için emr olunmadım" dedi
"Zemzemi bulup çıkarmakla görevli kılındığınızı" söyledi

Nihayet zemzem kuyusu kazıldı su çıkmaya başlar
Abdü'l-Muttalip hemen deriden su havuzları yapar

Peygamberimizin dedesi Kureyş büyüklerine
Der "gelin adaletli bir iş yapalım hep birlikte"

"Kuyudan çıkan kıymetli bütün eşyalara"
"Kura çekelim siz, ben ve Kâbe arasında"

Böyle bir davranışa Kureyş halkı çok sevinir
"Doğrusu sen çok insafli davrandın denir"

Kura sonucu "altından geyikler" Kâbe'ye çıkar
Abdü'l-Muttalib'e düşer, "silah, kılıç ve zırhlar"

Bekir Özcan

263-En Büyük Kurban

Zemzem kuyusu bulunup kazıldı
Gelen hacılara her yıl dağıtıldı

Aradan çok maceralı pek uzun seneler geçti
Bir anda bu kadar zaman nasıl da uçup gitti

Abdü'l-Muttalib'in tam on bir oğlu altı kızı olur
Arkasında çok kuvvetli çelik bir kale gibi durur

Peygamberimizin dedesinin rüyasında
Haşmetli bir insan dikilir hemen karşısına

"Verilen sözün tutulması istenir"
"Adağını artık yerine getir denir"

Sabah olunca hemen bir koç keser
"Fakir fukaraya dağıtın yesinler der"

Ertesi gün düşünde "daha büyük kurban istenir"
Sabah ilk iş büyükçe bir inek kurban edilir

Üçüncü gün rüyada "daha da büyüğü denir"
Sabahleyin hemen kocaman bir deve kesilir

Rüyada, kalır yine hayret ve dehşet içinde
Tekrar, "kurbanların en büyüğü istenir düşünde"

Abdü'l-Muttalip "en büyük kurban nedir? " dedi
"Oğullarından biri olduğu" düşünde söylendi

Adağını ve rüyasını oğullarına haber verdi hemen
Çocukları "baba sözünü sen yerine getir" der hep birden

Bekir Özcan

264-Seçilen Kurbanlık

Abd  l-Muttalip oğulları ile bir gün toplanır
'Kurbanlık oğlun' kura ile tesp te karar alınır

Her bir oğul, fal okuna kendi ismini yazacak
Kâbe önünde kura için herkes hazır olacak

 taatk r on oğul hiç biri katiyen itiraz etmez
Herkes tevekkül içinde buna akıl sır ermez

Her biri fal oklarına adını yazdı teslimiyetle
B r r b r r verdiler babaları Abd  l-Muttalib'e

Peygamberimizin dedesi vakar ve heybetle
Okları alarak hemen girdi Kâbe'nin içine

Kâbe'nin bekçisine durumu izah etti
Hemen ek Şu kurayı işi bitir dedi

Bir taraftan da Allah'a dua ediyordu içinden
Tevekkül içinde Şöyle yalvarıyordu kalbinden

"Oğullarımdan birisini senin için adak adadım"
" stediğine isabet ettir artık kurayı Ey Allah'ım! "

ekildi kura Abdullah yazılı fal oku çıkar
Bir anda kalbi sanki yanar dağ gibi yanar

Küçük oğlu Abdullah'ı daha çok severdi
Oğullarının içinde en nuranisi en güzeliydi

Hiç tereddüt etmez böyle bir sevgiye rağmen
Abdullah kurban edilecektir Allah'a hemen

Bekir  zcan

265-Şefkat Ve Çelik Gibi İrade

Bir elinde bıçak diğesinde Abdullah'ın eli
Oğlunu kurban edecekti artık niyeti belli

Tuttu Kâbe'nin yolunu Abdullah'la beraber
Boynu bükük kaldı geride bütün kardeşler

Şaşkınlık içinde bütün Kureyş ve Mekke halkı
Abdü'l-Muttalib kararlı razı edecek Cenabı Hakkı

Peygamberlerde rastlanır böyle bir işin, eşine
Oğlu Haris, düşer babasıyla kardeşinin peşine

Ama ne Abdü'l-Muttalib bir peygamberdi
Ne de Abdullah bir peygamber oğlu idi

İşte peygamberlerin soy kütüğü
Peygamber ceddinin büyüklüğü

Abdü'l-Muttalib'te, Hazreti İbrahim'in metaneti
Oğlu Abdullah'ta, hazreti İsmail'in teslimiyeti

Asırlar sonra kâinatta, tekrar etti tecelli
Kul olarak bu imtihan ne kadar dehşetli

Abdü'l-Muttalib hedefe kilitlenmiştir
Yıllar önce Yüce Allah'a söz vermiştir

Çelik gibi bir irade, şefkati dahi bıraktı geride
Allah'a adak adanmıştı, gelmesi gerekir yerine

İnsan olarak bunu yaşamak çok müthiş zor bir olay
Yazıp söylemek veya filmini yapmak ise çok kolay

Bekir Özcan

266-Mekke Ve Kureyş Halkının Feveranı 1

Kâbe önünde kurban kesilen yerde
Abdü'l-Muttalib duruyor heybetle

Oğlu Abdullah teslimiyet içinde
Bıçak hazır babasının elinde

Büyük panikte Mekke ve Kureyş halkı
Duyar kalben ruhen müthiş bir kaygı

Abdü'l-Muttalib ve Abdullah'ın etrafı
Sarıldı çember şeklinde her tarafı

Kureyş ileri gelenleri heyecan içinde
Sordular endişeyle Abdü'l-Muttalib'e

"Ne yapmak istiyorsun sen ey! Abdü'l-Muttalib"
"Söyle, belki oluruz biz çaresiz derdine tabip"

Abdü'l-Muttalib ise kararlı çok soğukkanlı
Heybetli duruşuyla verir hemen cevabı

"Söz verdim ben seneler önce yüce Allaha"
"Birini kurban edeceğim, eğer on oğlum olursa"

"Allah on bir oğul verdi bana, hatırlattı hem de rüyada"
" Kura Abdullah'a çıktı, kurban edeceğim Allah yoluna"

Bekir Özcan

267-Mekke Ve Kureyş Halkının Feveranı 2

“Yüce Rabbim için, sözümü yerine getireceğim”
Der “Oğlum Abdullah’ı Allaha kurban edeceğim”

Mekke ve Kureyş halkı Abdü’l-Muttalib ikna için
Dediler “gerekirse fidyesini biz verelim bumudur derdin”

Eğer sen böyle yaparsan kavminde olur adet”
“Dünyada biter nesil meydana gelmez devlet”

“Gel sen böyle yapma, götür Abdullah’ı Şama”
“Çok meşhur bir kadın bilgin, kâhin var orada”

“Bu konuyu anlat ona, ne derse o, yap ondan sonra”
Bu teklif yatmıştı artık Abdü’l-Muttalib’in aklına

Abdü’l-Muttalib’i Kureyş halkı ikna etmişti en sonunda
Kafile hazırlandı hemen, ertesi gün düşüldü Şam yoluna

Kafile Mekke’ye varır, Kâhin orada da sorulur
Kadın Kâhin’in Hayber’de olduğu duyulur

Kafile Hayber’e gitti hemen buldular Kâhin’i
Abdü’l-Muttalib anlattı bir bir başından geçeni

Kâhin gelen heyetten birkaç gün müsaade ister
“Haber alınca ben, tekrar sizi çağırırım der”

Bekir Özcan

268-Mekke Ve Kureyş Halkının Feveranı 3

Abdü'l-Muttalib'in kafilesi konak yerine döner
Heyecan içinde herkes merakla haber bekler

Abdü'l-Muttalib daim Allaha yalvarıp dua eder
Heyet ertesi gün Kâhin'in yanına tekrar gider

Kâhin, haberin geldiğini hemen söyler
Heyet pür dikkat kesilir cevabı bekler

Kâhin "sizde bir insanın diyeti ne kadar" diye sordu
Abdü'l-Muttalib "on devedir" diyerek cevap verdi

"Evinize döndüğünüzde, hemen hazırlayın on deve"
"Bu çocukla, develeri götürün ok çektiğiniz yere"

"Develer bir yanda, bu delikanlı dursun bir tarafta"
"Ok çekmeye tekrar devam edin ikisi arasında"

"Eğer ok delikanlıya çıkarsa, on deve daha ekleyin"
"Develere, ok çıkana kadar kuraya devam edin"

İyice rahatlamıştı artık Abdü'l-Muttalib'in kalbi
Mekke yoluna revan oldular herkes çok sevinçli

Bekir Özcan

269-Develerle Kura Çekimi 1

Abd  l-Muttalib Abdullah'ı aldı yanına
Develerle birlikte d    ler K  be yoluna

   in en hayırlısına Cenabı Hak'tan talip
Y  ce Allaha dua etti Abd  l-Muttalib

Abdullah bir yanda, develer bir tarafta
Kura için Abd  l-Muttalib "ok  ek" dedi memura

 ekildi ok, kura Abdullah'a etti isabet
Develerin sayısı yirmiye çıkacaktı elbet

 ikinci kez tekrar edildi bir daha
Abdullah yazılıydı yine okta

Tamamlandı develerin sayısı otuza
Oklar uzatıldı bir daha görevli memura

Yapıldı kura çekimi     nc  defa
Bu seferde çıkmıştı ok Abdullah'a

Kırk... Yetmi , seksen, doksan derken
Develerin adedi yüze çıkmıştı birden

Onuncu sefer tekrar ediliyordu kura
Merak içinde herkes, sonuç ne olacaktı acaba

Mekke ve Kureyş'liler heyecan içinde
Abd  l-Muttalib'deki büyük gaye ise

Razı etmekti Cenabı Hakkı
Umurunda değil Mekke Kureyş'in halkı

Bekir  zcan

270-Develerle Kura Çekimi 2

Abdullah bir yanda, yüz tane deve bir tarafta
Bütün Mekke halkı merakla seyrediyordu etrafta

Yüz adet deve ile Abdullah için çekildi kura
Bu sefer "develere" çıktı ok, onuncu defada

İkna olamadı yinede Abdü'l-Muttalib
Kura çekimine yeniden oldu talip

Yüz deve karşılığında, Abdullah var
Ok çekimine devam edecek verdi karar

Üst üste üç sefer daha kura çekti
Hepsinde de oklar "develere" çıktı

"Allahuekber" diyerek getirdi tekbir
Anında kurban edildi develer bir, bir

Kesilen develerin etrafında tüm halk birikti
O yıl halk, hayvan, kurt, kuş doyasıya et yedi

Peygamberimizin soyu Hazreti İsmail'e dayanır
Babasının ismi Abdullah olduğu herkesçe bilinir

Aradan geçer çok uzun seneler
Peygamberimiz sahabelerle sohbet eder

"Ben iki kurbanlığın oğluyum" der
Bu vesileyle ta! Bizlere müjde eder

Bekir Özcan

271-Hz. Abdullah'ın Nur'u Ve İffeti

Peygamberimizin Babası
Hz. Abdullah'ın Nur'u Ve İffeti

Abdullah'ın yüzündeki parlak nur
Daim parlayan bir ışık gibi durur

Sanki dünyadaki ışıklar onunla yanar
Karanlık âlemler bile o nur ile parlar

Zifiri karanlık gecelerin olur dolunayı
O nurla aydınlanır dünyanın her yanı

İlahi nurun, insandaki bir tecellisi idi
Abdullah'ta parlayıp duruyordu şimdi

Bur nur peygamber neslinin delili
Rahmet hazinesinin en nurani incisi

Bir yıldız gibi iki gözünün tam ortasında
Batmayan daim nurani bir güneş alnında

Ta! Hz. Âdem'den, nesilden nesle geçerek geldi
Şimdi tutuyordu Abdullah, o ilahi nurani nobeti

Bu yüzden Mekke ve Kureyş halkının gözdesi
Emsali kızların dünyadaki büyük evlilik hayali

Eşi olmayan çelik gibi nurani bir delikanlı
Hayrandı Mekke ve Kureyş'in bütün kızları

Bu nurani yüzün cazbesine kapılan hanımlar
Dayanamaz, hemen evlilik teklifi yaparlar

Öyle bir iffet sahibidir ki, Hz. Abdullah
Bu nur için koruyordu onu yüce Allah

Yapılan cazip tekliflerin hepsini etti ret
Bütün Mekke halkı ediyordu bu işe hayret

Aman Allah'ım o ne müthiş irade bir iffet
İşte ilahi koruma altındaki nurani şahsiyet

Bekir Özcan

272-Hz. Abdullah'ın Hz. Amine ile Evlenmesi

Abdü'l-Muttalib'i aldı, bir derin düşünce
Evlendirmek istiyordu Abdullah'ı bu sene

Yirmi dört yaşına ayak basmıştı en küçük oğlu
Bir münasibini düşünüyordu aylarca doğrusu

Biliyordu, herkesin gözü oğlu Abdullah'ta idi
Ona en uygun, denk birisini bulmak gerekirdi

Makul olanı kimdir diye, günlerdir düşünüp taşınırken
Vehb b. Abd-i Menâf aklına geldi, kendi kabilesinden

Hemen gitti, kızı Âmine yi oğlu Abdullah'a istedi
Beni Zühre kabile reisi, Abd-i Menâf çok sevindi

Dedi Abd-i Menâf, Abdü'l-Muttalib'e "ey amcam oğlu"
"Bu teklifi biz sizden daha önce aldık işin doğrusu"

"Âmine'nin annesi, geçenlerde bir rüya anlattı"
"Girmiş evimize bir nur" dedi "her yeri aydınlattı"

"Tüm yeri göğü tutmuş bu nurun tesiri"
"Bende bu gece gördüm rüyada dedemiz İbrahim'i"

Dedi "Abdü'l-Muttalib'in oğlu, Abdullah'la"
"Kızın Âmine yi yarın hemen nikâhla"

"Bunu mutlaka şüphesiz kabul etmelisin sen"
"Abdullah ile Âmine'nin nikâhını zaten kıydım ben"

"Bu müthiş rüyanın tesiri altındayım halen"
"Yollara bakıyordum acaba var mı gelen"

Duyunca bunları Abdü'l-Muttalib, aniden
"Allahuekber" diyerek tekbir getirdi hemen

Hz. Abdullah ile Hz. Âmine'nin yapıldı düğünleri
Dünyaya gelecekti artık kâinatın peygamberi

Bekir Özcan

273-Hz. Amine'ye Geçen Nur 1

Birkaç hafta geçmemişti daha
Bu düğünden hemen sonra

Herkesin açıkça gördüğü bir değişiklik oldu
Hz Abdullah'taki o nurani nur, aniden kayboldu

Bu sefer, Hz. Âmine parlıyor sanki bir gneşti
Abdullah'tan devralmıştı nurani ilahi nöbeti

Cennette Hz. Âdem'in gördüğü nur
Asırlardır nesilden nesle geçer durur

Ta! ruhlar âleminden, cennetten gelir
Hazreti Abdullah'ın alnına yerleşir

Evlenince, Hz. Âmine'de eder tecelli
Doğup nurlandıracak âlemi şahadeti

Asırlardır bekliyordu bu nuru kâinat
Tüm lemleri nurlandıracaktı bu zat

Hz dem'den gelerek, nesilden nesle geçerek
O nur, mine annemizde karar kılmıştı demek

Rukiye isimli bir kız düğün olmadan çok önce
Hz. Abdullah'a, yolda teklif etmişti evlenme

Bekir zcan

274-Hz. Amineye Geçen Nur 2

Teklifi kabul ederse eğer verecekti yüz deve
"Sen hemen git ara helalini" demişti Rukiye ye

Abdullah bu teklifi haram diye, etmişti ret iffetinden
Yüz deveyi dahi kabul etmez, o yüce hasiyetinden

Abdullah ile Rukiye düğünden sonra
Karşılaşırlar tekrar Mekke sokaklarında

Kız donuk ve çok soğuk durdu
Abdullah hayretinden hemen sordu

"Tutumun değişmiş ne oldu sana"
Rukiye ise, şöyle dedi Abdullah'a

"ok parlak bir nur vardı senin anında"
"Kendimden geçmiştim teklifi yaptım anında"

"Kapılmıştım o nurun cezbesine"
"Dayanmadı kalbim onun sevgisine"

"Ama o nur gitmiş, kaybolmuş şu anda" der
O nurani nurun mine'ye geçtiğine şahitlik eder

Abdullah'tan geçen o yüce nura, hamileydi Hz. Âmine
Bilemiyordu ama kâinat peygamberine olmuştu Anne

Bekir zcan

275-Hz. Abdullah'ın Vefatı

Hazreti Abdullah ticaretle uğraşır
Bir gün Suriye'ye giden kafileye katılır

Evlilikleri üzerinden bir ay geçer
Alış veriş için Şam yoluna düşer

Satacaklarını satıp, alacaklarını aldılar
Dönüş için Mekke yoluna koyuldular

Hazreti Abdullah için bu ebediyet yolculuğu
Ama bilemez ki, Amine sine kavuşmaktır umudu

Uzun ve çileli bir dönüş yolculuğu başlar
Hz. Abdullah'ın sıkıntıları gittikçe artar

Çöl, gece çok soğuk, gündüz ise dehşetli sıcak
Güçlkle yola devam eder, Medine'ye kadar ancak

Hastalığı pek şiddetli Mekke yolunu göze alamaz
Kafileye der "siz gidin ben Medine'de kalayım biraz"

Kalır dayıları Neccar oğullarının evinde
Hastalığı çok şiddetli devam eder günlerce

Eşi benzeri olmayan düştü çaresiz derde
Bir ay ecelle pençeleşir ölüm döşğinde

Hiçbir şey tesir etmez, vefat eder Hz. Abdullah
Onu ebediyet âlemine aldı artık, Cenabı Allah

Neccar oğullarından Nâbiga'nın evine defnedilir
Yüce Allah'tan gelince emir, İlâhi kadere ne denir

Bekir Özcan

276-Vefat Sonrası Hz. Amine'nin Durumu 1

Mekke'ye ulaşmıştı artık kabile
Verilmişti bir kişi kervandan fire

Abdü'l-Muttalib, oğlu Abdullah'ı sordu
Denildi, "aniden yolda çok hasta oldu"

"Kaldı dayıları Neccar oğullarının yanında"
Abdü'l-Muttalib müthiş heyecanlandı bir anda

Büyük oğlu Haris'i Medine'ye yollar hemen
Yola düşer ağabey Haris, hiç vakit geçirmeden

Neccar oğullarından müthiş acı haberi alır
O anda tüm benliği deprem gibi sarsılır

Alelacele döner hemen gerisin geriye
Hüzün ve elem içinde ulaşır Mekke'ye

Çok müthiş acı bu haberi babasına anlatır
Karalı haber bir anda tüm Mekke'ye yayılır

Abdü'l-Muttalib tutamaz gözyaşlarını
İslatıyordu yağmur gibi yanağını

Kız ve erkek kardeşleri ettiler feveran
Abdü'l-Muttalib ailesi odu çok perişan

Mekke'nin havası bürünür mateme
Dehşetli bu haberi duyar hazreti Âmine

Bekir Özcan

277-Vefat Sonrası Hz. Amine'nin Durumu 2

Yanardağ lavları gibi başlar yanmaya
Ah! Çekince ağzından ateş püskürüyor havaya

O dehşetli çöl ateşi sanki kalbinde yanar
Gözyaşları sağanak yağmur gibi yağar

Cesedi sanki eriyen bir mum olur
Ruh ve kalbini için için yakar durur

Kar gibi erimeye başlar hazreti Âmine
Ruhu dar geliyordu artık cesedine

Çölde kuruyan çeşme döner
Yaş akıtmıyordu artık o gözler

Kum deryasında fırtınaya tutulmuştu kalbi
Şiddetli rüzgâr önünde savrulur tüm hissi

Aniden habersiz gelen bu korkunç ayrılık
Dünyada olmuştu hiç kapanmaz bir yanık

Hz. Abdullah'ın iyiliklerini saya saya bitiremez
Peygamber babasından ayrılmayan bunu hiç bilmez

Hz. Âmine içten içe yanarak günlerce ağlar
En derin duygularını bir şiirinde şöyle yazar

"Mekke'nin bethâ kolundan"
"Boş kaldı artık Haşim oğullarından"

"Örtüler ve kefenler içinden çıkıp evinde"
"O yürüdü gitti kabre, uydu ölümün davetine"

"Ölüm, artık insanlar arasında bulamaz"
"Haşim oğlu gibi bir yiğit bulup, boşluğu dolduramaz"

"Onun tabutunu taşımak için koştular"
"Elden ele alıp götürdüler dostlar"

"Hiç beklenmedik bir zamandı"
"Ecel onu çekip kendine aldı"

"Hâlbuki o çok merhametli birisiydi"
"O ne kadar cömert, ne kadar güzeldi"

Bekir Özcan

278-Ebrehe'nin Kilisesi

Her hac mevsiminde insanlar akın akın gider "Kâbe'ye"
Bunu içine bir türlü sindiremez Yemen valisi Ebrehe

İnsanların "Kâbe" sevgisini şiddetle kıskanır
Habeş Melikinden izin, Bizans'tan destek alır

Dünyada hiçbir eşi ve benzerine rastlanmayacak
"Sana" şehrinde, "Kulleys" adında bir kilise yaptıracak

Öyle güzel olacak ki, bütün herkes hayran kalacak
Böylece insanlarda "Kâbe" sevgisi aklınca azalacak

Bizans Kayser'i; mermer, mozaik, sanatkâr gönderdi
Binlerce insan, günlerce çalışıp inşaatı hemen bitirdi

İnci, yakut, akik, altın gümüş, çinilerle süslendi kilise
Ziyarete açıldı, kısa bir sürede arzu eden herkese

Habeş Kralına, Bizans'a, tüm bölge halkına verildi haber
Çok güzel yapılmıştır kilise, gezen herkes hayret eder

Habeş Hükümdarına mektup yazarak gönderir bir elçi
Söyler "Arapların haccını mutlaka buraya çevireceğini"

Mabedin müthiş ihtişamı, eşi benzeri olmayan güzelliği
İnsanları, hiçbir dönemde ziyaretten alıkoymaz "Kâbe'yi"

Bilakis, her an "Kâbe" ziyaretine giden halk gittikçe artar
Bir türlü akıl sır erdiremez buna, Ebrehe'nin akli şaşar

Allah'ın evi "Kâbe" sevgisini kırmak için yapılır bu kilise
Bu niyet bu maksat ilan edilir, bölge halkı ve tüm herkese

Kilisenin yapılış amacını duyunca Arabistan halkı
İçlerine düşmüştü müthiş bir tasa, dehşetli bir kaygı

Bekir Özcan

279-Ebrehe'nin Kabe'ye Savaş İlanı

“Kinane” kabilesinden “Nevfel” adında biri, yapar bir plan
Gerçekleştirmek için bunu, sabırsızlıkla bekliyor her an

Bir gece “Kulleys’in” içini dışını pisliği ile kirletir
Ne kadar kokmuş leş varsa, Kilesinin içine getirir

Ebere’he zaten “Kâbe’ye” karşı kin ve nefretle doludur
Nevfel’in bu hareketi bardağı taşıran son damla olur

Öğrenince bunu Ebrehe, şiddetle çıkar çileden
Gözü görmez hiçbir şeyi küplere biner öfkeden

Bu “Araplardan Kâbe” halkından nedir çektiğim
“Kâbe’yi” yıkamak zaten benim en büyük hayalim

Yemin eder Ebere’he “Kâbe’yi” bende yerle bir edeceğim”
“Kâbe’nin” tüm taşlarını söküp bunu Araplara göstereceğim”

Hemen hazırlanır “Arapların Kâbe’siyle” olacak savaş
“Kâbe’nin” üstünde kalmayacak taş üstünde hiçbir taş

“Arap ve Kâbe” halkına anında harp ilan edilir
Habeş Kralına mektup yazarak bir elçi gönderir

Necaşi’den acil asker ve yardım göndermesini eder talep
Elçiye “Mahmut” isimli fili, getirmesini ısrarla tembihler hep

Habeş Sultanı, elçiyi kabul edip okur mektubu
Asker ve istenen fili verip kuvvetlendirir orduyu

“Kâbe’ye” eder hareket, altmış bin asker, on üç fil ile
Zaferi mutlak kazanacağından emindir artık Ebrehe

Bekir Özcan

280-Abuldul-Muttalip ve Ebrehe 1

Elçi Hunata, Ebrehe'yle görüşmesini ister
Kureys'in aziz reisi bu davete icabet eder

Abdalmüttalip zaten vakar ve heybetlidir
İri yapılı, güzellik sahibi, cömert, çok izzetlidir

Ebrehe, böyle görünce Mekke'nin aziz reisini
Elinde olmadan, duyar ona bir hürmet hissini

İtibarlı, şerefli, onurlu bir misafir gibi karşılar
Abdalmüttalip'ten istek ve arzusunu sorar

Mekke'nin azizi, "askerlerin almışlar iki yüz devemi "
"İstiyorum tüm hayvanlarımın hemen iadesini"

Ebrehe birden bire müthiş bir şoka girer
Abdalmüttalip'le alay ederek şöyle der

"Görür görmez seni büyük bir insan sandım"
"Duyunca isteğini, böyle biri olmadığını anladım"

"Yıkmaya gelmişim atalarının tapınağı olan Kâbe'yi"
"Sen ise, istiyorsun benden iki yüz deveyi"

Reis, Ebrehe'nin alaycı tutumuna hiç aldırılmaz
Vakar ve ciddiyet içinde kesinlikle asla kızmaz

Aziz reis, "ben develerimin sahibiyim" der
"Kâbe'nin de bir sahibi olduğunu" söyler

Bekir Özcan

281-Ebrehe Kâbe Yolunda

Gurur, kibir içinde Ebrehe, ordunun en önünde
Kendinden gayet emin, yöneldiler sevinçle Kâbe'ye

Mekke yolunda, Arap kabileleri ile başlar müthiş bir savaş
Kazandı hep Ebrehe, hedefe yaklaşıyordu yavaş yavaş

Ordu "Kâbe'ye" yakın "Muğammis" denilen bölgeye gelir
Öncü birlik hazırlanıp hemen süvariler gönderilir

Mekke'nin dağ ve ovalarından, toplanır başıboş develer
Süvari komutanı, zafer edasıyla bunu Ebrehe'ye müjdeler

Kâinat peygamberin dedesi, Mekke'nin ulu reisi
Toplanan hayvanların içinde var iki yüz tane devesi

Ebrehe, bir elçi ile Mekke'ye gönderdi haber
"Kan akıtmam karşı koymazsanız bana eğer"

"Buraya ben sizinle harp etmek içim gelmedim"
"Kâbe'yi yakıp yıkmaktır benim en büyük emelim"

"Savaşmak istemiyorsanız reisiniz gelsin yanıma"
"Bize hemen yol açsın, konuşup yapalım anlaşma"

Kureys'in reisi Abdulmüttalip cevap verdi şöyle
"Biz onunla Vallahi savaşmak istemeyiz kesinlikle"

"Zaten, buna karşı koyacak güç, kudret yok bizde"
"Bu Beyt Allah'ındır, bizler sahip değiliz bu mabede"

"Halilibrahim Peygamber'in(a.s) yüce yadigârıdır"
"Allah Beyt'ini yıkılmaktan mutlaka koruyacaktır"

"Allah mukaddes beytini yok olmaktan korumazsa eğer"
"Hükümdara, karşı koyacak o güç kuvvet bizde ne gezer"

Bekir Özcan

282-Abuldul-Muttalip ve Ebrehe 2

Der "o koruyucu, onu koruyacaktır elbette"
Bu sözler Yemen valisini getirdi hiddete

Sinirlenir Ebrehe, öfkeyle yüksek bir sesle
"Onu bana karşı, koruyamaz hiçbir kimse"

Abdalmüttalip izzetlidir sözün altında kalmaz
"İşte sen, işte o," der "orası beni ilgilendirmez"

Mekke'nin aziz reisi alır develerini
Kâbe'yle baş başa bırakır Ebrehe'yi

Abdalmüttalip, Mekke halkına durumu eder izah
Tek bir güvendikleri var, o da Yüce Allah

İki yüz deveyi kurban olarak işaretler
Allah'a dua için hemen Kâbe'ye gider

Kâbe kapısının tutar halkasından
İstekte bulunur İhlâsla Yüce Allah'tan

"Ey Allah'ım! Bir kul bile korur sakınır evini"
"Kuvvetine galebe çalmasın sende koru beytini"

Duadan sonra tavsiyede bulunur halka
Boşaltın Mekke'yi çıkın dağ başlarına

Kureyş halkı üzgün, şehri kaplar bir hüznün
Garip kalmış Mekke, Kâbe ise mahzun

Bekir Özcan

283-Ebrehe'den Daha Aklılı Fil 1

Miladi beş yüz yetmiş bir senesinde
Mübarek Muharrem ayının on yedisinde

Pazar sabahı, güneşin ilk ışıkları, üzerinde Kâbe'nin
Ordu hazır, hücum emrini beklemekte Ebrehe'nin

Altmış bin asker, on üç fil, kendinden Ebrehe çok emin
Hiç kuvvet yok karşısında, direk üzerine gidilecek Kâbe'nin

Akılınca yakıp yıkacak Kâbe'yi, kazanacak mutlak zaferi
Alacak intikamını, geçecekti aklındaki öfkesi, kalbindeki kini

Verildi emir, hareket etti ordu Kâbe'ye doğru
Nüfeyl b. Habib ise, Ebrehe'nin kılavuzu

En büyük fil olan, Mahmud'un eğildi kulağına
"Çök Mahmud, geldiğin yere dön, sakın kalkma"

"Allah'ın mukaddes saydığı beldedesin sen"
Bu sözleri duyar duymaz koca fil çöker hemen

Kalkmaz yerinden fil, bütün ordu onunla uğraşır
Tüm asker bırakır Kâbe'yi, Mahmud'la savaşır

Parçaladılar kafasını, altına yaktılar ateş
Hiç kımıldamazdı artık, inse yere güneş

Yemene, Şam'a, doğuya çevrilince eder hareket
Kâbe'ye dönünce hiç kımıldamaz, ettiler hayret

Bekir Özcan

283-Ebrehe'den Daha Aklılı Fil 2

Heyecan içinde fil ile mücadele ederken asker
Göründü bir kuş sürüsü, üzerlerine hücum eder

Tüm ordunun üstüne simsiyah bulut gibi çöker
Gaga ve ayaklarındaki taşları atarlar birer birer

Kuran'ı Kerim, ebabil diye adlandırır bu kuşları
Ayakları ve gagalarında taşırlar esrarlı bu taşları

Mercimek veya nohut kadardı her bir taş
Şiddetle devam ediyordu bu İlahi savaş

Anında çöker yere, isabet alan her asker
Debelenerek ölümleri birbirinden beter

Allah'ın askeri çok, bu sefer kuşlar savaşır
Her bir Ebabil kuşu pişmiş üç adet taş taşır

Taş yağmuruna tutuldu altmış bin kişilik ordu
Askerler şaşkın, korkudan sağ sola kaçıyordu

Koca ordu birden bire uğradı bozguna
Yığınla ceset oluştu, her biri paramparça

İsabet alır Ebrehe'de yaralı olarak taşınır
Cesedi paramparça olmuş bir leşi andırır

Vücudu, pul pul olup dökülür parçalanarak
Adeta her bir zerresi ayrıca ölür, ölümü tadarak

Hemen ertesi gün yağmur başlar çok şiddetli
Sular sel olup denize döker toplar cesetleri

Peygamberimizin doğumuna elli, elli beş gün kala
Bölge halkı şahit olur, çok müthiş dehşetli bu olaya

Bunları Cenabı Allah bize "Kuran'da" anlatır şöyle
Kudretini, insanlığa hatırlatır "fil" süresinde işte böyle

"Görmedin mi Allah fil sahiplerine ne yaptı? "

"Onların kötü planlarını boşa çıkardı"

"Üstlerine gönderdi sürülerce kuşları"

"Attılar üzerlerine kuşlar, pişkin tuğladan yapılmış taşları"

"Onları yenik ekin yaprağı gibi paramparça etti, kuşların bu atışları"

Bekir Özcan

284-Abdul-Mutalibin Nurani Rüyası

Peygamberimizin dedesi, evi gibi Kâbe'ye sahip
Boş vakitlerinde hep Kâbe'dedir Abdülmüttalip

Yine böyle bir günde Kâbe'de dalar uykuya
Peygamberimizin dedesi, görür müthiş bir rüya

Düşünde, "bir ağaç biter yerde, uzanır uçları göklere"
"Dalları ise, doğu ve batıya ulaşır, kuşatır birden bire"

"Böyle bir ağaçtan çıkar, kuvvetli nurani bir nur "
"Bütün insanlık bu ağaca, daim secde edip durur"

"Devamlı büyür bu nurlu ağaç, etrafa nurlar saçarak"
"Bütün nurani şeylerden bile, daha nurlu daha parlak"

"Kureyş halkının çoğu, yapışmış ağacın dallarına"
"Bazı kişiler sarf eder ağacı kesmek için büyük bir çaba"

"O ağacı kesenleri, bir genç uzaklaştırmaya çalışır"
"Nurlu ağaçtan Abdülmüttalip'de tutunmaya uğraşır"

"Yapışamaz ağaca bir türlü, birden bire uyanır"
"Uyanır uyanmaz gider Kâhin'e, rüyasını anlatır"

Kâhin; pür dikkat kesilerek rüyayı heyecanla dinler
Peygamberimizin dedesine, şöyle tevil ederek söyler

"Neslinden biri çıkıp, doğu, batı ve dünya ya olacak sahip"
"Rüyasına ve Kâhin'in tabirine çok sevinir Abdülmüttalip"

Bekir Özcan

285-Asırlardır Beklenen Nurani Misafir-1

Sıkıntı çekmedi hiç, Hz. Âmine hamilelik döneminde
Garip sesler geliyordu kulağına, bilinmeyen bir âlemde

Günlerden bir gün, "Ümmetin efendisine hamilesin sen"
"Onu mutlaka koru gözet, her çeşit hasetçinin şerrinden"

"Doğunca, adını 'Muhammed' koy diye işitir bir seda"
Hz. Âmine; kalır hayrette! O an alamaz nefes adeta

Kurtulamaz etkisinden bir türlü, gece düşlerine girer
O an anlatamaz hiç kimseye, kendince hayret eder

Yine gece rüyasında "vücudundan çıkar eşsiz bir nur"
"Şam'ın saray ve köşklerini ebedi aydınlatır durur"

Miladi beş yüz yetmiş bir senesi
Nisan ayının ise yirminci gecesi

Pazartesi günü sabahının seher vaktidir
Muhammed'in(a.s.v) doğum anı gelmiştir

Peygamberim iz'in(a.s.v) annesi, doğumu anlatır şöyle
"Evde kulağıma müthiş bir ses geldi birdenbire"

"İrkildim, çok korktum eriyecek gibi oldum aniden"
"Beyaz bir kuş geldi yanıma, sırtımı sıvadı hemen"

"Uzun boylu bembeyaz nurani kıyafetler içinde"
"Bir sürü kızlar sanki tavaf ediyordu çevremde"

"Tıpa tıp benziyorlardı Abdi Menaf kızlarına"
"Bilemez şaşar kalır Hz. Âmine, bu duruma"

"Korku, kaygı hiçbir şey kalmadı o an bende"
"Şerbet sundular bana nurani bir kâse içinde"

Bekir Özcan

286-Asırlardır Beklenen Nurani Misafir-2

"İçince o çok tatlı şerbeti, beni bir nur denizi sardı"
"Kâinata, Muhammed (a.s.v) o an teşrif etmişti gayrı"

Bunlar cennet hurileriydi sağlam Rivayetlere göre
Allah tarafından yardıma gönderildi Hz. Âmine ye

Kaldırılmıştır gözündeki maddi o perde
Seyrediyordu âlemleri artık yattığı yerde

"Gördüm birer bayrak, doğuda, batıda, Kâbe'nin üstünde"
"Baktım yavruya, kendisi kapanır durur daim secde de"

"Âlemlerin rahmet peygamberi (a.s.v) doğuştan sünnetli"
"Kesilmişti göbeği, dilinde ise diyordu "Ümmeti! Ümmeti"

"İki kürek kemiğin ortasında, tam kalp hizasında"
"Peygamberlik işareti olan mühür vardı sırtında"

"Hemen indi bembeyaz bir bulut, kapladı çocuğu kundakla"
"İşittim yine müthiş bir ses, götürün diyordu doğuya, batıya"

"Doğuyu, batıyı deryaları dolaştırıp, tüm âlemleri gezdirin"
"Bütün varlıklar, Muhammed'in (a.s.v) doğduğuna olsun emin"

"Sonra o bembeyaz nurani bulut kaybolup gitti gözden"
"Doğdu bir nur, seyrettim Şam'ın saray ve köşklerini evden"

Hz. Âmine'nin yanında, Şifa ve Fatma hatun ebe dir
Onlarda anlatırlar o zaman gördüklerini, bir bir

Şifa hatun der, "doğu ile batı arası dolmuştu nurla"
"Rum diyarının saraylarını dahi gördüm o anda"

Fatma hatun "evdeki her şey nura gark olmuştu" der
"Yıldızların çok yaklaşmış, salkım salkım olduğunu" söyler

Bekir Özcan

287-Yerde "Muhammed" A.S.V. Gökte "Ahmed"

Yerde "Muhammed" doğdu, gökte "Ahmed'in" yıldızı
Salkım salkım indi dünyaya, yıldızların nurani yaldızı

Yahudi âlimlerinin tümü, asırlardır bu işareti bekler
Her şeyi gördü gözleri, bütün alameti seyrettiler

Peygamberimizin doğduğu ilk sabah
Yahudi'nin biri çığlık atıp diyordu, eyvah!

"Ahmed'in yıldızı doğdu bu gece"
"Haber verin bunu bütün herkese"

Mekke'de oturan bir Yahudi âlimi
O sabah topladı bütün Kureyşlileri

Sorar " bir oğlan çocuk doğdu mu sizlerden bu gece"
Kureyşliler, "bilemiyoruz" diyerek cevap verince

"Gidip sorup soruşturun, yapın bir araştırma"
"Ümmetin peygamberi doğdu, işareti var sırtında"

Birden bire dağıldı halk, büyük bir heyecanla
Bu haber için yayıldılar, Mekke'nin sokaklarına

Bir müddet sonra, gelir çok müthiş bir haber
"Abdullah'ın bir oğlu, bu sabah doğdu derler"

"İki omuzu arasında bir de nişan varmış" denir
Doğan bu çocuk alelacele, hemen ziyaret edilir

Görür görmez bir Yahudi, peygamberlik alametini
Bayılarak düştü yere, aniden kaybetti dengesini

Biraz sonra kendine gelir gelmez
Bildiğini söylemekten hiç çekinmez

Der "Peygamberlik İsrailoğullarından gayrı gitti"
"Doğu ve batıyı tutacak artık, Kureyşlilerin devleti"

Bekir Özcan

288-Nurani Doğum'un Dünyadaki İşaretleri-1

On dört burç yıkılır, Fars kralının meşhur sarayından
Akıl sır eremez, yatamaz sabaha kadar Kisra korkudan

Toplantı yapacak hemen, sabahleyin erkenden
Görüş ve düşüncelerini soracak dini reislerden

Giydi tacını, oturdu tahtına, toplantıya başlarken
Dehşetli, ikinci bir haberle sarsılır tekrar aniden

Sönmüştür, Mecusilerin bin senedir yanan ateşi
Haber Kisra için, dehşet içinde yaşamaktı dehşeti

Baş kadı Mubazen, anlatır gördüğü rüyayı şöyle
"Gördüm ki, yüzlerce kükremiş deve önünde"

"Şaha kalkmış Arap atları olduğu halde"
"Hızla yayıldılar İran devletinin içlerinde"

Kisra, söylenen bu rüya ve haberlerden
Çok gerilmiş, müthiş sinirlenmişti aniden

Rüyanın, olan hadiselerin tevilini tefsirini ister
Mubazene ye "bu husustaki fikrin nedir" der

"Çok önemli müthiş olaylar olacak, Araplar içinde"
Bu kadar tevil edebilir hadiseleri Mubazen böylece

Tatmin olmaz Kisra, etrafında araştırma yaptırır
Numan b. Münzir'e hitaben, bir mektup yazdırır

Âlim göndermesini ister, Basra valisi Münzir'den
Abdül-Mesih b. Amr adında, bilgini gönderir hemen

Derhal gelir, Abdül-Mesih kabul edilir huzura
Kisra'ya, o da cevap veremez hadiseler hakkında

"Şam yakınında Cabiye'de, dayısı olduğunu söyler"
"Der, bu hadiselerin sırrını ancak dayım Satih çözer"

Bekir Özcan

289-Nurani Doğum'un Dünyadaki İşaretleri-2

Hiç dinlenmeden, hemen düşer Şam yoluna
Varır Meşhur Şam kâhini olan, Satih'in yanına

Kâhin Satih'in, çok acayip bir yaratılışı var
Yüzü göğsünün içinde, daim sırt üstü yatar

Bütün gövdesinde, yoktur hiçbir kemik
Vücudundaki azaların, birçoğu ise eksik

Bir yere gideceği an, bohça gibi katlanır
Adeta, canlı kemiksiz bir et yığını andırır

Gaipten, verdiği haberler hep doğru çıkar
Çok meşhurdur her yerde ünü, şanı var

Yeğeni, Abdül-Mesih ziyaret ettiği an
Satih, ömrünün son saatlerini yaşar

Fars kralı Kisra'nın anlattıklarını sorar bir bir
Duyunca Kâhin bunları birden değişir, şöyle cevap verir

"İlahi vahyin okunması çoğalacak"
"Asa sahibi bir peygamber çıkacak"

"Save gölünün çekildi suyu, taştı Semave vadisi"
"Söndü Fars'lıların bin senedir daim yanan ateşi"

"Yıkılan Şerifeler sayısınca Fars'a kral gelir"
"Artık, Şam'da meşhur Satih'in Şam'ı değildir"

"Hâkimi mutlak hükmünü işte böyle mühürler"
"Nebilik ipinin iki ucunu, bu şekilde düğümler"

Satih'in, son nefesinde söylediği bu sözler
Alemlere rahmet peygamberini müjdeler

Peygamberimizin(a.s.v) doğduğu o gecede
Müthiş olaylar oldu bölgenin her yerinde

Yıkılmayan kalmaz, Kâbe'nin içindeki putlardan
Allah, insanlığın kalbini temizliyordu batıl inançtan

Doğu ve batıyı kuşatan, nurani bir nur görünür
Kâinat bembeyaz, o nurani nurlu elbiseye bürünür

Bir gecede, takdis edilen Save gölü kurur
Semave vadisi kalır sel altında, suya gark olur

Bekir Özcan

290-Maddi Manevi Bereketli Yıl

“Âlemlerin Rahmeti” dünyada etti tecelli
Neşelendirdi, Kâinatın bütün âlemlerini

Peygamberimizin doğduğu “o senede”
Görülür bereket, tarlada, bağda, bahçede

Rahmet yılında, çok bereketli rahmet yağar
Dağlar, ovalar yağmur suyuyla doya doya kanar

Tüm Mekke’liler, bereket yılı der “o seneye”
Kurak olan yerler başlar birden yeşillenmeye

Yıllardır devam eden, şiddetli kuraklık
Sona erdi birden o sene, dehşetli kıtlık

Herkes kendi işinde gücünde, pür neşe içinde
Mahsul; kat kat katlanır bu rahmet senesinde

İnsanlığın rızkında bereket, işlerinde suhulet
Kâr üstüne kâr bırakıyordu, yapılan her ticaret

Halkın ruhunda huzur, kalbinde müthiş bir neşe
Coştı aşkla şevkle, koşup sarılıyordu dört elle işe

Manevi bir huzurla dolar, herkesin gönlü, kalbi, hanesi
Göz ve yüzlerinden okunuyordu, tüm Mekke’lilerin neşesi

Böyle bir bereketi herkes görüp anlar, eder hayret
Doğdu en son peygamber, bu kadar olacaktı elbet

“Âlemlerin Rahmetinin” rahmet yüzü suyu hürmetine
Cenabı Allah; nasibini bol verdi o yıl münkirlere bile

Bekir Özcan

291-Hoş Sefa Geldin Ya Resulallah

Âlemlerin efendisi kâinatın güneşi
Ruhların mayası kalplerin neşesi

Güllerin en güzeli, tüm gözlerin ferî
Ey insanoğlunun en aziz yüce erî

Kâinatın alemdarı, âlemlerin pişdârı
Ruhların, kalplerin nurani has gıdası

Güneşlerin nuru, kâinatın hamuru
Ey peygamberlik halkasının en sonu

Milyarlarca salât selam sana
Hoş safa geldin sen kâinata

Ne olur bizleri de dâhil et şefatına
Tut elimizden götür bizi Yüce Allah'a

Yüce Allah'ın kâinattaki sözü
İslam'ın bülbülü, Kuran'ın özü

Galaksilerdeki insanlığın nurani gözü
Ey ruhların ruhu, mahlûkatın en üstünü

Mevcudatın gıdası, insanlığın mimarı
Ey canların cananı, gönüllerin sultanı

Nurani ruhların nurlu canı can damarı
Kâinatın en büyük, en son yüce imamı

Milyarlarca salât selam sana
Hoş safa geldin sen kâinata

Ne olur bizleri de dâhil et şefatına
Tut elimizden götür bizi Yüce Allah'a

Borborunbekir

Bekir Özcan

292-Hoş Geldin Kâinata Ey Rahmetullah!

Kâinat semasında ki güneş ay ve yıldızlar
Gelen vahiy ilham mazhar olunan Esmalar

Kâinata tecelli eden isimler Esmalar sıfatlar
Nefis ve şeytanla giriştiğin cihatlar sayısınca

Sınırsız salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Çekilen çile, sıkıntı müsübet meşakkatler
Kalplerdeki Allah korkusu ve muhabbetler

İnsanlığın getirmiş olduğu salâvatlar
Allah için yapılan dualar münacatlar

Dağlar taşlar ırmak deniz okyanuslar,
Yeraltında yarılan tohumlar sayısınca

Sonsuz salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Semada bulunan güneşler gezegenler
Galaksileri bile yutan o kara delikler

Anlamadığımız ilimler görünmeyen cisimler
Gösterdiğin mucizeler elementler adedince

Binlerce salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Mevcut olan tüm âlemler yaratılan bütün zerreler
Halk edilen çekirdekler Dünyayı süsleyen çiçekler

Söylenen kelimeler alıp verilen nefesler
Kullanılan işaretler kurulan cümleler sayısınca

Sınırsız salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Asumandaki kat kat semalar gökteki bulutlar

Geçen zamanlar Kâinata tecelli eden esmalar

Kıyamete kadar yağan kar, dolu, yağmurlar
Bilip bilmediğimiz tüm mahlûkatlar sayısınca

Sınırsız salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Borborunbekir

Bekir Özcan

293-Selamün Aleyküm Ya Resulallah

Yaratıkların ibadeti, kutsal kitapların ayeti
Tüm dillerin harfleri, Kâinattaki toz taneleri

İnsanlığın hayali, cisimlerin asılları gölgeleri
Yaratılan esir maddesi ile nimetlerin adedi

Mevcudattaki cisimler, lisanlardaki işaretler
Yaratıklardaki tüyler verilen feyizler bereketler

Alınan bütün lezzetler, yaşanan tüm zevkler
Yaratılan güzellikler, yapılan zikirler ibadetler

İnsanlardaki latifler yaşanan tüm hadiseler
Tadılan nimetler Cennetteki o güzellikler

Daim ibadet eden melekler, insan ve cinler
Semadaki uydu gezegen ile kara delikler

Peygamberlerin adedi tüm atomların zerresi
Yağmur, kar, dolu taneleri duaların harfleri

Nebatatın kökleri lifleri, mahlûkatın tüyleri
Kâinatın sinek ve böcekleri sayısınca

Selamün aleyküm sana Yaresulallah
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Sonsuz salât ve selam sana Ya Resulullah!

Kâinatın; insanlığın ahir zamanından
Dünyanın helaket ve felaket asrından

Fitnelerin kol gezdiği bu günlerden
Ahir zamanın dehşetli müthiş ateşinden

Affet bizleri, hata, kusur, günahımız pek çok
Ya Resulullah! Selam verecek yüzümüz yok

Dünyada kalmadı gücümüz dermanımız
Bütün bunlara rağmen var sana selamımız

Sınırsız salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş geldin kâinata Ey Rahmetullah!
Kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Borborunbekir

Bekir Özcan

294-Kefilimiz Ol Ya Resulullah!

Mahşerde hesaba çekilen ameller
Yarattığın, yaratacağın nimetler

Takılan el ayak kaş diş dil kirpikler
Allah, Allah diye daim atan kalpler

Bilemediğimiz sırlar hikmetler
Allaha yapılan bütün ibadetler

Yedi kat semadaki bulutlar
Kâinat da sis tozlar parçalar

Dağlar taşlar ışık, ses, rüzgârlar
Okyanus, deniz ırmaktaki dalgalar

Göremediğimiz mikro organizmalar
Mahlûkatın mazhar olduğu rızıklar

Gökte yerdeki şimşek ve yıldırımlar
Allah için okunan, okunacak ezanlar

İhlâsla kılınıp kabul olan namazlar
Âşık gönüllerden çıkan yanık dualar

Kat kat semada gezen mikro dalgalar
Allah için yapılan tüm cihatlar sayısınca

Sayısız salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşırde; yanına bizi de al, Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

İnsanlığın yazdığı yazı, mektup ve kitaplar
Yapmış olduğu hesap ve kullandığı rakamlar

Mucidi olduğu her türlü keşif ve icatlar
Yaptığı çeşitli alet, makine ve cihazlar

Çöllerdeki toz kum, göklerdeki meteor ve parçalar
Atmosferdeki gazlar, her çeşit renklerdeki tonlar

Yeraltındaki nehirler, denizler tüm madenler
İnsanlığın kendi dilinde eşyaya verdiği isimler

Görüp göremediğimiz tüm cisimler
Dünya da konuşulan dillerdeki harfler

Türküler, şarkılar marşlar, ezgiler
Yazılan senaryolar, çekilen filmler

Yazarların hikâye romanları, şairlerin şiirleri

Bestecilerin nota, güfte melodi ve ilahileri

İnsanlığa verilen değişik sima ve sesler
Birbirine benzemeyen parmaklardaki izler

Vücuttaki ölmüş ve canlı bütün hücreler
Keşfedilmemiş alamet ve işaretler sayısınca

Sonsuz, salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşirde yanına bizi de al, Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Borborunbekir

Bekir Özcan

295-Anam, Babam, Can-ı Cananımız Olsun Feda

Galaksideki bütün güneşler
Gezegen yutan kara delikler

Bulutlarda Okyanustaki katreler
Hesaba çekilecek tüm ameller

Kıyamete kadar geçen saliseler
Miraçta gördüğün bütün âlemler

Ayın, Güneşin verdiği ışıklar
Kâinatta tecelli eden esmalar

Denizlerdeki eşsiz yaratıklar
Toprakta bulunan tohumlar

Mevlevi gibi dönen zerreler elektronlar
Allah adına yaptığın ameller sayısınca

Ya Resulullah! Sonsuz salât ve selam sana
Anam, babam, can-ı cananımız olsun feda
Ne olur şefaatinı nasip et ümmeti Müslüman'a

Duyup duyamadığımız sesler
Mahlûkatın alıp verdiği nefesler

Nemalanıp çoğalan ameller
Verilen nimetler alınan zevkler

Uykuda gösterilen rüyalar
Kudret kalemindeki nakışlar

İnsanlardaki tüm istek ve arzular
Mazhar olunan esmalar sayısınca

Sınırsız salât ve selam Ya Resulullah! Sana
Anam, babam, can-ı cananımız olsun feda
Ne olur şefaatinı nasip et ümmeti Müslüman'a

Bitkilerin tüy ve dikenleri
Âlemde tecelli eden renkleri

Hayat sahiplerinin latifeleri
İnsanın kurduğu hayalleri

Kâinatta tecelli eden ilahi güzellikler
Maddedeki zerreler semadaki esirler

Yaratılan element bütün atomlar
Gelmiş geçmiş gelecek zamanlar

Verilen ruhlar mahlûkattaki duygular
Güneşten gelen ışıklar yapılan dualar sayısınca

Ebediyen salât ve selam Ya Resulullah! Sana
Anam, babam, can-ı cananımız olsun feda
Ne olur şefaatinı nasip et ümmeti Müslüman'a

Borborunbekir

Bekir Özcan

296-Şefaât Ya Resulallah

Galaksiler, Güneşler Ay ve Yıldızlar
Kâinatta tecelli eden tüm esmalar

Fethettiğin kalp ve akıllar verilen İlhamlar
Okyanuslar, denizler, göller, ırmaklar

Zerreler, yağmur, kar, dolu, toz taneleri
Yaratılan tüm âlemlerin adetleri

Kutsal kitapların ayet, harf ve işaretleri
Mahlûkatın sesleri, canlıların nefesleri

Kat kat semalar, tecelli eden esmalar
Gönderilen rızıklar, kâinattaki ışıklar sayısınca

Binlerce salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaâtini nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Âlemlerce, salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşirde yanına bizi de al, Ya Habibullah!

Gelmiş gelecek bütün yaratılan tohumlar
Kudret kalemindeki tecelli eden nakışlar

Meleklerin İbadeti suhupların harfleri
Mahlûkatın zikirleri, canlıların nefesleri

Gezegenlerin, rüzgârın çıkardığı sesler
Kâinattaki görüp görmediğimiz cisimler

Bilip bilemediğimiz kâinattaki âlemler
Anlayıp anlayamadığımız tüm ilimler

Halk edilen âlemlerdeki çekirdekler
Esmanın tecellisi olan bütün çiçekler

Verilen nimetler, aldığımız lezzetler, yaşanan zevkler
Kâinat da ki çirkinlikler ve güzellikler adedince

Binlerce salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaâtini nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Âlemlerce, salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşirde yanına bizi de al, Ya Habibullah!

İnsanlığın konuştuğu sözcüklerin harfleri

Mahşerde hesaba çekilen amelleri

Hayvanat âleminin zikreden sesleri
Cennet, cehennem nimetlerin adedi

Allah'a yapılan duaların harfleri
Denizlerin, okyanusların katreleri

Denizlerde bulunan yaratıklar
Toprağa atılan tohumlar

Yaratılan tüm canlılar
Gelmiş, geçmiş, gelecek zamanlar

Mahlûkatın üzerindeki tüyleri
Cisimlerin renkleri adedince

Binlerce salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Âlemlerce, salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşirde yanına bizi de al, Ya Habibullah!

Verilen muhabbet, sevgi, canı, cananlar
Gelmiş, geçmiş ve gelecek atomlar

Yıldızları yutan kara delikler
Gelmiş geçmiş gelecek melikler

Dünyadaki çiçekler,
Yaratılan, yaratılacak olan tüm sinekler

Kıyamete kadar halk edilecek bütün böcekler
Allah diye atan kalpler, seni zikir eden diller

Meleklerin daimi ibadeti, mahlûkatın fitri zikirleri
İnsanoğlunun hisleri, hayalleri, istekleri

İnsanlığın konuştuğu diller ile sözcüklerin harfleri
Esir, ışık, mahlûkatın sesleri, kâinatın elementleri adedince

Binlerce salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Âlemlerce, salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşirde yanına bizi de al, Ya Habibullah!

Allah rızası için okunan ezanlar, ihlâsla kılınan namazlar
Kabul edilen dualar, kesilen kurbanlar, Kâbe'ye giden hacılar

Mahlûkattaki nidalar, Kıyamete kadar geçecek zamanlar
Sulardaki dalgalar, çakan şimşekler, yıldırımlar

İsmi Azamın yüceliği, Esma-ı Hüsna'nın tecellisi
Kâinatın yaratılış gayesi, Dünya ve Cennet nimetleri

Cehennemın zulümleri, düşmanların kin ve nefretleri
Mahşerdeki umum mahlûkatın bütün amelleri

Verilen uykular, gösterilen rüyalar, yaptığın cihatlar
Galaksilerdeki dağlar, taşlar, topraklar, düz ovalar

Bitkilerdeki kökler, dal, budak yapraklar
İnsanlığa takılan göz, kulak, his, duygular sayısınca

Binlerce salât ve selam sana Ya Resulullah!
Şefaatinı nasip et bize Ya Habibullah!

Sen hoş sefa geldin kâinata, Ey Rahmetullah!
Ne olur, kefilimiz ol razı olsun bizden Cenabı Allah

Âlemlerce, salât ve selam sana, Ya Resulullah!
Haşırde yanına bizi de al, Ya Habibullah!

Borborunbekir

Bekir Özcan

297-Peygamberimiz'in Bebekliği

Peygamberimiz oldu, daha iki aylık
Her tarafa yuvarlanmaya başlar artık

Üç aylık iken, day day durur
Oldu dört ay, duvarda yürür

Beş aylıkken, başladı yürümeye
Altı ayda, başlar gidip gelmeye

Etrafa koşuyor artık henüz yedi aylık iken
Sekiz ayda, dinler konuşanı, konuşur hemen

Dokuz aylıkken, açık seçik düzgün konuşur
Oldu on ay, çocuklarla ok atmada yarışır

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

298-Peygamberimiz'in Süt Anne ve Kardeşleri

Cenabı Allah, Hakim isminin tecellisini
Hikmetle iş görür, gösterir rububiyetini

Kainatda görünen fitrat kanunlarına
Eder emanet, kaza kader çarklarına

Yeni doğan bütün çocukları
Süt anneye verir arap eşrafı

Bir kültür, olmuştur gelenek görenek
Adettir bebekleri bir süt anneye vermek

Peygamberimizi, bir hafta annesi emzirir
Suveyde hatun daha sonra emzirmeye gelir

Hız. Hamza ile Ebu Seleme olur süt kardeş
Şahit olur buna, hane halkından tüm herkes

Halime Hatundur, üçüncü süt annesi
Abdullah, Üneyse, Şeyma da süt kardeşi

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

299-Peygamberimizin Süt Annesi Halime'nin Hali

Halime hatun durumunu anlatır şöyle
Şiddetli kuraklık yaşadık geçen sene

Çekilmez bir hale geldi şiddetli kıtlık
Dört gözle baharı bekliyorduk artık

Beni sadr kabilesinden on kadınla birlikte
Emzirecek çocuk bulacaktık Mekke'de

Halime hatun eşi Haris, fakirdir yok elde avuçda
Yaşlı deve, çok zayıf bir kır merkeple düşer yola

Merkep ve deve de yok derman ağır yürür
Eşi Haris ile Halime hatun, epey geride kalır

Yaşlı bir deve zayıf bir merkebimiz var
Mekke yolunda en ileride bizim komşular

Kocam Harisle ben en arkada kaldık
Mekkeye herkesten sonra biz vardık

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

300-Halime'nin Abdul-Muttaliple Karşılaşması

Önden çok hızlı giden diğer kadınlar
Zengin ailelerin çocuklarını almışlar

Varlıklı aile çocukları bütün paylaşılmış
Aradık bizde hiç zengin çocuk kalmamış

Yetimdir Peygamberimiz almaz kimse
Kalmaz Mekke de çocuk kime nasipse

Mekke de çocuk aramaya başladık
Yoktu çocuk, elimiz boş kalakaldık

Abdul-Muttalip Peygamberimizin dedesi
Ariyor beni Sadr kabilesinden süt annesi

Sokaklarda dolaşırken Mekke'de
Karşılaştık Abdul-muttaliple

Sordu adımlı, Beni Sadr'dan Halime dir
Dedi,"Sa'd ve Hilm" ne güzel iki haslettir

Bunlar ise ebediyetin şeref ve izzetidir
Yanımda bir çocuk var dedi, ama yetimdir

Beni sadr kabilesindeki bütün kadınlar
Yetimdir, bahşisi az olur diye almadılar

Bu yetim çocuğu sen alırsan eğer
Belki hayırlı bereketli olur sizin işler

Müsaade dedim danışmaya kocama gittim
Buldum eşim Haris'i açıkça söyledim

Mekke'de yok başka çocuk, buldum bir yetim
Ne olur izin ver alalım bu çocuğu diye söyledim

Çocuk bulmadan gitmek istemiyorum köye
Alayım mı bu yetimi, çabuk fikrin söyle

Allah onun yüzünden belkide bolluk ihsan eder
Halime Hatun eşi Haris'e fikrini açıkça söyler

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

301-Halime Hatunun Süt Anneliğini Kabul Edişı

Eşim olur dedi, döndüm geriye hemen
Abdul-muttalip oturmuş beni bekler

Haydi çocuğun yanına gidelim deyince
Abdul-Muttalibin sevinç belirdi yüzünde

Beraber gittik Amine hatunun evine
Baktım şöyle bir, kundakdaki bebeğe

Bembeyaz lekesiz kumaşa sarılmış
Yeşil ipekten altına sergi serilmiş

Uyuyor mışıl mışıl, sırt üstü yatmış
Misk gibi bir koku, tüm odayı sarmış

Baktım yüzüne olmuştum hayran
Uyuyordu uyandırmaya kıyamam

Usulca göğsüne koydum elimi
Gülümsedi baktı bana, açtı gözlerini

Öpüp şafağından aldım kucağıma
Bastım bütün şefkatimle bağrıma

Alıp kucağıma başladım emzirmeye
Emdi dilediği kadar süt geldi mememe

Süt kardeşide emip uykuya daldılar
Gelmezdi hiç süt önceden bu kadar

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

302-Halime Hatunun Gördüğü Mücizeler

Kocam sütsüz devenin yanına vardı
Hayret! İkimize de yeter süt sağdı

İçtik ilk defa doyasıya sütü ikimizde
Açıkça bereket görünüyordu o gecede

Oldu sabah, ben hayvanıma bindim
Eşime, bin deveye gidelim dedim

Siner vadisinde bütün komşulara yetiştik
Yaşlı deve zayıf merkebe, bizde hayret ettik

Halime Hatun'un merkebi hızla gider
Yaşlı deve ise, onu izinden takip eder

Bütün yol arkadaşları ettiler hayret
Deve ile merkebe gelmişti gayret

Hiç birkimse yetişemiyor Halime hatuna
Bağrıyor herkes, Halime biraz dursana

Merkep, eşekliği ile tanır "o bebeği"
"O çocuk" gayrete getirir yaşlı deveyi

İnsan olarak "onu" tanımaz isek biz
Dünya ve Ahirette ne olur halimiz?

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

303-Beni Sadr Köyündeki Mücizeler

Akşam tok geliyordu bizim davarlar
Süt hazinesi olmuştu bütün koyunlar

Her gün koyunlarımız gelir karnı tok
Komşuların davarlarında hiç süt yok

Halime hatun iki yaşında süttten keser
Mekke'ye annesi Amineyi görmeye gider

Çocuk yüzünden görülen bereket
Anlatır Amineye, annesi eder hayret

Süt annesi biraz daha yanımda kalsın der
Görülen bereketten istifade etmek ister

Annesi Amine, Mekke vebasından korkar
Halime ye kalsın der, büyüyünceye kadar

Borborunbekir

bekir.ozcan.co/tag/bekir-ozcan-borborunbekir/

Bekir Özcan

751-Bediüzzaman Said Nursi'nin Doğumu

Şanlı Osmanlıyı dağıtacak gelecek yıllar
Yüz binlerce gazi şehit verecekti analar

Dünya devletleri yeniden şekillenecek
Doğacak güneş kâinata başka tesir edecek

Sabah olacaktı atmıştı şafak artık
Seher vaktinde parçalanacak karanlık

Osmanlı, hamile kalırken Avrupa'ya
Hamileydi Nuriye Hanım Bediüzzaman'a

Basmadı yere abdestsiz, olunca hamile
Hiç bir iş yapmadı çekmeden besmele

Verildi müjde babası molla Mirza'ya
Geldi haber, göbek adı olsun Rıza

Ağlamadı çevresine merakla manalı baktı
Bebekken dahi kalbine hikmet ilhamı aktı

Konuşacak gibi bakıyordu etrafa bebek
Hikmete aykırı idi o anda söz söylemek

Sağ kulağına ezan, soluna kamet okundu
Bu sâbî çocuğa Said ismi kondu

Allah'ım! Bebek olmasına rağmen o ne heybet
Çocukta olur mu hiç bu vakar, nedir bu azamet

Mevlana Halid'in (KS) yüzüncü doğum yıl dönümü
Asrın sahibi Bediüzzaman'ın dünyaya geliş günü

Abdestsiz olarak annesi bir defa bile emzirmedi
Sofi Mirza zerre olsa da haram lokma yedirmedi

Peygamberin varisi gelmişti bu en son asra
Kur'an, iman, irfan nurunu saçacaktı kâinata

Güneşin doğduğu yerden tüm dünya nurlandı
Kâinattaki bütün karanlık âlemler aydınlandı

Nurs köyünde kerpiçten yapılı bir evde
Heyecanlı herkes, tatlı bir telaş içinde

Bin sekiz yüz yetmiş altı yılının baharında
Emsalsiz bir çocuk dünyaya geldi Nurs'da

Doğdu erkek çocuk Nuriye hanımdan
Hayrette herkes, geldi bebek ağlamadan

Borborunbekir

Bekir Özcan

752-Bediüzzaman Said Nursi'nin Doğduğu Gece-1

Nurs'da; Hazreti Üstadın doğduğu gece
Keramet sahibi bir şeyh var, Denizli'de

Melami tarikatının, ehl-i kalp bu şeyhi
Merhum, Hacı Hasan Feyzi Efendi

Tekkesinde, müritlerine kerametini gösterdi
Çok sevinçli müjdeli, şöyle bir haber verdi

"Bu gün dünya'ya, şarktan bir veli teşrif etti"
"İşte zamanın asıl sahibi, âlimi budur dedi"

"Odur, ahir zamanın en büyük vekili"
"Kıyamet asrının, işte son Müceddidi"

Vefatı yaklaşmıştır, ilim irfan sahibi şeyhin
Halifesine, özelliklerini anlatır vasiyetinin

"Şahsını, eğer vazifeli olarak tanıtırса"
"Değildir, 'Müceddit' sakın ha! İnanma"

"Kendini tanıtmaz, etmezse kabul"
"Odur, 'Müceddit' hemen ona uy"

Şeyhliği devredip, vasiyetini yaptı
Vefat etti, kabrinde rahatça yattı

Borborunbekir

Bekir Özcan

753-Bediüzzaman Said Nursi'nin Doğduğu Gece-2

Halife araştırdı, ama alamadı haber
Bildirilen şahsı, canı gönülden bekler

Halife şeyh olmuştu, bekledi yıllar boyu
Böyle bir zat yoktu, geldi ömrünün sonu

Altmışınıcı yıl, şeyhin son günleri
Mutlaka, devretmesi gerek vasiyeti

Şeyhinin, ismiyle yâd olan zatı
Çağırır huzura, ilim irfan sahibi şahsı

Hasan Feyzi; şeyhin dizinin dibinde
Oturuyor, boynu bükük el pençe

Tamamlandı devir işlemi, vasiyet verildi
Tarikat şeyhi oldu, Hasan Feyzi Efendi

Şeyh, emaneti asıl sahibine böylece verir
Ruhu kalbi rahatlamıştır, buna çok sevinir

Şeyhliği, tekkede böylece devrederken
"Vasiyete uyulmasını ister, müritlerinden"

Der, "hizmette iken tanırsan o mübarek zatı"
"Etmeyin tereddüt, girin yoluna yaşayın hakikati"

"Tâbi olun ona, odur asrın en büyük imamı"
"İmana Lillah için hizmettir vazifesinin esası"

Borborunbekir

Bekir Özcan

754-Bediüzzaman Said Nursi'nin Unvan Şecereleri

Nurs'da; Nuriye'den doğma, baba adı Mirza
Doğumdan sonra göbek ismi olsun denildi Rıza

Hem dünya hem de ahiret'de, mesut olsun denir
Kâinat kitabı Kuran'dan alınıp, "Said" diye söylenir

Molla Said-ül meşhur denir talebe iken
Üç ayda tamamlar tüm tahsilini birden

Bu asırda unvanı "Garibüzzaman" diye anılır
Meşrutiyet dönemi onu "Bediüzzaman" diye tanır

Ahir zamanda "Sahibüzzaman" olarak bilinir
Helaket ve felaket asrının vekilidir denilir

Kıyamet çağı "Fatinülasır" namıyla eder yâd
"Fahrüddeveran" idi son yüzyılda Hz. Üstad

Her iki baştan maddi ve manevi "seyyid" dir
Osmanlı'da lâkabına "Said-i Kürdî" denir

Cumhuriyet devrinde oldu soyadı "Okur"
Tefekkür eder kâinatı, kalbi ruhu dolar nur

"Nursi" dir hürriyet devri soy isim şöhreti
"Risale-i Nur Külliyyatı" onun meşhur eseri

Borborunbekir

Bekir Özcan

755-Bediüzzaman Said Nursi'nin Çocukluğu

Pek acelesi var yapılacak işler çok
Çocukluğunda bile anlayanı yok

Ağabeyi Abdullah'ın ilmine kaldı hayran
Verdi kararı, öğrenip ilmi, edecekti bayram

Yaratılışı, amirane sözleri hazmetmez
Asrın sahibine elbet bu laflar söylenmez

Medreseden medreseye bu sebeple gitti
Döndü ailesinin yanına, canına tak etti

Daha küçük çocuk, henüz dokuz yaşında
Bin sekiz yüz seksen altının baharında

Rüyasında kıyametin koptuğunu görür
Peygamberimizi nasıl ziyaret ederim diye düşünür

Sırat köprüsü nünde bekleyeyim der
Tüm peygamberlerle görüşüp ellerini öper

Son olarak kapanır peygamberimizin eline
Resullullah sorar "ne istediğini? Küçük Said'e"

"Kur'an ilmini talep eder yüce peygamberden"
"Hiç bir sual sormamak kaydıyla ümmetinden"

"İlm-i Kur'an verilecektir der ancak sana bu şartla"
Peygamber müjdesiyle uyanır Said sevinçle şafakta

Almıştı rüyadan çok büyük bir feyz ve şevk
Öğrenip yayacak, Kur'an ilmini sonsuza dek

Öğrendi yılmadan on beş senelik ilmi üç ayda
Etmeliydi acele büyük yangın çıkacak bu asırda

Verdi kararını riyazete başladı hemen
Ot ile idare etti, ekmek bile yemeden

Almaz talebe iken dahi zekât sadaka
Girmezdi başkasının minneti altına

Asrın özelliği idi fikren mücadele etmek
Bunun için gerekirdi çekirdekten yetişmek

Çocuk yaşında ilmiyle yarışmaya başlar
Emsallerini, hocalarını bırakır kendine hayran

On üç yaşında giymesi istendi ilmî kıyafet
Kendisi ergenliğe girmediğinden etti ret

Kapalıdır hurafelere akli hiç kabul etmez

Doğru olmayan bilgi mantığından geçmez

Teneke çalınıp tüfek atıldığını duyar bir gece
Her sebebi araştıran Said, sorar annesine

Validesi "ay'ı yılanın yuttuğunu söyler"
"Bak der gökyüzünde görünüyor kamer"

Nuriye Hanımın misali çocukça olmuştu biraz
Küçük Said annesi de olsa, etmişti buna itiraz

Borborunbekir

Bekir Özcan

756-Bediüzzaman Said Nursi'nin Gençliği

Mardin'in meşhur Ulu Camii minaresinde
Garip bir delikanlı görünür şerefesinde

Şerefedeki demir korkuluğun üstüne çıkar
Halk korku, heyecan, içinde bu gence bakar

Yiğit genç kollarını kuşkanadı gibi yanlara açar
Demir parmaklığın üstünde cesurca turlar atar

Cesaretin zirvesinde olduğunu gösterir
Ahırzaman bu, babayiğit olmayı gerektirir

On beş on altı yaşında çelik gibi delikanlı
Asrında, hıfzı ile birlikte en üstün zekâlı

İlmin zirvesinde duran, nurani genç bir âlim
Ateş pare zekâ, sanki ona mahsustu her ilim

Molla Said-ül meşhur olarak tanıyacaktı onu halk
Son asırda Peygamberimizin en has varisi olarak

Ta ezelden bu asra görevlendirdi Cenabı Hak
İşte meydanda Risale-i Nurlar, insafla bir bak

Borborunbekir

Bekir Özcan

757-Said Nursi'nin Sürgün Hayatı Başlıyor

Talebeliğinde ilk sürgün Siirt'te başladı
İlminden başka neydi acaba kusuru kabahati

Hazırlıyordu kader asrın daha büyük musibetine
Göğüs gerecekti dağlar büyüklüğündeki felakete

Tillo'daki çok meşhur tarihi "kubbe-i Hasiye ye" gider
"Kamus-u Okyanus'da" "Bâb-üs Sine" kadar eder ezber

İkaptırmıştı kendini, ilmin sonsuzluk deryasına
Âleminde yok, karışmıyor kimsenin dünyasına

Yemeğin tanesini karıncalara verir, suyunu içer
Bu hayvanlar çok çalışkan, cumhuriyetçi der

Abdülkâdîr Geylani'yi (KS) gece rüyada görür
Hz. Gavs, Mustafa Paşayı irşat vazifesini verir

Kendinden emin, gözü kara, cesareti kuvvetli
Karşı koyamazdı kimse, görünce bu kudreti

Tillo'dan Miran aşiret reisine hemen gider
Cezire'deki bütün âlimleri ilzam edip ikna eder

Miran aşiret reisini, eder irşad hidayete getirir
Paşa, önceden vaat ettiği mavzer tüfeğini verir

Borborunbekir

Bekir Özcan

758-Said Nursi ve Kelepçelerin Çözülmesi

Ağır ağır pişiriyordu felek olayların içinde
Bundan daha kötü şartlar gelecekti istikbalde

Genç yaşta atılır siyasi hayata Mardin’de
İkinci olmuştur sürgün, giderken Bitlis’e

Ayakları, atın karnından bağlı birbirine
Ellerine ise, sıkıca vurulmuştu kelepçe

At üzerinde dimdik durur heybetle
Zerre kadar panik, korku yok kalbinde

Ağır şartlar altında yola devam ederken
Gölgeler küçülmüş, güneş tam tepede iken

Bölgeye öğle namazı vakti girer
Kelepçeyi askerden çözmelerini ister

İsteği jandarmalar getirmez yerine
Demir kelepçeleri açarak atar önlerine

Askerler şaşkın, kalır hayrette
Açıkça olunca inanırlar keramete

Hadise anında her tarafa yayılır
“Kelepçeleri nasıl çözdün” diye sorulur

“Der, “olsa olsa namazın kerametidir”
Katiyen, almaz üzerine çok mütevazıdır

Bir gün rüyasında görür Mehmet Küfrevi’yi
Şeyh der, gideceğim ziyaret et acele beni

Mübarek şeyhi görmeye hemen gider
Şeyhin uçup gittiğini görür, hayret eder

Uyanır, saat gecenin geç vaktidir
Hz. Şeyhi ziyaret etmek sabah ilk işidir

Vefat etmiştir Hz. Şeyh gece saat yedide(*)
“El hükmü lillah” der bulunur taziyede

Borborunbekir

(*) Ezani saate göre

Bekir Özcan

759-Said Nursi Bitlis Vali Konağında

Molla Said girmişti yirmi yaşına
Şanı yayılmıştı bütün her tarafa

Şöhretini duyan Bitlis Valisi Ömer Paşa
Evine davet eder Genç Said'i ısrarla

Hususi oda tahsis etti, meşhur konağında
Molla Said burada dalmıştı ilmin deryasına

İki yıl kaldı genç yaşında valinin evinde
Okur fen ilimleriyle ilgili kitapları bu dönemde

Hıfz ettiği İslam'ın kaynak kitaplarını
Unutmamak için yaptı her gün tekrarı

Vefat etmiş valinin hanımı, altı kızı vardı
Molla Said "ilmin izzetti için" hiç bakmadı

Molla Said'e konakta tahsis edilen yere
Âlim bir misafiri gelmiştir ziyarete

Altı kızı, iki günde bir birinden ayırt edip tanır
Duyup gören herkes genç Said'e hayran kalır

Borborunbekir

Bekir Özcan

760-Said Nursi Van Vali Konağında

Yayıldı, Molla Said'in şöhreti etrafa
Eder davet, Vali Tahir Paşa Van'a

Kaldı, on beş sene bu vilayette
Seviliyordu çok, tüm aşiretlerde

Van valisi Tahir Paşanın yanında
Müspet ilimleri öğrendi o konakta

Bir günde, Molla Said coğrafyayı ezberler
Ertesi gün Coğrafya öğretmenini ilzam eder

İnorganik kimyayı beş günde öğrendi
Kimyacı öğretmeni münazarada yendi

Matematikten, genç Said çok iyi anlar
Problemleri zihnen, pratik olarak yapar

Hayret içinde herkes, Molla Said'in ilmine
Başlandı anılmaya Bediüzzaman ismiyle

Halktan hediye, sadaka, zekât almaz
Münazaralar da dâhi hiç soru sormaz

Etti men talebelerini zekât almaktan
Çok feyiz alır, Allah rızası için çalışmaktan

O günlerdeki kararı bekâr kalmak
Dünya malını bir elinde toplamak

Van'da dârülfünun kurmak büyük ideali
Mısır'daki El Ezher üniversitesi açık misali

Üniversitenin adı, Medresetül zehrâ olacak
Din ile fen ilimleri birlikte okutulacak

Vali Tahir Paşa, gazetede bir haber gösterir
Alçakça planlanan, acı havadis şöyledir

İngiliz Meclisi huzurunda, sömürgeler bakanı
Eline alıp göstererek, Yüce kitabımız Kur'an-ı

"İslam'ın elinde bulundukça bu Kur'an-ı Kerim"
"Müslümanlara kıyamete kadar olamayız hâkim"

"Kur'an-ı ne yapıp, yapıp; onların elinden almalıyız"
"Gelecek nesli, mutlaka Kuran'dan soğutmalıyız"

Okuyunca Molla Said bu şeytani haberi
Diken, dikendi vücudundaki tüm tüyleri

Çaktı beyinde şimşekler büyüdü gözleri

Alevlendi ruhu ile kalbi ve bütün latifeleri

İlmi, irfanı, ihlâsı cesaret ve şecaati birleştirdi
Düşünerek ilahi inayeti, kararını verdi

Kalbi, ruhu, aklı ile Yüce Allah'a yöneldi
Tüm duygularını bir yerde toplayıp niyet etti

En büyük davam gayem, ölene kadar idealim
Sürecek kıyamete kadar, budur en son emelim

"Kur'an sönmez ve söndürülemez bir nurdur"
"Edeceğim kâinata ilan, son kararım budur"

Borborunbekir

Bekir Özcan

761-Said Nursi'nin İstanbul'a İlk Gelişi

Doğu illerinin birinde açmak için üniversite
Seyahate çıkar İstanbul'a bu azim ve niyetle

Vedalaşır helalleşir Van Valisi Tahir Paşa ile
Hayatının idealini gerçekleştirmek dileğiyle

Vali, "Şarkta bulunan tüm âlimleri ilzam ettin"
"İstanbul'daki büyük ulemaya ne diyeceksin"

Diyerek, İstanbul'a uğurlar Bediüzzaman'ı
Olmuştur Molla Said'in, şekerçi han mekânı

Hemen münazaraya davet etti bütün ulemayı
İstanbul'daki tüm âlimlere açık tuttu kapıyı

Asar, handaki oda kapısına şöyle bir levha
"Sual sorulmaz, cevap verilir her soruya"

İstanbul uleması duyunca bu müthiş haberi
Guruplar halinde ziyaret ederler Molla Said'i

Konu serbesttir her şeyden sorular sorulur
Suallere verilen cevapların hepsi doğrudur

İstanbul da bulunan bütün âlimler takdir eder
Ehli ilim hayretle karşılar bu ancak mucize der

Böyle âlime verilir ancak "Bediüzzaman" unvanı
Bütün Osmanlıya yayılmıştı artık şöhreti lakabı

Osmanlının başkentini gezmeye gelir
Mısırlı şeyh Bahid, İstanbul'da misafir

Âlimler Bediüzzaman'ın ilzam edilmesini ister
Şeyh Bahid'e bu isteklerini ısrarla söyler

Kabul eder teklifi bir münazara zemini arar
Ayasofya Camii çayhanesinde سوالini sorar

"Avrupa ve Osmanlı hakkında görüşünüz nedir"?
Bediüzzaman, "Avrupa İslam devletine hamiledir"

Koca "Osmanlı da Avrupa'ya kalmıştır hamile"
Mutlaka "doğumları olacak günleri gelince"

Şeyh Bahid etrafındaki âlimlere dönerek hitaben
"Fikrim aynı ama veciz ifade edemiyordum ben"

"Görüşümüz bir, bu gençle edilmez münazara"
"Böyle söz, uyar ancak Bediüzzaman'ın tarzına"

Ezher üniversitesi öğretim üyesi şeyh Bahid

“Bediüzzaman” unvanının verilifine tarihi şahit

Bu söz ancak “Bediüzzaman’a” hastır o söyler
Ahrzamanın sahibi olduğunu da ispat eder

Borborunbekir

Bekir Özcan

762-Bediüzzaman Said Nursi'nin İstanbul Hayatı

Tek gayesi doğuda bir üniversite kurmak
Din ile fen ilimlerini birlikte okutmak

Müracaat eder bir dilekçe ile Padişaha
Görüşme kabul edilir büyük ihtişamla

Ulu Hünkâr Abdülhamid'in huzurunda
Şeyhülislam Cemaleddin Efendi yanında

Doğu Anadolu'nun durumunu izah eder
Eğitim öğretime ağırlık verilmesini ister

Fitri metanet ve cesaretini açıkça gösterir
Osmanlı halkının isteğini de dile getirir

Mücahit'tir Osmanlı'nın büyük âlimleri
Tatbikatı mutlak gerekir ilmi tespitleri

"Halifelik Cuma selamlığından ibaret değildir"
"Dünyadaki tüm Müslümanların işine kefilliktir"

"Japonya'ya, Çin'e neden din âlimi göndermediniz"
"Osmanlı halkına bu durumu niçin ilan etmediniz"

"İslam dininde katiyen yoktur istibdat"
"Kişiyi bağımsız mahkemelere bırakır şeriat"

"Endişe, vehim ve desiselerle verilmez hüküm"
"Olursa eğer hafiyeliktir budur en son sözüm"

Bu ifadeler nedeniyle verilir mahkemeye
Yıldız askeri mahkemesi çağırır ifadeye

Padişaha söylediğini mahkemede tekrar eder
Görüşlerini hiç çekinmeden açıkça söyler

Mahkeme, İsmail Paşanın görüşüne uyar
Bediüzzaman'ı Toptaşı tımarhanesine atar

Beyan eder fikrini muayeneye gelen doktora
Tabip dinledikten sonra şöyle yazar rapora

"Bediüzzaman'da zerre kadar delilik varsa eğer"
"Dünyada hiç bir akıllı insan yokmuş meğer"

Zabıta nezaretinde tekrar geri gönderilir
Şahsına otuz lira maaş bağlandığını öğrenir

"Maaş dilencisi değilim diyerek kabul etmez"
Fikrinden döndürmeye kimsenin gücü yetmez

Borborunbekir

Bekir Özcan

763-Meşrutiyetin İlanında Said Nursi

Yirmi üç Temmuz bin dokuz yüz sekizde
Osmanlı halkı ayakbastı meşrutiyete

Hürriyet meydanında şöyle konuşma yapar
Halk heyecanla üstadı alkış tufanına tutar

“İslam’ı hakkıyla yaşamaktır medeniyet”
“Müslüman’ın idare tarzı şura ile meşveret”

“Şeriatın âdâbı hürriyettir kıymetini iyi bilin”
“Hür olmak, her isteğini yapmak değildir nefsin”

“Biz Avrupa’nın alacağız fen, sanat ve ilmini”
“Bu konuda örnek tutacağız Japon milletini”

Çeşitli gazetelerde ateşli makaleler yazar
Hürriyeti anlatmak tek gayesi her yeri gezer

İttihadı Muhammedî cemiyetinde aldı yer
Derneğin ismi lekelenecekti girmeseydi eğer

Borborunbekir

Bekir Özcan

764-Said Nursi ve Otuz Bir Mart Olayları

Meydana geldi meşhur otuz bir Mart hadisesi
Yatıştırmak için çıktı "Bediüzzaman'ın" gür sesi

Bu sedaya kulak verenler erdi kurtuluşa
Söz dinlemeyenler mahkûm oldu idama

Önlemek için ihtilali, hayatını etti çelikten siper
Nerede ise Bediüzzaman, orda iyiye gider işler

Heyecanlı ayaklanma günlerce devam eder
Büyük isyan ancak on bir gün sonra biter

Kuruldu askeri mahkeme toplandı deliller
Tüm suçlular tespit edilir alınır ifadeler

Üstad; olmuştu yatıştırıcı, teşekkür gerekir
Buna rağmen o'da mahkemeye sevk edilir

On kişi edilmiş idam, sallanıyor darağacında
Böyle bir durumda Bediüzzaman savunmada

Askeri mahkeme reisi Hürşit Paşa soruyor
"Sen de mi şeriat istedin"? öylemi diyor

Üstadın sesi, gök gürültüsü gibi gürledi salonda
"Şeriatın bir hakikatine bin ruhum olsun feda"

"Şeriat, saadetin sebebi, mutlak adalet fazilettir"
"Fakat ihtilalcilerin isteyişi gibi değildir"

"İttihad-ı Muhammediyeye dahilmisin denildi"
Üstad "en küçük ferdi, askeriyim" diye söyledi

Konuştı pervasızca, okudu ölüme meydan
Din, vatan uğruna zaten vazgeçmişti candan

Ruhta, akılda şimşekler gibi çakan ifadesi
Etrafa nurlar saçıyordu eşsiz yeşil gözleri

Dinledi herkes Bediüzzaman'ı pür dikkat
Yaptıklarını anlatır vicdanen çok rahat

Kahramanca yapılan savunma sonunda
Beraat kararı verilmişti Bediüzzaman'a

Birikmişti İstanbul halkı mahkeme önüne
Haykırdı "Yaşasın zalimler için Cehenmem" diye

Borborunbekir

Bekir Özcan

765-Bediüzzaman Said Nursi'nin Tiflis Müjdesi

İstanbul'da fazla kalmaz beraatından sonra
Van'a gitmeye karar verir Batum yoluyla

Giderken yol üzerinde uğrar Tiflis'e
Burada çıkar Şeyh Sanan tepesine

Şeyh Sanan tepesi kale gibi hâkimdir Tiflis'e
Tefekkür ederken karşılaşır bir Rus polisle

Polis "Niye böyle dikkat ediyorsun" dedi üstad
"Medresem planını yapıyorum" der burada

Polis sorar tekrar Molla Said'e "nerelisin? " der
Bediüzzaman "Bitlisli" olduğunu söyler

"Bu Tiflis'tir" diyerek Rus polisi cevap verdi
Üstad "Bitlis Tiflis birbirinin kardeşidir" dedi

"Ne demek? " diye sordu polis Bediüzzaman'a
"Uç nur parlayacak Asya da, Alem-i İslam'da"

"Sizde, birbiri üstünde üç zulmet başlayacak"
" Perde-i müstebidane takallüs edip yırtılacak"

" Ben de gelip burada yapacağım medrese mi"
" Heyhat şaşarım senin ümidine" dedi Rus polisi

Üstad devamla "ben de şaşarım senin aklına"
"Hiç ihtimal verebilirmisin bu kışın devamına"

Mutlaka vardır "her kışın baharı"
Zifiri karanlık "her gecenin bir neharı"

Rus polisi "İslam parça parça olmuş" dedi
Üstad " tahsile gitmişler " diye cevap verdi

Şaşkın Rus polisine, şu misalleri gösterdi
Bu göreve sahip olacak devletleri söyledi

"İslam'ın çok akıllı bir çocuğudur Hindistan"
Öğrencisidir İngiltere'nin hem de en çalışkan

" Mısır İslam'ın oğludur" hem de çok zeki
" İngiliz mülkiyesinden alıyor dersi"

" Kafkas, Türkistan iki bahadır oğludur İslam'ın"
" Harp okulunda okumaktadır Rusya'nın "

"Yahu şu asilzâde evlatlar"
"Diplomalarını mutlaka alacaklar"

" Her biri geçecek bir kıta başına "

“ Feleğin inadına kader-i ezelinin nazarında”

“Adil pederi olan İslamiyet’in bayrağını” alacak
“Dünyanın her yerinde ebediyen dalgalandıracak”

“Tüm insanlığa Allah’ın hâkimiyetini ilan edecek”
“Tevhit sancağını Kâinatın her yerine dikecek”

Üstadın söylediği olaylar kısmen gerçekleşti
Bu ilm-i bir basiret veya açıkça kerametti

Tarihi hatıra üzerinden yetmiş iki yıl geçti
Bitlis –Tiflis, birbirlerini kardeş şehir ilan etti

Van’a gelince boş durmadı gezdi aşiretleri
İmani ilm-i, pozitif derslerle anlattı hürriyeti

Ulaşılamadı “münzarat’taki” İman-i medeni ilme
Öğrenip yaşamak, insanlık için olmalı büyük gaye

Borborunbekir

Bekir Özcan

766-Bediüzzaman'ın Şam'a Gidişi

Bin dokuz yüz on bir yılının kışında geldi Şam'a
Âlimler ısrarla bir hutbe oku dedi Bediüzzaman'a

Yüz âlim vardı on bine yakın cemaat içinde
Okudu o meşhur hutbeyi Emevi camisinde

İnsanlığın kurtuluş reçetesiymiş vaaz ettiği hutbe
İslam'ı nakş ediyordu yeniden akla, ruha, kalbe

Ahırzamanın hastalıklarına sundu şifalı ilaçları
Çizilmişti ilmen Âlem-i İslam'ın gen haritası

"Taklidi kırılmış asırda" doğru yolun pusulası
Münafıkane fitneden kurtuluşun, odak noktası

Ahır zamanın, bulaşıcı hastalıklarını etti bir bir teşhis
Bu asırdaki, insanlığa görevli hekim hem mühendis

Sundu şifalı ilaçları ısrarla, alın kullanın dedi bize
Kurtulacaktı âlem-i İslamiyet indirseydik midemize

Duasını yaparken gök gürler gibi gürledi
Tüm latifelerini topladı niyazında şöyle dedi

"Yaşasın sıdk! Ölsün yeis! "
"Muhabbet devam etsin! "

"Şura, mutlak kuvvet bulsun! "
"Ortak akıl meşveret olsun"

"Bütün levh itab, nefret ve heva"
"Hevese tabi olanlara olsun" daima

"Selam ve selamet olsun insanlığa"
"Dolsun insanlığın kalbi feyzle ilhamla"

Koca Emevi Camisi âmin sesleriyle çınladı
Yüksek sedalar manevi âlemde ebedi kaldı

Asrın sahibine ittiba edip o cemaate uyduk
Allah kabul etsin biz de duamızı böylece sunduk

Borborunbekir

Bekir Özcan

767-Said Nursi Ve Padişah Sultan Reşat'la Yolculuk

Gayesi; yeni nesli, vatani ebediyen kurtarmak
Tüm ideali idi; Doğu'da bir üniversite kurmak

Tehlike çok büyük, kapıyı çaldı çalacak
Önlem alınmazsa bütün vatan yanacak

Vakit çok az, bir an önce tedbir alınması gerek
Herkes günü kurtarıyor, yok ileriye düşünmek

Sultan Reşat'la görüşmek için acele çıktı yola
şam, Beyrut, İzmir üzerinden geldi İstanbul'a

Padişahın Rumeli seyahatine edildi davet
Geziye, şarki Anadolu'yu temsilen etti icabet

Zırhlı Barbaros gemisi Rumeli'ye etti hareket
Padişahla beraber üç hafta sürdü bu ziyaret

Kosova'nın merkezi Üsküp'e gidildi trenle
Uzun, tatlı bir sohbet başlar iki öğretmenle

Üstada Sual etti muallimlerden biri
Kustu akıldaki en zararlı olan zehri

"Size göre hamiyeti diniye mi? "
"Yoksa hamiyeti milliye mi önemli?

Gelen soru, son asrın hastalık belirtisiydi
Üstad Bediüzzaman ise şöyle cevap verdi

Yüce İslam dininde "Din ve milliyet birdir"
Gerçek olan "Milliyetin, hayatı ruhu din'dir"

İnsanlığa budur, en büyük tehlike
İrkçılık yoktur Yüce Kuran'ı Kerimde

Beşere atılmıştı bir virüs ta! O zaman
Teşhis etmişti hastalığı Bediüzzaman

Üsküp Üniversitesi'nin törenle atıldı temeli
Van'da böyle bir temel, Üstadın büyük emeli

Çıktı Balkan harbi, istila edildi düştü Kosova
Üsküp Darülfünü'nun ödeneği aktarıldı Van'a

çark Üniversitesinin temelini attı Edremit'te
İlim irfan nuru parlayacaktı artık, Van Gölü'nde

"Talebeleri ikaz eder hazır olun geliyor musibet"
Derdi, "bize yaklaşıyor çok büyük bir felaket"

Dünyada, Osmanlı'nın kıyameti artık koptu

Üstadın fiilen hazırlandığı, haber işte buydu

Eyvah! Balkan harbi çıktı ne çare
Elden ne gelir, itiraz edilir mi hiç kadere

Borborunbekir

Bekir Özcan

768-Bediüzzaman Sadık Bir Rüyası

Birinci dünya savaşı başlamadan
Bahseder üstad, sadık bir rüyadan

Üstad, "Meşhur Ağrı Dağı'nın eteğinde
Dağ müthiş infilak eder birden, bire

Savrulur dağlar gibi parçalar
Yayılır dünyaya koca kayalar

Üstad, bakar ki o dehşet içinde
Yanındadır merhume validesi de

"Ana korkma, Cenabı Hakkın emridir"
Der, "O hem Rahim, hem de hakîmdir"

O halet-i ruhiyede iken, bakar birden
Mühim bir zat, peydah olur aniden

Der, "İ'caz-ı Kur'an-ı beyan et"
Anlar, bu büyük bir infilaka işaret

Dehşetli infilak, inkilabdan sonra
Hücum edilecek doğrudan Kuran'a

Kuran'ın etrafındaki kırılacak surlar
O an, kendini Kuran müdafaa başlar

İ'caz-ı, olacak onun çelik bir zırhı
Hazreti üstad yazacak, şu i'caz-ı

Borborunbekir

Bekir Özcan

769-Said Nursi Birinci Dünya Savaşında

Teşkilat'ı mahsusa'da görev aldı
Yeni cihat fetvasını hazırladı

Alman'ların deniz altı gemisiyle
Savaş fetvasını dağıttı tüm ülkeye

Gönüllü milis albayı Bediüzzaman
Cephede ölümsüz büyük kahraman

Aman Allah'ım ne büyük cesaret
Diyordu, ölüm bizim için şahadet

Gülleler altında herkes siperde
Molla Said dimdik at üstünde

Rus kâfirine adeta okuyordu meydan
Korkuyordu, milis alayından düşman

Nam saldı, dosta düşmana keçe külahlılar
Rus'lar duyunca bu unvanı, kaçacak yer arar

Kahramanca ölümüne en başta savaştı
Girmedi sipere avcı hattında dolaştı

Cephede hançerine rastladı bir mermi
Allah'tan izin olmayınca isabet eder mi

Güllenin biri şalvarını delip geçti
Çekilmedi geri düşmana hücum etti

Cesurdu, korkup terk etmedi avcı hattını
Parçaladı başka bir kurşun tütün tabakasını

Sağ omzundan cephede yaralandı
Otuz topu düşmanın elinden geri aldı

Düşman korkusu, ölüm endişesiyle
Girmedi hiç bir zaman siperine

Birden "aklına gelir ruhuna ilişir"
"Şehit olsam şu anda durumum nedir? "

Hakiki tam bir ihlâsla, olmak için şehit
Buna kul değil, ancak Allah olur şahit

Aklen kalben ikna olup girer hemen sipere
Söylediğimi yaz der, talebesi Molla Habib'e

Düşman karşısında, top gülleleri altında
Yazdı, İşârât-ül i'caz-ı, savaş meydanında

Borborunbekir

Bekir Özcan

770-Said Nursi'nin Bitlis Müdafaası

Bitlis'in dört bir yanını, düşman kuşatır
Üstadla talebeleri ateş çemberinde kalır

Sağanak yağmur gibi yağdı cephede mermiler
Birer birer şehit oldu, o nur yüzlü talebeler

Çok sevdiği yeğeni Ubeyd, vuruldu sırtından
Parmağını kaldırdı, şahadetle ayrıldı amcasından

Üstad, üç sıra düşman çemberini yardı geçti
Kaldı yanında dört kişi, tüm talebeleri şehitti

Atladı suya köprüden, yaylım ateşi altında
Bir an kurtuldu ama kırık vardı sağ bacağında

Her tarafı, didik didik aradı düşman askeri
Karla kaplı her yer, geceydi görmedi gözleri

Buz gibi su içinde otuz üç saat kaldı
Üç talebesi Üstadı hiç yalnız bırakmadı

Borborunbekir

Bekir Özcan

771-Said Nursi'nin Esaret Hayatı-1

Elle kişilik, takviye düşman askeri gelir
Üstadla beraber, üç talebesi alınır esir

Alçı içinde bacağı, sedyeyle taşındı sorguya
Edildi sevk, yirmi yedi gün sonra Sibiryaya

Kosturma'daki esir kampına götürdüler
Kampta, takdire şayan bir olay cereyan eder

Rus başkomutanı, esir kampını gelir teftişe
Bediüzzaman'ın tam geçer önünde

Kalkmaz ayağa Üstad, bozmaz istifini
Başkumandanın çekti nazar-ı dikkatini

Molla Said'in yanından geçer, ikinci defa
Kimildamaz yerinden, devam eder oturmaya

Üçüncüsünde, üstadın tam önünde durdu
Tercümanı aracılığı ile mağrurane sordu

"Beni herhalde tanımadılar" dedi
Üstad "tanıdığını" açıkça söyledi

Kahramanca, saydı komutanın künyesini
Görmemişti esirler, cesaretin böylesini

Dedi, "Nikola Nikolaviç'tir çarın dayısı"
"Kafkas cephesinin başkomutanı"

Borborunbekir

Bekir Özcan

772-Said Nursi'nin Esaret Hayatı-2

"O halde niçin hakaret etti" der, komutan
"Hakaret etmediğini ifade eder" Bediüzzaman

"Mukaddesatının emrettiğini söyler" üstad
Komutan sorar, "ne emrediyormuş mukaddesat? "

"Ben Müslüman âlimiyim, imanlı bir kimseyim"
"İmanı olmayana kıyamı, men eder yüce dinim"

Komutan, "bu hakarettir, bana; imansız dedi"
"Şahsımı, ordumu, Çarı, milletimi tahkir etti"

"Derhal, divan-ı harbe verilip çekilsin sorguya"
Kamptaki esir subaylar, üstad'a eder rica

"Özür dilemesini istediler Molla Said'den"
Şöyle der, Üstad Bediüzzaman cevaben

"Göçmek istiyorum ben, Ahiret diyarına"
"Kavuşmam lazım, huzur-u Resulullah'a"

"Bir pasaport lazımdı zaten bana"
"Muhالیf hareket edemem imanıma"

Herkes, sessiz sonucu bekliyor heyecanla
Netice, Bediüzzaman mahkûm oldu idama

Borborunbekir

Bekir Özcan

773-Said Nursi'nin Esaret Hayatı-3

Kararın infazı için geldi bir manga
Konuştu, Molla Said görevli subayla

“On beş dakika istedi müsaade”
“Dini vazifeyi ifa edeyim diye”

Huşu içinde abdest, alıp iki rekât namaz kılar
Cenabı Allah’a, ihlâsla en son duasını yapar

Komutan gözetliyordu, Molla Said’i geriden
İnfaz mangasının gelir yanına kalkar yerinden

“Bu hareketin, inancınızdan geldiğini anladım”
“Öfkeyle, kasten bizi tahkir ettiğinizi sandım”

“Hakkınızda yaptım, kanuni işlemi”
“Hatalı olduğumu anladım şimdi”

Seyreden Türk, Alman, Avusturyalı esir zabitler
Dayanamaz, gözlerinden yağmur gibi yaş döker

Sibirya bölgesi, Kosturma vilayetinde
Kefaletle kalır Tatarların küçük camisinde

Bediüzzaman, Rusya’da iki buçuk sene kalır esir
Boş durmaz hiç, camide iman Kur’an dersi verir

Borborunbekir

Bekir Özcan

774-Bediüzzaman'ın Rusya'dan Firarı-1

Tatar mahallesindeki camide, üstad kalır
Mevsim kışın sonu, bahara yakındır

Cami Volga nehrinin kıyısında hemen
Gece yalnız kalır, yoktur giden gelen

Esirdir, gündüz dışarıya izinsiz çıkamaz
Uzun kış geceleri, bir türlü uyku tutmaz

Kurtuluş nuru aradı, karanlık gecelerde,
Hakiki dostu bulamaz, gurbet ellerinde

Düşman elinde esir, kimse yok çok garip
Kalben ruhen arıyor, manevi bir tabip

"Volga nehrinin hazin şırıltılarını" dinledi
"Yağmurun rikkatli şırıltıları" ilahi musiki idi

"Rüzgârın firkatli esmesinden" etkilendi
"Acizliğine yalnızlığına bakıp kesildi ümidi"

Sanki hayattan vazgeçti kederinden
Gurbette olduğuna, çok üzüldü birden

Sıhhati bozulmuş çok hasta ve halsiz
Bünyesi genç, kalbi ile cismi ise mecalsiz

Kurtulacak ne kudreti var, ne de kuvveti
Kendini seksen yaşında ihtiyar aciz hissetti

Borborunbekir

Bekir Özcan

775-Bediüzzaman'ın Rusya'dan Firarı-2

Birden gurbette vefatı, gelir aklına
Eski dostlarının, hayalen gider yanına

Arıyordu, tam hakiki ebediyet dostu
Şâir Niyazi-i Mısırî gibi, şöyle dedi ruhu

“Dünya gamından geçip
Yokluğa kanat açıp,

Şevk ile her dem uçup,
Çağırırım Dost! Dost! ”

O anda, kurtuluşuna kimsenin gücü yetmez
Allah'ın kudretine, hiç bir kuvvet karşı gelmez

Vücudunun tüm zerrelerini, bir yerde topladı
Cenabı Allah'a el açıp, dua edip yalvardı

Aczini şefaathçi yaptı, dergâh-ı ilahide
Yıllar sonra dahi, daima kaldı hayrette

Bu “halet-i ruhiyede, Kuran'dan imdat geldi”
“Dili Hasbünallahü ve niğmel vekil” söyledi

Yetiştirdi Yüce Mevla'nın inayeti
Geldi Peygamberin himmeti

Göründü, İmamı Ali'nin üstün gayreti
Anlaşıldı, Hazreti Gavs'ın kerameti

Rusya'dan Allah'a güvenip firar etti
Üstad da çekti, hikmet dolu zahmeti

Borborunbekir

Bekir Özcan

776- Bediüzzaman'ın Rusya'dan Firarı-3

Bu halet-i ruhiye de, kolay bir şekilde
Yayan gidilse bir senelik mesafede

Düştü yola, Rus dilini hiç bilmediği halde
Kurtuldu Allah'ın, Ya Settar ismin cilvesinde

Üstadın Rusya'dan firarı, sır dolu tılsım dolu
Kendini kimseye bildirmeyen, bilinmezlerin yolu

Kosturma, Petersburg, Varşova üzeri
Saygı ile karşılar, sınırdaki Alman askeri

Acilen karargâh komutanına çıktı
Rus esaretinden firar ettiğini anlattı

Gönüllü, Türk subayı olduğunu söyler hemen
Anlar komutan, büyük bir kişidir bu gelen

Alman makamları acilen haberdar edildi
Berlin'deki, meşhur Adlon oteline yerleşti

Orada bulunan edipler, filozoflarla tanıştı
Bir toplantıda, uzunca konuşma yaptı

Almanya'da, iki ay kadar kalıp dinlendi
Özlediği vatanına, dönmeye karar verdi

Fotoğrafı çekilip pasaport verilir
Saygı ile İstanbul'a yolcu edilir

Cenabı Allah'ın, inayetiyle kurtulur
Tılsım dolu bu seyahat, bilinmez sır olur

Borborunbekir

Bekir Özcan

777-Said Nursi'nin Esaretten İstanbul'a Dönüşü

Yirmi beş Haziran, bin dokuz yüz on sekizde
Bediüzzaman dönmüştür, artık memleketine

Davet etti, Harbiye nâzır-ı Enver Paşa, üstadı
Mütevazı merasimle takılır harp madalyası

Üç ayda toplam, yüz elli lira ikramiye verilir
Osmanlı payesi, mahreç unvanı takdim edilir

Darü'l Hikmeti'l-İslamiye'ye, tayin edildi üye
Kapatılıncaya kadar, devam etti bu vazife

Zaruri ihtiyacından fazla masraf yapmaz
İktisada uyar, müsrifane hiç davranmaz

Halk çoğunluğunun, geçim şartını uygular
Dikkatlidir, sade bir vatandaş gibi yaşar

Maaşını almaz kendisi, yeğenine verir
Abdurrahman harcanmayan miktarı biriktir

Yeğeni biriken tüm parayı azar, azar harcar
Üstad öğrenince bunu Abdurrahman'a çok kızar

"Bize maaşın ölmeyecek kadarı caizdir"
"Kalan fazla kısmı, bu fakir milletindir"

On iki adet kitabını kendi maaşından bastırır
Vatandaşa bedava olarak tümünü dağıtır

Bediüzzaman, daima kefenini boynunda taşır
Dârü'l-Hikmet'te, fitnelere demir gibi dayanır

Borborunbekir

Bekir Özcan

778-Said Nursi Kurtuluş Savaşında

Avrupa devletini, doğurmakta Osmanlı
Kıvranıyor yatakta çekiyordu sancı

Hain planla, evlatlıkları başında bekler
Canı gönülden hemen ölmesini ister

Vefat edince, miras parça, parça edilecek
Osmanlı'nın Dünya'ya hükmü sona erecek

Yıllarca tatbik edilen sinsi plan gerçekleşti
Şefkati büyük olan baba artık vefat etti

Çok yazık Sevr anlaşması ile Osmanlı bitti
Düşmanlar dört bir yandan ülkeyi işgal etti

Âlem-i İslam, Osmanlı'nın öz evladı idi
Acıyla dolu kimsesiz yetim kaldı şimdi

Üvey çocuklar neşe içinde mirası paylaştı
Hakiki has evlatları yas tutup ağıt yaktı

Âlemi İslam'a inen bu müthiş darbeler
Üstada, çok acı verir ta kalbinde hisseder

Sene bin dokuz yüz on dokuz
Kaybettik savaşları mağlubuz

Allah'a, peygambere çok mahcubuz
Yok, başka yol kurtuluşa mahkûmuz

Borborunbekir

Bekir Özcan

779-Bediüzzaman'ın Yeni Said Dönemine Geçiş

Hamiyetinden, İstanbul un siyasetine daldı
Esaret hayatını hatırlayıp, hemen uyandı

Çok şaşaalı geçerken, İstanbul'daki hayatı
Çamlıca'daki köşkte, bir gün aynaya baktı

Saçında sakalında gördü beyaz kılları
Canlandı, Kosturma'daki firar hatıraları

Esaretteki, halet-i ruhiye başladı yine
Dünya hayatına, küsmek geldi kalbine

Üstadın cesedi, ruhuna dar geliyor
Bütün latifeleri ise feveran ediyor

Sanki bataklıkta hissediyor kendini
Kurtulmak istedi ama yollar çok çeşitli

Şaşırdı, bir an tereddütte kaldı
Gavs-ı Âzam Geylânî'nin eserini aldı

Fütûhu'l-Gayb kitabını tefe'ül edip açar
Karşısına şöyle acayip bir ibare çıkar

"Sen Dârü'l-Hikmet'desin güya"
"Kalbini tedavi edecek bir tabip ara"

Gavs-ı Âzam şeyh Abdülkâdîr Geylânî
Sekiz asır sonra Üstad'ı, etmişti tedavi

İmam-ı Rabbânî'nin Mektubatını aldı eline
Birden tefe'ül edip, açtı halis bir niyetle

İmam-ı Rabbânî, iki mektup yazmıştı üstada
Hem de "Mirza Bediüzzaman'a mektup" namıyla

Gavs-ı Âzam, üstadı tedavi edip şifa verdi
İmam-ı Rabbânî "tevhidi kıbleyi" tavsiye etti

Yalnız olmadığını anlamıştır, Bediüzzaman
İnsanlığın tek yolu var, oda Hazreti Kur'an

Borborunbekir

Bekir Özcan

780-Said Nursi ve Savaş Yılları

Kâinatta sanki kopmuştu kıyamet
Devam ediyor Anadolu'da zulmet

Herhalde Âlem-i İslam'ın güneşi battı
Ufukta yok aydınlık her yer karanlıktı

Yıl Bin dokuz yüz on dokuz eylül ayı
Üstad şöyle anlatır gördüğü "sadık rüyayı"

"O zamanda hadiselerin verdiği yeisle"
"Nur arıyordum karanlık zulmet içinde"

"Mübarek bir cuma gecesinde"
"Uykuyla girdim misal âlemine"

"İslam'ın geleceği için toplanan meclise"
"Çağrıldım, icabet ettim bu kutsi davete"

"Muhterem ve muhteşem bir meclisti"
"Münevver kişilerden teşekkür etmişti"

"Dünya da dahi görmemiştim hiç emsalini"
"Gördüm asrın mebuslarını selef-i salihini"

"Hicap edip saygıyla durdum kapıda"
"El pençe bekliyordum ayakta"

"Muhteşem o ulvi meclis adına"
"Onlardan bir zat dedi ki bana"

"Ey felâket helâket asrının sahibi"
"Senin de reyin var söyle fikrini"

Sanki Üstad'ın gördüğü, bu sadık ulvi rüyada
Aldı Sahibüzzaman namıyla bir unvan daha

Açıklandı kıyamet asrının söz, rey sahibi
Fâtînülasır oldu Bediüzzaman Said Nursi

Mühür Fahrüddeveran Molla Said' in elinde
Nurla kurtulacak gelecek nesil onun dilinde

Borborunbekir

Bekir Özcan

781-Said Nursi'nin Savaş Mücadelesi

Düşman içki getiriyordu gemiler dolusu
Hasımda olsa yanan insandı bunun sonucu

Üstad, kurucuları arasında yer aldı Yeşilay'ın
Maddi, manevi yanmaması gerekirdi insanın

Osmanlının payitahtı İstanbul işgal edildi
Hikmetli mücadele etmek gerekti şimdi

Tanın'de, diğer gazetelerde yazdı makaleler
Okuyunca yazısını deli oldu düşman kuvvetler

Düşmana, basın yoluyla ölümüne hücum etti
Değil susmak, kamuoyu oluşturmak gerekti

"Tükürün İngiliz lâininin hayâsız yüzüne" diye
Bediüzzaman haykırıyordu her makalesinde

"Ey ekpek-ül küpekadan tekepküp etmiş köpek"
Diyerek, kimin haddi idi böyle makale neşretmek

Gizlice üstadı arıyordu derras sinsi İngilizler
Verildi karar, yakalayıp hemen öldürecekler

Üstad, Hutuvât-ı Sitte isimli kitap yazdı
Bir gecede bastırıp tüm İstanbul'a dağıttı

İngiliz Anglikan kilisesinin mağrur başpapazı
Darül-Hikmetil İslami'yeden soru sormaz mı?

Altı sual sordu, istedi altı yüz kelimeyle cevap
Üstad tükürdü yüzlerine, kazandı binlerce sevap

Din vatan millet için kuruldu müderrisler cemiyeti
Bediüzzaman bu derneğin oldu en saygın üyesi

Şeyhülislam kurtuluş savaşı aleyhinde
Üst üste beş fetva verir, işgalcilerin lehinde

"Bunlar zulme, adalet; cihada, isyancı diyor"
"Esarete hürriyet ismi takıp, milleti kandırıyor"

"İşgal altındaki idarenin, fetvası geçerli değildir"
"Mücadele eden asker hem gazi, hem de şehittir"

Verilen fetvayı canı pahasına etti ret
Böyle tutumda olmak büyük bir cesaret

Kuva-yı Milliye hareketine açıktan destek verdi
Üstad; bu cennet vatan kurtulacak diye kükredi

Borborunbekir

Bekir Özcan

782-Said Nursi Türkiye Büyük Millet Meclisinde

Mustafa Kemal Paşa, Ankara'ya çağırıldı ısrarla
Hemen şifre ile haber gönderildi İstanbul'a

İlk önce gitmek istemez bu davete
Mücadele etmek ister tehlikeli yerde

Üstada ricacı Van valisi, Mebus Tahsin Beydi
Sonra Mareşal Fevzi Çakmak araya girdi

On sekizi seçkin büyük şahıslar girer devreye
Üstad dayanamaz artık, gider bu ısrarlı davete

Ümitli bir yıldız bin dokuz yüz yirmi iki
Kasım ayının dokuzu, Perşembe günü idi

Bediüzzaman'a yapıldı karşılama merasimi
Alkışlarla karşılar Türkiye Büyük Millet Meclisi

Konuşma yapıp dua etti meclis kürsüsünde
Gazileri tebrik edip, şehitleri andı rahmetle

Üzgün üstad, Ankara'da umduğunu bulamaz
Mebusların çoğu terk etmiş kılınıyordu namaz

On maddelik bir beyanname hazırlar
Dağıtıp ikaz edildi bütün mebuslar

Milletvekillerine dağıtılan bildiri neticesinde
Namaz için mebuslar sığmaz oldu dar mescide

Mescit daha büyük bir yere taşınır
Namazlar daim cemaatle kılınır

Hazırlanan broşürü tüm komutanlar okur
Mustafa Kemal Paşa üstada şöyle konuşur

"Sizin gibi kahraman bir hoca çok lazımdır bize"
"Çağırıldık yüksek fikrinizden istifade edelim diye"

"Sen verdin ilk önce namaza dair bilgiyi"
"Aramıza ihtilaf sokup çıkardın ikiliği"

Üstad iki parmağını ileriye uzattı, hiddetle
"Paşa, Paşa diye gürledi bir anda şiddetle"

"İslamiyet'te; imandan sonra namaz gelir"
"Kasten kim bu ibadeti yapmaz ise haindir"

"Hainin hükmü dinimizce merdudtur der"
Çekinmez hiç, cesaretle fikrini açıkça söyler

Borborunbekir

Bekir Özcan

783-Said Nursi Mustafa Kemal Paşayla Baş Başa

Üstadın pervasız davranış Paşa'nın gider hoşuna
Yalnız görüşmek üzere davet eder derhal odasına

Meclis makamında Mustafa Kemal Paşa
Üstadla iki, üç saat görüşür baş başa

Üstada sundu reddedilmeyecek teklifleri
"Muş ilini temsilen olacaktı milletvekili"

"Umumi vaizlik yapacak Şeyh Sünûsî gibi"
"Diyamet İşlerinde üye olacaktı daimi"

"Şahsına büyük bir köşk tahsis edilecek"
"Çok yüksek miktarda maaş ödenecek"

Bediüzzaman reddetti bütün teklifleri
Doğuda üniversite açmak idi tüm gayesi

Mecliste oy çokluğu ile kabul edildi
Yüz elli bin lira ayrılmasına karar verildi

Üstad Ankara'dan ayrılmayı arzu etti
Bütün dostları istasyona kadar geldi

Mustafa Kemal Paşa da gelir tren garına
Aralarında bir konuşma geçer ayakta

Paşa görüşünü sorar, heykeller hakkında
Üstad der, "heykelleredir hücumlar Kuran'da"

"Bize acilen lazım, hastane, mektep, yollar"
"Mabetler, okullar ile yetimleri koruyan yurtlar"

"Bunlar olmalı bir Müslüman'ın heykeli der"
Bütün dostlarıyla vedalaşıp trene biner

Borborunbekir

Bekir Özcan

784-Said Nursi Van'a Dönüşü

Üstad kaderin cilvesiyle, ülke ülke dolaşır
Pek çok insan bir sürü olaylarla karşılaşır

Gelmişti ahir zamandaki korkunç şahıslar
İnsanlık ölümü pahasına mücadeleye başlar

Bu asırda dine, ihlâsla etmek için hizmet
Kullanılmaz kuvvet, yapılmaz siyaset

Kuran'ın elmas kılıcı hükmündeki nuru ile
Dağıtılır ahir zamandaki en dehşetli fitne

Hadis de böyle söylüyor Peygamber(ASM)
Kim tutmazsa bu sözü, hayatının hatasını eder

Kosturma'daki sıkıntı dolu Rus esaretinde
Volga nehri kıyısındaki Tatar mescidinde

O halet-i ruhiye içinde karar vermişti
"Kalan ömrünü mağaralarda geçirecekti"

Yıl bin dokuz yüz yirmi üç, mevsim bahar
Üstada, kader planı neler, neler hazırlar

Üstad ulaşır Van'a, gider Erek Dağına
İbadete tefekküre dalar bir manastırda

Ali Çavuş, savaş arkadaşı hem de talebesi
Molla Hamid'le beraber, yapar üstada hizmeti

Erek Dağı'nda iki sene riyazet hayatı yaşar
Dünyanın her çeşit işinden şiddetle kaçır

Her gece teheccüde kalkar eder ibadet
Gündüz ders okur talebeleriyle eder sohbet

Saatlerce virtlerini okur tefekkür eder
Huzur ve huşu içinde günler böyle geçer

Erek Dağı'nda çok feyizli geçmekte günler
Güz gelmişti tohumlarını savurdu çiçekler

Borborunbekir

Bekir Özcan

785-Said Nursi İsyanı Ret Etti

Kürt aşiret reisi, Kör Hüseyin Paşa gelir
Üstad'la gizli özel olarak görüşmek ister

Hususi konuşmayı Bediüzzaman kabul etmez
Kararı kesin olup bundan asla vaz geçmez

"Vücudumun azası gibidir, benim talebelerim"
Dedi "herkesin gözü önünde açıkça görüşelim"

"Altınla dolu bir mendili, zekât olarak teklif etti"
"Zekât yerinde verilir" diye üstad çok sinirlendi

Şiddetle kızdı, birden hiddetlendi, Bediüzzaman
"Köyünde yok mudur senin hiç fakir akraban? "

Almadı altınları, Hüseyin Paşa'nın yüzüne fırlattı
Aşiret ağası sonunda baklayı ağzından çıkardı

"Bütün aşiretler toplanmış verilmiş karar"
"Bizim Mustafa Kemal'le savaşımız var"

"Hazır her şey, at silah cephane asker"
"Senden sadece destek ve emir bekler"

Üstad şimşek oldu çaktı, gök gibi gürler
"Bu vatan kimin, kimindir bu asker"

"İyi düşün Ahmet'i Mehmet ne için öldürecek"
"Göster düşmanı bu millet kimle harp edecek"

"Bu cennet vatanın has evladı askerler"
"Öz akraba olur ülkedeki bütün aşiretler"

Hayrette kaldı çok şaşırdı Hüseyin Paşa
Kurtulacak gibi değildi girdi büyük bir şoka

Şeyh Said'den bir mektup geldi Bediüzzaman'a
"Sizin nüfuzunuz çok kuvvetli katılın" diyor isyana

Said Nursi hemen cevap yazdı Şeyh Said'e
Bu tarihi cevabi mektup ise şu mealde

"Asırlardır bayraktarlık yaptı bu asil millet"
"Bu sayede yükseldi Dünyada İslamiyet"

"Cennet vatanın toprağında çok veliler yetişti"
"Din, vatan, Kur'an uğruna sayısız şehitler verdi"

"Böyle bir milletin torunlarına kılıç çekilmez"
"Dinen caiz değil, kardeş kardeşle dövüşmez"

"Kurtuluşumuz Kur'an hakikatlerini ilan etmek"

“En büyük düşman olan cehaleti ilimle yenmek”

“Niyetinizden vazgeçin, sonuç çok vahim olacak”

“Binlerce insan yıllarca töhmet altında kalacak”

Bediüzzaman'ı dinlemedi Şeyh Said, etti isyan
Yok, oldu mal mülk canlar, netice çok hüsrân

Asır imamını tanımayan cehalet üzerine ölür
Dünya ve Ahiret hayatında ebediyen dövünür

Borborunbekir

Bekir Özcan

786-Said Nursi'nin Erek Dağından Ayrılışı

Mevsim kış, Erek Dağı kar altında
Hayvanatla tohumlar kış uykusunda

Üstad inzivaya çekilmiş bir manastırda
Daim ibadetle meşgul dimdik ayakta

Hulus-u kalple dua etmekte yüce Allah'a
İnsanlığı temsil ediyordu sanki bu asırda

Bir yüzbaşı ile üç jandarma gelir
Hükümet emri götürüleceği söylenir

Talebeleri çok üzgün halk ise yasta
Nasıl yolculuk yapılacak bu karda kışta

Üstad gönüllü gittiğini beyan etti
Halkın yapacağı her şey o anda bitti

Yapıldı son hazırlıklar düşüldü yola
Ancak namaz vakitlerinde verildi mola

Atlı kızaklarla getirildi Erzurum'a
Şubat ayı sonunda ulaşıldı Trabzon'a

Deniz yolu ile tekrar İstanbul'a geldi
Bir haberle ruhu kalbi akli fikri titredi

Meşhur meşihat dairesi olmuştu kız lisesi
Ağlamaya başladı üstad'ın tüm latifeleri

Yanıyor vücudu yaş akıtmıyordu gözleri
Yanardağ lavı gibiydi duasının sözleri

Üstad o gece kızgın alevler içinde yandı
Aynı gün Meşihat dairesini alevler sardı

İzmir üzerinden gemiyle Antalya'ya gelir
Burdur'daki Deli Baba camisine yerleşir

Nurun tohumu, kırk dokuz toprakta işledi
Kıyamete kadar sürecektir olan, ilk filizi verdi

Boş durmaz üstad gece gündüz çalışır
Nur'un ilk kapısı isimli kitabını, kaleme alır

Üstada, doğrudan Kuran'ın dersidir bu kitap
Aynelyakin bir şekilde yeni Saide eder hitap

Çoğaltılır el yazısı ile halka dağıtılır
Yedi ayda Burdur'un tümüne yayılır

Mareşal Fevzi Çakmak Burdur'a gelir

Vali hemen Üstad hakkında şikâyet iletir

Fevzi Çakmak valiye açıkça şöyle der
Çekinmez kimseden fikrini orada söyler

“Bediüzzaman’dan zarar gelmez ilişmeyiniz”
“Gereken saygıyı gösterip hürmet ediniz”

Borborunbekir

Bekir Özcan

787-Bediüzzaman'a Kaderin Kazası

Cenabı Allah'ın rububiyet dairesinde
Peygamberimizin(ASM) nezaretinde

Ulaştı İmam-ı Ali'nin (KV) gayreti
Zırh oldu Gavs-ı Azamın (KS) himmeti

Kaderin dağ gibi dalgaları arasında
Pişti iyice sebeplerin ilahi kazanında

Enbiya, evliya aktaplar'ın huzurunda
Ruhani, nurani bir meclis divanında

Mevlana Halit'ten görevi aldı teslim
Şahit oldu tüm semavat ve zemin

Tevhit bayrağını Kâinata dikecek
Cenabı Allah'ı zerrede ispat edecek

Hızla çalışıyordu kaderin mekikleri
Sıkıntı yumağından çekiyordu iplikleri

Ruh elbisesine rengârenk atıldı ilmikler
Ceset üstünde tecelli ediyordu ilahi cilveler

Çıkıyordu artık ayrılık döneminin deseni
Acaba nasıl olacaktı hayat halısının şekli

Borborunbekir

Bekir Özcan

788-Bediüzzaman Said Nursi Nereden Nereye

Nereden Nereye

Yoktu Osmanlı artık cihan haritasında
İslam âlemi yetimdi insanlık dünyasında

Osmanlı İmparatorluğu topraklarında
Otuz üç devlet kurulmuş yaşamakta

Altı yüz senelik koca çınar ağacı yıkılır
Şimşek, dal, budaklara kadar ayrılır

Dünyada; müthiş dehşetli oldu inkılâplar
Birer birer yıkılır, Kuran'ın etrafındaki surlar

Halk için hazırlan plan, şeytanca çok sinsi
Tatbik edilirse koparacak hemen kıyameti

Türkiye'de acımasızca satılır camiler
Depo olarak kullanılır mescitler

Değiştirildi, ezan kamet okumanın şekli
Maksat, dinsiz yetiştirmek gelecek nesli

Yüce Kur'an-ı Kerim'in öğretilmesi yasak
Mümkün mü hiç dini kitap, makale yazmak?

Kapısına kilit vuruldu medreselerin
Sesi soluğu kesildi tüm tekkelerin

Kur'an kursları, ülke genelinde kapatılır
Şapka giyilecek, sarıklı gezmek yasaklanır

Hedef, inancı olmayan bir nesil yetiştirmek
Gaye, Müslüman'ın ruhunu değiştirmek

Minareleri suskun hasretle bekliyor ezanı
Kavuşmak istiyor Kuran'a caminin mihrabı

Nuru yok oldu, ruhu gitti cenazesi orta yerde
İşte canlı şahidi iyi bak, Ayasofya göz önünde

Borborunbekir

Bekir Özcan

789-Bediüzzaman'ın Barla Yolculuğu

Nurun tohumu da artık filiz verip yeşillenir
Hemen meyve verecek sanki tılsımlı bir iksir

Arıyordu Dünya da en verimli mümbit arazi
Üstad'a; beşer zülüm, adalet edecekti kaderi

Nurun tohumu ekilmesi gerek, cemre yakın
Hele bir ekilsin de, nasıl büyüyecek siz bakın

Kader rüzgârı üstadı savurdu Şubat ayında
Burdur, Isparta, Eğridir'den kayıkla Barla'ya

Dünya ve denizin müthiş dalgaları arasında
Huşu içinde ikindi namazını eda etti kayıkta

Barla sahilinde üstadı keklikler karşılar
Kâinat adına kanatlarıyla daim alkışlar

Yol boyunca üstada eşlik etti keklikler
Vedalaşmak için gökte çizildi daireler

Yaya olarak akşamüzeri gelinir Barla'ya
Teslim etti Jandarmalar, karakol komutanına

Yorgun argın o gece karakolda geçer
İlahi kader ise, nur üstada elbise biçer

Borborunbekir

Bekir Özcan

790-Bediüzzaman Said Nursi'nin Barla Hayatı

Barla, o gece fırtınalı şiddetli esti rüzgâr
Sevinçten alkış tufanına tutuldu ağaçlar

Hasretle misafirini bekliyordu ulu çınar
Aşkla, şevkle su akıtacaktı tarihi pınar

Yüksekçe iki dağ arasında akar bir dere
Barla, tam benziyor üstadın doğduğu yere

Duvar gibi birden yükseliyor iki yamaç
Barla'da, çok büyük olması gerekir amaç

Gelince bahar yemyeşil olur dağlar
Rengârenk çiçeklerle süslenir bağlar

Aşkla şevkle öter kanaryalar bülbüller
Hayvanat sanki ilahi koro, Allah'ı zikreder

Ulu çınarın yanında tarihi bir çeşme
Sevinçten coşuyor, gönlünü deşme

Borborunbekir

Bekir Özcan

791-Bediüzzaman - Çınar - Pınar

Üstad, Barla'da ulu çınar ağacı ile tanışır
Bütün gizli sırlarını birbiriyle paylaşır

Daim üstadın zikrine eşlik eder, koca çınar
Çınarın yerine gözyaşı döker, tarihi pınar

Sadık üç dost olur; üstad, çınar, pınar
Bu arkadaşlığa imrenir böcekler kuşlar

Beraber Kâinat namına Allah'ı zikrederler
Şahit olur buna gökte bulunan melekler

Rüzgâr Hu derken, çınar cezbeyle sallanır
Durur mu çeşme? Coşar, gürül, gürül su akıtır

Eşlik eder kuşlar; cıvıl, cıvıl Ya Celil çeker
Bu ilahi zikre, aşkla şevkle katılır böcekler

Üstad bunları duyar görür eder tefekkür
Yüce Mevla'nın, kalbine ilhamını bekler

Borborunbekir

Bekir Özcan

792-Bediüzzaman'ın İlk Talebesi

Barla'nın dağlarında gezerken bir gün
Yağar yağmur gök gürler gümbür, gümbür

Üstad, yağmurdan sırlıklam ıslanmış
Yırtılmış lastik ayakkabısını eline almış

Çok bitkin yorgun argın dönmekte evine
Sıddık Süleyman ağabey düşer peşine

Üstad âniden durdu, birden geriye döndü
Süleyman Ağabeyi hemen arkasında gördü

"Gel kardeşim" diyerek yanına çağır
Ağabey, ayakkabıyı üstadın elinden alır

Çınar altındaki çeşmede bir güzel yıkar
Üstad'a ilk talebe olup hizmete başlar

Sıddık unvanını ona üsdat verdi
Nurun ilk talebeliğine böylece girdi

Barla deresindeki bağı oldu, Cennet bahçesi
Bağı'da sadakatle hizmet etmişti kendisi gibi

Hazreti Gavs'ın kerameti çıktı asırlar sonra
"Sadikan" unvanı veriyordu, Sıddık Süleyman'a

Borborunbekir

Bekir Özcan

793-Bediüzzaman'ın Nurani Filizleri

Şabri ağabey ayak parmaklarındaki işaretle
Üstada tamamen tefavuk edip benzemekte

Abdülkâdîr Geylani kasidesinde göstermiş
Sekiz yüz yıl öncesinden müjdesini vermiş

Oldu üstadın en has saff-ı evvel talebesi
Keyfiyeten genişliyordu Nurun ilk dershanesi

Bekir ağa, ümmîdir okuma yazma bilmez
Nura âşıktır, kalbine başka bir şey girmez

Gavs-ı Azam asırlar önce üstada verir haber
Kasidesinde Bekir ağaya, bey diye hitap eder

Şamlı Hafız Tevfik ağabeye baba vasiyeti
Üstad'ın has talebesi, Nurun ise ilk kâtibi

Görür çocukluğunda, Bediüzzaman'ı Şam'da
Aşkla şevkle hizmet etti yıllarca Barla'da

Abdullah Çavuş, Barla'lı büyük kahraman
Çok misafirperver, asil aziz bir hanedan

Borborunbekir

Bekir Özcan

794-Bediüzzaman'ı Albay Hulusi Beyin İlk Ziyareti

Hulusi ağabey üstadı, önce tarikat şeyhi bilir
Arkadaşları ile Bediüzzaman ziyaret edilir

Oda kapısından daha içeriye ilk adım atılır
Hulusi ağabey hemen kolundan yakalanır

Üstad der "kardeşim ben şeyh değilim"
"İmamı Gazali, İmamı Rabbani gibiyim"

"Bu asır artık tarikat zamanı değildir"
"İmanı kurtarmak en büyük hünerdir"

Şahadet âleminin içine giren has veliler
Âlem-i gaybın penceresinden seyredeler

Isparta'dan Barla'ya üstad sürgün edildi
Daha kayıktaki Hulusi ağabey gösterildi

Hazreti Gavs'ın işareti "muhtlisen" kelimesi
Üstad'ın ise birinci talebesi, ihlâs küpü Hulusi

Hazreti üstadın, olmuştu artık ikinci bir ruhu
Yazıldı Nur hizmetinin, tertemiz safi mektubu

Üstadın sadık dostu, halis muhtlis muhatabı
Barla'da, yazılacak Risale-i Nurun Mektubatı

Hulusi ağabey sanki her an üstadla beraber
His dünyasında ne duysa üstad'da hisseder

Rüyasında, tekmi verecektir alay komutanına
Bakar ki üstad oturuyor, komutan makamında

Üstada, anlatır rüyasını hemen tevilini ister
"Üstad günde iki kere görüşeceklerini söyler"

Sabahları Hulusi ağabeyi, yanında hazır eder
Üstad, her akşam bu talebesinin dersine gider

Bediüzzaman'ın, muhatabı en samimi şakirdi
Candan çalışır hizmette, gösterir üstün gayreti

Borborunbekir

Bekir Özcan

795-Said Nursi'nin Barla'da Nur Hizmeti

Dağlarında yetiştirdi yeşilin tüm tonu
Burada doğdu gönüllerin İlâhi nuru

Sanki gökle yarışıyor mavilikte Eğridir Gölü
Barla'dan geçiyor insanlığın o nurani yolu

Üstadın hayalindeki, Akdamar adası oldu Barla
Elli talebe yetiştirip hükmedecekti Dünya ya

Yapıldı Barla'da Kuran'ın çelikten zırhı
Çıkıyordu masumların aheste aheste ahı

Üstad'ın elinde var, iki ucu açık kurşun kalem
Aman Allah'ım! Nasıl nurlandı bununla âlem

Restorasyon başladı, Âlem-i İslam kalesinde
Asrın baş mimarı emir verdi, onuncu sözde

İslâm kalesinin taşları yapıldı altından
Yüksek burçları tesis edildi yakuttan

Kalenin, bütün sütunları imal edildi çelikten
Enerjisi ise bitmez kaynak olan şimşekten

Bağlandı suyu, Yüce Allah'ın hazinesinden
Bitmeyen ısı geliyordu, güneşler güneşinden

Atlastan halı gibi dokundu, iman esasları
Pırlanta misali parlatıldı, Kuran'ın hakikati

Sağlam kapılar yapıp elmasla süslendi
Pencereler en değerli incilerle döşendi

Kocaman kubbeler gümüşle kaplandı
Kubbe âlemi yeşil zümrülden takıldı

Tavan kemerleri örüldü itina ile akik taştan
Teknoloji asrına, İslam gösterildi yeni baştan

Hurafelerin kaynağına inilip temizlendi
İslam'ın ulvi hakikati, kâinata ilan edildi

En yüksek burca, tevhit bayrağı çekildi
Hemen yanına, nübüvvet sancağı dikildi

Kale sakinlerinin, hastalığı edildi teşhis
Anında tedavi ediyor, ilaçları çok nefis

Adeta, Dünya ya Kur'an yeni nazil oldu
İnsanlık ruhu, imanın feyziyle doldu

Barla lahikası dokundu, ipekten halı gibi

His dünyasının, kâinattaki en güzel incisi

İmanın, İslam'ın esasları, bir bir edildi ispat
Kıyametin erken kopmasından, kurtuldu kâinat

"Türkiye'den, bir güneş doğdu âlem-i İslam'a"
"Yayıldı Barla'dan, Dünya ilim irfan sahasına"

İslam âlemine, kuzey batıdan doğdu artık Güneş
Barla, Mekke'ye Medine'ye olmuştu kutsi kardeş

Bu haleti ruhiye de telif etti, onuncu sözü üstad
Ölümün hakiki yüzünü gösterdi, etti açıkça ispat

Nur tohumu Barla'da, hemen verdi meyve
Haşır risalesi basılıp, dağıtıldı tüm herkese

Ahir zaman hastalıkları teşhis edildi teker teker
Allah'ın Şafi isminden, reçetesi yazıldı birer birer

Borborunbekir

Bekir Özcan

796-Bediüzzaman Said Nursi Ve Kuran'ın Nuru

Risale-i Nur, Kuran'a çelikten bir zırh olur
Okuyanın ruhunu kalbini feyizle doldurur

Kuran'ın mucize olduğunu etti ispat
Delilini gösterdi, işte size Kâinat

Kâinat kitabının katoloğu Kur'an, zaten gençti
Kabı yeşil atlas kumaştan yeniden ciltlendi

Âdeta altın suyu mürekkeple yazıldı harfleri
Yemyeşil zümrütle süslendi tüm hareketleri

Risale-i Nur; Kâinat kitabı Kuran'ın, manevi bir tefsiri
Bütün insanlığın ortak görüşü, en büyük akıl güneşi

Bilmeyene, İslam'ın şefkatli tebliğ eli
Müminin, daim zikredeceği ulvi virdi

İnanmayana, doğudan çıkacak ateş oldu
Bütün kâfirlerin hidayeti için son umudu

Peygamberimizi den (ASM) bu asra bir mektup
Her zamanda bulunan gizli çok büyük bir kutup

Üstad; âhir zamanda Peygamberimizin(ASM) talebesi
Risale-i Nurlar; kıyamete kadar daim okunacak hutbesi

Borborunbekir

Bekir Özcan

797-Bediüzzaman Ve Nurun Gözüyle Barla

Barla, İslama manevi yardım gelen yer
Karanlıktır Dünya, Nurlar olmasaydı eğer

Barla, bu asırda sanki İslam âleminin merkezi
Büyülüyor Risale-i Nuru okuyan bütün herkesi

Anlaşıldı üstadın Barla'ya gönderiliş sebebi
Bu çağda beşerin olmuştu kurtuluş vesilesi

Çam dağı aziz üstadın tefekkür makamı
Egridir gölüne hakim tepede katran ağacı

Çam dağının zirvesinde bir ağaca
Yapıldı dam benziyordu makama

Budaklı keresteyle altı döşeli
Üstada, Yıldız Sarayından da kıymetli

Kürsü oldu, İslam âlemine sanki
İnsanlığa burada yükseldi kurtuluş sesi

Şarka, bir üniversite kurmak tüm gayesi
Allah'ın izniyle Barla'da gerçekleşir hayali

Risale-i Nurlar Barla'da telif edilmeye başlanır
Her kalbe adeta bir üniversitenin temeli atılır

Büyük bir fabrika olmuştur, Barla
Gelen her kişi başlamıştı imalata

Gönüllüdür, Nur üniversitenin talebesi
Kur'an güneşi ile nurlandı kalbi, hanesi

Nur tohumu elli senede yetişip olgunlaştı
Sanki Afyon büzüğü gibi, Barla'da patladı

Milyonlarca tohum Dünya'ya yayılır
Çelikten zırh olur küfrün etrafı sarılır

Sayırsız nurani tohumlar yetişir bu tarlada
Küfre meydan okuyan yigitler çıkar Barla'da

Olmuştu zamanın en büyük hidayet kapısı
İslam âleminin adına yazıldı Barla'nın tapusu

Öttü kanaryalar bülbüller aşkla şakır
Nurun tohumu buradan kâinata yayılır

Yazıldı Barla'da Sözler, Mektubat, Lemalar
İslam'ın elmaştan kalesiydi artık Risale-i Nurlar

Borborunbekir

Bekir Özcan

798-Said Nursi'nin Barla Hatırası

Üstad, tamir ettirdiği Muş Mescidinde
Gönüllü imamlık yapar mahalleye

Yıl bin dokuz yüz otuz iki, on sekiz Temmuz günü
İnsafsızca dehşetli bir plan hazırlar nahiye müdürü

Kır bekçisi jandarmalar mescide gizlice saklanır
Allah-ü Ekber diyerek ezan okunmaya başlanır

Güya yakalanmıştır üstad, cürmümeşhut halinde
Vcdansızca, yaka paça tutularak sevk edilir Eğridir'e

Çok ağır şartlar altında, Barla'da başlar hizmet
Yaşanmış binlerce hadiseden işte tarihi bir örnek

Bir plan dâhilinde üstadı hazırlıyor İlahi kader
İstikbalde bekliyor dayanılmaz korkunç günler

Kaza, kader programı saatin salisesi gibi işler
Yirmi beş sene sonra Barla'ya, üstad tekrar gider

Borborunbekir

Bekir Özcan

799-Bediüzzaman Ve Risale-i Nur'un Yayılması

Risale-i Nur hakikatleri yayılmakta ÷lkeye
Dinsiz olamazdı Osmanlının öz evladı Türkiye

Isparta'da çoğaltılmak da risaleler şevkle
Okuyan herkesin ruhu nurlanıyor feyizle

Yıllar sonra, çöle düşen yağmur taneleri gibi
Kur'an hakikatlerini, iştahla emiyordu halk sanki

Elden ele, dilden dile dolaşıyor Risale-i Nurlar
Sökölmesi mümkün değil hücum etse ordular

İçerideki dinsiz komiteler aldatır hükümeti
Mutlak durdurmak lazımdı bu müthiş hareketi

Yayınlanması yasaktı ÷lkede dini makalenin
Hiç cezası olmaz mıydı böyle bir faaliyetin

Verilmişti emir, mutlaka bir suç ortaya koyun
Uydurma haberlerle yapılacaktı büyük bir oyun

Yalan da olsa bulunacaktı bir hata kusur
Bütün ÷lkeye yayılacaktı şaibeli bu unsur

Borborunbekir

Bekir Özcan

800-Bediüzzaman Said Nursi ye Uydurulan Suç

Devletin temel nizamlarını yıkıyor denilir
Gizli dini teşkilat kuruyor bahanesi edilir

Rejim aleyhinde Bediüzzaman Said Nursi
İslami, İmani risaleler neşretmekte gizli gizli

Sonunda buldu hükümet kendine göre sebep
Savcı iddianamede İdam cezasını edecekti talep

Hükümet, bahaneleri bulunmuştu böylece
Yapılmıştı plan tatbikata konuldu sinsice

Yirmi beş Nisan bin dokuz yüz otuz beş tarihinde
Düzenlendi baskın Nur talebelerinin meskenine

Nur talebelerinin evleri didik didik aranır
Bütün kitap, risale mektuplar tek tek taranır

Lahikalarda ismi geçen tüm şahıslar yakalanır
Karakolda kara kara yanarak vicdansızca sorgulanır

Borborunbekir

Bekir Özcan

801-Bediüzzaman Ve Gariban Ramazan

Ramazana aittir isimli bir kitap bulunur
Kim bu Ramazan diye herkesten sorulur

Aramalar Atabeyin bir köyüne kadar yaygınlaşır
Okuma yazma bilmeyen Ramazan'ın evine ulaşılır

Tanıtmıyor bilmiyor hiç kimse, yok adresi Ramazan'ın
Cahil bir köylü getirildi talebesi diye Bediüzzaman'ın

Zavallı Ramazan'ın ellerine vuruldu kelepçe
Hemen apar topar sevk edildi doğru Eskişehir'e

Yalvardı Ramazan, "Risale-i Nuru hiç görmedim"
"Bediüzzaman'la hayatımda asla görüşmedim"

Dese de, derdini kesinlikle kimseye anlatamadı
Başka çare yoktu, bahtsız kulun adı Ramazan'dı

Risale-i Nurlar mahkemece incelenmeye başlanır
Orucun hikmetini anlatan risale olduğu anlaşılır

Çilesi varmış Ramazan'ın iki ay sonra edildi tahliye
Her halde çok kızıp öfkelenmiştir böyle bir talihe

Borborunbekir

Bekir Özcan

802-Said Nursi Talebesi Binbaşı Asım Bey

Tutuklanır mahkemece Üstad Said Nursi
Güya ellerine geçmişti belgelerin hepsi

Abartarak üst makamlara verildi yalan bilgi
Anında tüm gazeteler gösterdi büyük bir ilgi

Binbaşı Asım ağabeyin evinde akşam ders var
Komiser baskın düzenlemişti kapı çaldı bir an

Gecikmeli olarak girdi polisler içeriye
Tüm odalar arandı bakıldı her yere

Dini kitap, risale mektuplara el konulur
Merhum Binbaşı Asım ağabey ise tutuklanır

Isparta sorgu hâkimliğine çağrıldı ifade vermeye
Vicdanında ölçüyordu nasıl ifade vereyim diye

Doğru söylese mutlaka üstad zarar görür endişesiyle
Fıtratına, asker mesleğine çok ağır gelecek yalan söylese

Bu halet-i ruhiye de "Ya Rab al canımı" diye etti dua
"Tüm duygularıyla İhlâsla sığındı Cenabı Allah'a"

Daha ifade verirken hâkim karşısında yefat eder
Üstad "tam bir istikamet şehidi" olduğunu söyler

Hükümet, halka çok şiddetli baskı, müthiş korku salar
Binbaşı Asım Ağabeyin cenazesini, beş altı kişi kılar

Borborunbekir

Bekir Özcan

803-Bediüzzaman Said Nursi'nin Eskişehir'e Nakli

O dönem ki Hükümetin İçişleri Bakanı Şükrü Kaya
Jandarma Genel Komutanıyla teğiz etmişti bir kıta

Isparta Afyon yoluna, süvari askerler yerleşti
Kontrol altında tutuluyor tüm Ege Bölgesi

İkinci bir Menemen olayı çıkartmak bütün gaye
Üstad hiç hizmet eder mi böyle kirli bir emele

Tutuklanmıştı bütün Nur talebeleri
Kelepçeler yetmedi iple bağlandı elleri

Eskişehir ağır ceza mahkemesine sevk edilir
Kamyona hep birlikte besmele çekerek binilir

Müfreze komutanı Ruhi Beyin sızlıyordu vicdanı
Kahraman askerler, içine akıtıyordu gözyaşlarını

Daha fazla dayanamadı gözdürdü kelepçeleri
Serbest olmuştu bilekleri ile birlikte benlikleri

Kazaya kalmadan tüm namazlar edilir eda
Başlayacaktı Eskişehir hapsinde büyük bir cefa

Yüz yirmi talebesi ile Eskişehir'e gelir üstad
İdare tarafından uygulanmakta tecridi mutlak

Borborunbekir

Bekir Özcan

804-Bediüzzaman Said NursiHapishane Zulümleri

Açıktan zalimce başlanır zulümlere işkencelere
Koğuştan hiçbir kimse çıkamıyordu tuvalete

Koğuşun bir köşesi kullanılır hela olarak
İhtiyaçlar burada giderildi utanıp sıkılarak

On iki gün nur talebelerine verilmedi yemek
İnsanlık anlayışlarını göstermişlerdi demek

Dışarıda çok müthiş bir propaganda yapılır
Ülke geneline dehşet, korku, baskı yayılır

Radyo ve gazetelerle yapılır kasıtlı haber
Kimse ağzını açamaz böyle tecelli eder kader

Her gün mutlaka uyduruk havadisler söylenir
Bediüzzaman'la talebeleri idam edilecek denir

Borborunbekir

Bekir Özcan

805-Said Nursi'nin Eskişehir Mahkemesi

Dindar vatandaş korku endişe panik içindeyken
Üstad haykırıyordu Eskişehir Mahkemesinden

"Laiklik anlayışı, dinsizlik demek değildir"
"Eğer böyle ise bu nasıl laik cumhuriyettir"

"Ladini görüşü, dinsizlere dinsizlikleri için ilişmez"
"Dindarlara da, dinarlığı sebebiyle hiç karışmaz"

Üstad Mahkeme huzurunda Gök gibi gürler
Yanardağ lavlarını andırır korkusuz o sözler

Elli sahifelik çok müthiş müdafaa yapar
Eskişehir mahkemesi ise verir keyfi bir karar

Bediüzzaman Said Nursi'ye on bir ay ceza verilir
On beş Nur talebesine altışar ay mahkûmiyet denilir

Geriye kalan yüz beş kişi beraat edip tahliye edildi
Herkes "Hasbünallahü ve niğmel vekil " dedi

Üstad "bu cezalar lâyıktır bir beygir hırsızına"
"Çok basit bir cezadır ancak verilir kız kaçıracısına"

"Ya idam veya berat diyerek şiddetle itiraz eder"
"Veyahut yüz bir sene mahkûmiyet diye gürler"

Borborunbekir

Bekir Özcan

806-Said Nursi'nin Cumhuriyetçilik Anlayışı

Müdafaadan sonra Eskişehir Mahkeme reisi
Üstada sorar Cumhuriyet hakkında fikrini

Bediüzzaman, "mahkeme reisinden başka"
"Hiç biriniz daha gelmeden bu dünya'ya"

"Ben Dindar bir cumhuriyetçi idim"
Çünkü "Hülefa-i Raşidin benim rehberim"

"Elinizdeki tarihçe-yi hayatım"
"ispat eder, tetkik edip bir bakın"

Üstad devamla "dört halifenin her biri"
"Hem halife hem de reis-i cumhur idi"

"Fakat manasız isim ve resimden ibaret değildir"
"Hakiki adaleti, cumhuriyeti uygulayan reislerdir"

"Gençlik dönemindeki hatırasını örnek gösterir"
"Kubbe-i Hasiye de iken biraderi yemek getirir"

Yemeğin suyuna, ekmeğini bandırarak yerdi
Tanelerini ise kubbedeki karıncalara verirdi

Denildi, "neden karıncalara veriyorsun taneleri"
"Karıncaların çalışkan, cumhuriyetçi olduğunu söyledi"

Borborunbekir

Bekir Özcan

807-Bediüzzaman'a Zehir Verilmesi

Üstad, koca koğuşta tek başına kalmakta
Daim ibadet edip, Kur'an ve virdini okumakta

Tifo aşısı vurulacaktır bütün mahkumlara
Bu bahaneyle zehir verilecek Bediüzzaman'a

Şol meme üzerinden zehir şırınga edilir
Üstadın vücudu eritmez bunu, biriktirir

İğne vurulan yer zamanla çok sertleşir
Bal mumuna dönmüş miskete benzetilir

Aylar sonra zehir vücudundan ayrılır
Sol göğsünde acı hatıranın izi kalır

Zahmetler içinde günler çok çetin geçer
Üstad, durmaz boş risaleler telif eder

Yirmi sekiz, yirmi dokuz, otuzuncu Lemalar
Bu hapishanede yazıldı birinci, ikinci Şualar

Borborunbekir

Bekir Özcan

808-Bediüzzaman'ın Kerameti

Cenabı Allah, dostlarını bırakmaz yalnız
Evliyaların hayatı bir örnektir bakınız

Üstada yetişti Yüce Mevla'nın inayeti
Peygamberimizin (ASV) himmeti

Üstad, İmamı Ali'yi (RA) bulur yanında
Böyle olursa, korku kalır mı Dünya'da

Üstad, Abdülkâdîr Geylani'nin sinesinde
Hikmetle yapılmış ilahi zırhın içinde

Hapishanede zor şartlar altında geçer günler
Aşkla şevkle hizmete devam etti ağabeyler

Gözle görülür hale gelir hizmetin makbuliyeti
Kulaktan kulağa yayıldı üstadın kerametleri

Üstadı, Eskişehir Cumhuriyet başsavcısı görür çarşıda
Hapishane müdürüne kızarak, çağırır hemen makama

Hiddetle niçin Bediüzzaman'ı çıkardınız dışarıya der
Müdür, Said Nursi'nin içeriden hiç çıkmadığını söyler

Hatta Bediüzzaman'ın tecritte olduğunu anlatır
Başsavcıyla beraber hemen koğuşa bakılır

Üstad Bediüzzaman Said Nursi görülür yerinde
Unutulmaz bu olay yayılır tüm Eskişehir'e

Borborunbekir

Bekir Özcan

809-Bediüzzaman'ın Ak Camide Görülmesi

Bir Cuma günü Eskişehir hapishanesinde
Müdürle kâtip beraber otururlar idarede

Üstad seslenir "Müdür Bey, müdür Bey" diye
"Bu gün mutlaka bulunmam lazım der, Ak Cami'de"

Müdür, "peki efendi hazretleri" diyerek cevap verir
Makam odasına çekilirken kendi kendine söylenir

"Unuttu Hoca Efendi kendisinin mahkûm olduğunu"
"Herhalde bilemiyor hapishanede bulunduğunu"

Aradan bir az zaman geçer öğle vakti girer
Müdür bey, "Bediüzzaman'ın gönlünü alayım der"

Camiye gidemeyeceğini izah etmek düşüncesiyle
Gelir, Üstad Said Nursi'nin koğuşunun önüne

Üstadın Koğuş penceresinden bakar içeriye
Bediüzzaman yok yerinde, kalır hayrette

Heyecanla hemen jandarmaya sordu
"İçeride idi, hem kapı kilitli cevabını aldı"

Korku telaş içinde gecikmeden camiye koşar
Tüm dikkatini vererek cemaate bir anda bakar

Bediüzzaman, ileride sağ tarafta birinci safta
Huzur ve huşu içinde namaz kılmakta

Üstad namaz sonunda görünmez camide
Müdür bey hapishaneye döner alelacele

Koğuşa bakar, üstad Allah-ü Ekber diye secdede
Akıl sır erdiremez bu olaya, kalır hayret içinde

Borborunbekir

Bekir Özcan

810-Bediüzzaman ve Cumhuriyet Bayramı

Üstad Eskişehir hapishanesinin penceresinde
Cumhuriyet Bayramının kutlandığı bir günde

Merasimde gülerek dans eden öğrencileri görür
Şefkat kahramanı büyük üsdat, bu hale çok üzülür

Talebelerin elli sene sonraki hali, gösterildi üstada
Kırkı ellisi ölmüş, dehşetli azap çekiyorlar mezarda

On tanesi ise gelmiş yetmiş seksen yaşına
Nefret görüyordu sevmek beklediği nazarda

Öğrencilerin haline üstad hüngür, hüngür ağlar
Bediüzzaman'ı teskin etmeye gelir mahkûmlar

Gördüğü bu hakikatleri üstad anlatır
Risale-i Nura üçüncü mesele olarak yazılır

Eskişehir Hapishanesinin koşuşları doldu Nur'la
Mahkûmların ruhu kalbi nurlandı İmanla Kuran'la

Borborunbekir

Bekir Özcan

811-Bediüzzaman'ın Tevekkül ve Teslimiyeti

Gezegener yörüngesinden hiç çıkar mı?
Ateşe yak fermanı gelmeden yakar mı?

Aylar Güneşler yıldızlar zamansız doğar mı?
Suya ilahi emir verilmeden insanı boğar mı?

Bediüzzaman, İlahi kaderin tecellisi yönünde
Teslimiyete boyun eğmiş gelişen olaylar önünde

Andırır, rüzgârın sürükleyerek savurduğu gazeli
Hızla akıntıya kapılmış giden kum taneleri

Yağan kar gibidir, savrulur oradan oraya
Yoktur kuvveti, koymaz hiçbir zaman ortaya

Güneş doğunca olur, Dünya da gölgesi
Çarpınca dalga, o anda çıkar gür sesi

Akan sudur, nereye çevrilirse oraya bükülür gider
Kaderin rüzgârgülüdür, nerden eserse oraya döner

Denizin dalgasıdır, onun için kaderin cilvesi
Kürek çekmez dalgaya karşı yoktur iradesi

Dünyamız gibi boynu büküktür her an
Kadere itiraz, şikayet yoktur hiçbir zaman

Atmosferdeki esir maddesi sanki
Görülmedi böyle bir teslimiyet misali

Borborunbekir

Bekir Özcan

812-Said Nursi Ve Nur'un Tohumu

Nurun tohumu, Barla Isparta çevresinde
Olgunlaşıp meyve verdi, bu mümbit zeminde

Karakolda falakalar, hapishanede işkenceler
Eza ve cefayla piştiler, böylece iyice pekiştiler

Sağlamdı tohumlar artık hiç çürümez
Tüm Dünya da toplansa, daha güç yetmez

Nur; zerrede olsa asla kayıt altına alınmaz
Yayılır her yere, mümkün değil karşı konulmaz

Bu ezeli nur, Kastamonu semasında parlayacak
Zamanıdır artık, körler görüp sağırlarda duyacak

İslam âlemine, doğdu Güneş kuzey batıdan
İlahi kaderce istihdam olunur, Bediüzzaman

Nurlar, Kastamonu civarı toprağına da ekilecek
Firesi yok, kök salıp yeşerip meyvesini verecek

Kolay mı hiç? Nurun tohumunu büyütmek
Sahabeler gibi çile çekip sabır göstermek

İşte, Üstad Bediüzzaman Said Nursi örnek
Yapılan eziyet sürgünler bunun içinmiş demek

Çileli Eskişehir mahkûmiyeti bitmiştir
Zannedersiniz sorgular sona ermiştir

Borborunbekir

Bekir Özcan

813-Said Nursi'nin Kastamonu'daki Sürgün Hayatı

Sıkıntılı hapisane hayatı bitmiştir ama
Başlayacaktır sürgün hayatı Kastamonu'da

Jandarmalar eşliğinde Eskişehir'den ayrılır
Sıkıcı yolculuk sonrası Kastamonu'ya varılır

Yerleştirildi çarşı polis karakoluna
Üstadın evi, karakoldur bundan sonra

Bediüzzaman abdest almak için gelir şadırvana
Öğretilmiş çocuklar, başlanır üstad taşlanmaya

Şabırla tahammül içinde, şefkatle çocuklara bakar
Üstad, Yasin süresinden bir ayetin nüktesini anlar

Borborunbekir

Bekir Özcan

814-Said Nursi İle Caycı Emin Beyin Tanışması

O dönemde sırtında cübbesi sarığı başında
Kastamonu Nasrullah Camii şadırvanına

İhtiyar bir şahıs, vakar ve heybet içinde
Su doldurmaya geldi, elindeki testisine

Çaycı Emim ağabey, birden kesilir pür dikkat
"Kurban sen nerelisin der, hemen yaklaşıarak"

Üstad, "beni takip ediyorlar sakın yaklaşma bana"
Açıkça söyler, "sonra çok zararım dokunur sana"

Üstad'la Emin Ağabey, ancak bu kadar konuşur
Gayri durur mu ağabey, her yerden soruşturur

Çarşı polis karakolunda kaldığını öğrenir
Bir gün görevli polis üstad'tan haber getir

Polisle beraber, Bediüzzaman'ın yanına gider
Yalnız kalmak için üstad, polisten müsaade ister

Anlatır üstad, tüm başından geçenleri
Söyler kendisine, yapılan elim halleri

Defalarca zehirlendiğini etti beyan
Kasten rahatsız edildiğini bildirir her an

Zaruri ihtiyaçlarını getirmesini ister
Hemen bedelini orada peşin öder

Yarın komisere söyleyip, yatağını satacak
Emin ağabeyden, günlük tekrar kiralayacak

Ertesi gün, komiser huzurunda pazarlık yapılır
Karakolda yatak önce satılıp, sonra kiralanır

Emin ağabey, her gün almaya gider kirayı
Karşılanmaya başlanır böylece üstadın ihtiyacı

Bu vesileyle, nurun irtibatı acilen sağlanır
Nur postası durur mu? Mektuplar hemen dağılır

Aradan, çok sıkıntılı üç ay geçti
Hükümetten artık emir geldi

Ahşap bir ev tutuldu, karakolun hemen karşısı
Yerleştirildi, yatakla tek sepette bulunan eşyası

Borborunbekir

Bekir Özcan

815-Bediüzzaman Said Nursi'nin Kastamonu Günleri

Karakoldaki komiser üstada etti çok eziyet
Üç günde bir, evini arar sanki büyük meziyet

Günün birinde komiser, Çaycı Emin ağabeye
Der "sen gideceksin Bediüzzaman'ın hizmetine"

"Serbestsin kimse karışamayacak sana"
"İstedğin zaman girip çıkabilirsin yanına"

Böyle başlar Kastamonu'da nurun faaliyeti
Çaycı Emin ağabey olur hizmetin saffı evveli

Üstad temiz hava için sıkça çıkar kırlara
Eserlerini pür dikkat tashih eder burada

Katiyen boş durmaz ibadetini yapar virdini okur
Polisle bekçiler, üç yüz metre geride durur

Bazen çıkar Kastamonu'nun tarihi kalesine
Tefekküre dalar devam ederdi ibadetine

Borborunbekir

Bekir Özcan

816-Said Nursi Ve Nurdan Haberler

Bediüzzaman'ı, daha önce bilip tanıyanlar
Hemen, ziyaret etmenin yolunu araştırırlar

Çaycı Emin ağabey, müdebbirane bir şekilde
Gelenleri, üstad la görüştüirdü gizlilik içinde

Nurun tohumları, saçıldı toprağa bahar ayında
Filizlendi hemen, Taşköprü İnebolu civarında

Risale-i Nurlar, yayılıyordu dalga dalga
Kastamonu'da, telif edildi Ayetül Kübra

Barla'da Isparta'daki, fedakâr Nur talebeleri
Üstattan ayrı kalmışlar, hem öksüz hem yetimdi

Hasretle beklerler, mektup ya da bir haber
Gelince havadis, göz ve gönüllerinin içi güler

Mektuplar okunur, aşkla şevkle heyecanla
Hemen cevabı yazılır, verilir Nur postacısına

Tevhit zirvesini gören kişinin duası
Nübüvvet mesleğin özü ruhu mayası

Dünyada insan olmanın gizli sırları
Bütün yaratıkların perdeli tılsımları

Kâinattan, Cenabı Allah'a karşı hazin yalvarış
Münacat risalesinde, dile getirildi bu yakarış

Kastamonu lahikası, en hassas terazi gibidir
İhlâsın, sadakatin, gayretin tevhidin dengesidir

Borborunbekir

Bekir Özcan

817-Bediüzzaman Said Nursi'ye Farelerin Hizmeti

Baskın gelebilir, günün her anında her saatinde
Daim arama yapılır, üstad çok eza cefa çekmekte

Bir gün Emin ağabey gelir, üstadın hizmetine
Üsdat; bulamaz çoraplarını, arar evin her yerinde

Emin Ağabey de bakar her tarafa, bulmak için çorapları
Üstad; Latife tarzında şikâyet eder, "meczup evliyalari"

"Bu ağır şartlar içinde, yardım etmeleri gerekir bana"
"Çorabımı saklayarak, benimle uğraşıyorlar baksana"

Evin altı üstüne gelir yok çoraplar, kayıp olur
Üsdat; abdest alarak, huşu içinde namaza durur

Bitirir duasını, oturduğu yerden bacaya bakar
Çorabın ucu soba, borusunun yanından sarkar

Fareler, çorabı götürmüş borunun içinden
Üsdat; çorabı çıkartırken sobanın deliğinden

Önceden saklayıp, unuttuğu risaleler gelir eline
Üsdat vardır bunda, çok büyük bir hikmet diye

Çıkartılır tüm risaleler, gizlenir daha iyi bir yere
Daha iş biter bitmez, polisler baskın yapar eve

Evin her yerinde, didik didik yapılır arama
Hiç bir şey bulunamadı, diye yazılır rapora

Borborunbekir

Bekir Özcan

818-Said Nursi'ye Mevlana Halid'in Hediyesi

Peygamberimizin, (ASV) sahih bir hadisi şerifinde
"Allah her yüz senede, müceddit gönderir ümmete"

Önceki asrın Müceddidi, Mevlana Halit Bağdadi
Afyonlu Küçük âşık, yedi yaşında oldu onun müridi

Yirmi yıl, sadakatle halisen bulunur hizmetinde
Mevlana, cübbesini giydirir gönderir memleketine

Özenle saklanır, cübbe intikal eder nesilden nesile
Esas sahibini bekliyor, bu emanet torunu Asiye de

Kastamonu'da, Asiye Hanım tanır Bediüzzaman'ı
Cübbe elinde, yanında babası ziyarete gider üstadı

Emsalsiz emanet, asıl sahibine böylece verildi
Üsdar; "Cenabı Allah'a yüz binlerce şükür etti"

Borborunbekir

Bekir Özcan

819-Said Nursi Hicazdaki Veliler, Kutbu Azam, Kambur

Emin ağabey, ikindiye beraber kılar üstadla
Farz bitmiştir, namaz tesbihatı yapılmakta

Bediüzzaman, kendi kendine sesli konuşur şöyle
"Kambur; ben mi yoksa sen mi haklısın söyle? "

Çaycı Emin ağabey, birden hayret içinde kalır
Dua, aşrı şerif okunarak tesbihat tamamlanır

Ağabey, heyecanla ve merakla Üstada bakar
Bediüzzaman Said Nursi, izahı şöyle yapar

"Haşir risalesi yazılmakta, arefeye birkaç gün kala"
"İslahı mümkün olmayan, bir İslam düşmanına"

"Beddua ettim, bedduam tekrar iade edildi bana"
"Mekke'de dua ediliyordu, O düşmanın ıslahına"

"Hicazdaki velilerle, Kutbu Azam anladılar şimdi"
"Aradan uzun seneler geçti, şu an bana hak verildi"

Borborunbekir

Bekir Özcan

820-Said Nursi Ve Bismillah Yazılı Kabir Taşları

Abdullah Yeğın ağabey, o yıl ortaokulda okur
On üç on dört yaşında, daha henüz çocuktur

Arkadaşlarıyla birlikte, üstadı daim ziyarete gider
"Öğretmenlerin, Allah'tan bahsetmediklerini söyler"

Üstad Allah'ın varlığını tek, tek örneklerle ispat eder
Bu ders Risale-i Nurda, Altıncı mesele olarak geçer

Üstad; fitri sabır cesaret metanet sahibi bir kişi
Hak yolunda söz söylemekten, hiç çekinir mi?

Kastamonu'da, kapatılmakta lağım kanalları
Kullanılır burada, "Bismillah" yazılı kabir taşları

Şehrin meşhur ünlü insanları, sessizlik içinde
Vahim olayı, vurdumduymazlıkla seyretmekte

Yakından görünce gözüyle üstad, etti feveran
Dedi "sizde hiç insaf yok mudur bu ne vicdan"

Böylelikle, çalışmalar durdurulup vazgeçildi
"Bismillah" yazılı taşlar tekrar tek tek seçildi

Borborunbekir

Bekir Özcan

821-Bediüzzaman Said Nursi Ve Ankara Valisi

Üstad; vuku bulacak olayı verirdi önceden haber
Ağabeylere, cezanız var tokat yiyeceksiniz der

Kastamonu'da, çile keder dolu bitecek yedinci sene
Evvel haber veriyordu yine üstad, nur talebelerine

"Sekiz seneden fazla, ben kalamam hiçbir yerde"
"Bu yıl ya vefat edeceğim, ya nakledileceğim herhalde"

Üstad, bir gün atla kırlara gezmeye gider
Birden bire at huysuzlanarak ürker

Kontrolsüz ani bir hareketle, attan düşer
İncinir bacağı, şiddetli acı zahmet çeker

Büyük bir çile, sıkıntı meşakkat içinde
Vermez taviz devam eder, Nur hizmetine

Huzur ve huşuyla, Kur'an okuyor gece şevkle
Gelmiştir, Tur süresinin kırk sekizinci ayetine

Kapı çalınıyordu, hem de pek şiddetli
Polisler hışımla girdi eve, çok hiddetli

Üstadın meskenine, o gece ani yapıldı baskın
Toplandı, Risale-i Nurlar mektuplar yüzü aşkın

Tur süresinin, kırk sekizinci ayetin meali şöyle
"Sabreyle, başına gelen kaza-i Rabbaniye ye"

"Teslim ol, sen inayet gözü altındasın merak etme"
"Geceler de, tesbih tahmidat ve zikre devam eyle"

Üstadı, zaten zehirlemişlerdi kıvranmakta elemle
Baskın aramalar bahanedir, götürülecek Denizli'ye

Âlemin, şahsı maneviyesine yapılıyordu işkenceler
Tutuklanınca Nur talebeleri, başladı depremler

Yirmi Eylül bin dokuz yüz kırk üç tarihinde
Alındı evden üstad, savcının tutuklama talebiyle

Hem zehirlenmiş hasta, hem de ayağı incinmiş
İyileşmeden apar topar, bir otobüse bindirilmiş

Mübarek Kadir gecesi günü, aylardan Ramazan
Eza cefayla, Ankara'ya götürüldü Bediüzzaman

Çıkartılır, Vali Nevzat Tandoğan'ın makamına
Şarığı cübbesi sebep, olur çok sert tartışmalara

Üstad, "bu sarık başımla beraber çıkar diye" gürler

“Başından bul diyerek, valinin yüzüne beddua eder”

Valilik makamından alınarak, polis gözetiminde
Sevk edilir, Önce Isparta sonra Denizli’ye trenle

Dünyada görülmemiştir, böyle kaderin cilvesi
Dokuz Temmuz bin dokuz yüz kırk altı senesi

Nevzat Tandoğan halen validir, Ankara’da
İntihar etti, kafasına sıktığı tek kurşunla

Borborunbekir

Bekir Özcan

822-Bediüzzaman Said Nursi'ye Sinsi Plan

Dinsiz münafıkların sinsi planı
Susturdukları gibi tüm ehli imanı

Güya, hapisle korkutup mağlup edilecek
Din İman Kuran duygusu, öldürülecek

Risale-i Nurun, kahraman talebeleri
Bu asırda, üstlenmiştir en kutsi hizmeti

Nur talebelerinin, sebatı metaneti
Çıldırtıyordu, dinsiz bu komiteyi

Ahir zamanın şartları, çok dehşetli
Elbette olacaktır, biraz zahmeti

Hapishaneye, medrese-i Yusuf-iye denildi
Bu makamın, gölgesi bile her şeye değerdi

Hapisteki, nurun vefalı talebeleri
Alkışlattı melaîke ile ruhanileri

Mahkûm olan, nurun sadık en has talebeleri
Üstad yanında bir kutuptur, her biri büyük veli

Borborunbekir

Bekir Özcan

823- Bediüzzaman Said Nursi Ve Denizli Hapishanesi-1

Üstad, geceleyin ihlâsla okuyordu Kuran'ı Kerim'i
Tam okuyacaktır, Tur süresinin kırk sekizinci ayetini

Polisler, her zamanki gibi yaptı anî baskın
Gittiler karakola, tüm Nur talebeleri şaşkın

Mübarek Ramazan ayının içinde
Isparta Kastamonu diğer beldelerde

Toplatıldı yüz yirmi altı nur talebesi
Suçsuz günahsız masumdur hepsi

Mübarek Tur süresinin kırk sekizinci ayeti
Mana ebce cifir hesabıyla, verir üstada teselli

Hükümeti kandırır, gizli zındıka komitesi
Cumhuriyet aleyhinde denir Said Nursi

Nur talebeleri, tarikatçılık komitecilikle suçlanır
Dini; siyasete alet etmek bahanesiyle tutuklanır

Borborunbekir

Bekir Özcan

824-Bediüzzaman Said Nursi Ve Denizli Hapishanesi-2

Kandırdı yine Hükümeti, derras gizli komite
Toplatıldı nur talebeleri, Denizli hapishanesine

Gizli münafıkların, esasında asıl bahanesi
İstanbul'da bastırılmıştı, Ayetül Kübra risalesi

İmamı Ali (RA) Ayetül Kübra risalesinden
Haber veriyordu, ta! Bin dört yüz yıl öncesinden

Kamuoyuna, kasten tehditler korkular yaydılar
Uydurma haber asılsız bilgi verdi, resmi makamlar

Gaye, halkla nur şakirtlerini üstadtan soğutmak
Araya fitne, fesat sokup ülkede ikilik çıkartmak

Hapishanede geçer Ramazanla Bayram
Dost düşman herkes bu metanete hayran

Üstad, Barla Isparta'daki talebelerini çok özler
Hapiste de olsa görüşmesi kendini müteselli eder

Borborunbekir

Bekir Özcan

825-Bediüzzaman Said Nursi Ve Denizli Hapishanesi-3

Nur talebelerine, ulvi hakikatlerle verir teselli
Diğer koğuşlara, mektup gönderir çok gizli

“Dünya gibi, geçicidir gamlar elemeler kederler ”
“Baki olan ise, kazanılan sevapla ruhi feyizler”

Nur talebelerini, can-ı gönülden tebrik eder
“Ebed yolunda devam edecek, bu beraberlik der”

“Hapis musibetinden, kurtulmanın çaresi”
“Sıkça tavsiye eder, kaybetmemek metaneti”

Koğuşlara iletir Mevlana Halid’in cübbesini
Üstad teselli eder, Nurun sadık talebelerini

Kader-i İlahinin, şaşmayan yüksek adaleti
Nur talebelerini, hapse sevk etmesinin hikmeti

Risale-i Nuru, Denizli’de tanıdı bu vesileyle
Nurun faaliyetini, duymuştu artık tüm Türkiye

Denizli hapsinde, üstada bir günde yapılan eza
Eskişehir’de, ayda yapılmamıştı bu kadar cefa

Görevlendirilir dehşetli, müthiş bir casus
Tespit edilir koğuşta, konuşulan her husus

Şiddetli, zülüm işkenceler altında kalır
Etmez beddua dâima, Allah’a yalvarır

Nurdaki, şefkat hak hakikat adalet anlayışı
Her yerde, her an kolaylaştırır tüm yaşayışı

Borborunbekir

Bekir Özcan

826-Said Nursi Ve Meyve Risalesi

Hapishane koşuşu, çok soğuk, hem de rutubetli
Kimse yok, görüşmek yasak, zaten oda ufunetli

Denizli hapsinin, ebedi bir meyvesi
Kibrit kutuları içinde, yetiştirilir fidesi

İksir-i Nurani suyu ile sulandı, tüm fideler
Anında alındı çok bereketli, şıfalı meyveler

Hâkimlere şefkatle sunuldu, tadına bakın diye
Hapishaneden yayıldı, nurani bu meyve ülkeye

Üstad; kaderin hükmünü sabırla şükürle bekler
Meyve Risalesini, hapishanede böyle telif eder

Borborunbekir

Bekir Özcan

827-Bediüzzaman'a Hayatını Veren Talebesi-1

Çok ağır şartlar altında, geçmekte günler
Üstadı, vicdansızca üstelik zehirlediler

Bediüzzaman'ın, yükseliyordu ateşi
Verilen zehrin, tesiri ise pek şiddetli

Biliyor çaresi yok, sabırla şükür gerekti
Acizlik içinde bekliyordu, Allah'tan inayeti

Üstad, çok hasta perişan bir durumda
Zehrin tesiriyle, acı içinde kıvranmakta

Acımazsıca, yine de mahkemeye götürülür
Hafız Ali ağabey, pencereden bunu görür

Bütün latifeleriyle, derinden derine üzülür
Kanlı gözyaşları, kalbinden ruhuna dökülür

Ruhta çıkan yangın, hiç söner mi gözyaşıyla?
Dururdu ancak, İbrahimvari bir yakarışla

Borborunbekir

Bekir Özcan

828-Bediüzzaman'a Hayatını Veren Talebesi-2

Hafız Ali ağabey, üstadın elemini ruhunda hissetti
Sığındı, Cenabı Allah'a, içten ihlâsla, kalbi dua etti

Eski zamanda, çok fedakâr insanlar gibi
"Üstadın yerine hasta olup, istedi ölmeyi"

Hapishanede zaten şartlar, pek ağır
"Dua kabul olur, o gün çok rahatsızlanır"

Acilen, kaldırılır Devlet hastanesine
Gereken müdahale yapılır, fakat nafile

Herkes boyun eğer, acı kaderin hükmüne
Ağabeyler, kalp gözüyle ağlar bu şehide

Hafız Ali ağabey, meyve risalesinin hakikatini
İlmen yakın olarak, çok iyi biliyordu makamını

Aynelyakin, hakkal yakın mertebesine
Çıkmak için, cesedini bıraktı kabre

Melekler gibi bindi yıldızlara, uçtu sema ya
Bitirdi görevini, gezmeye çıktı âlem-i ervaha

Denizli hapsinden, kocaman kutup yıldızı aktı
Hizmet şehitleri kervanına, aşkla şevkle katıldı

Üstad çok üzülür, Hafız Ali ağabeye
Teslim olmuştur, kaderin adil hükmüne

Üstad, kendisinin yerine öldüğünü biliyor
Nur talebeleriyle, bunu açıkça paylaşıyor

Bir gün gece, hafız Ali ağabeyin yanına
Üstad duydu, kimin gideceğini anında

Selam göndermediğine, birden üzülür
Hafız Ali, o an üstadın yanında görünür

Mehmet Zühtü, Hafız Mehmet'le beraber
Kabirde, nura kuvvet vermeye devam eder

Borborunbekir

Bekir Özcan

829-Bediüzzaman Said Nursi Mahkemede

Bediüzzaman, mahkemede gök gibi gürler
Dini, dünya'ya satan zındıkaya açıkça söyler

Hazreti Âdem'den,(AS) bu zamana kadar
Nice enbiya, evliya, toprak altında yatar

"Yüzer milyon kahraman başlar oldu feda"
"Başımız dahi feda olsun bu kutsi hakikata"

"İstibdada, "cumhuriyet" namı vermekle"
"İrtidad-ı mutlakı, rejim altına almakla"

"Sefahate, "medeniyet" ismi takmakla"
"Cebri keyfî küfrîye, kanun gereği demekle"

"Adliyeyi işgal, Hükümeti işgal"
"Hem de bizi ettiler, perişan"

Anadan babadan yardan
Vazgeçilmiş şimdiye kadar

Kur'an, İman ve İslam yolunda feda olan bu baş
Anneler için en büyük Mükafat, gözden akan yaş

Üstad mahkemede şimşek olup çaktı
Gizli komiteyi şaşırtan savunma yaptı

Borborunbekir

Bekir Özcan

830-Bediüzzaman'ın Denizli Hapsanesindeki Kerameti

Bediüzzaman, Denizli hapishanesinde mahkûm
Allah'ın veli kullarını, hapiste tutmak ne mümkün

Halk üstadı, iki üç sefer görür camide
Denizli çalkalanır, müthiş bu haberle

Başsavcı, işitince panik içinde çok şaşırır
Pür-hiddet gider hapishaneye, araştırır

Büyük bir öfkeyle sorgu sual başlar
Karşısına kim çıkarsa güzelce haşlar

Cezaevi müdürü, jandarma komutanı
Nöbetçi askerler, koğuş gardiyanı

Alınır ifadeler, savunmalarını verir
Korku, heyecanla yemin billâh edilir

Savcı müthiş sinirli, savurur tehditler
Peş peşe sıralanır, çirkin hakaretler

Çok gizli, titizlikle yapılır araştırma
Ustad, katiyen çıkmamıştır dışarıya

Borborunbekir

Bekir Özcan

831-Bediüzzaman Said Nursi'nin Hasan Feyzi'si-1

Hasan Feyzi, böyle bir haleti ruhiye içinde
Dört gözle, asrın sahibini bekler Denizli'de

Said Nursi, Ankara'dan getirilir
Denizli hapishanesinde mahkûm edilir

Müthiş bir haber anında yayılır
Tüm şehir bu havadisle çalkalanır

Hasan Feyzi, üstadla görüşmek ister
Çalmadık kapı bırakmaz, her yolu dener

Mümkün değildir, günlerce fırsat bekler
Tıkalıdır yollar, derinden derine ah çeker

Müridinin biri, mahkemede zabıt kâtibidir
Risale-i Nurları, tek tek şeyhine getirir

İştiyakla, aldığı kitapları anında okur
Said Nursi'yi tanımaya vakıf olur

İlahi aşk, artık düşmüştür kalbine
Geceleri dahi uyku girmez gözüne

Borborunbekir

Bekir Özcan

832-Bediüzzaman Said Nursi'nin Hasan Feyzi'si-2

Ruhu, buram buram yanmaya başlar
Dayanamaz, Üstada bir mektup yazar

“Esselâmü aleyküm, ya müdriken lizâlikez-zaman”
Diyerek, mektuba derin manalı bir başlık yazar

Düştü Nurun, nurani ateşi ruhuna kalbine
Görüşmesi gerek uzaktan da olsa bir kere

Günler sonra, Mahkemeye giderken
Üstadla, selamlaştı ancak geriden

Vücudun bütün zerreleri ferahladı
Kismen de olsa biraz rahatladı

Altmış dört kişi kalmıştı, hapishanede
İki şehit verildi, yoktu bunlar tahliyede

Hafız Ali ağabey, oldu gönüllü şehit
Hapisteki Nur talebeleri, buna şahit

İskilipli Ahmet Seyda
Hapiste Kurban oldu Nura

Bekir Özcan

833-Bediüzzaman Said Nursi'nin Hasan Feyzi'si-3

Heyecanlı ziyaret bitmiştir, evine döner
İkna olmamıştır, Fesübhanallah çeker

Huzur ve huşu içinde, murakabeye durur
Aniden tekbir getirerek, hakikati bulur

Şeyhinin, vasiyetini hatırladı teker teker
Zihninde tekrar eder, sohbeti birer birer

Kendi, kendine açıktan sesli şöyle konuşur
Üstadın ve şeyhinin şifresiyle artık buluşur

Görüşmede, Bediüzzaman bana ne söyledi
Açıkça, "Ben o şahıs değilim " dedi

"Görevli o zat, İmana hizmet yapmak ister"
"Senin başını üç defa mesh eder"

Hem de bunu yaparken, "maşallah çeker"
Bu şahıs, kendini tanıtip tarif etmiş meğer

Doğru çıkmış, şeyhinin verdiği haber
Büyük bir sevinçle, üstada tekrar gider

Borborunbekir

Bekir Özcan

834-Bediüzzaman Said Nursi'nin Hasan Feyzi'si-4

Bediüzzaman, gülümseyerek karşılar
Hasan Feyzi, hakikate böylece çıkar

Müritlerini toplayıp, bir konuşma yapar
Şeyhinin, kerametli vasiyetini açıklar

Der; bitmiştir bizim için artık tarikat
Elimizde, varmak istediğimiz nurani hakikat

Hasan Fevzi ağabey, mutasavvıf âlim ediptir
Artık Nurun bağı yanık, muallim şairidir

His ve duygularını anlatır, açıkça şiirle
Bu düşüncesini dile getirdi, bir dörtlükle

“Yollarda bıraktık geçtik derviş
Attık gönüllerde öyle teşvişi

Kâfi bu parlayan Nurun Güneşi
Ey ma'kes-i rahmet-i âlem Risale-i Nur”

Gözü görmez hiçbir şeyi, âşık olmuştur Nura
Kopmaz bir bağ ile bağlanır, Bediüzzaman'a

Çan, canan ve yardan vaz geçti, bu uğurda
İsmail misal, Kurban olacaktı nurun yoluna

Dile getirdi isteğini, yine bir şiirinde
Bakin görün, fedakârlığın zirvesinde

“Bâb-ı feyzinden irak olmayı asla çekemem
Dahi nezirim bu ki canım sana kurban olacak

Nazarın erse garip başıma ey nur-u Hüdâ
Bu gün artık bu hakir bendede umman olacak”

Denizli ağır ceza mahkeme reisi
Dokuz ay sonra beraat kararını verdi

Vedalaşarak ayrıldı Nur talebeleri
Üstad mekân tuttu şehir otelini

Borborunbekir

Bekir Özcan

835-Bediüzzaman'Said Nursi'nin Tahliyesi

Heyecanla beklenen gün nihayet gelir
Tahliye olur Üstad, ehli iman sevinir

Bediüzzaman, hapisten çıkınca hemen
Daha hiçbir yere gidip, yerleşmeden

Denizli, şehir mezarlığına gider
Hafız Ali Ağabeyin, kabrini ziyaret eder

Dönüşte, ancak bir otele yerleşir
Hasan Feyzi, üstadla görüşmeye gelir

Şeyhinin, haber verdiği bütün vasıflar
Üstad, Bediüzzaman Said Nursi de var

Asrın vazifeli imamı olduğunu, yakinen anlar
Şeyhinin vasiyetteki teklifini, üstada yapar

Katiyen bunu kabul etmez, Bediüzzaman
"Ben o şahıs değilim der", her zaman

Hasan Feyzi, böylece epey sohbet eder
Ayrılmak için, müsaade isteyerek elini öper

Borborunbekir

Bekir Özcan

836-Bediüzzaman Said Nursi'nin Denizli'den Ayrılışı-1

Ankara'dan, altmış gün sonra geldi emir
Üstad, beraat etti fakat Emirdağ'ına sevk edilir

Buna, en çok Hasan Feyzi ağabey üzüldü
Kanlı gözyaşlarını, sessizce içine döktü

Kalp ateşi üzerine, aktı gözyaşları
Vücudu üzerinde, buharlaştı damlaları

Ruhu feveran etti, gözleri buğu tuttu
Kendinden geçip, Dünya'yı unuttu

Gönül deryasında, başladı fırtınalar
Ruhuna çarpan, yüksek dalgalar

Cesedini fırlattı, bir yaprak gibi
Hissetti, kendisini kum tanesi sanki

Kalbinin güneşi, batıdan doğdu
Kendi âleminin, kıyameti koptu

Ruhu; sonsuz parçalara ayrılır
Bir tanesi ile "ayrılık" şiirini yazılır

Dünya'ya doğmuştu güneş, oldu sabah
Hasan Feyzi ağabey, derinden çekiyor ah

Ruhu karanlık, kalbi yanık, boynu bükük
Canlı bir ceset, gözlerinin ise ferî sönük

Adeta kuru bir ağaç gibi, dikili kaldı
Ruhundan esen fırtına, savurdu kâğıdı

Üstadın kucağına, bir mektup düştü
Bu şiir değil, aşktan yoğrulan ateşti

Anlatılamaz, böyle bir haleti ruhiye
Ancak dayanırsan, yaşanır böylece

Borborunbekir

Bekir Özcan

837- Bediüzzaman Said Nursi'nin Denizli'den Ayrılışı-2

Hasan Feyzi ağabeyin, yanık şiirini
Üstad, Bediüzzaman'a verdiği gibi

Geçerken Emirdağ hayatına
Bizde okuyalım işte tarihi bir hatıra

Çekilip nur-u hidayet yine zindan olacak;
Yine firkat, yine hasret, yine hüsrân olacak.

Yine sen, yaş yerine kan akıtıp ağla gözüm;
Çünkü hicran dolu kalbim yine hicran olacak.

Yine göç var" diye, Mecnuna haber verme sakın,
Yine mâtem, yine zâri, yine efgân olacak.

Açılan ol gül-ü Tevhit, sararıp solsa gerek;
Kapanıp Kâbe-i irfan, yine viran olacak.

Haber aldım ki, yarın yâd olacakmış bize yâr;
Ne büyük yâre ki, kimler buna derman olacak?

Bu büyük derd-i elemnden kime şekva edeyim?
İşiten nalemi, hep ben gibi nalân olacak.

O şifabahş olan envârını sen çeksen eğer,
Bana kim nur verecek, kim bana Lokman olacak?

O temiz pak nefsin, âbı hayatı bu çölün;
Onu, dur etme ki her ferd ona reyyân olacak.

Hele ol nur-u şerifin kime değişse eğer,
Küçücük zerrede olsa, meh-i taban olacak.

O lûtfkâr, o keremkâr eli öptükçe, benim
Bu küçük kalb-i hazinim yine handân olacak.

Bâb-ı feyzinden ırak olmayı asla çekemem,
Dahi nezirim bu ki, canım sana kurban olacak.

Nazarın erse garip başıma ey nur-u Hudâ
Bu gün artık bu hakir bende de umman olacak,

Bu anasır, yüzüne her ne kadar çekse hicâb;
Yine haksın, buna şâhid yine Kuran olacak.

Kâbe-i Kavseyn'den alıp dersimi bildim ki ayan
O güzel nur-i bedi, manevî sultan olacak.

Sakınıp, Feyzi-i biçareye bahs açma bu gün;
Yeni baştan yine şeyda, yine giryân olacak.

Bekir Özcan

838-Bediüzzaman Said Nursi Emirdağ'ında

Hükümetten verildi talimat
Emirdağ'ına gidecek üstad

Kâinata İlahi emir verilmiş
Emirdağ ikindi vaktine girmiş

Afyon Emirdağ yol kavşağında
Soruldu birine kible ne tarafta

Sırtında cübbesi, başında beyaz sarık
Heybetli, vakar içinde kıyamda dimdik

Bediüzzaman hemen durdu namaza
Kader ise, programını ediyordu kaza

Huzur huşu içinde namazı bitirdi
Halk hayretle bu garip zatı seyretti

Ne olmuştu böyle aniden
Her şey garipleşti birden

İnsan; (Hâşâ) Allah'a, ümmet; Peygambere garip
Müslüman; İslamiyet'e, dindar; Dine garip

İnanç; İman'a, insan; İbadete garip
Ezan; aslına, Kur'an; okunmaya garip,

Hoca; Camiye, Âlimler; İlme garip,
Mürit; Şeyh'e, zikir; Serzakir'e, garip

Cemaat; İmama, müezzin; ezana garip,
Minber; hatibe, Mihrap; Kuran'a garip

Torun; Dedeye, nineye, garip
Evlat; Anaya, babaya; garip

Öğretmen; okula, Talebe; Muallime garip
İnsan; şahsiyete, Devlet; Halka garip

Asır'da garipti, üstadta Garibüzzaman
Böyle bir günde, kimdir bu pervasız insan

Yoktu, yeri yurdu; garibanca otel soruldu
Tarif edilen yerin yolu garibane tutuldu

Borborunbekir

Bekir Özcan

839-Said Nursi İle Çalışkanların Tanışması

Hazreti Üstad bir otele yerleşir
Hasan Çalışkan ilk ziyaretçisiydir

Bediüzzaman; Hasan ağabeyle
Babası hakkında, başlar sohbet

Pederi, Derviş Ali'nin gıyabında
Bilmediği bilgiler verir, hakkında

Emirdağlı Derviş Ali, büyük bir zat idi
Ne kendini tanır, ne de halk onu bilirdi

Şahsını bilmeyen, dervişlerin piri
Bilinmezlerin keramet sahibi

Yeni âlemi berzaha göçmüş
Hafız Ali ağabeye kardeş olmuş

Hasan ağabeye, pederini anlatır
Bilinmeyen yönlerini böyle tanıtır

Hasan Çalışkan heyecan içinde
Haber verir ağabeyi Mehmet'e

Ertesi gün sabah namazı vaktinde
Mehmet Çalışkan gider ziyarete

Üstadla Çalışkanlar böylece tanışır
Nur hizmetinin temeli hemen atılır

Emirdağ'ında hanedan Çalışkanlar
Aşkla şevkle ihlâsla çalışmaya başlar

İki hafta sonra tutuldu bir ev
Üstad otelden ayrıldı hemen

Emirdağ'da olacak hizmet merkezi
Açılmıştı Nurun, tarihi dershanesi

Borborunbekir

Bekir Özcan

840-Bediüzzaman Said Nursi Ve Emirdağ

Emirdağ sanki "dağı" olmuş emirlerin
Talimatları yerine getirilir amirlerin

Emirdağ, imana giden nurani yol idi
Vicdansızca baskıların merkeziydi

Emirdağ, aynanın oldu arka yüzü
Güneş gibi parladı nurluydu önü

Her iki tarafta yüzlerce insan var
Herkes vazifesini hatasız yapar

Aynanın arakasındaki şahıslar
Üstada; dehşetli eza, cefa uygular

Zındıka komitesi üstadı dağladı
Ehli iman sessizce için, için ağladı

Görünüşte hür ve serbest üsdat
Nurların esir edildiği bir kamp

Emirdağ'da nice zulümler yapılır
Gönül yarası üzerine tuzlar atılır

Nurun kalbine saplandı zehirli hançer
Çekildi akla hayale gelmeyen çileler

Rusya'da, iki yıl esir kalmıştı Bediüzzaman
Böyle elim elem, çekmemişti hiçbir zaman

Borborunbekir

Bekir Özcan

841-Bediüzzaman Said Nursi Ve Gizli Tünel

Üstad'ın kapısının önünde bir bekçi
Görüşemez kimseyle yasak ziyaretçi

Devam ediyor baskı zulüm şiddet
Zaruri ihtiyacın karşılanması gerek

Nasıl dayanır insan böyle bir zulme
Bulunması lazım buna mutlaka çare

Bitişik dükkândan gizli bir tünel kazılır
Zaruri hizmetler artık buradan yapılır

Çıkamaz dışarıya hava almaya bile
Karşırlar; kılık, kıyafetine her işine

Camiye gitmeye bile izin verilmez
Yasaktır ziyaret kimseyle görüştürülmez

Cadde de, sokaklarda dolaşamaz
Bayram'da olsa kırlara çıkamaz

Şeytani oyunların ardı arkası gelmez
İnsafsızca baskıların sonu kesilmez

Üstada sanki zulümler enerji oldu
Kalbi, ruhu; aşkla şevkle feyizle doldu

Zalimlere beddua dahi yapmaz
Kilitlenmiştir hedefe Haktan sapmaz

Borborunbekir

Bekir Özcan

842-Said Nursi'nin Yemeğine Konulan Zehir

Emirdağ'ına verilmiştir emirler
Üstada defalarca zehir verirler

Siyasi bir memur itiraf eder
Vcdansızca açıkça söyler

"İmha için yukarıdan emir aldık"
"Zehirlemek gayesiyle plan yaptık"

Pencereye, bir gece dayandı merdiven
Yemeklere atıldı zehir, olmadı gören

Alçakça aldatılan bekçi başı
İnsafsızca, zehirler bir kaşık aş

Ertesi gün, üstad hastalanır
Dehşetli sancılar içinde kıvranır

Ölüm yakın, çok tesirli zehir
Şefaatçi yapıldı, Çevşen-ül Kebir

Nur talebeleri gözyaşları içinde
Panzehir oldu, Evradı Kudsiye

Aç susuz dayanılmaz acılar
Günlerce devam etti sancılar

Şafak atmıştı, vakit ise seher
Dergâhı İlahiye ye kalktı eller

Eceliyle pençeleşirken elemeler içinde
Gözler kapalı acıyla inleyen yavaş sesle

Dua ediyordu, bu halinde bile Allah'a
Talebelerine, Hizmet-i Nuriye'nin inkişafına

Perişan bir durumda inim, inim inledi
Ölüm anında dahi ibadetini terk etmedi

Borborunbekir

Bekir Özcan

843-Bediüzzaman'a Can Veren Talebesi

Risale-i Nurun, has şakirdi yanık şairi
Ehli kalp olan, nurun yüksek mümessili

Hasan feyzi ağabey, fedakarlığın zirvesinde
Yıllar önce hazır, üstadı için ölmek niyetinde

Duymuştur üstadının zehirlendiğini
Vücudunda hissetti zehrin elemi

Kalbî gözyaşlarını derinden içine akıttı
Yanardağ lavları gibi duygularını yaktı

Kavruldu vücudunun bütün zerreleri
Saliseler yılı oldu, geçmez saniyeleri

Kışın sert esen rüzgârın sesini
Andırıyor ağızdan çıkan nefesi

Yağmur gibi gözünden döküldü yaşlar
Sel olup vücudundan götürdü parçalar

İniyordu sağanak sağanak rahmet taneleri
Su baskınına uğramıştı artık kendi cesedi

Âleminde oluştu med-cezir dalgası
Başlar Nuh tufanının müthiş fırtınası

Everest tepesinden koptu koca bir kaya
Cüssesinden, süratle yuvarlandı aşağıya

Doğmamak üzere vücut güneşi batar
Cisminin tüm atomları şiddetle çarpar

Çektiği ah! Gök gürültüsü sanki
Şimşek ateşine tutuldu bedeni

Zerrelерinden gelen ayrılık ateşi
İnsanlığı yakıp kavuruyordu elemini

Kapıldı, yıldız kara deliğin çekimine
Cismi dağılıyor benziyordu kıyamete

Çarpıştı bütün vücut atomları
Şavırmaya başladı duyguları

Fırladı sanki cesetten organları
İçin, için yanıyordu damarları

Yıldırım düşmüştü gövdesine
Vefat edecekti üstadı'nın yerine

Canını seneler önce, adak adamıştı

Gelmişti zamanı bu en büyük fırsattı

Şimdi ise, bedel ödeme vakti gelip çattı
Geri dönüşü yok, bu en büyük adaktı

Mersiyesini yazmıştı nur talebeleri namına
Şöyle ağladı bütün âlemi İslam hesabına

"Anam Babam tatlı canım olsun sana feda"
"Dünya gözüyle göremeyecek miyiz bir daha"

"Birkaç gündür acılarımıza zehirler katan"
"Ciğerlerimize şişler hançerler saplayan"

"Vasiyetname ile kara haber bildiren"
"Gözyaşlarımızı Kızılırmaklara çeviren"

Öyle ağıt ki, dağları bile dağladı
Bütün ehli iman karalar bağladı

Dünya ya yayıldı bu kızgın lavlar
Eriyordu kutuplardaki karlar buzlar

Ayrılık çok zor gelmiş, tatmıştı bir sefer
Üstadın, yerine ölmeyi bu defa kabul eder

Hasan Feyzi ağabey hastalandı aynı günde
Vefat etti tüm camilerin ve üstadın bedeline

İman, İslam, Nurun yoluna oldu kurban
Şehitti, duasını kabul etti Yüce Yezdan

Üstad kurtulmuştu, camiler yıkılamadı
Fakat, ehli kalp kahraman bir muallimi aldı

Bu vefat haberinden üstad çok üzülür
Hasan Feyzi Denizli'de bir sümbüldür

Nurani tarlada filizlenip meyve verecek
Âlem-i İslam'a, büyük üniversite gelecek

Şeytanlara atılan büyük bir yıldız oldu
Bu âlemde batıp, ebediyette doğdu

Tertemiz ruhu çıkıp gitti gökyüzüne
Yerleşti cennet deki ebedi yerine

Bediüzzaman kurtuldu zehrin tesirinden
Dünya da ayrı kaldı Hasan Feyzi'sinden

Borborunbekir

Bekir Özcan

844-Bediüzzaman Said Nursi'ye Aşı Yerine Zehir

Üstada her çeşit eza cefa görülür reva
Geniş bir hapishane olmuştur Emirdağ

Gizli zındıka komitesinin, kader mahkumudur
Cenabı Allah'ın, bu asırda ki sevgili kuludur

Sanki zirvesindedir şefkatin
Güneşi gibidir merhametin

Şahsına işkence edene, beddua bile etmez
İzin yok, Cuma günü camiye dahi gidemez

Tahrik etmek için her yola başvurulur
Evi, yirmi dört saat gözetim altında tutulur

Her günü her hali, gizli gizli edilir rapor
Aşı yerine, zehir vermeye çalışır doktor

Devamlı evi mutat olarak aranıp taranır
Risale-i Nurlar, dehşetli suç aletidir toplanır

Özel mektupları postadan alır polis
En yakın akrabadan bile yoktur havadis

Böyle çok zor, güç şartlar altında
Zülüm içinde dört yıl kalır Emirdağ'ında

Borborunbekir

Bekir Özcan

845-Bediüzzaman Said Nursi'ye Tertiplenen Olaylar

Türlü türlü keyfi işlemler daim yapılır
Nurcuların peşine sivil polisler takılır

Elektrik teknisyeniyiz der gizli polisler
Bediüzzaman kerametiyle keşfeder

Akla mantığa sığmayan iftiralar atılır
Vicdansızca çevreye kasten yayılır

Üstad hakkında tutulur bir tutanak
Said, hizmetçisine rakı aldırır yazarak

Bir sarhoştan imzalanması istenir
Ayyaş tarafından bu istek reddedilir

Akla hayale gelmedik nice oyunlar edilir tertip
Yerde kır bekçisi, gökte tayyareler eder takip

Nurun tohumu, Emirdağ'ın da çileyle ekildi
Kimse sökemez İslam ağacının filizi dikildi

Bediüzzaman'ın, nurani çiftlikte görevi biter
Hâkim zulüm, İlâhi kader ise adalet eder

Elinde hazır sebepler gizli komitenin
Said Nursi, kazasını bekler kaderin

Şimdi Afyon'da, nurani ağaç verecek sürgün
Yine sürüldü üstad, Emirdağlılar çok üzgün

Borborunbekir

Bekir Özcan

846-Bediüzzaman Said Nursi Afyon Hapishanesinde

Gerekçesi hazırdır, zındıka komitesinin
Düşünceleri, rejime aykırı Said Nursi'nin

Üstad, yine gizli cemiyet kurma suçundan
Tekrar tutuklanır, berat ettiği bu konudan

Tarih, yirmi üç Ocak bin dokuz yüz kırk sekiz
Tüm ehl-i iman, panik korku içinde çok ümitsiz

Mevsim kış, Ocak ayının en soğuk günü
Patlayıp çıkacak nurun, nurani sümbülü

Sürgünde, sürgün vermeye geldi üstad
Nur talebelerine, bu en büyük mükâfat

Hasat'ın alınması için, nur tohumu ekilecek
Bahara kadar, hazırlığın hemen bitmesi gerek

Aranmakta Afyon'un en verimli arazisi
Ölçüp biçmekte kader-i İlahinin terazisi

Yer tespit edildi, tarla Afyon hapishanesi
Mevkii çok mümbit, ekilecek nurun fidesi

Tüm ülkede, en kaliteli tohumlar seçilecek
Rahmet-i İlahiye ise özene bezene ekecek

Acımasızca tohumlar en ince elekten elenir
Anadan, babadan, yardan bile vaz geçilir

İnebolu, Safranbolu, Kastamonu'dan
Çevre illerden toplanır, en has tohumlar

Titizlikle ayrıldı, nurun en has habbeleri
İslam bahçesine, saçılacaktı nur taneleri

Elli dört tane, tohum alınıp depoya konulur
Nur talebeleri ise, hapishaneye doldurulur

Türkiye'de, o sene en şiddetli kış yaşanır
Üstad ve Nur talebeleri, tek tek tutuklanır

Üstad, elli dört nur talebesiyle birlikte
Kalmaktadır Afyon hapishanesinde

Hapishane tarlası, herk edilmeye başlanır
Bediüzzaman, her türlü işkenceye katlanır

Canı cağan pervasızca konuldu ortaya
Kur'an, İman için her şey olsun feda

Üçüncü Medrese-i Nuriye de açılır

Nurun gül tohumları Afyon'a saçılır

Borborunbekir

Bekir Özcan

847-Bediüzzaman Said Nursi'nin Afyon Hapis Hayatı

Zulüm, işkenceler çok dehşetli devam eder
Falakalara yatırılır, nur talebeleri teker teker

Yarınlar, daha şiddetli bir gün olacak
Böyle bir zulme, insan nasıl dayanacak

Afyon hapsinde, çekilen bir günlük çile
Bir ayda yapılmadı, Eskişehir ve Denizlide

Gün, günü aratır halde, üstad devam eder
Hapishanede dayanılmaz eza, cefa çeker

Altmış kişilik koğuşta, yalnız başına kalır
Yetmez bu da, odanın camı kasten kırılır

O yıl, kış mevsimi çok dehşetli geçer
Üç, dört milim buz tutar pencereler

Kocaman koğuşa, kurulmaz soba
Çare yok titreyerek, sarılır yorgana

Hapishanede âdeta ölmesi istenir
Üstelik aşıyla vicdansızca zehir verilir

Bir taraftan, öbür yöne dönemez yatakta
Mahkûm bir talebesi bile, verilmez yanına

Böyle eziyet yapmadı, kâfir Rus Moskof `u
Bunu vatanında, reva görüyordu birçok dostu

Kendi kendine ölüp gitmesi istenir
Bu haber aylarca dört gözle beklenir

Zındıka komitesinin bir planı var
Bunu hiç bilmez mi Yüce Kahhar

Borborunbekir

Bekir Özcan

848-Bediüzzaman Said Nursi'ye Bakan Falakaya Yatar

Tecrittedir, hiç kimseyle görüştürülmez
Konuşmak yasak, selam dahi verdirilmez

Volta atılırken, hapishane bahçesinde
Kimse bakamaz, üstadın penceresine

Günün birinde, kazaen bir mahkûm
Bakmış pencereye, masum masum

Sen misin bakan, Bediüzzaman'a
Gir bakalım, şimdi falakanın altına

Garibana, insafsızca atılmış dayak
Bırakın selamı, bakılması bile yasak

Çok zayıf ve hasta, yalnız bir halde
Kuru ekmek dahi, verilmez günlerce

Mahpushanedeki, mahkûmlar nurla tanışır
Anında bitmiştir eski hayatları, iyilikle yarışır

Birçok cinayetle, hapishaneye girenler
Tahtakurularını, öldürmeye fetva isterler

Kavuşur, hapishane gerçek kimliğine
Nurların tesiriyle, döndü ıslahevine

Zindanlar olmuştur, Nurun mektebi
Mahkûmlar artık ibadetle geçirir günleri

Borborunbekir

Bekir Özcan

849-Bediüzzaman Said Nursi'nin Nurani Talebeleri

Bediüzzaman'ın, halis nur talebeleri
İman'ın en son zirvesidir, hedefleri

İnsanlığı, ebediyen kurtarmaktır gayesi
Sırf Allah rızası için, ihlâsla yapar hizmeti

Korkmazlar asla, hiçbir eza ve cefadan
Nurlandırmak için, daim ararlar zindan

İman Kur'an hizmeti için bir fedai
İslam'ın en kahraman mücahidi

Din İman Kur'an vatan hizmeti uğruna
Başa ne gelirse yorarlar mutlak hayra

Yapılan o kadar elim eziyetten yılmadılar
Falakalar altında "vur, vur!" diye bağırdılar

Zulmedenlere beddua bile edilmez
Kin adavet düşmanlık nedir bilinmez

Onlara engel değil hapis işkence zulüm
İnanırlar ahrete, gitmeye pasaporttur ölüm

Yok, olmaktan korkmayanı ne durdurur
İşte bu eğitimi veren Risale-i Nur'dur

Bilirler ki Yüce Allah'tır mazlumların sahibi
Tüm gaye, amaçları tektir o da rıza-yı İlahi

Borborunbekir

Bekir Özcan

850-Said Nursi'nin Hapishane deki Nurani Meyvesi

Kışın soğuk toprak altındaki taneler
Dile gelse bize nelerden şikâyet eder

Zifiri karanlık, eser şiddetli fırtına
Balçık çamur içinde kalır aylarca

Bir mevsim sükûnetle sabırla bekler
Zamanı gelince toprağı deler filizler

Böyle çok ağır dehşetli şartlar altında
Nurani çekirdekler hapisteye yatmakta

Sabır ve şükürle günlerce beklenir
Habbeler koğuşlar içinde çillenir

Nurani ağaç, açtı çiçek oldu tomurcuk
Mahkûmlar arasında görüldü nurculuk

Üstad tek başına kocaman bir koğuşta
Yetiştirdi meyveyi, oldu El-Hüccetül Zehra

Filizlenmeye başlar, İman tohumları
Kese kâğıtlarına yazılır, Kur'an nurları

Alındı Afyon hapishanesinden ilk ürün
Dikkatle okuyun, tadı nasılmış bir görün

Risale-i Nurda oldu on beşinci şua
Tevhidin delili gösterildi tüm Kâinata

Afyon hapsinde bileylendi Zülfikar
Nurun hadimleri burada çok fedakâr

İnim inim inlediler, felek çarkında
Büyük imtihan yapıldı, bileş taşında

Zülfikar'a verildi çelik suyu
Kalem oldu, yazdı Risale-i Nuru

Okuyan tahliye oldu, ebet hapsinden
Kurtuldu, dünya dertlerinin hepsinden

Borborunbekir

Bekir Özcan

851-Bediüzzaman Said Nursi Müdaafası

Bediüzzaman hâkim önüne çıktı
Çok müthiş bir savunma yaptı

Salonda sanki gök gibi gürledi
Zındıkanın başına inen şimşekti

Manevi bir atmosfer içinde
Cihat, halet-i ruhiye'sinde

Hâkimler şaşkın hayretle dinler
Üstad coşar her şeyi söyler

"Risale-i Nuru yasak ederseniz eğer"
"Hemen yakında bekleyen musibetler"

"Yağmur gibi ülkenin yağar başına"
Der demez deprem olur anında

Mahkeme heyeti korku panik içinde
Telaşla birbirlerine bakar sessizce

Kâinattan bir alkış tufanı koptu
Her taraf gök gibi gürliyordu

Ruhaniler sevinçten gözyaşlarını döktü
Bulutlardan tane, tane Dünya ya süzüldü

Borborunbekir

Bekir Özcan

852-Bediüzzaman Said Nursi'ye Sekiz Asırlık Vasiyet

"Korkma diyordu" Abdülkâdîr Geylani

"Sıkıştığın zaman yanımdayım daimi"

"Dünyanın şarkına garbına gideceksin"

"O asırda sen benim en has müridimsin"

"Helaket felaket asrında beyan et sözlerini"

"Kuran'ın Nurunu göster, açılsın körlerin gözleri"

"Nida et sağır kulaklar bile duysun sesini"

"Yeter ki sen söyle Cenabı Hak'tandır tesiri"

"Hicri on beşinci yüz yılda asrın felaketi olacak"

"Allah-ü âlem Kâinatın da kıyameti kopacak"

"Nur tamamlanacak olmasın mesuliyet"

"Çekinme hiç açıkça sözlerini beyan et"

Borborunbekir

Bekir Özcan

853-Said Nursi Ve Talebelerinin Savunması-1

Çağrılır mahkemeye ağabeyler
Yargılamayı başlatır hâkimler

Mahkeme Heyeti sorgu suale başlar
Nur talebeleri müthiş bir savunma yapar

Zındıka komitesinin bozulur planı
Kamuoyuna çıkmıştır artık yalanı

Hüsrev ağabey hâkim önünde
Zerre kadar korkusu yoktur özünde

Der, "Üstadımın itiraz ve müdafaasına"
"Aynen katılıyorum savunmasına"

Kendini bilmeyen ermişlerden olan
Yedi evliya kuvvetinde bulunan

Tahiri Mutlu ağabey mahkeme heyetine
"Risale-i Nurlar, dinen ahlakı ediyor terbiye"

"Bediüzzaman'a müceddid diyoruz"
"Ama bir türlü kabul ettiremiyoruz"

"Ben Üstad Said Nursi'nin yıllardır talebesiyim"
"Emniyeti bozacak hiçbir suçu olmadığına şahidim"

"Risale-i Nurların baskı işini anlatır birer, birer"
"Hizmetin rızayı İlâhi için yapıldığını söyler"

Borborunbekir

Bekir Özcan

854-Said Nursi Ve Talebelerinin Savunması-2

Hazreti Üstad, aziz ağabey Mustafa Sungur'a
Der, "devam eder benim hizmetim bununla"

Sungur ağabeyin savunması çok müthiş
Gizli komitenin işini ta o zaman bitirmiş

"Risale-i Nuru okumak yazmak veya dağıtmak"
"Hiç yakışır mı adalete, bu meziyeti suç saymak"

"Risale-i Nurlar Kuran'ın manevi tefsiridir"
"Älemi insaniyetin en parlak güneşidir"

"Aziz Üstadım Bediüzzaman Said Nursi"
"Taklidi kırılmış bu asrın manevi sahibi"

"Risale-i Nur'un talebesi olmak bu zamanda"
"Büyük lütuftur bana, Şükür olsun Yüce Allah'a"

Mehmet Feyzi ağabey kalkar ayağa
Korkusuzca her şeyi söyler savcıya

"Savcı bana, İşte Said Nursi'nin sır kâtibi dedi"
"Nurlarla alakamın çok şiddetli olduğunu söyledi"

"İftihar ederim ben böyle bir meziyetle"
"Katlanırım bunun için her çeşit eziyete"

"Fıtratımda ilme karşı kuvvetli bir iştıyak var"
"Bunu evimdeki beş yüz seksen cilt kitap ispatlar"

"Çok uzaklarda aradığımı yakınlarda buldum"
"Üstada, inşallah en has nur talebesi oldum"

Borborunbekir

Bekir Özcan

855-Said Nursi Ve Talebelerinin Müdaafası-3

Ahmet Feyzi ağabey, büyük âlim ve hatiptir
Risale-i Nurlar için can vermeye dahi taliptir

Mahkeme heyetine adeta meydan okur
Üstad, bir ağabeye işaretle der "Feyzi'yi sustur"

"Din âlimiyle görüşmek dini kitap okuyup yazmak"
"Müslüman din kardeşlerinin yardımına koşmak"

"Her mü'minin vazifesi ve hakkı değil midir"?
"Bu hizmeti yapanı suçlu saymak adalet midir"?

"Bediüzzaman'ı biz en büyük din âlimi biliyoruz"
"Ahirzaman asrının Müceddidi olarak tanıyoruz"

"İnsanlar kanaatinden dolayı olur mu hiç suçlu"
"Okuyup, okutacağız, çok seviyoruz Risale-i Nuru"

Ceylan ağabey savunmayı kısa ve öz yapar
Fedakârlığın zirvesindedir tavren bunu yaşar

"Üstadım Bediüzzaman'la yakinen alakadarım"
"Her zaman her yerde hizmetini iftiharla yaparım"

Der hâkimlere, "Nurlara feda ederim hayatımı"
"Hazreti Üstad için veririm canı cananımı"

Mustafa Osman ağabey hâkim önünde
Çekinmez hiçbir şeyden, açıkça verir ifade

"Risale-i Nur ebedi hayatımı kurtardı benim"
"Sevdiklerime elbette bu ilacı açıkça veririm"

"Üstadın basit bir mektup ve resmini taşımak"
"Hangi kanunda yazıyor bunu suç saymak"

"Üstad, Dünya ve ahiret saadetini tattırdı bana"
"Bence bu nurani resmi yapmak gerekir altınla"

Borborunbekir

Bekir Özcan

856-Said Nursi Ve Talebelerinin Müdafaası-4

Hıfzı Bayram ağabey mahkeme heyeti önünde
Sadıklığa bak, gör cesareti korku yok gözünde

"Risale-i Nuru okuyorum, veriyorum isteyene"
"Bu durum hiç suç olur mu ey heyeti hâkime? "

"Beyazıt'tan gıyabıma gönderilen bir paket var"
"Eğer Risale-i Nursa benimdir der verir karar"

Ahir zamanda büyük bir sıddıkiyet misali
Ta! asr-ı saadetten geliyor bunun timsali

Mustafa Acet ağabey mahkeme huzurunda
Kısa ama manidar sözler eder müdafaasında

"Bediüzzaman'a bağlılığımdan pişman değilim"
"Risale-i Nur uğrunda her şeyimi feda ederim"

"Kapalı zindanda kalmış birinin havaya"
"Karanlıkta bulunan bir kişinin ışığa"

"Çölde aç kalmış sahsın gıda ve suya"
"Nasıl çok şiddetli ihtiyacı varsa"

"Bu asrın istekleri de Risale-i Nur'da"
"Son asrın sahibi Bediüzzaman'da"

"Said Nursi gibi din âlimine talebe olmak"
"Engeldir 'fakirlik' Ya Rabbi sen şu işe bak"

Borborunbekir

Bekir Özcan

857-Said Nursi Ve Talebelerinin Müdafaası-5

Halil Çalışkan ağabey savunmaya başlar
İfadesinde pür dikkat kesilir çatılır kaşlar

“Risale-i Nura, Rızayı İlâhi için ettim hizmet”
“Bunu suç saymakta güvendiğimiz adalet”

“Üstad için, değil terzilik mesleğini bırakmam”
“Canımı dahi adarım âmadeyim her zaman”

Mustafa Gül ağabey hâkim karşısında
Fedakârlığın en önündedir savunmasında

“Ben gizli bir cemiyete dâhil değilim”
“Üstad Bediüzzaman’ın talebesiyim”

“Risale-i Nura bütün canımla bağliyim”
“Üstad için verilecek her cezaya razıyım”

“Bu bağ, idam edilsem de kırılmaz, çözülmez”
“Ebedi hayatımı kurtardı, hakkı ölmekle ödenmez”

İbrahim Fakaz’lı ağabey yaptı savunma
İsnat edilen suç, mektup yazmak üstada

“Atfedilen suç hem yersizdir”
“Dünya ya ait olup siyasidir”

“Risale-i Nurun tesiriyle”
“Yüzlerce serkeş döndü evine”

“Sefil yaşayışları düzelip güzelleşti”
“Bu insanlara düşünün kim etki etti”

“Risale-i Nur müellifine tek bir pusula yazmak”
“Demek ki suç, bunun sonucu mahkûm olmak”

Borborunbekir

Bekir Özcan

858-Said Nursi'nin Talebesi Zübeyir'in Müdafaası

Üstad Bediüzzaman Said Nursi
"Kâinata değışmem der Zübeyri"

Zübeyr Ağabey azimet ve vakarla
Sirasını bekler mahkeme salonunda

Şahin bakışlı, pratik zekâlı, hikmet dolu aklı
Yaydan fırlayacak ok gibi, yok kalbinde kaygı

Müthiş, dehşetli bir savunma yapar
Tüm ruhaniler sevinçten alkış tutar

Gök gibi gürledi, şimşek olup çaktı
Zindikanın tüm oyununu bozup dağıttı

Sorgu hâkimliği tarafından sorguya çekilir
"Sen Risale-i Nur talebesi imişsin denir"

Zübeyir ağabey sanki bu soruyu bekler
Celallidir hemen anında cevabını söyler

"Bediüzzaman gibi bir dâhinin"
"Talebesi olma liyakatinde değilim"

"Eğer kabul buyrulursa, Risale-i Nura"
"Evet, şakirdi olurum hem de iftiharla"

"İnsana, iman, İslamiyet, fazilet dersi veren"
"Okuyucusunu dinsizlikten muhafaza eden"

"Kuran tefsiri Risale-i Nur uğrunda"
"Eğer idam edileceksem bu yolda"

"Allah! Allah! Ya Resulullah sedasıyla"
"Koşarak çıkacağım idam sehpasına"

"Risale-i Nur için öldürüleceksem kurşunla"
"Gözümü kırpmadan bekleyeceğim ayakta"

"Üstadım için parçalanacaksam hançerle"
"Tüm kalbimle dua ederim Yüce Rabbime"

"Etrafa sıçrayan kanlarım olsun mürekkep"
"Risale-i Nur, Risale-i Nur yazsın kalsın ilelebet"

Borborunbekir

Bekir Özcan

859-Said Nursi'nin Mahkeme Sonucu

Altı Aralık bin dokuz yüz kırk sekiz tarihinde
Nihayet beklenen kararı verir mahkeme

Aziz, üstad Bediüzzaman Said Nursi ye
Yirmi ay ceza verilir kanaati vicdaniye ile

Bir âlime on sekiz ay mahkûmiyet verilir
Yirmi kişiye altışar ay hapis cezası kesilir

Diğerleri, Bediüzzaman'ı büyük mürşit bilmiş
Geriye kalan Nur talebelerine beraat verilmiş

Temyiz edilir mahkeme kararı hemen
Hüküm kısa sürede açıklanır beklemeden

Sonuçta, dava bozulur esastan
Tekrar yargılama başlanır sil baştan

İlk mahkeme on ay on üç gün devam eder
Temyizden bozuk gelen dava çok uzun sürer

Mahkeme bir türlü sonuca varmaz kasten
Böylece verilen cezalar infaz edilir zülmen

Borborunbekir

Bekir Özcan

860-Bediüzzaman Said Nursi'nin Tahliyesi

Bediüzzaman'a, halkın çok büyük teveccühü var
Komite, bu tutkuyu nasıl kırarım diye plan yapar

Tahliye zamanı gelmiştir Bediüzzaman'ın
Zındıka komitesi, sevgisinden korkar halkın

Vatandaşın sevgi gösterisini önlemek için
Emir verilir "gece en uygun saatini seçin"

Alınır karar, üstad şafakta edilecek tahliye
Gizli tutulur kimsenin haberi olmasın diye

Atmıştır şafak yakındır sabah
Üstad tahliye edildi elhamdülillah

Zübeyir, Sungur ve diğer ağabeyleri
İdare, Üstadtan önce yaptı tahliyeleri

Fayton önceden hazırlanır kapıda bekler
İki komiser eşliğinde hazırlanan eve gider

Beraber kalırlar Zübeyir, Sungur, Ziya ağabeyler
Üstadta, yerleşince sevinçten bayram ederler

İki ay, iki polis evin kapısında nöbet tutar
Emir gelmiştir, Emirdağ'ına getirilir tekrar

Bediüzzaman daima tutulur gözetim altında
Her işi her hareketi bildirilir raporla yukarıya

Kıra çıkmak yasak, adeta aldırılmaz nefes
Emirdağ, Said Nursi için olmuştur bir kafes

Baskılara rağmen bir an bile durmaz boş
Sanki etrafı güllük gülistanlık ne kadar hoş

Risaleler teksirle çoğaltılmaya başlanır
Tüm Nur talebelerine mektuplar yazılır

Nurun hizmeti yayılır memleket sathına
Canı bahasına, çalışır şakirtler her tarafta

Borborunbekir

Bekir Özcan

861-Bediüzzaman'ın Üçüncü Said Halet-i Ruhiyesi

Üstad, senelerce emsalsiz tazip, işkence görür
Yılmadı hiç, doğru bildiği yolda açıkça yürür

Sürüldü insafsızca haksız yere belde belde
Bir canı gibi muamele yapıldı mahkemelerde

Üstad Afyon hapsinden çıktıktan sonra
Değişik bir emare hisseder ruhunda

Nur Talebelerine bildirir bunu mektupla
Der, "Otuz sene evvelki hal oldu bana"

"İstanbul'da, beni Yuşa dağına çıkarıp"
"Dârü'l-Hikmetin, içtimai hayatına baktırıp"

"Nurun birinci kahraman bir şakirdi olan"
"Merhum Abdurrahman'ı bile yanına almayan"

"Yeni Said'in mahiyetini gösteren"
"Acayip bir inkılâbat-ı ruhiyi bildiren"

"Bir misli şimdi mukeddematı başlamış bende"
"Üçüncü Said'e açıkça işaret eder" herhalde

"Risale-i Nurun kahraman şakirdleri"
"Yapacaklar benim yerime vazifemi"

Borborunbekir

Bekir Özcan

862-Bediüzzaman'ın Üçüncü Şahsiyeti

Hazreti üstadın, üçüncü Said şahsiyeti
Hizmeti Nuriye'nin artık başka bir seyri

Isparta hayatına kadar Said Nursi
Evinde, tek başına kalır geceleri

Akşamdan, kuşluğa kadar kilitlidir kapı
Kabul etmez asla bu anda hiçbir şahsı

Bediüzzaman'ın üçüncü Said karakteri
Nuru bütün dünya'ya yaymaktır gayreti

Üstad, üçüncü Said döneminde
Talebeleriyle birlikte kalır aynı evde

Değişmiştir bir nebze nura hizmet tarzı
Eski ve yeni Said döneminden biraz farklı

Afyon mahkemesinden sonra
Risale-i Nurlar başlar hızla inkişafa

Risale-i Nurun bitmiştir telifi
Kâinata yayılması gerek neşri

İnsanlığın okuyup tanınması lazım
Kolay mı bu, ister büyük bir azim

Borborunbekir

Bekir Özcan

863-Bediüzzaman Said Nursi'nin Feyizli Dersleri

Nurun hadimleri gece gündüz demez
Yorgunluk nedir aklından dahi geçmez

İman Kuran için, fedakârlığın sınırı yoktur
Bu uğurda, mal mülk can verecek çoktur

Hanımlar, beylerinin yerine tarlada çalışır
Risale-i Nurlar dolapların içinde gizli yazılır

Teksir makinesiyle çoğaltılır, Nurun risalesi
Aşk şevk feyiz verir, daktilonun mekanik sesi

Üstadın, dizinin dibinde nurun has talebeleri
Sanki imamenin etrafında, dizili tespih taneleri

Sabah namazından sonra, okunur nurlar
Nurani feyizlere gark olur, safi o ruhlar

Bizzat Bediüzzaman, kendisi ders okur
Kimildamaz şakirtler, tablo gibi durur

Alınan feyizler, edilemez katiyen tarif
Anlayıp kabul edenler, olur ancak arif

İkinci vakti girince, hemen namaz eda edilir
Talebeleri, üstadın yanında daire gibi dizilir

Okunur ders, tutulur nefes, alınır safi feyizler
Bastı zaman olur bilinmez, nasıl geçer vakitler

Sohbet sonu dağılacak kurayla ders baklavası
Söylenmesi gerek akılda tutulan nasip sayısı

Rakamlar açıklanır birer birer
Üst, üste toplanır teker teker

Kim, ilk önce alacak diye beklenir merakla
Herkes bakar bir birine, tatlı bir heyecanla

Borborunbekir

Bekir Özcan

864-Said Nursi Ve Maddi Manevi Bahar

Hazreti üstad, üçüncü Said dönemini yaşar
Bu sürede, resmi mercilere mektuplar yazar

Dönemin Diyanet İşleri Reisi
Merhum Ahmet Hamdi Akseki

İki takım Risale-i Nur eserlerini istemiş
Üstad, hapiste olduğundan gönderememiş

Üstad, cezaevinden tahliye olur olmaz
Hemen bir takım hazırlar, boş durmaz

Kitapları Diyanet İşleri Başkanına gönderir
"Eserler medrese malıdır siz sahip çıkın denir"

Esti ılık bahar yeli, nohutlandı bademler
Çiçek açıp, hemen verecekti meyveler

Kabarmıştır toprak, çıkacak filiz yerden
Tüm âlemler, sanki canlanacaktır yeniden

Çok zor geçen kıştan sonra
Kavuştu ehli iman bahara

Bütün âlem-i İslam ediyor bayram
Verilen mücadeleye ruhaniler hayran

Neydi, o dehşet dolu günler?
Çok şükür geçti açacak güller

İslam'ın şeâirleri birbirine kalmıştı hasret
İmha edilecekti din, iman, İslam, fazilet

Hasretti Kur'an okunmaya, insan imana
Camiler açılmaya, minareler İslami ezana

Borborunbekir

Bekir Özcan

865-Bediüzzaman Said Nursi Ve İslami Ezan

On dört mayıs bin dokuz yüz ellide
Nurlanmıştı şafak insanlık âleminde

İslami ezanla başlar o tarihi günler
Haykırıyordu "Allah" diye minareler

Tüyler oldu diken, diken ağılattı herkesi
Tüm ülkede duyulunca "Allah-ü Ekber" sesi

"Bismillah" diyerek binlerce kurban kesilir
Şeytan ve yoldaşları artık kabuğuna çekilir

Akan gözyaşları, sanki sağanak yağmur
Kalp feyizden kabarıp, oldu mayalı hamur

Okunan ezanlar dalga, dalga yayılır
Cenabı Allah'ın yüce arşına dayanır

İmani feyizler marifetullah'dan gelir
Yüce Allah'a daim sonsuz şükredilir

Tüm ehl-i iman şükran secdesine kapanır
"Ya Rab bir daha gösterme diye yalvarır"

"Allah-ü Ekber" sesleri gök gibi gürler
Her makamda, okur ezanı müezzinler

Ülkenin mevlithanları, bülbül olup coşar
İnsanlar cezbe halinde, camilere koşar

Bitmiştir eza cefa, gelmiştir bayram
Gökte melekler, sevinçten eder seyran

Cami mescitler, insan barajı olup taşı
Dualar arşı aşır, Cenabı Allah'a ulaşı

Tüm ehli iman, aldı taze bir nefes
Sevinç gözyaşı döküyordu herkes

Adeta gök kubbeden döküldü tozlar
İnsanlığın kalbinden silindi paslar

Şıkmıyor ruh kabına, dar geliyor ceset
İnsanlığa ne güzel yakışıyor fazilet

Güneş gibi ışık saçıyor, insanların gözü
Coştı sevinçten ebediyen gülecek yüzü

Ehli iman kurtuldu, dehşetli bir karabasandan
Necip millet uyanmıştı, çok korkunç kâbustan

Üstad, büyük bayramıdır âlemi İslam'ın der

Başbakan Adnan Menderes'i tebrik eder

Borborunbekir

Bekir Özcan

866-Said Nursi'nin Geniş Dairedeki Nur Hizmeti

Üstadın üçüncü Said döneminin özelliği
En geniş dairelere ilan etmektir hizmeti

Türkiye’de İslami ezan okunmaya başlar
Bediüzzaman, çok büyük bir sevinçle alkışlar

Hazreti üstad mektup yazar nur talebelerine
“Mühim bayramların mukaddemesidir diye”

“Âlem-i İslam’a verilen müjde kabul eder”
“Şaâiri İslam’iyenin parlamasıdır der”

İttihadı İslam’ın çekirdeğini eker
Dergâh-ı İlahiye’ye ihlâsla dua eder

Dinin çok kuvvetli bir ağacı olsun
Meyvesini insanlık yiyip şifa bulsun

Ahırzaman pek dehşetli, insanı çok yakar
Kur’an nurunda, olsun beşer kıyamete kadar

Arabistan’daki tüm Müslüman kardeşlere
Lahika yazarak “dikkat edin” der, uhuvvete

“Rahmetli Başbakan Adnan Menderesi”
“İslam kahramanı kabul eder Said Nursi”

“Başbakan; görüşüp sohbet etmek ister”
“Üstad durumunun, müsait olmadığını söyler”

“Mektubunu kendi bedeline konuşturur”
Ülkenin birliği, beraberliği üzerinde durur

“Memuriyet bir çeşit hizmetkârlıktır” der
Bu anlayışın korunup yayılmasını arzu eder

En büyük düşmanı ırkçılıktır İslamiyet’in
Tesanütü sağlamak vazifesidir devletin

Kavmiyetçilik, cemiyetin bütünlüğünü bozar
Toplunun kapanmaz yarası, gittikçe azar

Devlet ricalinin çok uyanık olmasını ister
Tarihten ders almalıyız, artık bu kadar yeter

Çelal Bayar Cumhurbaşkanı seçilir
Üstad hemen tebrik telgrafı çektirir

Üstad, bir mektup yazar Reis-i Cumhura
“Cenabı Hak gönderdi der, sizi imdadımıza”

“Ben, otuz senedir siyaseti terk etmişim”

“Din, siyasete katiyen alet olmaz bilmişim”

Borborunbekir

Bekir Özcan

867-Said Nursi'nin Talebesi Kore Hazırlığında

Dünya da zındıka fikrinin başı Rusya
Savaş halinde, Nato'nun ordusuyla

Acımasızca devam eder muharebe
Cephe ise, bahtı kara Kuzey Kore

Üstad, Bediüzzaman Said Nursi
Kore'ye gitsin ister bir talebesi

Bin dokuz yüz elli senesinin Eylül'ünde
Hükümet asker gönderecek Kore'ye

O tarihte, Bayram Yüksel ağabey asker
Kurasını Kore'ye isabet ettirir âdil kader

Bayram ağabey üstadı eder ziyaret
Bu görüşme sanki Allah'tan bir inayet

Rahmetli ağabey der üstada
"Kore'ye gideceğim çıktı kurada"

Üstad için bu haber, büyük bir müjde
Memnuniyetle karşılar sevinç içinde

Dünya'da "İnkâr-ı ulûhiyete fikrine karşı"
Topyekûn birlikte yapmak lazım bu savaşı

"Ben ya Ceylan'ı veya gönderecektim seni"
"Kore'ye gitmene çok sevindim, bu pekiyi"

Kendi Cevşenini verir talebesi Bayram'a
"Korktuğun zaman mutlaka beni hatırla"

"Bizler daima İnayet-i Rabbaniye altındayız"
"Allahın izni ile hiçbir şeyden korkmayız"

"Asla korkma Cevşeni yanından hiç bırakma"
"Sen nereye gidersen bir arkadaş edin yanına"

"Japon başkomutanı benim iyi ahabım"
"Gittiğinde söyle sen, var benim selamım"

Verilmek üzere Japon Başkomutana
Beş altı risale verir şakirdi Bayram'a

"Cenabı Hak yardımcın olsun" diye yaptı dua
Bayram ağabey, üstadın elini öpüp etti veda

Borborunbekir

Bekir Özcan

868-Said Nursi'nin Risale-i Nurları Tüm Dünya'da

Bayram Ağabey Cevşeni yedi kat muşamba ile
Su geçirmez bir kılıf yapar Muhterem annesiyle

Taşır üzerinde katiyen eksik etmez
Çelik zırh olur hiçbir şeyin gücü yetmez

Kore'de çok müthiş muharebeler yapılır
Kıyamet günüdür şiddetli olaylar yaşanır

Kahramanca çarpışır ağabey cephede
Komutanlar takdir edip sever bu sebeple

Bayram ağabeyin her an çıkmaz aklında
Düşünür, eserleri nasıl veririm başkomutana

Anlatır arkadaşlarına, başındaki subaya
"Seni mutlaka göndereceğiz denir Tokyo'ya"

Niyet Lillah için, ihlâsla hizmet olunca
Bu yola cansiperane baş konunca

Açar tüm kapıları sonsuza dek, Cenabı Hak
Yüce Allah'ın çok hikmetli, hele şu işine bak

Türk taburu bir nedenle Tokyo'ya gider
Bayram ağabeyin sevinci her şeye değer

Kâinatta tesadüf diye, asla bir şey yok
Mevla istemezse eğer, patlar mı hiç top

Rahmetli Bayram ağabey ihlâs küpü
Tokyo'ya gitmesi sayılır mı hiç tesadüfü?

Tabur subayından izin alır çarşıya çıkar
Japon Başkomutanlığını merakla arar

Başkomutan geziye çıkmış yoktur yerinde
Eserler, konur Japon Milli kütüphanesi'ne

Üstadı Rusya'da tanıyan dostlarıyla tanışır
Bediüzzaman'ın selamı, onlara böylece ulaşır

Risale-i Nurlar teksirle çoğaltılır
Nurani bir hızla her tarafa yayılır

Dünyanın en önemli yerlerine
Gönderilir, hatta papalık merkezine

Papa'ya, Zülfikar eseri takdim edilir
Memnuniyetini, patrik telgrafla bildirir

Borborunbekir

Bekir Özcan

869-Said Nursi'nin Risale-i Nurların Yayılması

Bediüzzaman Afyon hapsinden sonra
İki yıl tarassut altında kalır Emirdağ'ında

Üstad, bin dokuz yüz elli bir senesi Eylülünde
Kırk beş gün kadar kalır Eskişehir Yıldız Otelinde

Akın, akın halk ziyaret eder Bediüzzaman'ı
Ders okur nurlardan, mutlak kılın der namazı

Risale-i Nur hizmetinin tek maksadı
İmana kuvvet vermektir en büyük amacı

Hizmet dalga, dalga yayılır ülke sathına
Revaç bulur halkın her tabakasında

Âmiri, memuru, muallimi, polisi, askeri
Özellikle arar Nuru, üniversite talebeleri

Nur talebelerine hususi mektup yazar
Dönemin gazetecileri bunu nasılsa duyar

Yayımlar bu mektubu Sebilürreşad
Lahika ise "Konuşan yalnız hakikat"

Üstad, Eskişehir'den ayrılır Aralık ayında
Kaderin izniyle kalacaktır Isparta'nın bağrında

Borborunbekir

Bekir Özcan

870-Said Nursi'nin Yirmi Yedi Yıllık Hasreti

İstanbul'daki üniversiteli Nur talebeleri
Yeni yazı ile bastırırlar Gençlik Rehberini

Bediüzzaman,aleyhine dava açılır
Sanık olarak İstanbul'a çağrılır

Bin dokuz yüz elli ikinin Ocak ayında
Üstad, Said Nursi gelir İstanbul'a

Yirmi yedi yıl İstanbul'dan ayrı kalmış
Dostlarla görüşmek bile yasaklanmış

Bir pusula dahi yazmaktan edildi men
Vatan haini zanneder bunu dıştan gören

İnsana yapılır mı hiç, bu denli zülüm?
Buna yaşantı denir mi değil midir ölüm?

Çekmediği eza, cefa, eziyet kalmaz
Evinden dışarıya dahi izinsiz çıkmaz

Bu mudur Asrın insana verdiği hürriyet?
Son yüz yıldaki ideal cumhuriyet?

Tüm Âlem-i İslam'a, dine, vatana, millete
Allah için İstanbul'da devam etmişti hizmete

Bediüzzaman Said Nursi İstanbul'a gelir
En iyi haberdî, gazeteler manşetten verir

Bu havadis bütün şehre yayıldı
Dalgalandı koca İstanbul'un afakı

Çok seneler önce duyulmuştu ünü
Yakın can dostlar için, vuslat günü

Adeta vatandaş yapıyordu bayram
Dost düşman herkes, kaldı hayran

Doldu taşı otele giden caddelerin hepsi
Dostların çeyrek asır sonra coşan sevgisi

Üstadın binlerce eski ahbap ve dostları
Hınca hınç doldurmuştu tüm yolları

Akın, akın görmeye geliyor ahbaplar
Uzaktan bakıp teselli buldu tanıyanlar

Adliye binası önünde birikmiş halk
Bu ne miting, ne de eğlence iyi bak

Omuz omuza bitişik millet bekler ayakta

Biri azıcık kımıldasa, herkes dalgalanmakta

Göründü Bediüzzaman, coştı meydan
Olmuştu sanki sevgi dalgasından tufan

Gök gibi gürlledi, şimşek olup şakıdı alkışlar
Yağmur misali, gözlerden boşanır yaşlar

Heyecan dorukta, kalpler Allah için çarpar
Mahkeme böyle bir atmosferde başlar

Duruşma salonunda sessiz, çıt çıkmaz
Kalabalıktan, iğne atsan yere düşmez

Birbirinin ensesine üflenir nefesler
Bediüzzaman'ı hayretle izliyor gözler

Borborunbekir

Bekir Özcan

871-Bediüzzaman Said Nursi'nin Has Talebeleri

Nur mektebi-âlisinin has talebesi
Kuranın nuru ile feyizlenir kalbi

Kaderi İlâhının feyziyle basireti artar
İmanın şuasıyla gözü, yüzü nurla parlar

Kuranın frekansına tıpa tıp ayarlı kulağı
İslamiyet'in sınırını katiyen aşmaz ayağı

İman mertebesini yükseltmektir dersi
Şeytanı susturup, nefsi öldürmek vazifesi

Mesleği acz, fakr, şefkat ve tefekkür
Tüm duyguları Allah'ın izni kadar hür

Rızayı İlâh-i den başka bir gayesi yok
Aldanmaz Dünya'nın güzelliğine karnı tok

Her Şeyde Rahmet-i İlâhiye'nin izini özünü yüzünü görür
Hikmetle tevekkülle teslimolur Allah'a, Kuran yolunda yürür

Ona, "Kâinat, mescit; mihrap, Mekke; minber, Medine; "
Cemaat, kainat ve tüm insanlık; uyar Hz. Muhammed'e(ASV)

Borborunbekir

Bekir Özcan

872-Said Nursi'nin Kırk Yıllık Dostu

Rahmetli Eşref Edip'le, Hazreti üstad
Kırk yıllık en samimi candan ahbap

Ancak görüştüler yirmi sekiz sene sonra
Dünya'da doyulur mu hiç böyle bir vuslata?

Hasretle canı gönülden kucaklaştılar birbiriyle
Dorukta heyecan, kalbi en içten duyguları ile

Kırk yıllık hatıralar canlandı zihinlerde
Şahlandı hissiyatlar heyecan ise zirvede

Geçmişte sohbet ederlerdi saatlerce idarehanede
Naimler, İzmirliiler, Feritler, Akiflerle birlikte

Sinama şeridi gibi hafızalarda canlandı anılar
Sanki bastı zamanla tazelendi eski hatıralar

Eşref Edip, Hazreti üstad'la bir mülakat yapar
Tarihçe-i hayatında bu röportajı yazar

Borborunbekir

Bekir Özcan

873-Said Nursi'nin Patrikle Görüşmesi

Bin dokuz yüz elli üç bahar aylarında
Üstad bir yıl sonra tekrar gelir İstanbul'a

İstanbul'un fethinin beş yüzüncü yıldönümü
Muhteşem parlak bir merasim yapılır o günü

Talebeleriyle beraber törene iştirak eder
Merasim bitince Patriğe ziyarete gider

Patrik Athenagoras aziz misafiri karşılar
Aralarında şöyle bir görüşme başlar

Üstad, Allah'a tek olarak inanmak
"Kurani Kerimi 'kitabullah' tanımak"

"Hakiki Hristiyanlığı kabul etmek"
"Hz. Muhammedi(ĀSV) peygamber bilmek"

"Bu şartlarla siz de ehl-i necatsınız der "
"Patrik, ben de kabul ediyorum diye söyler"

Borborunbekir

Bekir Özcan

874-Bediüzzaman Said Nursi, Diken İle Gazel Misali

Üstad kader rüzgârı önünde bir gazel sanki
Fırtınalar nereye savurdu ise oraya gitti

Bir dikene mi takıldı, yıllarca kaldı orda
Bekledi kader rüzgârını, tevekkülle sabırla

Çok yavaş hafiften yelin esmesiyle
Allah'ı zikrediyordu sanki titreşimiyle

Dikenin taze yapraklarına gölge oldu
Feda etti kendini güneşte rengi soldu

Küçücük böcekleri kucağına aldı şefkatle
Yağmurdan doludan korudu merhametle

Esti şiddetli dalkıran yine savruldu gazel
Diken'de alışmıştı bu arkadaşlığa ne güzel

Ama nafile kökünden söküldü diken
Havada savrulup toz haline geldi gazel

Ebediyet yolculuğuna çıktılar beraber
Dünya'da iken alınmaz onlardan haber

Borborunbekir

Bekir Özcan

875-Bediüzzaman Said Nursi Fedakârlığın Zirvesinde

Üstadın ömrü ya harp meydanlarında
Veyahut geçmiştir esaret zindanlarında

Bir cani gibi yargılandı mahkemelerde
Yıllarca yattı memleket hapishanelerinde

Vatan haini gibi Divan-ı harplerde yargılandı
Çekmediği cefa, görmediği eza kalmadı

Zındıka âdeta cevaz vermişti sürünmesine
Beldeden beldeye acımasızca yollandı sürgüne

Çeşit, çeşit hakaretlere maruz kaldı
Dünya'da sanki yoktu yaşama hakkı

Ömrü boyunca defalarca şiddetli zehir verilir
Bütün hayatı zulüm, işkence, çileye çevrilir

Bunları yapanlara beddua bile yapmaz
Helal etti bütün haklarını geri almaz

İnsanlığın iman selameti yolunda
Âhiretini de feda etti Dünyasını da

Ne cennet sevdası var gönlünde
Ne de cehennem korkusu gözünde

Fedakârlığın böylesi bu zamanda görülmez
Sıddıkiyet imanı bu, münafık kâfirler bilmez

Borborunbekir

Bekir Özcan

876-Bediüzzaman Said Nursi'nin Barla Bayramı

Üstadın, çileli yirmi yıl ayrılığından sonra
Hasret bitecek, ziyarete gidecek Barla'ya

Zaten bütün hayatı firaklarla doluydu
Yoktu dünyada evi barkı yeri yurdu

Gönderilmedi yetmiş sene doğduğu yere
Ziyarete, Barla'yı tercih etti kendi köyüne

Bahar mevsiminin tüm güzelliği içinde
Yola revan olundu talebeleriyle birlikte

Hoca efendi geliyor diye haber yayılır
Bütün Barla halkı çınar altında toplanır

Çınara, pınara ve kaldığı eve yaklaşınca
Üstad tutamadı kendini başladı ağlamaya

Pırlanta, Nur tanesi gibi gözyaşları döküldü
Yeşil gözlerinden pembemsi yanağına süzüldü

Çınar, hazır ol durumda oynatmadı dallarını
Şakin, sessizce akıtiyordu, pınar gözyaşlarını

Çınar ağacına rahat dercesine, köküne sarıldı
Üstad dayanamaz artık hüngür hüngür ağladı

Toplanan tüm halk da başlar ağlamaya
Nasıl dayanır insan olan bu manzaraya

Üstadın ağlama sesini duyan pınar
Ehl-i imanın gözyaşı niyetiyle akar

Hakiki üç dost kavuştu birbirine
Hasret kalmışlardı senelerce

Üstad, çınar, pınar manen arkadaş
"Ser verip sır vermeyen" üç sırdaş

Çınar ağacındaki dallar
Şimşegindeki yapraklar

Üzerinde bulunan tüm budaklar
Bayram ediyordu bütün Barla'lılar

Pınardan akan gözyaşları
Cennet bahçesine ulaşan suları

Tarlaya ekilen tüm tohumları
Neşe içinde kutluyordu bayramı

Üstadın evi de bekliyor sahibini

O'da dindirecek artık hasretini

Ağabeyler girdiler üstadın koluna
Yardım ettiler merdivenden çıkışına

Üstad kapanır hususi odasına
Girer derin tefekkür dünyasına

İki saat kadar özel odasında yalnız kalır
Hazin, hazin ağlayışı ta! Dışarıdan duyulur

Borborunbekir

Bekir Özcan

877-Bediüzzaman'ın Said Nursi'nin Hizmet Hayatı

Üstadın hayatını "birlikte" bir daha düşünelim
Nasıl işkence, eza, cefa çektiğini "bilelim"

Vatanı, Milleti için çıkar meydana "delicesine"
Hakikaten "delidir" denir atılır akıl hastanesine

Din-i mübin İslam uğruna "isyanı" yatıştırır
Divanı harpte "haindir" diye yargılanır

"Vatan" müdafaasında en önde
Meydan okur "düşmana" at üstünde

Gülleler, mermiler "yağmur" gibi yağmakta
Girmez sipere, kılıç elinde "dimdik" ayakta

Talebelerinin hepsi oldu "şehit"
Cenabı "Allah" en büyük şahit

Esir düştü kâfir "Rus'a"
"Esaret" altında kalır yıllarca

Esirken döner "idam sehpasından"
Vermez taviz "mukaddesatından"

Moskof esaretinden eder "fırar"
Vatan "hapishanelerinde karar kılar"

Kuranı asrın anlayışına göre etti "tefsir"
Adı, Risale-i Nur; "zındıkaya etti tesir"

Memleketinde bir "canı" gibi muamele görür
"Vatan haini" sanki o şehirden, o şehre sürülür

Sevk edildi "mahkemeden, mahkemeye"
Yoktu evi barkı, "ikametgâhı oldu hapishane"

Viçdansızca defalarca verildi "zehir"
"Ölüm haberi" dört gözle beklenir

Yasak, en yakın "akrabasıyla" bile görüşemez
Can dostu, arkadaşları dahi "ziyaret" edemez

Ramazan ayında bağlıdır "şeytan-ı cinni"
Görevi devraldı sanki "şeytan-ı insi"

Yaşamadı huzur ve huşu içinde bir "hayat"
"Ölüm" döşeginde bile bırakılmadı rahat

Aylardan Ramazan, gün "Kadir gecesi"
Yapıldı Hazreti Üstadın "vuslat merasimi"

Halil İbrahim dergâhı merasim "mekânı"

Uzun yıllar önce hazırlanmıştı "mezarı"

"Sema ağlıyor" bulutlar gözyaşı döküyor
Urfa'ya, kristal taneli "yağmur" yağıyor

Mezarına bile "gece baskını" yapılır
Kabrinde de "huzur verilmedi" çıkarılır

Götürüldü "meçhul" bir yere
Kader uymuştu Üstadın "vasiyetine"

Bekir Özcan

878-Bediüzzaman Said Nursi Bu Asrın Garibüzzaman'ı

Hapishanelerde edilir işkence eziyet
Buna sabretmek en büyük meziyet

Açlık susuzluk her zulme tahammül etti
Galip geldi üstadın ihlâsı şefkati merhameti

Valisi, kaymakamı, Komutanı, emniyetin polisi
Hatta Çiftçi Malları Korumanın, kır bekçisi

Tüm Kamu kurum ve kuruluşlarının amirleri
Üstad, ne yaptı, nereye gitti, odur işleri güçleri

İslamiyet'ten uzaklaşmış olan insanlar
Aleyhinde hep, aleyhte tüm resmi kurumlar

Onun ne bekçisi var, nede bir polisi
Yoktur, ne evlâdûıyal, nede bir eşi

Malı mülkü hiçbir şeyi yok dünyada
Zaten Garibüzzaman'dı bu asırda

Dünya'daki bütün malı mülkü
Elindeki bir sepet içinde tümü

Kuran, takke, sarık bir de elbise
Demlik, bardak, ibrik, seccade

Hiçbir kimsesi yok yanında
Çok garip yalnızdı çağında

Dayandığı tek Yüce Allah'ı var
Kur'an sünnet ona en büyük yâr

Borborunbekir

Bekir Özcan

879-Bediüzzaman'ın Tüm Nur Talebelerine En Son Dersi

Muhterem bir ağabey mektup yazar Üstadı Bediüzzamana
Peygamberimiz, Hülefa-i Raşidin, Gavs-ı Azam huzurunda

Cebrail Aleyhisselam ortaya çıkar bir an rüyasında
Hizmetin bittiğini söyler, davet eder maddi cihada

Üstad cevabi mektupta, "rüyanız mübarek ve güzeldir"
"Yalnız görülen her rüyanın tevil, tabir edilmesi gerektir"

"Oradaki cihat maddi değil, manevi iman hizmetidir"
"Bizim vazifemiz her zaman, her an müspet harekettir"

"Bu dehşetli zamanda cihat, manevi iman hizmetidir"
"Asıl görev, küfrün manevi tahribatına set çekmektir"

"Görevimiz sırf Allah rızası için iman hizmetini yapmak"
"Netice, Cenabı Hak'kın, Allah'ın vazifesine karışmamak"

"Bizler asayışı muhafazaya daim-i mutlak mükellefiz"
"İman hizmetidir, bizim en büyük en kutsi vazifemiz"

"Nur talebeleri emniyetin asayişin manevi bekçisidir"
"Kinle, adavetle yok işi, gönüllü muhabbet elçisidir"

Borborunbekir

Bekir Özcan

880-Bediüzzaman Said Nursi'nin Vasiyeti

İsparta -Yalvaç kara yolu üzerinde
Üstad ve talebeleri seyahat etmekte

Mola verilir bir derenin kenarında
Dinlenirler söğüt ağacının altında

Üç talebesi var hemen yanında
Birden ihtar gelir hazreti üstada

Gavs-ı Azamdan anlatır bir menkıbe
Ondan sonra başlayacak vasiyete

Hazreti Gavs Yüce Mevla'dan
Biraz daha ömür ister fazladan

İsteği gelir yerine kabul olur bu dua
Üstadta dilekte bulunur Cenabı Allah'a

Nurlar matbaa'da basılincaya kadar
Fazladan ömür ister Cenabı Allah'tan

Der "Yüce Allah'tan ben de istedim ömür"
"Basıldı, Nurları gördüm Rabbime hadsiz şükür"

"Kabrinin gizli tutulmasını vasiyet eder"
"İki üç talebem dışında kimse bilmesin der"

"Hazreti Ali'nin kabri nasıl bilinmez ise"
"Gizli olsun der, benim kabrimde"

Dünyanın neresinde okunursa okununsun
İster şarkta isterse garpta bulunsun

Kim olursa olsun okunan her fatiha
Zayi olmaz mutlaka gider o ruha

"Dostlar çok uzaklarda da olsa"
"Okusunlar ruhuma fatiha"

Borborunbekir

Bekir Özcan

881-Bediüzzaman Said Nursi'nin Veda Ziyaretlerimi?

Üstadın sanki acelesi var duramaz yerinde
Aralık ve Ocak aylarında sık çıkar seyahate

Bir defa İstanbul'a gider, dört sefer Ankara'ya
Dönüşte uğrar kardeşi Abdülmecit Ünlükul'a

Bin dokuz yüz elli dokuzun Aralık ayında
Hususi arabasıyla gider bir gün Ankara'ya

Beyrut Palas otelinde misafir edilir
Birçok milletvekili özel ziyarete gelir

Ziyaretçi mebuslara Risale-i Nur'dan bahseder
Selam eder Adnan Menderes'e, sevdiğini söyler

Altı Ocak bin dokuz yüz altmış tarihinde
Ankara dönüşü Mevlana'ya gider ziyarete

Mevlana türbesi kapalı günlerden pazar
Müze Müdürü üstada hususi türbeyi açar

Hazreti Üstad Mevlana'ya saygı sevgi işareti olarak
Ayakkabı ve çorabı çıkarır ziyaret eder yalın ayak

O zamanki gazeteler menfi yaygara koparır
İkâmet yeri radyo ile üstada ilanât yapılır

Herkes duydu artık Emirdağ resmi malikâne olur
İsteddiği yerde oturmaya bile üstadın hakkı yoktur

Borborunbekir

Bekir Özcan

882-Bediüzzaman Said Nursi Hastalanır...

Tarih, on sekiz Mart bin dokuz yüz altmış idi
Emirdağ'ında üstad hastalanır, hem de şiddetli

Doktor muayene eder, serum verir iğne yapar
Zatürree olmuştur, tedaviden sonra biraz uyuklar

Uykudan gülümseyerek uyanır, Bediüzzaman
Talebeleriyle konuşmaya başlar hemen o an

"Risale-i Nur bu vatana hâkim olmuştur"
"Dinsizliğin, komünistliğin belini kırmıştır"

"Biraz sıkıntı çekeceksiniz ama"
"Çok güzel olacak en sonunda"

Bu sözleri birkaç defa eder tekrar
Üstad yine derin bir uykuya dalar

Sabah, biraz düzelmiş gibiydi
Kalktı hemen elbisesini giyindi

Abdest alıp, sabah namazını kıldı
Talebelerinin hepsini yanına çağırdı

Tümüyle teker teker kucaklaşır
Hepsi ile birer birer vedalaşır

"Allaha ısmarladık gidiyorum ben dedi"
Ama o yeşil gözleri var ya, yaşla dolu idi

Muhabbetten, talebelerinin bağlandı basiretleri
Üstad Bediüzzaman vermişti o an, vefat işareti

Emirdağ'ında, vedalaşır dost ve talebeleriyle
İsparta'ya geri döner arabasıyla rahatı kalple

Borborunbekir

Bekir Özcan

883-Bediüzzaman Said Nursi'nin Isparta'daki Son Gecesi

İkindi namazından çok önce
Polis gelir Isparta dershanesine

Emirdağ'ından hareket etti Hoca Efendi
Sordu talebelerine daha halen gelmedi mi?

Bu konuşmadan yaklaşık bir saat sonra
Gelir üstadın arabası çalınır korna

Üstad arka koltukta çok bitkin yatmakta
Talebelerinin kucağında güçlkle indi arabada

Koltuğuna girdi ağabeyler
Zorla çıkıldı merdivenler

Yatağına hemen yatırıldı
Ama çok şiddetli ateşi vardı

Talebeleri yanında hiç ayrılmaz
Nöbetle kılınmaya başlanır namaz

Hazreti üstadın hizmetinde
Ağabeyler olmuştu birer pervane

Tahiri, Zübeyir, Bayram, Hüsnü ağabeyler
Ayrılmaz üstadın başında daim nöbet bekler

On dokuz Mart bin dokuz yüz altmış gecesi
Zübeyir ve Bayram ağabey birlikte nöbetçi

Zübeyir Ağabey devamlı kollarını ovmakta
Bayram ağabey'de ayaklarına masaj yapmakta

Üstad aniden gözlerini açar
Bayram ağabeye manalı bakar

"Gideceğiz, gideceğiz" diye söylendi
Bayram ağabey ise "nereye" dedi

Hazreti üstad "Urfa'ya gideceğini" etti tekrar
Zübeyir ağabey der, "ateşi var onun için sayıklar"

Saatler gecenin iki buçuğunu göstermekte
Üstad "Urfa'ya gideceğinde ısrar etmekte"

Nöbeti Tahiri ve Hüsnü ağabeyler devralır
Üstad diyor "Urfa'ya gideceğiz hazırlanın"

Hüsnü ağabey der "üstadım lastikler arızalı"
"Gidilecek Urfa ya gerekirse araba tutmalı"

"Bedeli iki yüz lira'da olsa veririm"

“Hatta cübbemi de satabilirim”

Bayram ve Hüsnü ağabey başlar hazırlığa
Arabanın lastik tamirini hemen yaparlar hızla

Gecikmeye hiç tahammülü yok üstadın, acelesi var
Gönderir Tahiri ağabeyi de yardıma, zamanı çok dar

Yol hazırlığı biter arabanın, üstad zaten hazır
Tahiri ağabeyle herkes vedalaşır, o evde kalır

Yatırıldı arka koltukta yapılan yatağa
Her şey bitti harekete hazır araba

Ev sahibi olan Fitnat Hanım
Hemen gelir yanına arabanın

Üstad bitkin “hemşirem Allah’a ısmarladık” der
“Çok rahatsızım dua edin bana” diye veda eder

Isparta’dan çok üzüntülü ayrıldı üstad
Bundan sonra tarih edecekti sevgiyle yâd

Bekir Özcan

884-Said Nursi Ayrılır Her Şey Yas'ta Kalır

Hava yağmurlu sema bile ağlıyor
Üstad ebediyen Isparta'dan ayrılıyor

Çok kalın bir perde olmuştu bulutlar
Gelmiyordu Güneşten nurani ışıklar

Gökyüzü üzüntüsünden giymişti karaları
Semavat döküyordu sanki gözyaşlarını

Bulutlar matem havasında sim siyahtı
Isparta'da çıt yok, yas tutuyordu kuşları

Çok kederli Türkiye'nin manevi havası
Bunu hissediyordu İslam âleminin evliyası

Umum ehli imanın pek kasvetli kalbi
İçi içine sığmıyor sıkıntılı Nur talebeleri

Bırakmış toprak kendini yağmur suyuna
Sel oldu aktı hızla üstada edecekti veda

Boynunu bükmüş o güzelim gül fideleri
Bu halde nasıl açacak Isparta'nın çiçekleri

Rahmet ayında, üstad uğurlandı rahmetle
Tek teselli buydu, razı olunmalıydı kadere

Borborunbekir

Bekir Özcan

885-Bediüzzaman Said Nursi Ve Emniyetin Durumu

Üstadın arabası gitmiş yok yerinde
Şoke olur polisler bunu fark edince

Evin kapısı çalınır hızlı ve ısrarla
Tahiri ağabey açmaz kapıyı inatla

Ev sahibi Fitnat Hanım gürültüye çıkar
Polisler "Hoca Efendi nereye gitti" diye sorar

Zaten çok üzgün Fitnat teyze
"Ben bekçi miyim? " der polise

"Kapıda siz bekliyorsunuz"
"Bir de benden soruyorsunuz"

"Bekçi sizsiniz, sizin bilmeniz gerek"
Polisleri gönderir başından böyle diyerek

Dayanamaz Tahiri ağabey kapıyı açar
Götürüldü karakola sorgu sual başlar

Merhum ağabey bilmediğini söyler
Belki "Eğridir yönüne gitmiştir" der

Emniyet Müdürlüğü panik içinde
Telsiz, telefonla haber verilir her yere

Üstadın muhtemel gideceği yerler aranır
"Uğrayıp, uğramadığı" hasseten sorulur

Valilik telaş içinde alarm verir bütün bölgeye
Başladılar gelecek haberi heyecanla beklemeye

Borborunbekir

Bekir Özcan

886-Bediüzzaman Said Nursi'nin Urfa Yolculuğu...1

Rahmet ayında, Allah'ın rahmeti bol
Üstad, rahmet içinde hızla almakta yol

Ağabeyler, Konya valisinden çok korkar
Çünkü gazetelerde, her gün beyanatı çıkar

"Nurcuların kökünü ben kazıyacağım" der
Tüm yazılı basın, baş sahifede neşreder

Yağan şiddetli yağmur, olur üstadı perde
Polisler, mecburen girer içeriye Eğridir'de

Karakolun önünden süratle geçerler
İnayetti bu, hiç kimseye görünmediler

Şarkikaraağaç'a daha varmadan
Görünmez oldu araba çamurdan

Kasten, çamurla sıvandı plaka
Tanınıp, bilinmesin diye araba

Üstad, biraz düzeldi taksiden indi
Abdestini tazeleyip hemen geldi

Yol üstü bir geçmenin yanında
Taş üstünde etti namazını eda

Borborunbekir

Bekir Özcan

887-Bediüzzaman Said Nursi'nin Urfa Yolculuğu..2

Gelinir Konya'nın girişine
Üstad birazcık gelir kendine

İftar ve sahur için, alınır zeytin peynir
Aış verişin bedelini, hazreti üstad verir

Oldu akşam, girmişti artık iftar vakti
Üstad, çok hasta hiçbir şey yiyemedi

"Evlatlarım benim yerime siz yiyin" der
Şiddetli ağır hastalık içinde sabreder

Yol boyunca, ağabeyler okur Ayet-ül Kürsi
Korur onları, Cenabı Allah'ın; has inayeti

Daha gelmeden Konya Ereğli'ye
Üstad uzattı elini şoför mahalline

Zübeyir ve Bayram ağabeyin kulaklarını tutar
"Risale-i Nur dinsizliğin masonluğun belini kırar"

"Bunlar hiç anlayamadılar beni"
"Bulaştırmak istediler siyaseti"

"Gitsem ben buradan yiyecekler tokat"
"Karişacak ortalık, olacaklar tepe taklak"

İkindi vakti Ereğli'ye girildi
Namaz burada eda edildi

Borborunbekir

Bekir Özcan

888-Bediüzzaman Said Nursi'nin Urfa Yolculuğu..3

Akşam namazında Ulukışla'ya varılır
İkinci günün iftarı da bura'da açılır

Üstada, lokantadan alındı piring pilavı
Yemek yapmak için çıkartıldı gaz ocağı

Ne fayda, gaz ocağının kırık bir bacağı
Mevsim kış, akşam vakti çok soğuk dışarı

Yapılamadı yemek, aç susuz düşüldü yola
Ağır şartlar altında, girdiler Pozantı'ya

Tren yolu bekçisinin görüldü odası
Hem de, çok güzel yanıyordu sobası

Rica edildi gece bekçisine
"Arabada hastamız var" diye

"Eğer müsaade ederseniz"
"Bedelini de hemen öderiz"

"Isıtacağız şurada bir az yemek"
Bekçiden alındı izin, böyle diyerek

Zübeyir ağabey üstad'la
Beraber kaldılar arabada

Bayram ve Hüsnü ağabey ise
Yemek yaptı sobada alelacele

Çay kaşığı ile az tere yağ katılır
Biraz yoğurt, tek yumurta kırılır

Su ilave edildi piring pilavına
Kaynatıp süzüldü daha sonra

Karıştırdılar birbirine hepsini
Hazırdı artık üstadın yemeği

Üstada, bir kaşık yemek verildi
Yiyemedi, boğazından geçmedi

Adana'dan, geceleyin hızla geçtiler
Yatsı namazını Ceyhan'da eda ettiler

Hüsnü ağabey, bir saat daldı uykuya
Hep birlikte verildi, ilk kez uzun bir mola

Osmaniye'de yenildi sahur yemeği
Arabanın deposuna doldurulur benzini

Yol boyunca, üstad hiçbir şey yemedi

Durumu iyi değildi, hastalığını gizledi

Sabah namazı Nur dağında kılınır
Tevekkeltü Allah denip yola dűşűlűr

Borborunbekir

Bekir  zcan

889-Bediüzzaman Said Nursi Ve Kâinat

Isparta'dan Gaziantep'e kadar
Asuman gözyaşı döker ağlar

Tüm Anadolu tutuldu yağmura
Kâinat namına ağlıyordu sema

Bütün âlemi İslam hesabına
Kanlı gözyaşı döküyordu hava

Semanın gözleri kan çanağı oldu
Gözyaşı yerine, kanlar akıtıyordu

Çamur yağmıştı geceleyin Gaziantep'e
Kırmızı çamur tabakası vardı her yerde

Gaziantep'e sabah yedi otuz da girilir
Mola verilmeden yola devam edilir

Isparta üstadı yağmurla uğurlar
Nizip ise bembeyaz karla karşılar

Beyaz elbisesini giymiş ağaçlar
Kefenlenmiş tüm dağlar, taşlar

Gökten süzülerek düşen tüm kar taneleri
Her şeye; kesip biçip hazırlıyordu kefeni

Arabada kefen ölçüsü alınacak birisi var
Gönüllüdür, bir an önce giymek için can atar

Müthiş bir kar yağar, Nizip Urfa arasında
Kefeni biçilip hazırlanır âlemi İslam hesabına

Simsiyah Urfa yolu, beyaz karlar yanında
Mezara giden tünel gibiydi çok uzunca

Sanki bu menfez içinde hızla gidiyor araba
Yolcu var yetişmesi gerek ölüm garajına

Yirmi bir Mart Pazartesi günü saat on birde
Üstad Urfa'ya gelir fedakâr talebeleriyle

Borborunbekir

Bekir Özcan

890-Bediüzzaman Said Nursi'nin Şanslı Ziyaretçileri...1

Üstadın Isparta da kaldığı dönemde
Peygamber diyarından gelen ziyaretçilere

“Urfa Taşı ile toprağı ile mübarektir” der
“Ahir ömründe ziyaret edeceğini” söyler

Özel kitaplarıyla, Mevlana Halid’in cübbesini
Üstad, Urfa’ya göndermiştir ta! On sene öncesi

Araba Dergâhın önünden yavaşça geçti
Ağabeyler, Üstada dergâhı gösterdi

Asırlık koca çınar, düşmüş vuslat derdine
Yok, hiçbir şey aklında, visal var gözünde

Gidilir, çabukça Kadioğlu Camiine
Buluşulur, Abdullah Yeğin ağabeyle

Sorulur hemen, Urfa’nın en güzel oteli
İpek Palas’ın yeri, acelece yapıldı tarifi

Çekilir derhal otelin önüne, üstadın arabası
Merakla toplandı halk, doldurdu meydanı

Bediüzzaman Said Nursi, Urfa’ya geldi diye
Anında yayılır, ulaşır bu haber tüm her yere

Kahraman talebelerinin kolları arasında
Çıktı üçüncü kat yirmi yedi nolu odasına

Zorla attı yatağa kendini, canhıraş halde
Hoş geldin diyenleri, kabul eder ziyarete

Üstad çok bitkin, yorgun argın hem de hasta
Bütün görüşmeleri etti kabul, büyük bir sabırla

Borborunbekir

Bekir Özcan

891-Bediüzzaman Said Nursi'nin Şanslı Ziyaretçileri...2

Zübeyir ağabey gönderir ziyaretçiyi sırayla
Üstad, elini tutturur sadık talebesi Bayram'a

Şimdiye dek olmadı böyle bir görüşme
Hiç âdeti değildi bilhassa el öptürme

Isparta'da böyle ziyaretçiyi katiyen almaz
Urfa'da ise hiçbir kimseye etmedi itiraz

Mevsim bahar, ay mübarek Ramazan
Nevruz gününü yaşıyordu Bediüzzaman

Her geleni etti kabul herkesle görüştü
Rahmet haftası üstadın bayram günüydü

Talebeleri çok şaşkın bir vaziyette
Üstadın bu tutumuna kaldılar hayrette

Üstadı hasretle Urfa ya bekliyordu talebeleri
Yıllarca yollara baka kaldı o nurani gözleri

Urfa'lı Nur talebeleri çok sevinir
Üstad geldi diye, her yere haber verilir

Sabırla beklediler, mektup, bir haber
Üstad gelmişti artık, bu her şeye değer

Elini öpenin, hazreti üstadta başını öper
Ziyaretçilerin şahsında Urfa'ya veda eder

Yıllardır doğduğu topraklara kalmıştı hasret
Hiç değilse temsilen Urfa ile vedalaşması gerek

Borborunbekir

Bekir Özcan

892-Bediüzzaman Said Nursi Ve Geciken Ziyaretçiler...1

Isparta emniyeti, kaldı telaş içinde
Bediüzzaman'ı, arıyordu her yerde

Uğrayacağı tüm beldelere, verilir haber
Yok, hiçbir havadis aradan üç gün geçer

Yer yarıldı içine girildi sanki
Sırra kadem bastı Said Nursi

Dördüncü günde ise sağır sultan da duymuş
Isparta emniyetinin, sonradan haberi olmuş

Bediüzzaman Said Nursi, Urfa'da
İpek Palas Otelinde, misafir kalmakta

İç işleri Bakanı Namık Gedik, verir kesin talimat
Urfa emniyeti ise, üstada yapmak için tebligat

Kalabalığı dağıtarak, gelir ipek Palas Otel'ine
Karşılaşırlar, Bayram ağabeyle kapı önünde

Polisler, "Bakanlığın kesin emri var"
"Urfa'yı, hemen terk edeceksiniz derhal"

Borborunbekir

Bekir Özcan

893-Bediüzzaman Said Nursi Ve Geciken Ziyaretçiler-2

Ağabey "üstad çok hasta gidemez" der
İçeriye girerek durumu üstada izah eder

Emniyet mensupları huzura kabul edilir
Bilakis Bakanın emri olduğu söylenir

Üstad, " Acayip ben buraya geldim ölmeye"
"Siz beni müdafaa edin, bir bakın şu halime"

"Hazırlayın siz, benim suyumu"
"Lütfen amirlerinize bildirin bunu"

Ölüm döşeğinde bile verilmedi rahat
Ya Rab! Nasıl çekilir böyle bir hayat

Yatakta ölümle pençeleşirken dahi
Kurtuluş yok takipten polislerden sanki

Üstad ölümle karşı karşıya kalmış
Bakanlık, tüm orduyu üzerine salmış

Yanarken kırk derece ateşler içinde
Savunma yapıp ifade veriyordu polise

Borborunbekir

Bekir Özcan

894-Bediüzzaman Said Nursi'ya Urfa Halkının Sadakati

Üstad, tekrar Isparta'ya gönderilmek istenir
Bakanlığın, kesin emri olduğu halka söylenir

Hüsnü ağabey, tekrar arabayı otel önüne çeker
Halk heyecan telaş içinde, sonucu merakla bekler

Birer birer çıkmaya başlar, otel odasına polisler
Otel sahibi Mahmut Efendi ise çok misafirperver

Komiseri, şiddetle merdivenlerden aşağı iter
Bediüzzaman, benim "Tanrı misafirim" der

Bağırarak, adeta polislere meydan okur
Üstad ve talebelerine, böylece sahip olur

Halka, üstadın gönderilmek istendiği ifşa edilir
Vatandaş, tamamen heyecanla galeyana gelir

Misafirimizi, katiyen göndermeyiz diye bağırarak
El, kol hareketleri yapmaya başlar toplanan halk

Tutuldu otelin kapısı, girip çıkamaz oldu polisler
Arabayı, otel önünden çekin diye rica eder komiser

Üstadın arabası kalabalık içinden ayrılır
Halkın hissiyatı bir nebze olsun yatışır

Esnaf, amir, memur tüm partilerin il başkanları
Ziyaret etmeye tekrar başladılar, hazreti üstadı

Borborunbekir

Bekir Özcan

895-Said Nursi'nin Talebelrinin Karakolda İfadeleri...

Zübeyir Hüsnü ağabey ise alınır karakola
Hiddetli bir şekilde başlanır, suale sorguya

"Hususi talimatı var, İç İşleri Bakanının"
"Emniyetinden biz mesulüz bu Urfa'nın"

"Çok yaman ve zeki bir üstadınız var"
"İki saat içinde Urfa'dan gidin derhal"

"Bir an önce burayı, hemen terk edin"
"Bu emri derhal üstadınıza söyleyin"

Gözdağı verilerek alınır ifadeler
Emniyette şöyle der ağabeyler

"Tekrar geri dönmemiz imkânsız"
"Gördünüz üstad ise çok rahatsız "

"Hem, bizler camidiz taş gibiyiz"
"Üstad vurur, yuvarlanır gideriz"

"O ne der ve söylerse onu yaparız biz"
"Ne diyecekseniz, bizzat söyleyin siz"

Komiser, tehditkârane ifadeleri alır
Ne yapacağını bilemez, şaşar kalır

Borborunbekir

Bekir Özcan

896-Bediüzzaman Said Nursi Kahraman Urfa'lılar

Üstadın, mutlak gideceğini duyan Urfa halkı
Devreye koymak isterler, tüm resmi makamı

Postane önünde uzun kuyruklar var
Yağar Ankara'ya yağmur gibi telgraflar

Sahip çıkar Urfa Belediye Başkanı
Şehrin tüm hatırı sayılır şahısları

Demokrat parti, Urfa İl başkanı olan
Mehmet Hatipoğlu ise çok kahraman

Koşar karakola, hemen duyunca haberi
Çıkışır Emniyet Müdürüne pek şiddetli

"Urfa'dan hemen giderse Bediüzzaman"
"Karşınızda beni bulursunuz işte o an"

Hatipoğlu çeker tabancayı masaya dayar
Bütün varlığını böylece ortaya koyar

Toplanır, otelin önünde beş altı bin kişi
Üstadı misafir etmek o anda yegâne işi

Borborunbekir

Bekir Özcan

897-Bediüzzama Said Nursi'ye Verilen Tabip Raporu

Ağabeyler gider, hemen hastaneye
Dilekçeyle müracaat ederler Baştabipliğe

Hazreti üstadın muayenesi talep edilir
Neticede rapor tanzim edilmesi istenir

İl Başkanı Mehmet Hatipoğlu
Getirdi hükümet doktorunu

Görevli hükümet tabibi, derhal geldi
Üstadı muayene edip, rapor tanzim etti

Dedi "Ne büyük bir cesaret"
"Nasıl geldiniz bu durumda hayret"

"Şu anda kırk derece, ateşi var"
"Yola devam edemez tekrar"

"Hiçbir kişi, böyle acil bir vaziyette"
"Katiyen gidemez asla başka yere"

"Yarın gelin saat tam dokuzda"
"Resmi rapor verelim bu zata"

Doktorun kanaati duyulur
Anında kalabalığa yayılır

Rahatlamıştı Urfa halkı
Gönül rahatlığı ile dağıldı

Borborunbekir

Bekir Özcan

898-Bediüzzaman Said Nursi Başında Son Tutulan Nöbetler

Oda kapısı içeriden kilitlenir
Üstada hizmete devam edilir

Hazreti üstad ve sadık talebeleri
Az'da olsa rahatlamıştı gönülleri

Akşam namazı huşu ile eda edilir
Bayram ağabey, istirahatata çekilir

Zübeyir ağabey, üstadın yanında
Nöbetçi kalır, ayrılmaz başucunda

Bir hafta yoktu gözünde uyku
İşte fedakârlığın zirvesi buydu

İki saat kadar, zorla dayanabilirdi ancak
Bayram ağabeyi, mecburen çağırarak

Uyandırdı, ihlâs küpü Bayram ağabeyi
Yorgun, uykusuz gözlerle devretti nöbeti

Bayram ve Hüsnü ağabeyler birlikte
İkisi bir müddet devam eder nöbete

Üstada, olmuşlardı sanki siyanet meleşti
Toz bile kondurmak istemiyor talebeleri

Çok sessiz, bazen de konuşulur işaretle
Dolaşılır oda'da, ayak parmağı üzerinde

Bitkindir Hüsnü ağabey, o da duramaz
Uykusuzluktan, sancır ayakları dayanmaz

Mazeretini beyan eder, Bayram ağabeye
Müsaade isteyerek, gider dinlenmeye

Borborunbekir

Bekir Özcan

899-Bediüzzaman Said Nursi'ye Kâinatın Vedası

Kâinat namına, hazırlanmıştı veda töreni
Yapıldı, lisan-ı hal ile bir merasim geçidi

Temsilen, bütün bitkileri
Uğurladı, Isparta'nın gülleri

Hayvanat namına, ötmez bülbüller
Kara yasta, yuvadan çıkmaz böcekler

Bulutlar yaşlı, giydi simsiyah elbise
Güneş ışığına oldu kap kara bir perde

Ağlar asuman, sessizce gözyaşı döker
Semavattan süzüldü ince, ince katreler

Gökten, nazdarane kar taneleri indi
Her şeye bembeyaz nurani kefen biçildi

Yağmur suları olur sel, sakince akar
Sürükler toprağı, tören kıtasına katar

Âlemde çıt çıkmaz, sanki her şey sustu
Cisimler yalnız kalır, gölgesi bile yoktu

Böyle bir anda, sessizliği rüzgâr bozar
Savrulur semaya, âlemdeki tüm tozlar

Bütün; İnsanlık namı hesabına
Sadık talebeleri var, üstadın yanında

Bu kutsi görevi yapar, Nur talebeleri
Tutar insaniyet hesabına, son nöbeti

Rahmet ayında, rahmete kavuşacak üstad
İnsaniyet, ebediyette bile edecekti yâd

Bekir Özcan

900-Bediüzzaman Said Nursi'nin Urfa'da Veda Gecesi

Üstadın, çok müthiş bir harareti var
Kırk derece ateş içinde, şiddetli yanar

Talebelerinden buz istedi
Gece yarısı ancak temin edildi

Harareten, dudakları olmuş kup kuru
Bayram ağabey, vermek ister gelen buzu

Islak mendille dudaklarını siler
Çay yapayım mı? Üstadım der

Hazreti üstad, istemez diye etti işaret
Kismet değilmiş, tüm teklifler edilir ret

Vücudu, kuru ateşler içinde yanar
Kıpırdıyordu pembemsi dudaklar

Korunur, ampulden aks eden ışıktan bile
Muazzez üstad, hiç rahatsız olmasın diye

Mendille sarıldı, odanın lambası
Daha çok parladı, üstad'ın siması

Yapılıyordu, Bediüzzaman'ın bütün her hizmeti
Bayram ağabey olmuştu, sanki Siyanet meleği

Borborunbekir

Bekir Özcan

901-Bediüzzaman Said Nursi'nin Urfa'da Veda Gecesi

Üstadın çok müthiş bir harareti var
Kırk derece ateş içinde şiddetli yanar

Bu durumda talebelerinden buz istedi
Bulunamadı, gece yarısı ancak temin edildi

Harareten dudakları olmuş kup kuru
Bayram ağabey vermek ister gelen buz

Islak mendille dudaklarını siler
Çay yapayım mı? Üstadım der

Hazreti üstad istemez diye etti işaret
Kismet değilmiş tüm teklifler edilir ret

Vücudu kuru ateşler içinde yanar
Kıpırdıyordu pembemsi dudaklar

Korundu ampulden aks eden ışıktan bile
Muazzez üstad hiç rahatsız olmasın diye

Mendille sarıldı odanın lambası
Daha çok parladı o nurani siması

Yapılıyordu, Bediüzzaman'ın bütün her hizmeti
Bayram ağabey olmuştu sanki Siyanet meleği

Borborunbekir

Bekir Özcan

902-Bediüzzaman Said Nursi'nin Vefatı

İpek Palas'ın, yirmi yedi nolu odasında
Parlıyordu üstad, yanan loş ışık altında

Bir an, üstad ağabeyin boynundan tutar
O anda Bediüzzaman'ın ruhu ebediyete uçar

Safiyet sahibi ağabey, kollarını ovmaya başlar
Hazreti üstad, ellerini birden göğsüne koyar

Sadikiyet abidesi, uyudu zanneder üstadı
Sessiz, sedasız sevinçle hemen yakar sobayı

Bekler, ayakucuna geçip saatlerce uyanmasını
Ağabeylerin sahura kalkıp, yemeğe çağırmasını

Hazreti üstad, o anda vefat eder
Herkese, derin bir kasavet çöker

Sahura bile kalkamaz, ağabeyler o gece
Hepsi, yorgunluktan uyuya kalmış sessizce

Üstad ise çoktan göçmüştür ebediyete
Rahat-ı kalple dalmış, sonsuzluk âlemine

Talebeleri, vefat ettiğini dahi bilemez
Vefaati, hayallerinden bile geçmez

Yirmi üç Mart, bin dokuz yüz altmış
Saat ise, iki buçuk veya üç olmuş

Bir haber bekler, müteyakkız ruhlar
Uyanmış, Urfa'daki bütün horozlar

Hep beraber, başladılar ötmeye
Said Nursi, Dünya'dan göçtü diye

Bu hayvanların lisan-ı haliyle
Geldi haber maneviyat erlerine

Veli-i kâmil olanlar, kulak verdi gelen sese
Zaten uyanıklardı, sanki Kadir'di bu gece

Zübeyir, Hüsnü, Abdullah ağabeyler
Gölge misali, üstadın odasına girerler

Bayram ağabey, sabah namazına gider
Talebeleri, merakla üstadı kontrol eder

Bediüzzaman, almaz nefes
Bir anda, heyecanlanır herkes

Vücudu, ateşler içinde halen yanar

Ağabeyler, üstadın bayıldığını sanar

Beklenir telaşla bir müddet
Hiç ses gelmiyordu hayret

Korku ve panik içinde kaldılar
Elazıglı Ömer efendiyi çağırdılar

Heyecanla, tekrar üstada bakıldı hep beraber
Vaiz efendi "İnna Lillah ve İnna İleyhi Raciun" çeker

Bediüzzaman'ın, vefat ettiğini açıkça söyler
Ağabeylerin başına, o an sanki yıldırım düşer

Borborunbekir

Bekir Özcan

903-Bediüzzaman'ın Vefaati Ve Nur Talebelerinin Durumu

Kâinatın namına, her tür etmişti veda
Beşer hesabına, insan nevine gelir sıra

Yetim kalmış idi, Âlem-i İslam
Öksüzdü artık, tüm ehl-i İman

Nurcuların, kopmuştur kıyameti
Battı, âlemlerindeki Nurani güneşi

Ağabeylerin durumu çok perişan
Gözlerinden yaş yerine akar kan

Hıçkırıklar boğazlarda düğümlenir
Alınan nefes yakar, sanki olur zehir

Vücuttaki bütün kanları buharlaşır
Yürüyemez ayaklar birbirine dolaşır

Dünya da kopmuştu sanki kıyamet
Birden dumura uğrar her kabiliyet

Kâinatın Güneşi, birden bire karardı
Oldu deprem, vücudu sıtma sardı

Kalp gözüyle, ağlamaya başladılar
Elem içinde yaşıyordu, tüm ruhlar

Çalışmıyor hafıza artık durdu
Atmaz nabız vücutta kan yoktu

Bu duygular hiç anlatılamaz
Bet beniz olmuştu bembeyaz

Azap içinde kalır hissiyatlar
Feveran ediyordu tüm ruhlar

Donmuştur gözleri göremez
Konuşamaz dil ağızda dönmez

Kulaklar duymaz hiçbir şeyi
Diken, dikendi tüm tüyleri

Kan yerine dolaşır sancı, vücutta
Hissedildi bu acı, ta burun ucunda

Tutuştı ciğerler gayri yanar
Çıkıyordu ağızdan sıcak buhar

Kederden eriyordu kemikler
Dökülüyordu ağza tüm dişler

Bayram, Hüsnü ve bazı Ağabeyler

Bayılarak acıdan, kendinden geçer

Kahraman Zübeyir Ağabey, çok metanetli
Tüm Nur talebelerini, şefkatle ediyordu teselli

Müthiş ve korkunç şok, atlatılır böylece
Biraz çeki düzen verir, herkes kendine

Borborunbekir

Bekir Özcan

904-Bediüzzaman Said Nursi'nin Vefaati Haberi Yayılıyor...1

Dış kapıda jandarma bekler
Tüm tedbirleri almış polisler

Mübarek Urfalılar, hemen otel önünde
Binlerce kişi toplanmış çok erken saatte

Bayram ağabey bakar pencereden
Üstadın, "uyuduğunu söyler halen"

Üstadın üstüne örtülür bir tülbent
Nasıl duyurulacaktı halka bu dert

Otel sahibi Mahmut Efendi
Ziyarete çıkar aziz misafiri

Oda kapısı dalgınlıkla kıyalı kalmış
Üstada, geriden kaygıyla bakıp anlamış

Merdivenden dizlerine vurarak indi
Kendi kendine tuh! Tuh! Diye söylendi

Eyvah! Eyvah! Diyerek feryat etti
Emniyet Müdürüyle karşı karşıya geldi

Heyecanla, ne olduğunu sorar bir baş komiser?
Teessürle, Bediüzzaman'ın vefat ettiğini söyler

Müdür, hemen gerisin geriye hızla döner
Askerler de, emniyet müdürünü takip eder

Borborunbekir

Bekir Özcan

905-Bediüzzaman Said Nursi'nin Vefaat Haberi Yayılıyor...2

Acilen bir hükümet doktoru geldi
Muazzez üstadı muayene etti

Şiddetli harareti olduğunu söyler
Yüksek ateşi var, o da hayret eder

Düşer dehşete "Allah, Allah" çeker
Bayram ağabeyden, bir ayna ister

Üstadın ağzına koyarak kontrol etti
Vefatın gerçekleştiğini söyledi

Kati olarak, yine de bir şey diyemez
Kalır şüphe içinde, ölüme benzetemez

Cenazenin hemen kalkmasını istemez
Tibben muayeneyi tamamen bitirmez

Naaş'ın bekletilmesini ister, hükümet doktoru
Daha sonra yazar, vefat ettiğine dair raporu

Ṭereke hâkimi hemen gelir
Üstadın özel eşyaları tespit edilir

Sabahleyin akın akın ziyarete gelecekti millet
Uçtu ebediyete üstad, bu gün değilmiş kısmet

Isparta, Barla Türkiye'nin her tarafına
Verildi bu çok acı haber telgrafla

Borborunbekir

Bekir Özcan

906-Bediüzzaman Said Nursi'nin Vefaat Haberi Yayılıyor...3

Havadisi duyan, umum nur talebeleri
Kor ateşle yanmaya başlar kalpleri

Elmas gibi parlak nurani katreler döker gözler
"İnna Lillah ve İnna İleyhi Raciun" söyler diller

Türkiye'ye batıdan doğdu, Nurun Güneşi
Doğudan batmıştı artık, bu âlemin şemsi

Manen, garptan Nurani koca bir dalga kalkar
Şarkın sahiline varıp çok şiddetle çarpar

Yayılır tüm Kâinata zerreler halinde
Neşe ile seyredilir ruhaniler âleminde

Takip eder bunu sevinçle diğer dalgalar
Şevkle, bırakmaz peşini küçük çalkantılar

Rahmet ayında, rahmetin seli gibi
Urfa'ya yöneldi umum Nur talebeleri

Kalbinde iman, dillerinde Kur'an
Hızla akıp gidiyor ordu misal insan

Gözlerinde yaş, gönül hüznü
Kalpte keder, ruh çok üzüntülü

Kâinat hesabına tüm Nurcular ağlar
İnsan olsaydı erirdi, kocaman dağlar

İhli iman yas tutar kalben
İştirak eder cenazeye ruhen

Borborunbekir

Bekir Özcan

907-Bediüzzaman Said Nursi'ye Yıllar Önce Hazırlanan Kabir

Yıllar önce hazırladı adil kader
Dergâhta kabir için ayrıldı bir yer

Bin dokuz yüz elli dört yılında
Şeyh Müslim'in başkanlığında

Dergâhta tamirat işine başlanır
Kısa sürede tadilat tamamlanır

Şeyh, güzel bir yer yaptırır hem de iki kubbeli
Niyeti, vefat ettiğinde olacak onun kabir yeri

Rüyasında üst üste, iki kez ikaz edilir
Buranın esas sahibi var, o gelecektir denir

Hoca efendi buradan vaz geçer
Müritlerine de bunu açıkça söyler

Defnedilecek üstad artık ayrılan bu yere
Boyun eğer Nur talebeleri adil kadere

Borborunbekir

Bekir Özcan

908-Bediüzzaman Said Nursi Ve Sadık Bir Rüya

Urfalı Molla Abdülhamit Efendi
Kadioğlu camiinde itikâfta idi

Bediüzzaman'ın vefat ettiği gece
Sadık bir rüya görür nevm âleminde

Üstad der Molla Abdülhamit'e
"Ben vefat edeceğim bu gece"

"Cenazemi sen yıkayacaksın" diye emreder
Abdülhamit Efendi "itikâfta" olduğunu söyler

Molla, bunun "Dinen caiz olmadığını bildirir"
Fetvayı, üstad Bediüzzaman kendisi gösterir

"Mülteka'l-Ebhur isimli kitapta"
"Cevaz var, verilmiştir fetva"

Müthiş bir heyecan içinde uyandı
Aldı kitabı, ilgili bölüme bir baktı

Fesübhanallah çekerek etti hayret
Duyduğu haber ise, daha da dehşet

Üstad Bediüzzaman hakikaten etmiştir vefat
Şüphe yok artık, bu keramete edecekti kanaat

Borborunbekir

Bekir Özcan

909-Bediüzzaman Said Nursi'nin Cenazesi Ve Karar Günü

Cenaze Cuma günü kalkacak
Umum Türkiye'ye haber salınacak

Isparta milletvekilleri, çıkar başbakana
Cenazenin getirilmesi istenir, Isparta'ya

Urfa halkı duyar hemen bu haberi
Bir an önce defnetmek ister cenazeyi

Zaten endişe içinde hükümet her zaman
Korkar yetkililer, çok fazla izdihamdan

İl yöneticileri, kendi arasında hemen toplanır
Cenazenin, bir an önce kalkmasına karar alınır

Durum ağabeylere şifaen söylenir
Bir nevi emri vaki, zorla tebliğ edilir

Perşembe günü kalkacak artık cenaze
Tekrar acilen haber salınır her yere

Borborunbekir

Bekir Özcan

910-Bediüzzaman'ın Cenazesi Ve Urfa'da Son Durum

Yirmi üç Mart bin dokuz yüz altmış, Çarşamba
Cenaze hazırlıklarına başlanır, öğleden sonra

Bütün Urfa esnafı, dükkânlarını kapatır
Cenazeye gelir tüm halk, işi gücü bırakır

Sanki tüm resmi kurum ve kuruluşlar
Güya tatildi, günlerden adeta pazar

Urfa'nın Sokak ve caddelerinde
Kaybolmuştu halk yoktu kimse

Şehir umumen bom boş
Bu gün herkes Urfa'da bir hoş

Halk Dergâhla Ulu Camii arasında
Toplanmıştı iki kilometrelik alana

İkindi namazından sonra
Üstada edilecek artık veda

Mahşeri bir kalabalık var
Koca Urfa meydanı geldi dar

Halk damların üzerine bile çıktı
Ayak basacak kadar yer yoktu

Asrın aziz misafiri bu gün uğurlanacak
Böyle gün, yüz senede bir gelir ancak

Borborunbekir

Bekir Özcan

911-Bediüzzaman Said Nursi'nin Cenazesi Yıkıyor

Bediüzzaman Said Nursi'nin cenazesini
Yıkayacak Urfalı Molla Abdülhamit Efendi

Zübeyir, Bayram, Hüsnü, Abdullah Ağabey
Siddik dost, Aziz muhatap Hulusi bey

Yardım eder Molla Abdülhamit Efendiye
Bediüzzaman'ın yıkanır naaş'ı böylece

Yıkanırken Hazreti Üstadın cenazesi
İncecik düşüyordu yağmur taneleri

Zerreler halinde hafiften yağmur yağar
Emsali görülmemiş rengârenk kuşlar uçar

Şimdiye dek hiç görülmemiş eşi benzeri
Tur atıyordu kuşlar çok güzeldi renkleri

Sürüyle ak kanatlı güvercinler
Dergâhı devamlı tavaf eder

Ulu Cami'de hatimler okunur binlerce
Yükseldi Kur'an ayetleri gökyüzüne

Sanki eşsiz ilahi bir musiki eşliğinde
Mırıldanmalar duyuluyor uğultu halinde

Bu gün yolcuydu son yüz yılın sahibi
Devamlı okunur binlerce Kur'an hatmi

Yeryüzü ile sonsuz sema arasında
Bereketli ticaret vardı Rahmet ayında

Küçücük rahmet damlaları düşerken gökten
Tespîh, Tehlîl, Tekbir sesleri çıkıyordu yerden

Cenabı Allah'a Hamd ve şükredildi
Yüce Mevla'dan af ve mağfiret dilendi

Edilen duaların kabulüne sanki alamet
Yağan rahmet, âdeta etti buna tam işaret

Okunan hatimlerin her bir harfine
Yüzbinlerce sevap indi yeryüzüne

Borborunbekir

Bekir Özcan

912-Bediüzzaman Said Nursi'nin Cenaze Namazı...1

Küçük çaylar ırmakla eşleşir
Nehirler, koca denizle birleşir

Deryalar hep beraber geldi bir araya
Dönüştü, koskocaman sonsuz okyanusa

Karınca misal, yollara düşer bütün nurcular
Yetişemez ise, gıyaben cenaze namazı kılar

İnsan okyanusu olur, Halil İbrahim Dergâhı
On bin kişiyle kılındı, üstad'ın cenaze namazı

Birçok Milletvekili, Vali, Belediye Reisi
İştirak etti cenazeye on binlerce kişi

Hoca "Allah-ü Ekber" diyerek tekbiri aldı
Sanki Kâinata ki tüm kulaklar çınladı

Ruhen, kalben feyizle, en içten okundu dualar
İkinci tekbirle, kendine gelir namazdaki insanlar

Yaşlı gözler, üzüntülü kalpler, yaralı ruhlar
Bu halet-i ruhiye de, okundu ulvi dualar

Boğazda düğümleniyordu kelimeler
Ağızda zor dönüyordu âdeta diller

Meydana geldi, müthiş bir dua tufanı
Ta! Arş-ı âleme yükseliyordu rüzgârı

İmam, üçüncü tekbiri alır "Allah-ü Ekber" der
Dünyada sanki olur deprem, tüm Kâinat titrer

Tüm insanlık namına alınır birinci tekbir
Hayvanat adına ikinci "Allah-ü Ekber" denir

Bitkiler namı hesabına üçüncü tekbir söylenir
Sağa selam verilerek melekler tebrik edilir

Şola dönülerek selam denildi tüm ruhanilere
Üstadın ruhu, Rahmet-i Rahman'a edildi havale

Borborunbekir

Bekir Özcan

913- Bediüzzaman Said Nursi'nin Cenaze Namazı...2

Hoca, döndü geriye sordu cemaate
Bediüzzaman'ı "nasıl bilirsiniz" diye

"En büyük bir müçtehit" dedi Nur talebeleri
Dendi aynı zamanda kıyamet "Asrının vekili"

"Müceddid'dir" hem Asr-ı deccaliyette
Son yüzyılın "kutb-u azamıdır" elbette

Aynı anda "hem hâkim, hem de mürşittir"
"Ahir zamanın imamı, ayrıca halis seyyit'dir"

Nurun has talebeleri saydı bu özellikleri
Söyledi tüm ehl-i iman "bilemedik kadrini"

Bütün melekler ve ruhaniler için fatiha çekilir
İnsanlığa teselli için "El hükmü Lillah" denir

Üstadın ruhu dualar üstüne biner
Gökyüzünde nurani yıldızlara gider

Semavatta, karşılar galaksiler
Tebrik sırasına girdi tüm âlemler

Cansız ceset elbisesi kalır tabutta
Şimdi ise görev sırası toprakta

Sanki insan denizin de yüzüyordu cenaze
Tabut, kendi gidiyordu parmaklar üstünde

Yıllardır, bu aziz misafiri hasretle bekler toprak
Seksen dört sene sonra kavuşabilir anacak

İzdihamdan iki saatte gidilir dergâha
Bediüzzaman verilecek artık toprağa

Müthiş bir kalabalık var, tüm insanlar üst üste
Herkes cezbe halinde, söz dinlemez hiç kimse

Hatta defin esnasında vali düşer yere
Az daha ezilecekti atlatır bir tehlike

Defin işlemi zor da olsa tamamlanır
Talkın verilerek tüm kalabalık dağılır

Üstadın yanına gelir Münker-Nekir
Rabbin kim, Nebin kimdir Denir?

Risale-i Nurdaki İman hakikatlerini
Bir anda okur üstad, tüm hepsini

Kâinattan müthiş bir alkış tufanı kopar

Basiretiyle keşfeder bunu Mehmet Kayalar

Borborunbekir

Bekir Özcan

914-Bediüzzaman Said Nursi'den İlk Ayrılık Günleri...

Dünya'da en zor gelen, ayrılıktır fitrata
Nurun has talebeleri, âşıktı hazreti üstada

Kıyamete kadar sürecekti artık bu hicran
Allah'ım nasıl dayanacaktı? Canana, can

Matem içinde sanki bütün âlemi insan
Umum nurcuların hali ise çok perişan

Ruh kafesinde duramıyor, ediyor feveran
Dar geliyor, tüm insanlığa koca devran

Kimseye anlatamaz derdini ehli iman
Düştü çaresiz bir derde yoktu درمان

Üstadı, aramakta her yerde gözler
Tesirsizdi, teselliye matuf sözler

Kulaklarında çınlar Bediüzzaman'ın sesi
Vefatı, büyülemiştir bir anda tüm herkesi

Ağabeylerde müthiş bir boşluk var
Her an üstadtan emir bekliyor ruhlar

Adeta durmuştu zaman, geçmiyor gün
Geçen her saniye veriyor, dehşetli hüzün

Âlemi insaniyet kalmıştı, hem yetim, hem de öksüz
Tek sevinçli toprak idi, yeni kavuştu üstada henüz

Borborunbekir

Bekir Özcan

915-Bediüzzaman Said Nursi'nin Vefaati Ve Talihsiz Yıl

Hazreti üstad şöyle der, vefatından az önce
"Bunlar tepe takla olup gidecek" ben ölünce

"Hiç kimse anlamak istemedi beni"
"Bulaştırmak istediler bana siyaseti"

Yirmi yedi Mayıs, bin dokuz yüz altmış günü
Vatan üstüne doğan Güneşin, nuru söndü

Narın, nuru bitti böylece doğdu Güneş
Tüm ülkeye düştü, çok şiddetli bir ateş

Türkiye yanmaya başlar o an, cayır cayır
Hükümet, vicdansızca ihtilale maruz kalır

Milletin rağmına, darbe yapılmıştır artık
Halka zulme başlar hükümet, çok yazık

Şoktan daha yeni kurtulmuştu herkes
Başbakanlıktan alınır rahmetli Menderes

Yassı ada'da mahkûmiyet dönemi böylece başlar
Zulme, işkenceye tabi tutulur tüm demokratlar

Bütün il başkanları, hatta muhtarlar
Şiddetli baskı altında, ekseri vatandaşlar

Bu kadar olur talihsiz bir sene ancak
Felaket üstüne, felaket yaşamakta halk

Vefat edip ayrılmıştı bu asrın esas sahibi
Başbakan hapis, mahkûmdu cumhur reisi

Borborunbekir

Bekir Özcan

916-Bediüzzaman Said Nursi Ve Naaşının Nakil Hazırlıkları

On bir Temmuz, bin dokuz yüz altmış Pazartesi
Zamanın, Doğu kolordu komutanıyla Urfa valisi

Özel bir uçakla beraber gelirler Konya'ya
Haber gönderilir, Abdülmecit Ünlükul'a

Abdülmecit ağabey, üstadın kardeşi
Kanunen, Bediüzzaman'ın tek varisi

Üstadın, biraderi valiliğe çağrılır
İstek dilekçesi, hemen hazırlanır

Müracaat talebi önce okunur
Bunu imzala diye önüne konur

Said Nursi'nin, naaş'ı Urfa'dan nakledilecek
Hukuken, bunu kardeşi resmen isteyecek

Ağabeyin ruhunda fırtınalar kopar
Tutamaz gözyaşını ağlamaya başlar

Der "Bırakın kabrinde bari etsin rahat"
"Zaten yaşayamadı huzurlu bir hayat"

"İstemem, yoktur benim bir talebim"
"Hiç mümkün değil olamaz böyle isteğim"

Şiddetli tehdit, tazyikler altında
İstek dilekçesi zoraki ettirilir imza

Kolordu komutanı ve Urfa valisi
Bediüzzaman Said Nursi'nin kardeşi

Ertesi gün, Urfa ya beraber uçakla gider
Ekip çoktan hazır, en uygun zamanı bekler

Alınmıştır her türlü tedbirler
Emir bekler vazifeli askerler

Borborunbekir

Bekir Özcan

917-Bediüzzaman Said Nursi'nin Mezarının Yıkılışı

Sabırsızlıkla beklenen talimat gelir
Mezarın bulunduğu yere girin denir

Kırılır pencerenin demirleri
Askerler oradan girer içeri

Ellerinde balyoz ve çekiçler
Parçalanır artık mermerler

Abdülmecit ağabey, durur bir köşede
Çekiç seslerini hisseder, ta! Beyninde

Dramaz ayakta bir direğe dayanır
Devamlı ağlar, gözlerinden yaş boşanır

Demir mancınığın gıcirtı sesi
Sağır etmekte sanki tüm hissi

Güm, güm inerken balyoz sesleri
Kayıp etmişti artık bütün benliğini

Kazılır mezar kazma kürekle
Hemen ulaşılmıştır cesede

Üstadın, kabirden naaş'ı çıkar
Tüm askerler hayretle bakar

Duruyordu halen bembeyaz kefeni
Çürümemiş, yeni defnedilmişti sanki

Galvanizli bir tabuta yerleştirilir
Kapak hızlıca hemen lehimlenir

Hazırlanan uçağa konmak istenir
Ama nafile, getirilen uçak dar gelir

Dişarbakır'da hazırlanır, ikinci bir uçak
Üstadın tabutu, böylece yerleşir ancak

Uçak Afyon hava alanına, geceleyin iner
Görevli bir manga asker, hazır kıta bekler

Kamyon ve cemselere tekrar binilir
Hiç mola verilmez, hemen hareket edilir

Çok sıkıntılı bir yolculuktan sonra
Gelinir Isparta şehir kabristanına

İkinci kez defnedilir sabaha yakın
Siz şimdi şu tevafuka bir bakın

Borborunbekir

Bekir Özcan

918-Bediüzzaman Said Nursi'nin Bilinen Kabir Bilinmez Oldu

Üstad; Urfa'da etti vefat
Biliyordu kabrini her zevat

Mutlaka her kulun duasına
Cevabını verir Yüce Mevla

Üstadın, kabrini herkes biliyor eyvah!
Her duaya cevap veren, Yüce Allah

Asrın sahibi, hem de büyük veli
Kabul etmez mi hiç istegini?

Nurun, akşamı oldu battı güneş
Ülkeye ise düştü şiddetli bir ateş

Yirmi yedi Mayıs bin dokuz yüz altmış
Türkiye'de, korkunç bir darbe yapılmış

İhtilalcilerin düşüncesi çok sinsi
Kanla beslenen vampirler gibi

Darbeciler, hiç katlanamaz dine imana
Planlar yapılır, saldırılacak tekrar İslam'a

Üstadın, kabrine bile tahammül yok
Mezar düşmanlarına ise bahane pek çok

Üstadın defin işlemi üzerinden
Daha dört ay bile geçmeden

Mezar hortlakları meydana çıkar
Said Nursi'nin kabrini zoraki kırar

Meçhul bir yere nakledilir
Üstadın kabri böylece gizlenir

Bediüzzaman'a hükümet zahiren zulmeder
Açıkça adalet etmiştir, âdil-i mutlak olan kader

Mezarın, böylece gizlenmesi bile keramet
Nurculara, bu en açık en büyük bir inayet

Borborunbekir

Bekir Özcan

919-Bediüzzaman Said Nursi'nin Naaşı Ve Kerametli Tevafuk

Isparta, şehir mezarlığı yakınında
Çok samimi bir dost yaşar nurlara

Küçük kızı vefat eder bir gün
Evi ile kalbini kaplar derin hüznün

Defin için hemen mezar kazılır
Galvanizli bir tabuta rastlanır

Korku, endişe heyecan içinde
Açılır tabut çok gizli ve dikkatlice

Görülen manzara çok müthişti
Herkesin tüyleri diken dikendi

Üstadın naaşı olduğu tespit edilir
Nurun has talebelerine haber verilir

İkinci kez böylece mezarı yıkılır
Üçüncü defa tekrar kabir kazılır

Ağabeyler sabırla geceyi bekler
Hükmünü icra ediyordu adil kader

Götürüldü gizli bir yere gömüldü tabut
Verilir söz, kıyamete kadar edilecekti sukut

Bediüzzaman'ın vasiyeti, böylece gerçekleşir
Üstadın, kendi isteği ile mezarı ebedi gizlenir

Üstadı, destanla andık devam etsin bu hatıra
Ruhu için okuyalım, on bir ihlâsla on bir fatiha

Bekir Özcan